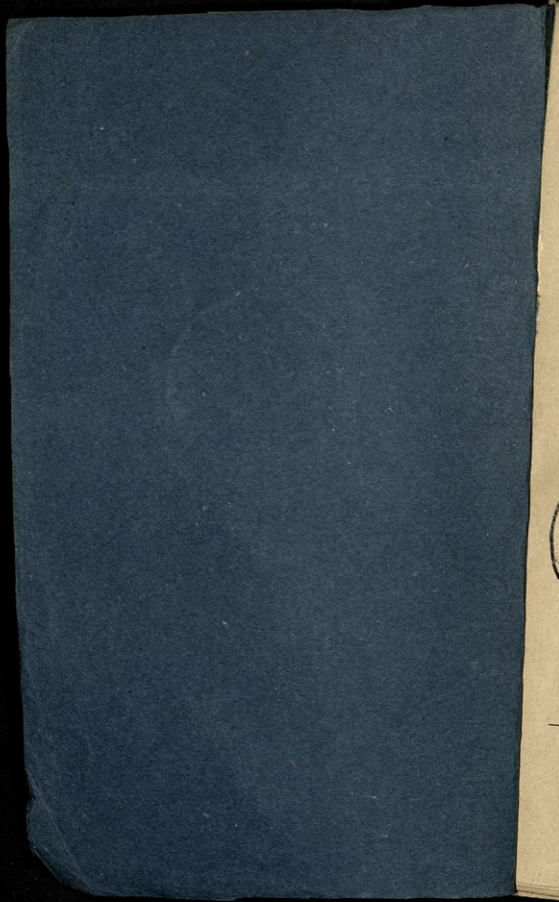

30639, #, B, 91

Družbine

B U K V I C E

za dekleta,

ki so

pri dekliški ali križevski družbi

v

Konjicah,

in tudi za druge pobožne ženske.

Z devotijem prečast. lavantinskega knezo-škofijstva.

Spisal

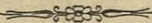
Jožef Rozman,

pokojni

konjiški nadžupnik.

Deveti pomnoženi natis.

(Lastnina „Križovske družbe“ v Konjicah.)

V Ljubljani, 1878.

Založil in prodaja Matija Gerber.

„Blagor jim, ki so čistega serca, ker Boga bodo gledali“. Tako govori Jezus pri sv. Matevžu 5, 8.

„Ali ne veste, da ste tempelj božji, in da duh božji v vas prebiva? Ako bo kdo tempelj božji oskrnil, ga bo Bog končal. Zakaj tempelj božji je svet, kar ste vi“. Tako govori sv. Pavel v svojem 1. listu do Korinčanov 3, 16, 17.

„Čista duša več velja, kakor vse, kar na svetu še toliko ceno ima“. Sirah 26, 20.

„Device so naj lepše cvetlice svete cerkve, naj dražje ovčice čede Kristusove, naj popolniša podoba njegove svetosti, lepota gnade božje in naj verliše delo božjih rok“. To so besede svetega škofa Ciprijana.

„Poglej zvečer na jasno nebo, na katerem toliko svetlih zvezd v neizrekljivi lepoti igra; toda vsa njih lepota se lepoti čiste duše primeriti ne da“. Tako govori cerkveni oča, sv. Hieronim.

„Čistost je vsih drugih čednost svet pas: ako pa nimaš pasa, boš vse svoje oblačilo zamazala in poblatila“, uči sv. Hieronim.

Postave

dekliške ali križevske družbe.

~~~~~

Roze toliko lepe ni na celem svetu, kakor je roža svete čistosti, ki v sercih keršanskih dekličev raste, tudi zvezde ni toliko svetle na širokem nebu, kakor je sveto devištvo v božjih očeh. Oj srečne torej, pač tavžentkrat srečne ste dekleta ve, ki ste to prelepo rožico še ohranile — nad vami ima ljubi Jezus posebno veselje. Da bi le ostale tudi vseskoz njegove neveste, noter do smerti njemu zveste — njegove ljubke, brez madeža na duši in na telesi!

In gleite! ravno za tega del, da bi ložeje ohranile čast svojega devištva; da bi ložeje se vbranile derečih volkov, ki prežijo

v vas nedolžne ovčice, in vam hočejo raztergati belo oblačilo kerstne nedolžnosti — ravno vam v pomoč, v varstvo in brambo je ta družba osnovana.

Pridite torej, ljube dekleta, ki ste pri Bogu in pri ljudeh še v lepem imenu — pridite in stopite v to sveto družbo, ne prisljane, ampak s svetim veseljem, iz ljubezni do svojega devištva, iz ljubezni do Jezusa, ki se vam za ženina ponuja. Le čujte, kakošne postave in dolžnosti imate.

1.

Dekliška, ali kakor sploh pravimo, križevska družba je postavljena pod varstvo in krilo Marije Matere božje, ki je vsih devic devica in sramožljivih deklet posebna pomočnica. Zatorej mora vsaka vsak dan moliti eno „Češeno Marijo“ s tem pristavkom:

O Marija, vsih devic Devica, po svojem čistem spočetju, ohrani meni in mojim tovaršicam čistost duše in telesa

v imenu Boga † Očeta in † Sina in sv. † Duha. Amen.

2.

Vsaka, ktera se zapisati da, dobi žegnano svetinjo čistega spočetja device Marije.

To svetinjo morate v časti in ven in ven pri sebi imeti, v hladni grob seboj jo imate vzeti.

3.

Vsako leto, ali na praznik čistega spočetja, ali pa vsaj v tisti osmini enkrat, in če bo mogoče, tudi o obiskovanju device Marije bote imeli vse skupej spoved, in bote vse skupej k sv. obhajilu šle. Če je le mogoče, naj pride vsaka zraven.

4.

Domači gosp. fajmošter, ali če oni ne morejo, pa tisti duhovnik, ktereга oni v to izvolijo, so duhovni vladar ali vižar tega društva.

5.

Dekleta, ktere so v tej bratovšini, si izvolijo iz svoje srede eno vodiljo ali predstojnico, ktera z dovoljenjem dušnega pastirja vravnuje in opravlja vse, kar društvo zadeva. Ona nove sestre ali vzema ali že zapisane zopet izbrisati daje; ona čuva nad celim društvom, nad sestrami, kako se vedejo in zadržijo — ona je dolžna svariti in prositi in opominjati, koder vidi da je treba.

6.

Vodilja z dovoljenjem dušnega pastirja si izvoli dve pomočnici, ali ko bi treba bilo, tudi več, ktere nji pomagajo z djanjem in dobrim svetom. — Dekleta! vodiljo in nje pomočnici morate spoštovati in v lepi časti imeti; in če vas ena ali druga kaj posvari ali opominja, tiho poslušajte, in ko bi tudi vredne ne bile, ne gondrajte, ampak v ponižnosti svojega serca se v roke božje izročite. — Ne pozabite, da ste slabe, in bodite hvaležne, ako druge iz ljubezni do vaše duše in vašega zveličanja nad vami čujejo in bedijo.

7.

Vendar ne samo vodilja, temuč vsaka, ktera je pri tej bratovšini, ima sveto dolžnost nad seboj, svariti in opominjati svoje tovaršice, kolikorkrat se ji zdi, da je treba — toda vselej z ljubeznijo, v vsi krotkosti in pohlevnosti.

Dekleta! deržite skupej, kakor bi ena na drugo privezane bile; skerbite za čast svojega društva, kolikor naj več morete, in če je treba, poskušajte se ena za drugo, vse za eno, ena za vse. Ne jemljite med se takih, ktere ne slujejo dobro, da vam sramote ne

napravijo, če je pa ktera že zraven, se imate pa tudi vse od kraja truditi in prizadevati in moliti za njo, da jo zapeljivi svet ne zmoti. Ne pozabite, da ni žalostnišega za vas in za celo vaše društvo, kakor če se ktera zbrisati mora — meni se zdi malo drugač, kakor bi bila zbrisana njena duša iz bukev življenja.

8.

Vsaka, ki hoče v to sveto bratovščino stopiti, naj se v odilji oglasi, in ona, če je ne pozna dobro, naj se z drugimi posvetuje, napreden jo dušnemu pastirju zapisati da. — Tudi je potreba, posvetovati se s svojim spovednikom, in ako oni za dobro spoznajo, dolgo spoved od celega svojega življenja storiti.

9.

Vsakega mesenca enkrat bo zbor in nauk, da se poštene, pametne dekleta v svojem lepem življenju poterdijo, da se mlačne oživijo in vsim novo dušno življenje in nova gorečnost vdihne. K tem naukom rade in vesele hodite, in vodila naj svari tiste, ki redko pridejo.

10.

K spovedi in k sv. obhajilu, glejte, da bote šle večkrat, naj manj vsakega me-

senca enkrat, vsake štir tedne, če ktera ni po pravici zadržana. Neveste Jezusove ste, ali če ga bote redko obiskovale, bo ljubezen med Njim in med vami kmali vgasnila. — Kolikor vam je mogoče, naj si izbere vsaka svojega spovednika, sicer pota popolnamosti nikdar nastopile ne bote; Jezus pa je vsim rekel: „Bodite popolnoma, kakor je vaš Oče v nebesih popolnoma“.

11.

K sv. maši rade hodite, tudi ob delavnikih, če morete; ako pa v cerkev ne morete, bodite vsaj v duhu pri sv. maši. Sv. maša je naj svetejši dar in ima neskońčno ceno. — Pridige ali keršanskega nauka iz zanikernosti ne enega ne zamucite, zakaj božja beseda, kakor sv. pismo pravi, je slajši kot sterd; je kakor meč na dve strani brušen, ki vaše serca obrezuje, da jih rija ali lenoba ne sne. — Juterno in večerno molitev, angeljsko češenje, molitev pred jedjo in po jedi skerbno opravljajte. Riba brez vode in dekle brez molitve sta si podobne; ta in una bo kmali ob življenje. — Svojo vest pogosto izprašujte, ne zaspite ne eden večer, dokler tega ne storite, in se s serčno grevengo s svojim Bogom ne spravite.

12.

Svojim staršem, svojim višjim bodite pokorne v vsih rečeh, ktere niso zoper božjo zapoved. Bogu in ljudem bote ljube, če bote rade ubogale. — Bodite ponižne v mislih, v besedah in v vsem svojem djanju, posebno pa v svojem oblačilu. Kar visoko leta, rado nizko obsedi. Obleke, ki preveč vreší, preveč v oči pika, ne omišljajte si. Nedolžnim dekletam vsako krilo, vsaka jópica lepo stojí, da le vmazana in raztergana ni. — Bodite krotke in pohlevne, kakor mlade ovčice in varite se jeze in prepira, posebno pa kletve, kolikor naj več morete. — Če pride kaka nadloga nad vas ali bolezen, če vas ljudje zasmehujejo zavoljo pobožnosti vaše, poterpíte in proti nebesam povzdigujte svoje oči. Bog nad vami čuje, in če on ne dopusti, vam nobeden las iz glave padel ne bo. Tistim, ki Boga ljubijo, vse v dobro izide.

13.

Do revežev, bolnikov in betežnih ljudi imejte usmiljeno, mehko serce, in postrezite jim po svoji moči. Če pa družnica ktera zbolí, ste dolžne zlasti tiste, ktere ste bližej nje, večkrat jo obiskati, in če je treba,

tudi ji postreči — ali že vode ji prinesiti, ali prati ali pomesti ali prestlati ali kaj družega enakega. Take dela so zlata vredne.

14.

Pred vsim pa vam sramožljivost priporočujem, ona je keršanskih dekličev naj lepše ogrinjalo, naj dražje blago; ona je juterna zarja, ki vam lice in dušo zlatí. Bodite sramožljive, kjer koli ste, ali ste same ali v družnji, in krotite svoje počutke. Varite svoje oči, ne glejte, kar je nespodobnega, in zmirej bolje, da oči po sebi obešate, kakor da rado-vidne ste in vse viditi hočete. Varite svoje ušesa in zapirajte jih, ko slišite gerde, ostudne pomenke. Gerda beseda je znamnje gerdega, vmazanega serca. Varite svoj jezik in ne zinite kaj takega, kar je zoper sveto čistost. Klafati, gerde pesmi peti, nespodobne šale ali špase imeti, je navada razujzdancov, ne pa poštenih deklet. — Ne dajte se možkim prijemati, nikamor ne — še za roke ni varno; nespodobna roka z vašim dovoljenjem naj ne pride blizo vas; pa tudi ve se nikogar ne dotikujte, če vam je sramožljivost ljuba. Svoje telo varno zakrivajte in ne razgalite se, da ne žalite svojih angeljev varhov.

15.

Slabih tovaršij se skerbno ogibajte; od smole se roka vmaže, od slabe tovaršije pa duša in serce. Ne hodite po oštarijah, če ni potrebe ali sile; možki, ki deklet drugač ne morejo zmotiti, jih v kerčmo vlečejo, jim z vinom glavo in pamet zmedejo, in prej ali polej ob nedolžnost spravijo. Ne hodite na ples; ples je divji pes, ki zlasti v dekleta reži in jih pogosto smertno rani. — Ne delajte znanja z drugim spolom; če je Bog zakon vam namenil, bo že on ženina vam preskerbel. Ne jemljite perstanov, ne dnarja, ne drugih darov, ki vam jih možki ponujajo; če jih vzemete, ste že obviseli na limance. Ne jemljite pisem, ki vam jih možki pošiljajo; če ga pa vzemete, ga materi svoji dajte ali ga nerazpečatenega v ogenj veržite. Se večer stori, same ne hodite več spod strehe, noč ima svojo moč in je zlasti dekletam nevarna. Po noči se skerbno zapirajte, da nihče do vas ne more; le glasite se ponočnjaku in kmalo bote ob dobro imé.

16.

Vsaka mora skerb imeti, da drugih poštenih deklet za društvo pridobí. Tistih pa, ki niso zraven, ne sodite slabo, ne za-

ničujte jih; Bog je sodnik, on sam ve, koliko je ktera vredna.

17.

Se družnica ktera kaj pregreši zoper te postave, jo mora vodilja ali nje pomočnica posvariti, enkrat, dvakrat ali tudi večkrat. Če to svarjenje nič ne zda, naj pove duhovnemu pastirju, da ji oni kaj rečejo. Če pa tudi to nič ne pomaga, se iz družtva izbriše. Se pa potem poboljša in čedno zaderži, se sme čez eno leto zopet nazaj vzeti. Med križevske dekleta zapisana biti, si mora vsaka za veliko čast šteti. Se pa ktera hudo pregreší, se zbriše prec in za zmiraj.

18.

Se družnica ktera omoži, bote, če bote mogle, eno sv. mašo za njo najele, in pri tisti sv. maši sv. roženkranc molile, da bi ji Bog svoj sveti blagoslov v novem stanu dal. Ktera pa ne more k sv. maši, naj moli doma en del sv. roženkranca v ta namen.

19.

Pri procesiji sv. rešnjega Telesa greste skupej za svojim banderom, sramožljivo in pobožno, kakor se dekletam spodobi.

20.

Umerje ktera družnica, pridejo vse sestre, ktere utegnejo, k pogrebu, in one jo nesejo. Je bila revna, oskerbijo, da se pošteno pokoplje, oskerbijo pa tudi, da se sv. maša bere za njo. Pri tej sv. maši molite sv. roženkranc; ktera pa v cerkev ne more, naj ga moli doma. Verh tega bomo molili za rajno eno celo leto pri vsakem zboru en Očenaš in Češeno Marijo — družnice pa so dolžne, vsako nedeljo skozi celo leto en „Očenaš“ in eno „Češeno Marijo“ za rajno moliti. — Dekleta! ne pozabite na to molitev; kadar bote ve umerle, se bo molilo tudi za vas.

21.

Družtvo ima svoj altar — altar čistega spočetja device Marije. Zavezane ste, skerbeti, da je čeden in lep. Lepši ko bo, lepša čast bo za vas. Ktera pomore, naj torej včasih kak krajcar vodilji dá, da ga oberne za družtvene potrebe.

22.

Vaše pozdravljenje med seboj in do drugih naj bo:

„Hvaljen bodi Jezus Kristus!“

Bote rekle: Kaj pa nam bo za plačilo, če bomo po teh postavah živele? — Bote v lepem imenu pri vsih poštenih ljudeh, bote imele mirno, čisto vest, bote lahko umerle, po smerti pa v nebeškem kraljestvu sedele. Ali tudi duhovnih zakladov in odpustkov bote mnogo mnogo prejele. Čujte!

Ta vaša prelepa družba je bila 5. junija 1859 v Rimu poterjena in z odpustki bogato obdarovana. — Popolnoma odpustek se zadobí:

1. Tisti dan, ko se ktera zapisati da.
2. Ob smertni uri.
3. Božični dan, praznik Kristusovega vnebohoda, praznik oznanjenja in čistega spočetja device Marije, o Veliki- in Mali - maši.
4. Vsakega mesca tisto nedeljo, ko je nauk za družtvene dekleta, če zraven pridejo.
5. Dvakrat v letu popolnoma odpustek lahko tudi tiste dobijo, ktere zavoljo dalje ne morejo k nauku priti, če tisti-krat spoved od celega svojega življenja ali pa saj od enega leta storijo.
6. Družbini vladar imajo oblast, bolenim dekletam tisti dan, ko bodo previdene s sv. zakramenti, popolnoma odpustek

podeliti, če molijo tri Očenaše in tri Češenamarije v ta namen.

Tukaj je treba opomniti, da popolnoma odpustek zadobiti, morate vselej zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa vredno prejeti.

V praznik čistega spočetja device Marije pa zadobi vsak brez razločka popolnoma odpustek, kdor se vredno spove, sv. obhajilo prejme in pri družbenem altarju na namen sv. očeta, rimskega papeža moli.

Sveti oče, rimski papež pri tej priložnosti zelo zelo priporočujejo dolgo spoved in posebno ljubezen in pobožnost do Marije prečiste device: tudi vam naročujejo, da imate svojega spovednika ubogati rade, hitro in z veseljem, voljnim srcem.

Sedem let odpustkov pa bote dobile:

1. Kolikorkrat bote kakega merliča k pokopu spremile.
2. Kolikorkrat bote slišale mertvaški zvon zaklenkati, in bote molile za rajnega dušo.
3. Kolikorkrat se bote vdeležile kake pobožnosti ali andohti, pobožnih pogovo-

rov, keršanskih svetih naukov, pridig in drugih dobrih opravil in del.

4. Kolikorkrat bote ob delavnikih in so-
praznikih pri sv. maši.
5. Kolikorkrat bote na večer, preden ležat
grete, svojo vest sprašale.
6. Kolikorkrat bote kakega vbogega bol-
nika ali jetnika obiskale.
7. Kolikorkrat bote kake sovražnike spra-
vile.

Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti.

Družbini altar ima predpravico, da vsak mašnik, ki pri njem za eno zmed vas sv. mašo berejo, jo z odpustki berejo. Družbini vižar pa berejo sv. mašo pri vsakem altarju z odpustki, če jo za družbine sestre berejo.

**Vse v večo hvalo božjo in v čast
Marije prečiste device!**

Molitve

za

dosego svetih odpustkov.

U Jezus, ki si na svet prišel, nam pravo življenje dat; verujem da si svoji sveti cerkvi ključe nebeškega kraljestva za to izročil, da je vse, kar na zemlji odveže ali zaveže, tudi v nebesih odvezano ali zavezano. — Tudi terdno verujem, da si ti, o Jezus! svoji cerkvi oblast dal, odpustke deliti, in da so zares vernim v duhovno pomoč. Prosim te, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus! daj mi milost, da bom zamogla iz števila tistih resnično spokornih in z Bogom spravljenih grešnic biti, na ktere ti z dopadajenjem gledaš, in jih z obilnimi gnadami obdaruješ. To upam doseči od tebe, moj Zveličar, in pridem sem k tebi v cerkev, kjer se v presvetem zakramentu znajdeš, še poslednjo dolžnost dopolnit, katero sveta katoliška cerkev za dosego

popolnoma odpustkov terja; tukaj tebi, o milostljivi Jezus! vse potrebe svete cerkve in vsega kristjanstva zročim in priporočim.

1) O Bog! naj viši Pastir in Oče vseh vernih, ki s svojim sv. Duhom celo telo sv. cerkve vladaš in posvečuješ, ki si po Jezusu Kristusu valičastvo svojega svetega imena vsim narodom oznanil; ohrani delo svojega usmiljenja, da tvoja sv. cerkev v vsem dobrem raste, se po vsej zemlji razširja, in v spoznanju in češenju tvojega presvetega imena stano-
vitna ostane.

**Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš:
Prosimo te, usliši nas, o Gospod!**

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. (dvakr.)

2) O Bog, ki pravi mir daješ in edinost ljubiš, dodeli vsim kristjanskim poglavarjem, svojim služabnikom in namestnikom na zemlji, popolno spravo in edinost; odverni vse škodljive vojske in razpertije, da tvoji verni v pravi prostosti tebi vredno in zvesto brez overe služiti zamorejo.

**Da kristjanskim kraljem in poglavarjem
mir in edinost daš.**

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče nas. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. (dvakr.)

3) O vsegamogočni, večni Bog! ki želiš, da bi bili vsi zveličani, in nočeš da bi se kdo pogubil: ozri se milostljivo na vse zmotene krivoverce, ki jih je lažnjivi in goljufivi sovražnik v krivoverstvo in vraže zapeljal; prosimo te, usmili se jih in pripelji jih na pot resnice; in daj vsim, da razpertije v veri zapustijo, vse zmote odstranijo in k edinosti tvoje resnice pridejo, po Jezusu Kristusu. Amen.

Da sovražnike svoje sv. cerkve ponižaš in spreoberneš.

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. (dvakr.)

4) Naj viši in večni Pastir, Jezus Kristus! tebi priporočim našega papeža I., tvojega prvega namestnika na zemlji. Usliši njih prošnje, spolni njih želje in molitve, da tvojo čast povikšujejo in srečo tvoje cerkve množijo. Vodi, razsvetli, poterdi, vari, podpiraj jih, da tvojo sv. cerkev vselej k tvoji božji časti in k našemu zveličanju vladajo. Amen.

Da apostoljskega pastirja in vse cerkvene stanove v svoji sv. veri ohraniš.

Prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Verujem. Čast bodi Bogu.

M o l i t e v.

O Bog vsega usmiljenja! ki si sv. cerkvi moč in oblast dal, odvezovati in zavezovati, hvaležno se poslužimo gnad, ki jih nam z delitvijo odpustkov deliš. Ne daj nam pa pozabiti, da se le resnično spokorni grešniki, ki svoje serce z dobro spovedjo očistijo, in svoje duše z vrednim sv. obhajilom pokrepčajo, popolnoma odpustkov vdeležujejo. Dostavi, o dobrotljivi Oče nebeški! kar nam ojstrih pokoril prvih kristjanov primanjkuje, po svoji ljubezni in neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, tvojega Sina, v katerem vsi gnado in odrešenje imamo, in od tvoje milosti večno zveličanje upamo. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Opomba. Ktera brati ne zna ali teh molitvic pri rokah nima, moli: Oče naš, Češena si Marija, Čast bodi Bogu (sedemkrat) in sv. apostoljsko vero v papežev namen za edinost kristjanskih poglavarjev, zatiranje krivoverstva in povikšanje sv. matere katoliške cerkve.

Druga molitev za sv. odpustke.

Dekleta! kolikorkrat bote šle k spovedi in k sv. obhajilu, in bote klečé pred podobo križanega Jezusa to molitvico s skesanim srcem opravile, in molile v namen sv. cerkve, lahko dobite vselej popolnoma odpustek. Pij VII. 10. aprila 1821.

O moj preljubeznjivi, naj dobrotljiviši Jezus! glej me klečijočo tukaj pred tvojim naj svetejšim obličjem. Z naj večo ljubeznijo in z naj priserčnišim usmiljenjem ogledujem tvoje svete petere rane, in v duhu premišlujem tiste besede, ktere je prerok David od tebe, o moj Jezus, govoril: „Roke in noge so mi prebodli, in so razšteli vse moje kosti“. Pri tem tvojem terpljenju te prosim iz globočine svoje duše, da mi vtisneš globoko v serce pravo, živo vero, terdno upanje in gorečo ljubezen, da mi daš resnično grevengo nad mojimi grehi in terdno naprejšetje, te nikdar več razžaliti. Amen.

Zlate molitvice

vredne, da bi se jih vsaktera iz glave naučila, da bi jih lahko tudi pri delu in spotama opravljala in molila.

I.

Zjutraj se prekrižaj in reci:

Oče nebeški! lepo te zahvalim, da si me ohranil nicojšno noč, obvari me tudi današnji dan! Bodi vse k tvoji božji časti in k mojemu dušnemu zveličanju. Amen.

Jezus, Marija in sv. Jožef! vam izročim za zdaj in vselej svojo dušo in svoje telo. O Bog! verujem, da si ti pri meni, in te ponižno molim. Upam, da me ne boš zapustil, in te zato prelepo prosim. Ljubim te, in izročim ti vse svoje misli, besede in djanja.

O Marija, preljuba mati, moje zaupanje in pribežališe! v tvojem varstvu želim živeti in umreti. Vari me greha in sprosi mi potrebno božjo pomoč. Preljubi angel, predragi in zvesti moj varh, varno me vodi in povsod me spremljaj in vari! Amen.

II.

Stori zjutraj tudi dober namen in ga večkrat čez dan ponavljaj, rekoč:

O moj Bog! vse kar govorim, delam in terpim, bodi v tvojo večo čast — vse iz ljubezni do tebe, moj Jezus!

III.

Pred jedjo moli: Oče naš, češena si Marija, čast bodi Bogu. — Jedi prekrižaj ter reci:

Blagoslovi, o Gospod! nas in te tvoje darove, ki jih bomo od tvoje dobrote zavžili, ki živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Po jedi:

Zahvalim te, vsegamogočni, večni Bog! za vse dobrote tvoje; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš, češena si Marija, čast bodi Bogu.

IV.

Kadar koga srečaš, pozdravi ga in reci:

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Če pa kdo tebe tako pozdravi, odgovori:

Na vekomaj. Amen.

V.

V skušnjavi zoper sveto čistost reci:

O Jezus, Marija in sveti Jožef! vam

izročim svojo dušo in svoje telo. Rajše hočem umreti, kakor grešiti.

Kadar te jeza zgrabi, zdihni ter reci:

O Jezus, ves pohleven in iz serca ponižen! daj mi voljno poterpeti. O Marija, vsa krotka devica! prosi za me, da se ne serdim, ne togotim.

V vsakteri skušnjavi prosi, moli in zdihuj:

Bog! pridi mi na pomoč; Gospod! hiti mi pomagat.

VI.

Na večer, ako ne moreš sv. roženkranca moliti, moli vsaj nektere sv. očenaše, češenasmarije in naposled zdihni in reci:

Oče nebeški! lepo te zahvalim za vse dobrote tvoje; prosim te, odpusti mi moje grehe, in daj mi ljubo lahko noč, in svojo pomoč. Marija, ljuba moja mati! tvojemu zvestemu varstvu se priporočim. — Preljubi angelj varh moj, vari me nicoj! — Bog daj vernim mertvim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Ne pozabi vsak večer svojo vest izprašati in grevengo čez svoje grohe obuditi.

VII.

Ako se ponoči zbudiš in spati ne moreš, vari se, da te kaka skušnjava ne zmoti; zatorej premišluj in zdihuj, rekoč:

Enkrat moram umreti — pa ne vem kje — tudi ne vem, kdaj in kako: to pa dobro vem, da, če v smertnem grehu umerjem, bom pogubljena vekomaj. Oh, tega Bog ne daj! — Sveta Marija, mati božja! prosi za me ubogo grešnico, zdaj in ob moji smertni uri. Amen.

VIII.

Svoje molitvice rada sklepaj s sledečimi besedami:

Oče nebeški! sprejmi mojo slabo molitev, in kar moja pobožnost ne velja, naj moj usmiljeni Jezus doda! Amen.

IX.

Molitvica, ki so ji sv. oče Pij VII. sto dni odpustkov podelili, ako se vsaki dan moli:

Naj se zgodi, visoko hvali in vekomaj časti naj pravičniši, naj viši in naj ljubeznjiviši sveta volja božja v vsih rečeh!

X.

Jezus, Marija in sv. Jožef! vam darujem svojo dušo in svoje serce.

Jezus, Marija in sv. Jožef! stojite mi na strani v moji smertni uri.

Jezus, Marija in sv. Jožef! z vami v miru naj živi, naj se loči moja duša.

Kdor te tri zdihljeje zgrevano zmoli, zadobi za vsakrat tri sto dni odpustkov; kdor pa le en zdihljeje izgovori, zadobi sto dni odpustkov. Pij VII.

XI.

Greš memo cerkve, v kateri je presv. rešnje Telo, svoje desno koleno pripogni in reci:

Jezus! ki tukaj prebivaš v presvetem zakramentu, bodi lepo pozdravljen in visoko počešen. Iz serca te ljubim in te prelepo prosim: ostani pri meni!

XII.

Greš memo križa, pokrižaj se in reci:

Križani Jezus! molim te in hvalim, ker si s svojim svetim križem svet odrešil. Prosim te, usmili se moje uboge duše.

XIII.

Greš memo pokopališa, pokrižaj se in reci:

Bog jim daj večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru! Amen.

XIV.

Bodi češeno, sveto in neomadeževano spočetje prečiste device Marije!

Kdor to molitev pobožno moli, zadobi odpustke za sto let. (Papež Gregor XV.)

XV.

Večkrat izreci prav pobožno sladki imeni: „**Jezus! Marija!**“ Papež Benedikt XIII. so tistim, ki te presveti imeni pobožno izrečejo, odpustke za petdeset dni dovolili.

XVI.

Kolikorkrat podobo sv. križa pobožno poljubiš, zadobiš odpustke za eno leto.

XVII.

Boš rekla: Jezus! usmili se mene, boš zadobila odpustke za sto dni.

XVIII.

Če pred sv. rešnjim Telesom poklekneš, zadobiš odpustke za dve sto dni.

XIX.

Če se prikloniš, kedar praviš: Čast bodi Bogu Očetu itd., zadobiš odpustke za 30 dni.

XX.

Molitvica, se vsih sv. maš vdeležiti.

O Bog, nebeški Oče! tebi darujem vse svete maše, ktere se danes po vsem svetu berejo, ktere so se od začetka kristjanstva do zdaj brale, in tudi tiste, ki bodo še na dalje do konca sveta brane v sv. katoliški cerkvi. — Se vsih vdeležiti priserčno želim in prosim, ter vse tebi darujem, kakor ravno toliko darov spoštovanja, ljubezni, prošnje, sprave in zahvale, po Jezusu Kristusu, tvojem preljubem Sinu in Zveličarju našem; ker

po njem, ž njim in v njem imaš, Oče nebeški! v edinosti svetega Duha vso čast in hvalo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveti Rožnikranc,

kakor se moli pri sv. maši.

Začetek sv. maše.

Vsegamogočni, neskončno dobrotljivi Bog! ponižno pred tebe pokleknemo, ki smo prah in pepel, in trepetaje tebe molimo, ki si naš stvarnik in gospod, pa tudi naš ljubi Oče.

Tebi, Oče nebeški! hočemo darovati nekervavo daritev svete maše, k tvoji naj večji časti, v čast tvojih svetnikov, in svoji duši v zveličanje — za vse verne, žive in mertve. Amen.

Potem se moli sv. rožnikranc.

1. K evangeliju.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in svetega † Duha vstanemo, in vse terdno verujemo, kar je Kristus učil, kar

so apostoli pridigovali, in kar nam sv. mati katoliška cerkev verovati veleva. Daj nam, o Bog! v tej sveti veri živeti in umreti. Amen.

2. K darovanju.

Tebi izročimo, Oče nebeški! po namenu mašnikovem kruh in vino, ki se bo premenilo v telo in kri Jezusa, tvojega ljubega Sina. Vse, kar imamo, naj bo tebi posvečeno, duša in telo. Amen.

3. K povzdigovanju.

Bodi lepo pozdravljeno Jezusovo rešnje Telo, od Marije rojeno, na križu za nas umorjeno, ki na desnici božji sediš, iz ljubezni do nas pa med nami živiš. V ponižnosti te molimo in te pohlevno prosimo: o Jezus! usmili se nas.

Bodi pozdravljena presveta rešnja kri Odrešenika našega, na križu za nas prelita! S svojo sveto rešnjo kervijo, o Jezus! grehov nas umij, in usmili se vernih duš v vicah. Amen.

4. K mašnikovemu obhajilu.

O Gospod! nisem vredna, da pod mojo streho greš; temuč reci le besedo, in moja duša bo ozdravljena. (Trikrat.)

Ker smo pa tebe tolikanj potrebni, pridi, o Jezus! k nam, in vselej pri nas ostani. Amen.

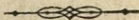
Duhovno obhajilo.

O moj Jezus! živo verujem, da si v tem presvetem zakramentu pričujoč, in te ponižno molim. — Terdno zaupam, da me ne boš zavergel, in te prelepo prosim. — Čez vse te ljubim, in iz ljubezni do tebe so meni žal vsi moji grehi. Nikdar nočem več grešiti. — Moja duša tebe želi, ker mi pa ni dopušeno, tebe zdaj v presvetem zakramentu prejeti, pridi vsaj s svojo gnado v serce moje. — Tebe, o moj Jezus! objamem in se popolnoma s teboj sklenem. Ne daj mi, se kdaj tebe ločiti. Amen.

Blagoslov ali žegen.

Blagoslovi nas, vse naše djanje in nehanje, Bog † Oče, Sin † in sveti † Duh; in tvoj sveti blagoslov pridi čez nas, in vselej pri nas ostani.

O Jezus! tebi živimo; o Jezus! tebi umerjemo; o Jezus! tvoji smo živi in mertvi. Amen.

Juterno opravilo.

Opomin. Ni dobro ne za dušo, ne za truplo, predolgo v postelji poležavati; posebno pa nevarno je, brez spanja ali iz lenobe v postelji se mehkužiti — do takih deklet ima skušnjava posebno oblast. Zatorej, ko pride ura za vstati, ne obnavljaj se, temuč premagaj se, prekrižaj se pobožno, poljubi svetinjo, ki jo na vratu imaš, in svojo prvo misel k Bogu obrni. Vstani, obleci se urno, in ko se oblačiš, misli si, da Jezus pri tvoji postelji sedi, in te gleda, ali si zadosti sramožljiva. Si se oblekla (razgaljena ne smeš nikdar med ljudi), si se opletla in umila, pokropi se z žegnano vodo, poklekni pred božjo martro in moli takole:

Vsegamogočni, večni Bog! v prahu pred teboj klečim, serce in roke k tebi vzdigujem, in te ponižno prosim, oglej se milo na me ubogo, slabo stvar. V tvojih rokah sem spala, tvoja milost me je ohranila nocoj to noč, v kateri si mnogo

duš iz tega sveta poklical, in morebiti večno zaverget — v tvoje svete roke se tudi danes izročim. Svojo dušo in svoje telo, svoje življenje in zdravje, svoje poštenje in dobro ime, svoj mir in svoje notranje razsvetljenje, vse počutke in vse svoje moči tebi darujem; vse, kar je v meni, naj hvali in povikšuje tvoje sveto ime. Karkoli bom danes mislila, želela, govorila, storila ali terpela, naj se zgodi iz ljubezni do tebe, tebi v čast in po tvoji sveti volji. Kolikorkrat bom dihnila, kolikorkrat bo moja serčna žila tripnila; tolikokrat naj bom tebi priporočena! — Prosim tudi, naj bom vsih odpustkov deležna, ktere sveta cerkev danes vernim kristjanom delí.

Jezus, moj presladki Jezus; ki si moj preljubi ženin, vari me danes ta dan, da se ne zmotim in v hudo ne zaidem. Razsvetli mojo pamet, da po tvojih svetih naukih živim; uterdi mojo voljo, da v vskušnjave ne dovolim, in ne pripusti, da bi te danes s kakim grehom razžalila in tvojo gnado zgubila. Pogasi vse hude želje v mojem sercu, zateri vse slabe občutke v mojem životu, da ostanem tudi danes in vseskozi čista in sramožljiva, in

brez madeža na duši in na telesu. — O moj Jezus! naj pride čez me, karkoli hoče, le greha me vari, posebno pa greha . . . ., do kterega sem naj huje nagnjena. Rajše to uro umreti, kakor nedolžnost svojo zgubiti. Ker sem pa pri vsi svoji dobri volji vender le slaba, se obernem k tebi, Marija, prečista devica! bodi moja ljuba mati, bodi moja zvesta pomočnica danes in vse dni mojega življenja. S svojim čistim ženinom svetim Jožefom mi na strani stoj, da ne pridem kakšni zapeljivosti ali slabi tovaršii v pest. — Prosim tudi tebe, moj zvesti angelj varh! vodi, brani in podpiraj me, da se kje ne spodtaknem in v skušnjavo ne padem. Kakor si me varoval nocoj to noč, varuj me tudi danes ta dan vsega hudega na duši in na telesu. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Verujem itd.

Zadnjič naredi na svojem čelu s palcem pismenke

I. N. R. I. in reci: Jezus Nazarenski, kralj judovski, daj mi štirnajst angeljev, da me danes spremljajo; dva, ki bota šla pred menoj, dva za menoj, dva na moji desni, dva na moji levi; dva, ki me bota hudega varovala; dva, ki me bota k dobremu vnemala, dva, ki mi bota pot v nebesa

kazala — ti pa, moj Jezus! bodi v mojih mislih, besedah in djanjih. Tebi živim, tebi umerjem; tvoja sem živa in mertva. Amen.

Če nisi juternice čula, moli tudi še angeljsko češenje:

Angel Gospodov je oznanil Marii, in je spočela od sv. Duha. Češena si Marija itd.

Glej, dekla Gospodova sem, zgodi se mi po tvoji besedi. Češena si Marija itd.

In Beseda je meso postala in je med nami prebivala. Češena si Marija itd.

Oče naš. Češena si Marija itd.

Na večer pa še pristavi: Gospod! daj vsim vernim dušam večni mir in pokoj — in večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.

Kdor zjutraj, opoldne in zvečer, kadar zvoni, klečé angeljsko češenje moli; v saboto večer, v nedeljo in o velikonočnem času pa stojé, zadobi vsakrat za sto dni odpustkov, in če to stori vsak dan, enkrat v mescu tudi popolnoma odpustek. Benedikt XIV.

Od premissljevanja ali od notranje molitve.

Opomin. Ako želiš v pobožnosti rasti, ti prav živo priporočujem, vsak dan pol ali vsaj četert ure (naj bolje je zjutraj) kaj božjega ali svetega premissljevati. „Če boš vsak dan kaj svetega premissljevala“, pravi neki učenik, „ti lahko roko dam, da boš zveličana“.

Zvečer že si izvoli kako resnico, naj bolje iz življenja in terpljenja Kristusovega. Zjutraj ko vstaneš, poklekni, spomni se pričujočnosti božje, prosi svetega Duha za razsvetljenje, in potem začni premissljevati.

Zgled premissljevanja od pekla.

M o l i t e v.

O moj Bog! terdno verujem, da si tukaj pričujoč. Ti vidiš vse, vidiš tudi mene, da te ljubim in le tebi dopasti

želim; zatorej, dasiravno sem slaba in uboga, ne zaverzi me spred svojega obličja, temuč sprejmi me po svoji veliki milosti. Tebi darujem to svoje premissljevanje; daj, da ne bom družega iskala, kakor tvojo čast in ljubezen. Razsveti moj um, očisti moje serce in nagni mojo voljo, da bom prav spoznala tvoje svete nauke in zvesto po njih se ravnala. — Marija, mati božja, vsi svetniki in svetnice božje, prosite za me! Amen.

Misli si, da je černa noč, ti stojiš na visoki peči in daleč okoli vidiš; na enkrat se zemlja pred teboj na dvoje razpoči, in pekkel stoji odpert pred tvojimi očmi. Strašna temnica v sredi zemlje je; veliko milj je dolga, veliko milj široka, veliko milj globoka; polna je ognja in žvepla od verha do tal, in obdana s terdim skalovjem okrog in okrog, tako da celo večnost ne stvarice dima skozi ne pride. — V tej strašni ječi pogubljeni ležijo tikama jeden družega, kakor kamni v apnenci, ali kakor opeke v opekarnici, — ti pa moja duša! premisli, kakšen da je ogenj, v katerem pogubljeni gorijo.

1. Ogenj v peklu gorí v eno mero in prežiguje dušo in truplo. Nakovani na mesto, ktero jim je Bog odkazal, pogubljeni ležijo nepremikljivo, kakor derva v ognju. Ogenj šviga in plemen mnogo ur gori nad njimi, in mnogo ur spo-dej pod njimi; ogenj šviga in gorí mnogo ur na desno, in mnogo ur na levo; kamor se obernejo,

so z ognjem obdani, kakor ribe od vode. — Njih glava, oči, ušesa, usta, žnabli in lica niso drugega kot ogenj; rame, noge, herbet in persi niso drugega kot ogenj; vsi udi, kar jih truplo ima, so podobni razbeljenemu železu, ki se ravno iz peči vzame, vse je z ognjem obdano, vse vneto in zažgano. — Postelja, v kateri pogubljeni leže, je ogenj; pijača, katero pijejo, je ogenj; jed, katero uživajo, je ogenj; sapa, katero sopejo, je ogenj; vse, kar vidijo in česar se dotaknejo, je ogenj. — Vendar to še ni vse; peklenški ogenj je od znotraj in je od zunaj; on je v možganih, v zobeh, jeziku in gerlu; on je v jetrih, v pljučih, v črevih, v želodcu, v sercu, on je v žilah, v kitah, v kostih, v muzgu in v kervi. — Ali kar je še strašnejše, peklenški ogenj je tudi v spominu, v razumu, v volji, v vsih dušnih močéh; vse je ognja navzeto, vse od njega prešinjeno. — Ko bi me kdo na razbeljeno železno peč prikovati dal, tako da sama rama bi bila v ognju, vsi drugi udi pa pod milim nebom, in bi me Bog v takem stanu kakih jezar let pri življenju ohranil; oh kdo bi prestal tolikanj bolečin! Večni Bog! kaj še le bo, če bom tako nesrečna, da bom med pogubljene veržena! da ne samo moja rama, ampak da bodo vsi udi mojega telesa in vse moči moje duše celo večnost v peklenškem ognju gorele! — Tega me obvari, večni Bog!

2. Ogenj v peklu je veliko strašnejši, kakor si človek misliti more. — Ogenj v apnenicah, v cegelnicah, v fužinah je vroč, je hud, vendar ni senca, če ga primerjamo z ognjem, ki v peklu gorí. Ogenj v peklu, pravijo nekteri učeni, je tako vroč in tako hudo moč ima, da ko bi le ena

iskra na mlinsk kamen padla, bi ga tisto dobo v prah razdrobila; tako, da ko bi le ena iskra na veliko svinčeno kuglo padla, bi jo tisto dobo kakor vosek raztajala; tako, da ko bi le ena iskra v zmerznjen jezer padla, bi pri ti priči od prevelike vročine vreti začel . . .

3. Zdaj pa nekoliko postoj, moja duša! in odgovori mi. Misli si, da pred te postavijo železno peč in jo zakurijo tako, da je vsa bela — potem pa ti pokažejo vse, kar ima svet veselega, dragega in lepega; pokažejo ti celo kraljestvo in kraljevo krono, in ti rečejo: Vidiš, vse to je tvoje, samo da boš pol ure v to železno peč se vlegla. Povej mi, kaj bi storila? Oh! bi rekla, ko bi mi sto kraljestev in sto kraljevih kron ponudili, bi vendar tako neumna ne bila, in bi take martre ne izvolila, ko bi tudi vedila, da bi me Bog pri življenju ohranil. — Prašam te dalej: ko bi ti v resnici imela veliko kraljestev, in bi imela vse, kar je veselega, dragega in lepega na svetu, pa bi prišel kakšen sovražnik, bi te vjel in bi postavil pred te razbeljeno, železno peč, in bi rekel: Ali se moraš odpovedati kraljestvu in vsemu časnemu blagu, ki ga imaš, ali pa za pol ure v razbeljeno peč se vleči; povej, kaj bi odgovorila? Oh! bi rekla, radi sem vse žive dni revna in ubožna, zaničevana in preganjana, kakor prestatu tolikanj bolečin.

Zdaj pa svoje misli kviško vzdigni. Da bi v razbeljeno peč le za pol ure ne prišla, bi se rada odpovedala vsemu, naj ti bo tudi čez vse ljubo. Bog ti pa žuga ne z razbeljeno, železno pečjo, temuč z ognjem v ječi; on ti žuga ne za pol ure, temuč za celo večnost: in vendar tako

rada storiš, kar ne smeš, kar ti je on prepovedal, in tako rada opustiš, kar veš, da je tvoja dolžnost!

Občutljeji in sklepi.

1. O moj Bog! vse te resnice so mi znane in verujem jih; ali pri vsem tem, kako sem živela? — Oh, kaj bom tajila, ko nič ne pomaga? — slabo sem živela, grešila sem, pekel sem zaslužila; in zakaj? ali mi je kdo s smertjo žugal? — Oh! ne — nobeden ne. Zakaj sem grešila, veš ti dobro, in vem tudi jaz, in sram me je. — Oh, kako mi je žal, kako me sklí in peče, da sem tako nora, tako slepa in slaba bila! — Upam sicer od tvoje milosti, da si mi odpustil moje grehe: ali, moj Bog! kakor sem jaz slaba, lahko spet grešim, lahko v grehu umerjem, lahko v pekel pridem. Moje hudo nagnjenje še ni odmerlo, moje zatajevanje je slabo, moje pokorjenje ni besedice vredno. Oh! resnično je; lahko lahko spet v greh zabredem, lahko v grehu umerjem, lahko v pekel pridem — resnično! moja duša na enem lasu visi. — Oh, pekel! pekel! strah in groza me je pred teboj!

2. Ali kam se hočem oberniti? kje pomoči iskati? Kje drugej, kakor pri tebi, usmiljeni Jezus! Tukaj pred teboj na kolenih zdihujem, roke in oči k tebi vzdigujem, in te milo prosim: usmili se me! — Obljubim in terdno sklenem: Ne bom več grešila — ne — ne! rajši umreti kakar grešiti! Krotila in zatirala bom svoje počutke še vse drugač, kot do zdaj; posebno svoj jezik, ki me je že tolikokrat zmotil, in svoje oči, ki mi tako rade uidejo. — Spraševala bom vsak večer z vso skerbjo svojo vest, pogosto in odkrito svojemu spovedniku se tožila, večkrat čez dan pričujočnost božjo pred oči si stavila. — Jezus! le tebe bom ljubila, le tebi bom služila; pomagaj mi s svojo gnado! — Marija! bodi moja mati danes in vselej! prosi za me! Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Tri božje čednosti.

Moli jih rada, če količkaj moreš, vsaki dan, posebno pa v skušnjavah, ki jih imaš zoper te čednosti; ali ko greš k spovedi in sv. obhajilu; ali ko prideš v smertno nevarnost. Ne bilo bi večje nesreče za te, kakor eno teh treh čednosti zgubiti. — Kolikorkrat boš skesana tri božje čednosti obudila, boš zadobila 7 let in 280 dni odpustkov. Če pa to celi mesec opravljaš in k spovedi greš, zadobiš lahko popolnoma odpustek.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje! Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! stori močnejšo mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da

mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

L j u b e z e n .

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si naj večja dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim si iz celega serca, da bi te ravno tako ljubila, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno

dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdila. Žal mi je, da sem grešila, da sem tebe, svojega vsegamo-gočnega Gospoda, svojega naj boljšega Očeta razžalila. Terdno sklenem, vse grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka, in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Zlate ure.

Vsaka ura, ktero ti Bog doživeti da, je zlata vredna, zatorej skerbi, da jo boš Bogu darovala, in s pobožnimi mislimi in občutljeji posvečevala. Postavim, takole:

Ob eni: En Gopod in Bog je, kateri je nebesa in zemljo in vse, kar je, vstvaril, kateri vse ohrani in vlada: brez njegove volje se nič ne zgodi. — Le enkrat bom umerla — le eno dušo imam; ako to zgubim, je vse zgubljeno. — Le ena večnost me čaka; srečna ali nesrečna — le eno je potrebno, dušo zveličati.

Ob dveh: Dve pglavitne zapovedi sta, ktere imam spolnovati: 1) Ljubi Boga, svo-

jega Gospoda, iz vsega svojega serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje moči in iz vse svoje misli. 2) Ljubi svojega bližnjega, kakor sama sebe. — Dve poti ste v večnost: ena ozka steza v nebesa, druga široka cesta v pekel; po kateri hodim?

Ob treh: Tri božje osebe ali peršone so: Oče, Sin in sveti Duh; njim bodi čast in hvala, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen. — Tri božje čednosti imamo: Vero, upanje in ljubezen. — Tri najimenitnejši dobre dela so: Molitev, post, milošnja. — Tri svete nam sv. evangelij priporočuje: 1) Radovoljno ubožstvo; 2) vedno devištvo; 3) vedno pokoršino pod kakim duhovnim poglavarjem.

Ob štirih: Štiri poslednje reči so: Smert, sodba, pekel, nebesa. — Štiri poglavitne djanske čednosti so: Modrost, zmernost, pravičnost, serčnost. — Štiri evangeliste imamo: Svetega Matevža, sv. Marka, sv. Lukeža, sv. Janeza. — Štiri v nebo vpijoči grehi so: 1) Radovoljni uboj; 2) mutasti ali sodomitarški greh; 3) zatiranje ubožcov, vdov in sirot; 4) delavcem in najemnikom zaslužek zadrževati ali utergovati. — Bog me vari vsega greha!

Ob petih: Pet cerkvenih zapoved imamo: 1) Posvečuj zapovedane praznike. 2) Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno in v Bogu zbran pri sv. maši. 3) Posti se zapovedane postne dni, namreč štirideset-

danski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sobotah mesnih jedi. 4) Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku k manjšemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje telo. 5) Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih. — Petero je trebno k zakramentu sv. pokore: 1) Izpraševanje vesti; 2) grevenga; 3) terden sklep ali naprejšvetje; 4) spoved; 5) zadostenje.

Ob šestih: Šest grehov v svetega Duha je: 1) Prederzno v božjo milost grešiti. 2) Nad božjo milostjo obupati. 3) Spoznani keršanski resnici se ustavljati. 4) Svojemu bližnjemu zavolj gnade božje nevošljiv biti. 5) Do lepega opominjevanja oterpnjeno serce imeti. 6) V nespokornosti terdovraten ostati. — Šest dolžnost od Jezusa posebno priporočenih je: 1) Naj prej božjega kraljestva in njegove pravice iskati. 2) Sam sebe zatajevati. 3) Svoj križ nositi. 4) Za Kristusom hoditi. 5) Krotek in ponižen biti. 6) Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti za nje, kateri nas žalijo in preganjajo. — Šest poglavitnih resnic keršanskega nauka je: 1) Da je en Bog. 2) Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje in hudo kaznuje. 3) Da so tri božje osebe, enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sv. Duh. 4) Da je druga božja oseba, Bog Sin človek postal, nas s svojo smertjo na križu odrešiti in večno zveličati. 5) Da je človeška duša neumerjoča. 6) Da je gnada božja k zveličanju potrebna,

in da brez gnade božje človek nič za večno življenje zasluženja vrednega ne more storiti.

Ob sedmih: Sedem svetih zakramentov je Jezus v naše zveličanje in v našo tolažbo postavil: 1) Sv. kerst, 2) sv. birma, 3) sv. rešnje telo, 3) sv. pokora, 5) sv. poslednje olje, 6) sv. mašnikovo posvečenje, 7) sv. zakon. — Sedem pglavitnih grehov imamo: 1) napuh, 2) lakomnost, 3) nečistost, 4) nevošljivost, 5) požrešnost, 6) jeza, 7) lenoba. — Sedem telesnih del usmiljenja je: 1) Lačne nasitati. 2) Žejne napojiti. 3) Popotnike sprejemati. 4) Nage obleči. 5) Bolnike obiskati. 6) Jetnike rešiti. 7) Mertve pokopavati. — Sedem duhovnih del usmiljenja je: 1) Grešnike svariti. 2) Nevedne učiti. 3) Jim prav svetovati, kateri dvomijo ali cvibljajo. 4) Žalostne tolažiti. 5) Krivico voljno terpeti. 6) Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo. 7) Za žive in mertve Boga prositi. — Sedem pglavitnih čednost je: 1) Ponižnost. 2) Dobrotljivost. 3) Čistost. 4) Ljubezen. 5) Zmernost. 6) Poterpežljivost. 7) Gorečnost do dobrega. — Sedem darov sv. Duha je: 1) Dar modrosti. 2) Dar umnosti. 3) Dar sveta. 4) Dar moči. 5) Dar učenosti. 6) Dar pobožnosti. 7) Dar strahu božjega.

Ob osmih: Osem blagrov je Gospod učil: 1) Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. 2) Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli. 3) Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo. 4) Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni, ker nasiteni bodo.

5) Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli. 6) Blagor jim, kateri so čistega serca; ker Boga bodo gledali. 7) Blagor mirnim; ker otroci božji bodo imenovani. 8) Blagor jim, kateri zavolj pravice preganjanje terpé; ker njih je nebeško kraljestvo.

Ob devetih: Devet ptujih grehov je: 1) V greh svetovati. 2) Grešiti velevati. 3) V drugih greh privoliti. 4) Druge v greh napeljevati. 5) Drugih greh hvaliti. 6) K grehu molčati. 7) Greh pregledati. 8) Greha se vdeležiti. 9) Greh zagovarjati.

Ob desetih: Deset zapoved nam je Bog na gori Sinaji dal: 1) Vervaj v enega samega Boga. 2) Ne imenuj po nemarnem božjega imena. 3) Posvečuj praznik. 4) Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji. 5) Ne ubijaj. 6) Ne prešestvaj. 7) Ne kradi. 8) Ne pričuj po krivem zoper svojega bližnjega. 9) Ne želi svojega bližnjega žene. 10) Ne želi svojega bližnjega blaga. — Desetim devicam je nebeško kraljestvo podobno, zmed katerih je pet modrih in pet nespametnih; oh, da bi pač jaz vredna bila, med modre šteta biti!

Ob enajstih: Ob enajsti uri so bili poslednji delavci v vinograd Gospodov poklicani. — O Jezus! ne daj, da bi tega klica ne čula in ga zanemarila!

Ob dvanajstih: Dvanajst lastnost božjih je: 1) Bog je večni; je vselej bil, je, in bo vselej. 2) Bog je zgol duh; bitje, ki

ima naj popolniši um in naj boljšo voljo; telesa pa ne. 3) Bog je vsegaveden; ve vse, sedanje, preteklo in prihodno; ve tudi naše naj skrivnejše misli in želje; torej mu nič ne moremo prikriti. 4) Bog je neskončno moder; stori vse iz naj boljšega namena, in izvoli vselej naj pripravniši pripomočke, svoj namen doseči. 5) Bog je vsegamogočen; je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti. 6) Bog je povsoden; je povsod, v nebesih in na zemlji. 7) Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo. 8) Bog je neskončno resničen in zvest; vse kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse spolni. 9) Bog je nespremenljiv; je vekomaj ravno tisti. 10) Bog je neskončno dobrotljiv; skerbi po očetovo za vse svoje stvari; vse dobro imamo od njega. 11) Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo. 12) Bog je neskončno pravičen; poplača vse dobro, in kazni vse hudo, na tanko, kakor si kdo zasluži. — Dvanajst členov ima apostoljska vera. — Dvanajst ur ima vsaki dan. — Daj mi, Jezus! da ne ene ure ne bom v grehih potratila.

Večerno opravilo.

Opomin. Napreden se v posteljo podaš, ne pozabi molitve. Postelja je lahko tvoj grob, in ali boš juteršnega dneva doživela, ne veš — še to noč utegne Bog tvojo dušo pred se poklicati. Skerbno izprašuj svojo vest, in po izpraševanju vesti obudi resnično, popolnoma grevengo. Sosebno močno žaluj, če ti vest očita, da si smertno grešila, in terdno si naprejzemi, precej drugo jutro ali vsaj v nedeljo potem odkrito svojemu spovedniku se obtožiti.

Si odmolila, molčé, skrivaj in sramožljivo se sleči. Ne pozabi, da tudi v posteljo boš vselej spodobno oblečena šla. Se slačiš, misli na Boga, na smert, na večnost. Z blagoslovljeno vodo poškropi sebe in posteljo, in se spomni, da morebiti ob kratkem boš na mertvaškem odru ležala, in ljudje bodo te ž njo kropili. Imaš kaki križec pri postelji, poljubi Jezusove kervave rane, poljubi tudi svetinjo, ki jo na vratu privezano imaš. Si že v postelji, misli, da s Kristusom na križu ležiš; zatorej roke tako deni, da jih boš čez persi križem imela. Moli, premišljuj kaj božjega, dokler ne zaspiš. Se ponoči prebudiš, tudi kaj moli, posebno če te napadajo hude misli ali želje, in misli, koliko terpijo nekteri bolniki in umirajoči, ali pa duše v vicah.

M o l i t e v.

O moj Bog! spet sem s tvojo gnado

en dan srečno dokončala. — Koliko jih je danes pomerlo, morebiti z naglo, neprevideno smertjo jih umerlo! Koliko jih je, ki jih je danes kaka nesreča na duši ali na telesu zadela! Mene pa, o kako si mi dober, moj Oče! mene si vse nesreče obvaroval, si me pri zdravju in življenju ohranil. Lepo se ti zahvalim za vse gnade in dobrote, ktere sem danes in vse svoje življenje iz tvoje svete roke prejela. Da bi le znala pravo hvalo ti dati!

Pridi, sveti Duh! razsveti moj um, da vse, kar sem danes grešila ali zamudila, premislim v britkosti svoje duše, da vse prav iz serca obžalujem in preden zaspim, vse lepo poravnam in z mojim Bogom se spravim. Pokaži mi, o Gospod! moje hudobije, in daj mi spoznati svoje grehe.

Zdaj izprašuj svojo vest. Pomisli: 1) ali si kaj grešila zoper sv. čistost. Ali si skerbno varovala svoje oči, ušesa, jezik in druge počutke svoje? V kakošnih drušnjah, hišah in krajih si bila, in ali si bila zadosti sramožljiva? Ali si kaj zatajevala se v jedi in pijači, ali si mislila pogosto na pričujočnost božjo? — Pomisli 2) ali si grešila kaj zoper sv. ponižnost. Si bila morebiti visokih misel ali pre-

vzetnih besedi? Si sama sebe hvalila, ali pravila, kar je tebi v čast? Si preveč in prerada gledala se v ogledalo, se lišpala, nečimerno oblačila? Si bila preveč vesela, ko si svojo hvalo čula, ali preveč žalostna, ko si zaničevana bila? — Pomisli 3) ali si grešila zoper sv. ljubezen do bližnjega. Si komu kaj škode storila, kaj vzela ali koga kaj goljufala? Si slabo mislila od bližnjega, ga slabo sodila, krivo pričala čez njega? Si govorila od drugih slabost, jih slušala rada; si lagala, obrekovala, opravljala, zdražbe delala? Si svarila, ko je bilo treba? imaš kaj serca do revežev, bolnikov? itd. — Pomisli 4) ali si grešila zoper pobožnost. Si opravila svoje molitve; juterne, večerne in bratovske molitve; pred jedjo in po jedi; angeljsko češenje trikrat na dan? Si jih zvesto opravila; si se vstavljala nepotrebno, raztresenim mislim; si opravljala vse svoje dela iz ljubezni do Boga? Izprašuješ pridno svojo vest; se pripravljaš vselej skerbno za sv. spoved? itd. — Potem pa serčno grevengo obudi, in reci:

O moj Bog! iz serca mi je žal, da sem spet toliko hudega storila, in razžalila tebe, svojega neskončno dobrega Očeta. Sram me je, ker sem tolikokrat obljubila, da ne bom več grešila; pa sem še zmirej stara grešnica — kakoršna sem bila včeraj, taka sem spet danes. Ali kam se hočem podati? kam obrniti? kakor k tebi, moj Bog! Ti si

moj Oče, jaz tvoj otrok, in terdno upam, da me ne boš zaverigel. Odpusti mi po terpljenji in smerti svojega preljubega Sina Jezusa Kristusa. Terdno sklenem, svoje življenje poboljšati, greha se varovati, ogibati se vsih slabih priložnost, in rajše umreti, kakor prostovoljno in premišljeno s kakim grehom tebe več razžaliti. O Jezus! tvoja sveta rešnja kri naj me opere, naj me očisti vsih mojih grehov in madežev.

Prosim te, o Gospod Bog! obiši milostljivo to moje prebivališče; in odverni od njega vse zalezovanje hudobnega sovražnika. Varuj nicoj to noč moje telo in mojo dušo, da se ne bom kaj ognusila; varuj me hudih sanj in grešnih prikazen; daj, da bom zdrava in srečno doživela juteršni dan, tebi v čast in moji duši v zveličanje. Žegnaj, o Bog! mene in moje starše, moje prijatle in znance, pa tudi moje neprijatle, katerim iz serca odpustim. Ohrani v svoji gnadi duhovsko in deželsko gosposko. Poglej z očmi svoje milosti na reveže, jetnike, žalostne, popotnike, bolnike in umirajoče. Spreoberni grešnike in krivo-verce, razsveti nevernike in ajde. Bodi

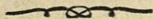
milostljiv tudi ubogim dušam v vica, in daj jim večni mir in pokoj. Amen.

Marija, prečista devica! bodi moja mati tudi nicojšno noč, in varuj me vsega hudega na duši in na telesu. V tvojem sv. naročju naj počivam! Angel varh moj in vsi svetniki in svetnice božje, prosite za me zdaj in v moji smertni uri. Amen.

Živo verujem vse, kar si ti, o Bog! razodel. Terdno upam, kar si obljubil. Ljubim te iz vsega svojega serca, in bolj kakor vse drugo na svetu.

Oče naš. Češena si Marija! Vera.

Preden greš v posteljo, se pokropi z žegnano vodo, naredi s palcem na čelu pismenke **I. N. R. I.** in reci: **J e z u s N a z a r e n s k i,** k r a l j j u d o v s k i, p u s t i š t i r n a j s t a n g e l o v o k r o g m o j e p o s t e l j e s e v s t o p i t i; d v a k m o j e m u v z g l a v j u, d v a k m o j e m u z n o ž j u; d v a n a l e v o, d v a n a d e s n o; d v a, k i m e b o t a o d e v a l a; d v a, k i m e b o t a b u d i l a; d v a, k i b o t a m o j e m i s l i k B o g u o b r a č a l a — t i p a, m o j J e z u s! b o d i v m o j i h m i s l i h, s a n j a h i n v m o j e m s e r c u. T e b i ž i v i m, t e b i u m e r j e m; t v o j a s e m ž i v a i n m e r t v a. A m e n.

Mašne molitve.

Sveta maša je naj svetejša daritev, in ni samo mašniku, ki jo opravljajo, ampak vsim pravovernim kristjanom v velik dobiček; sosebno tistim, kateri so pobožno pri sv. maši, in za ktere mašnik posebno molijo. Jezus sam moli za nas pri sv. maši, in kaže svojemu Očetu svoje rane in svojo kri. Pojdi torej rada k sv. maši; pojdi tudi v delavnikih, če smeš iti, in zaderži se vselej tako, kakor se pobožnim, sramožljivim dekletam spodobi. Pojdi, če moreš, blizo altarja, bližej ko si altarja, bližej si Jezusa in bolj mu boš dopadla. Pazljiva bodi na vse, kar mašnik delajo, posebno na poglavitne dele sv. maše. — Pri evangeliju vstani in se pokrižaj, v znamenje, da si pripravljena, po evanĝeljskih naukih živeti, ko bi zavoljo njih tudi zaničevana in preganjana bila. — Pri darovanju položi v duhu svoje telo in svojo dušo na altar, skleni svoj dar z darom Jezusa Kristusa, in moli posebno za tiste, za ktere si dolžna moliti, ali kateri se tvojim prošnjam priporočujejo. — Pri povzdigovanju

si k sercu vzemi, da tvoji grehi so krivi Jezusove kervave smerti; zatorej obžaluj jih, in vsa zgrevana in poterta se na persi terkaj. — Pri mašnikovem obhajilu, če nimaš dovoljenja k božji mizi pristopiti, se v duhu obhajaj, to se pravi: imej v sercu goreče želje po Jezusu; prosi ga, da bi s svojo gnado k tebi prišel, v tebi živel, se s teboj sklenil, in te z gorečo ljubeznijo do njega vnel. — Je sveta maša minula, ne hiti preveč iz cerkve, ako želiš med izvoljene vverstena biti. — Ko stopiš v cerkev ali jo zapustiš, pokropi se in reci: **Pokropi me, o Gospod!** z roso svoje milosti, in vsih mojih grehov me umij, da vseskoz z čistim srcem tebi služim. Amen.

Perva sv. maša,

kakor jo mašnik berejo.

Molitev pred sv. mašo.

S ponižnim srcem darujem tebi, o Gospod, nebeški Oče! to daritev svete maše. Tebi, večnemu, živemu Bogu skazujem spodobno čast, in te za vse prejete dobrote zahvalim. Dodeli mi gnado, da bom spodobno se zaderžala, da bom v duhu zbrana in deležna te svete daritve. Očisti mojo dušo vsih grehov, da te bom s čistim srcem stanovitno molila. Amen.

Začetek sv. maše.

Mašnik pri spodnji stopnji začno sv. mašo:

V imenu Očeta † in Sina † in svetega † Duha. Amen.

Stopil bom pred božji altar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Psl. 42.*) Sodi me, o Bog! in razsodi mojo reč od nesvetega ljudstva: reši me od krivičnega in zapeljivega človeka.

Ker ti, o Bog! si moja moč; zakaj si me zaverigel! in zakaj moram žalosten hoditi, od sovražnika zatert?

Pošlji svojo luč in resnico, da me peljete in pripeljete na tvojo sveto goro, v tvoje prebivališče.

Stopil bom pred božji altar, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Hvalil te bom s citrami, Bog, moj Bog! zakaj si žalostna moja duša? in zakaj me strašiš?

Zaupaj v Boga; še ga bom hvalil; pomoč moja, Bog moj je on.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

Kakor mu je bila v začetku, in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

*) Pri mertvaških mašah se ta psalm izpusti.

Stopil bom pred božji altar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

V imenu Boga † je naša pomoč.

Kteri je stvaril nebo in zemljo.

Se spovem Bogu vsegamogočnemu, sveti Marii vselej devici, sv. Mihaelu arhangelu, sv. Janezu Kerstniku, sv. apostoloma Petru in Pavlu, vsim svetnikom, in vam, oče, da sem obilno grešila z misljo, z besedo in djanjem. Grešila sem, grešila sem, hudo sem grešila. Toraj prosim sv. Marijo vselej devico, sv. Mihaela arhangela, sv. Janeza Kerstnika, ssv. apostola Petra in Pavla, vse svetnike in vas, oče! prosite za me pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili naj se nas vsegamogočni Bog! odpusti nam naše grehe in nas pripelji v večno življenje!

Amen.

Milost, odvezo † in odpušenje naših grehov nam dodeli vsegamogočni in usmiljeni Bog!

Amen.

Bog! obernil se boš do nas, in nas oživil.

In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.
 Bog! skaži nam svojo milost.
 In dedeli nam svoje zveličanje.
 Bog! usliši mojo molitev.
 In moje vpitje naj do tebe pride!
 Bog z vami!
 In s tvojim duhom!

Mašnik gredo k altarju, in rečejo:

Molimo.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod! naše pregrehe, da bomo vredni stopiti s čistim srcem k naj svetejšemu. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik v sredi altarja priklonjeni molijo:

Prosimo te, o Gospod! po zasluženju tvojih svetnikov, katerih svetinje so tu, in po zasluženju vsih svetnikov, da mi odpustiš milostljivo vse moje grehe. Amen.

Mašnik berejo na desni strani altarja nekatere besede, ki se jim introit, to je vvod, pravi:

Z naj boljšo pšenico jih je nasitil, in s spod skale tekočo sterdjo jih napasel. Veselite se pred Bogom, našim pomočnikom, in hvalite Boga Jakopovega.

Čast bodi Očetu, Sinu in sv. Duhu; kakor mu je bilo v začetku, zdaj in vsaki čas od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češena bodi sv. Trojica in nerazdeljena edinost. Častili ga bomo, ker nam je svojo milost skazal.

V sredi altarja:

M. Gospod, usmili se nas! } devetkrat.
Sl. Kriste, usmili se nas! }

Slava *) (Gloria).

M. Čast Bogu na visokem in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvalimo se ti za voljo tvojega velikega usmiljenja. Bog, nebeški kralj! Bog, vsegomočni Oče! Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Boga Očeta! ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš ob desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svet,

---

*) Pri mašah v črnem in višnjevem oblačilu se „Slava“ izpusti.

ti sam Gospod, ti sam naj viši, Jezus Kristus, s svetim Duhom, v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Mašnik se proti ljudem obernejo in rečejo:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Mašnik molijo na desni strani altarja:

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog na vekomaj. Amen.

B e r i l o

iz lista sv. Pavla apost. do Korinčanov.

„Bratje! jaz sem prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil, da je Gospod Jezus tisto noč, v kateri je bil izdan, vzel kruh in je zahvalil, ga razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje telo, ktero bo za vas dano: to storite v moj spomin. Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v

moji kervi; to storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin. Zakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh in ta kelih pili, bote smert Gospodovo oznanovali, dokler ne pride. Kdor koli bo tedaj nevredno jedel ta kruh ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj pa presodi človek sam sebe, in tako je od tega kruha in pije od tega keliha. Zakaj kdor je in pije nevredno, si sodbo je in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega“.

Sl. Hvala Bogu!

M. O Gospod! vsih oči na tebe gledajo, in ti jim daš hrane o pravem času. Ti odpreš svojo roko in napolniš z žegnom vse stvari. Ti si nam kruh iz nebes dodelil, ki ima vso sladkost v sebi. Moja duša! hvali Gospoda, svojega Boga; hvali ga in prepevaj mu v pesmih in hvalnicah.

V sredi altarja:

Očisti moje serce in moje usta, vsegamogočni Bog! kateri si usta preroka Izaija očistil z živim ogljem: tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, da tvoj sveti evangelj vredno oznanujem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi me, Gospod! — Gospod bodi v mojem sercu in mojih ustih, da spodobno in vredno oznanujem njegov evangelj. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Evangelj.

Mašnik prekrižajo sv. evangelj in sami sebe, rekoč:

† Besede svetega evangelja, ki ga je popisal sv. Janez — 6. post. **Sl.** Hvala ti bodi, o Gospod!

„Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Moje meso je res jed, in moja kri je res pijača. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jaz živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri je mene, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je iz nebes prišel; ne kakor mana, katero so vaši očetje jedli in so umerli. Kdor je ta kruh, bo živel vekomaj“.

Mašnik poljubijo sv. Evangelj in rečejo:

M. Po evangeljskih besedah naj bodo izbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kristus!

Mašnik v sredi altarja molijo ob nedeljah in večih praznikih „Vero“, rekoč:

Verujem v enega samega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči, in v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjega edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, ki je rojen in ne storjen, kateri je z Očetom enega bitja, od kterega je vse vstvarjeno, kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja z nebes prišel (tukaj se poklekne z desnim kolenom) in je po svetem Duhu iz Marije device meso na se vzel, in se včlovečil. Je tudi križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, terpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od mrtvih po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očeta, in bo spet prišel s častjo sodit žive in mertve, in njegovega kraljestva ne bo konec. Verujem v sv. Duha, Gospoda in oživljavca, ki iz Očeta in Sina izhaja, ki ga z Očetom in Sinom vred molimo in častimo, kateri je govoril po prerokih. Ve-

rujem eno, sveto, katoliško in apostolsko cerkev. Spoznam en kerst v odpušenje grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodnje življenje. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Darovanje.

Mašniki Gospodovi kadilo in kruhe Bogu darujejo: zato bodo sveti svojemu Bogu in ne bode skrunili njegovega imena.

Pri darovanju kruha.

Vzemi, sveti Oče, vsegamogočni, večni Bog! ta neomadežani dar, kterega jaz, tvoj nevredni služabnik, darujem tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu za svoje brezštevne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse vprične, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve. Daj, da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Mašnik nekaj kapljic vode v vino kanijo, rekoč:

Bog! ki si človeka v blagem stanu čudno stvaril, in ga, ko je bil grešil, še bolj čudno prenovil; daj nam po skrivnosti te vode in tega vina združenim biti s tistega božjo natoro, ki se je po-

nižal, naše človeške nature deležen biti, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri darovanju keliha:

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, da naj gre pred obličje tvojega božjega veličastva, v prijeten dar, za zveličanje naše in celega sveta. Amen.

Mašnik molijo s sklenjenimi rokami:

V duhu ponižnosti in s potertim srcem stojimo pred teboj, vzemi naš dar, o Gospod! in godí naj se pred tvojim obličjem danes tako naša daritev, da ti bo prijetna, Gospod Bog!

Pridi, posvečevavec, vsegamogočni večni Bog, in † posveti ta dar, pripravljen tvojemu svetemu imenu.

Mašnik umivajo perste in molijo:

V nedolžnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Bog! da poslušam glas tvoje hvale, in oznanujem vse čudeže tvoje. O Bog! ljubim lepoto tvoje hiše, in prebivališče veličastva tvojega. Ne pogubi moje duše s hudobni-

mi, o Bog! in ne umori me s kerviželjnimi, ker je krivica v njih rokah in njih desnica polna podkupšine. Jaz pa hočem v svoji nedolžnosti živeti; reši me in usmili se me. Na pravem stoji moja noga; v zberališih te bom hvalil, o Gospod! Čast bodi Očetu itd.

Mašnik v sredi altarja molijo:

Vzemi, sveta Trojica! to daritev, katero ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našega Jezusa Kristusa, in v čast svete Marije vselej device, svetega Janeza Kerstnika; svetih apostolov Petra in Pavla, njih in vsih svetnikov. Naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in naj prosijo v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Proti ljudem:

M. Molite, bratje! da bo moja in vaša daritev pri Bogu, vsegamogočnemu Očetu.

Sl. Naj vzame Gospod ta dar iz tvojih rok v hvalo in čast svojega imena, tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve!

M. Amen.

Tiha molitev.

Prosimo, Gospod! dodeli milostljivo svoji cerkvi darove edinosti in mira, ktere darovane reči skrivnostno pomenijo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd. Amen.

Zdaj mašnik svoj glas povzdignejo:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

M. Kviško serca!

Sl. Imamo jih pri Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojega Boga!

Sl. Spodobi se in dolžnost je.

Zares, spodobi se in dolžnost je, prav in dobro, da ti vselej in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu, Gospodu našem: po katerem tvoje veličastvo hvalijo angeli, ga molijo gospostva, pred njim trepečejo oblasti, ga nebesa in nebeški moči, in zveličani in serafini z združenim petjem povzdigujejo. Daj tudi našim glasom združiti se ž njimi, te prosimo, z globoko ponižnostjo rekoč: Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Nebesa in zemlja so polne tvoje časti.

Čast ti bodi na visokosti. Češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem. Čast ti bodi na visokosti!

Mašnik se priklonijo in molijo :

Ponižno te tedej prosimo, nezmer-
no usmiljeni Oče! po Jezusu Kristusu
tvojem Sinu, Gospodu našem, da sprej-
meš in posvetiš te † ponudbe, te † da-
rila, te prečiste † svete darove, ktere ti
darujemo zlasti za tvojo sveto cerkev, da
ji mir daš, jo varuješ, jo v edinosti
ohraniš in vladaš po vsem svetu; pa tudi
za tvojega služabnika, našega papeža I.
in našega škofa I. in našega cesarja I.
in za vse, kteri se deržé prave katoliške
in apostolske vere.

Spomin za žive:

Spomni se, Gospod! svojih služab-
nikov in služabnic I. I. (tukaj stori spomin
za tiste, za ktere hočeš darovati), in vsih priču-
jočih, kterih vero poznaš in pobožnost
vidiš; za ktere ti darujemo, ali kteri ti
darujejo ta hvalni dar za se, in za vse
svoje, v odrešenje svojih duš, doseči
zveličanje in varnost, in pošiljajo svoje
želje tebi, večnemu, živemu in pravemu
Bogu.

Sklenjeni (ti darujemo ta hvalni dar) z vso družbo izvoljenih, in obhajajoči spomin sosebno častite vselej device Marije, matere našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih apostolov in marternikov, Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Šimona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemen, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lovrenca, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damijana*), in vsih tvojih svetnikov; daj nam po njih zasluženju in prošnjah, da bomo v zavetju tvoje pomoči obdarovani pri vsih rečeh. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K povzdigovanju.

Mašnik derže roke nad kruhom in kelihom, in molijo :

Prosimo te tedaj, o Bog! sprejmi potolažen ta dar, kterega ti darujemo

*) Ti peteri svetniki, Lin namreč, Klet, Klemen, Ksist in Kornelij bili so nasledniki sv. Petra na rimskem stolu in sloveči marterniki. Ciprijanu, kartaginskemu škofu, so l. 285 glavo odsekali. Sv. Lovrenc, rimski diakon, je na razbeljenem raznju svoje življenje sklenil. Sv. Krizogon, iz Rima doma, je bil l. 303 z mečem umorjen. Janez in Pavel, brata in cesarska služabnika, sta bila pod cesarjem Julijanom ob glavo djana. Kozma in Damijan, zdravnik iz Arabije in sloveča čudodelnik, sta bila l. 285 z mečem prebodena.

tvoji hlapci, in z nami vred vsa tvoja družina, daj nam v tvojem miru preživeti svoje dni, reši nas večnega pogubljenja, in daj nam štetim biti med tvoje izvoljene. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Daj, prosimo te, o Bog! da bo ta dar ves † posvečen, † sprejet, † potujen, resničen in prijeten; da nam bo spremenjen v † telo in † kri tvojega preljubega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa.*)

Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan vzel kruh v svoje svete in častite roke, in je vzdignil oči proti nebu k tebi, svojemu vsegamogočnemu Očetu, te zahvalil, ga † posvetil, razlomil in dal svojim učencem, rekoč: „Vzemite in jejte vsi od tega, zakaj to je moje telo“.

Mašnik povzdignejo sv. hostijo, ter jo ljudem pokažejo, da jo molijo, in potlej rečejo:

Ravno tako je vzel po večerji tudi prečudni kelih v svoje svete in častite roke, te spet zahvalil, ga † posvetil, in dal svojim učencem, rekoč: „Vzemite

*) Ti peteri križi pomenijo, da Jezus je terpel na vsih peterih počutkih za nas.

in pite vsi iz njega; zakaj to je kelih moje kervi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušenje grehov. Kolkokrat bote to storili, storite v moj spomin“.

Mašnik povzdignejo kelih s sv. kervijo, da jo ljudje molijo in potlej rečejo:

Po tem povelju tedej obhajamo, o Gospod! mi tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetega terpljenja, od smerti vstajenja in častitega vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojega, Gospoda našega, in darujemo tvojemu prečudnemu veličastvu od tvojih darov in daril ta čisti † dar, ta sveti † dar, ta neoskrunjeni † dar, sveti † kruh večnega življenja in kelih † večnega zveličanja.*)

Poglej na te dari s potolaženim in milostljivim obličjem, in sprejmi jih, kakor si bil sprejel dari svojega hlapca, pravičnega Abelna, in daritev našega očaka Abrahama, in pa sveto daritev in

---

*) Ti peteri križi pomenijo petero ran Kristusovih, ktere je na križu za nas prejel, da bi nas z Očetom spravil.

neoskrunjeno posvečbo, katero ti je daroval Melkizedek, tvoj veliki duhoven.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! reci prinesti te dari po rokah tvojega sv. angela na tvoj visoki altar, pred tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altara, in zavžilo presveto † telo in presveto † kri tvojega Sina, napoljeni z vso nebeško dobroto in milostjo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomin za mertve.

Spomni se tudi, Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukaj stori spomin za mertve, za ktere hočeš moliti), ki so šli pred nami z znamnjem vere in spijo v miru. Dodeli jim, Gospod! te prosimo, in vsim, ki so v Kristusu zaspali, kraj hlada, luči in mira, po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik se na persi udarijo in molijo:

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje veliko usmiljenje zaupamo, daj delež in družbo s svojimi svetimi apostoli in mučeniki, z Janezem, Štefanom, Matijem, Barnabom, Ignacijem,

Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, s Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo*), in z vsimi svojimi svetniki, v katerih družbo, te prosimo, nas vzemi, ne zavoljo našega zasluženja, ampak po svoji prizanesljivosti. Po Kristusu, Gospodu našem, po katerem, Gospod! vse te dobrote vselej stvariš, † posvetiš, † oživiš, † blagosloviš in nam podeliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, Bogu

---

*) Vsi ti petnajsteri svetniki so sloveči marterniki iz prvih stoletij. Sv. Janez Kerstnik, poslednji marternik stare, in sv. Štefan, prvi marternik nove zaveze, sta po vsi pravici na prvem mestu. Sv. Matija, apostol sicer, pa ne od Gospoda poklican, temuč od apostolov izvoljen, pride še le tukaj na versto. Bil je l. 74 v Jeruzalemu kamnjan. Sv. Barnaba, tovarš sv. Pavla, je bil pod cesarjem Neronom na otoku Cipru martran. Ignaci, antijohijski škof, je bil l. 107 pod cesarjem Trajanom od divjih zverin raztergan, in Aleksander, papež, je bil l. 117 zaboden. Mašnik Marcelin in cerkveni služabnik Peter sta bila l. 310 z mečem vsmertena. Tudi z mečem umorjene ste bile l. 203 žené in marternici Felicita in Perpetva. Potem pride še petero marternic iz dekliškega stana: Sv. Agata, katero so l. 253 po ostrih črepinjah in živem oglju do smerti valjali; sv. Lucija, ktera je bila l. 304 zabodena; sv. Neža, ki je bila v svojem prvem cvetju l. 305 in sv. Cecilija, ki je bila l. 230 ob glavo djana. Poslednjič pride še sv. Anastazija, učenka sv. Krizogona, ki je v ognju svojo krono našla.

Očetu vsegamogočnemu, v edinosti svetega Duha vsa čast in slava.*)

Mašnik povzdignejo kelih s sv. hostjo in rečejo na glas:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo. Z zveličarjevo zapovedjo opominjani, in podučeni z njegovim božjim naukom si upamo reči: Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava.

Sl. Temuč reši nas od zlega.

M. Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod Bog! od vsih zlegov preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete, častite vselej device in božje matere Marije, svojih svetih apostolov Petra in Pavla, Andreja, in vsih svetnikov, daj nam mir v naših

---

*) Ti trije križi pomenijo tri naj britkejše ure, v katerih je živ na križu visel.

dnevih, da bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani vselej brez greha, in vse zmote obvarovani. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

Mašnik storijo križ čez kelih in rečejo:

M. Mir Gospodov bodi vedno z vami.

Sl. In s tvojim duhom.

Mašnik spustijo košček sv. hostje v kelih in rečejo:

Ta zmes in posvečba telesa in kervi Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi nam, ki jo prejmemo, v večno življenje. Amen.

Mašnik se trikrat na persi udarijo, rekoč:

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: „Mir vam zapustim, svoj mir vam dam“, ne glej mojih gre-

hov, ampak vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinnost; ki živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga! kateri si po Očetovi volji s svetim Duhom vred svet s svojo smertjo v življenje obudil, reši me s tim svojim presvetim telesom in svojo presveto kervjo vsih mojih grehov in vsih zlegov; daj, da se vselej deržim tvojih zapoved, in ne dopusti, da bi se kedaj ločil od tebe, kateri živiš in kraljuješ z ravno tim Bogom Očetom in svetim Duhom od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus! zavžitje tvojega telesa, ki si ga jaz nevreden človek prederznem prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zavživanje.

Kruh nebeški bom prejel, in klical v ime Gospodovo.

Mašnik se trikrat na persi vdarijo, in rečejo trikrat:

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Mašnik storé križ čez se s sv. hostijo in rečejo:

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Mašnik primejo kelih, rekoč:

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi je dal? Zveličavni kelih bom vzel, in klical v ime Gospodovo. Klical bom va-nj in njegovo hvalo oznanoval, in bom v zavetju pred svojimi sovražniki.

Mašnik vzemejo kelih v desno roko, in storé ž njim križ čez se, rekoč:

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitev po zavživanju.

Kar smo z ustmi prejeli, Gospod! naj nam bo s čistim srcem zavžito, in ta časni dar nam bodi večno zdravilo.

Tvoje telo, Gospod! ki sem ga zavžil, in tvoja kri, katero sem pil, naj se sklene z mojim srcem, in daj, da ne bo madeža pregrehe v meni, ki so me čiste in svete skrivnosti pokrepčale. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mašnik molijo na desni strani:

Kolikorkrat koli bote ta kruh jedli in pili ta kelih, bote smert Gospodovo oznanovali, dokler pride. Kdor koli tedej bo nevredno ta kruh jedel in kelih Gospodov pil, bo kriv telesa in kervi Gospodove.

Mašnik v sredi altarja proti ljudstvu:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Poobhajilna molitev.

Stori, prosimo, Gospod! da bomo z večnim vživanjem tvoje božje nature nasiteni, kar časno prejemanje tvojega dragega telesa in tvoje kervi predpomenjuje. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha na vekomaj.

Sl. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

M. Idite, minula je maša!

Sl. Hvala Bogu.

Mašnik na sredi altarja priklonjeni molijo:

Naj ti dopade, sveta Trojica! opravilo moje službe, in daj, da bo daritev, ki sem jo nevredni človek pred očmi tvojega veličastva daroval, tebi prijetna, za me pa in za vse, za ktere sem jo opravil, iz milosti tvoje spravna. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik poljubijo altar, se proti ljudem obernejo in jih blagoslovijo, rekoč:

Blagoslovi vas vsegamogočni Bog †
Oče in † Sin in † sveti Duh.

Sl. Amen.

Mašnik stopijo na levo stran altarja, in rečejo:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

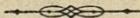
M. Začetek svetega evangelija po svetem Janezu.

Sl. Slava tebi, Gospod!

M. V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri

Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kteremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti; njim, ki verujejo v njegovo ime, ki niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda (tukaj se z desnim kolenom poklekne) je meso postala, in je med nami prebivala, in smo vidili njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna gnade in resnice.

Sl. Hvala Bogu.

Druga sveta maša

*s premišljevanjem terpljenja
Kristusovega.*

Pred sveto mašo.

Misli si, da si v Jeruzalemu, notri v obednici kjer je Jezus s svojimi učenci zadnjo večerjo imel. — Pomisli, kaj ti je naj bolj treba, na duši ali na telesu; in za tisto posebno potrebo daruj sv. mašo.

Gospod, moj Bog! kako veliko je tvoje ime med narodi sveta! Od solnčnega izhoda do zahoda se čisti dar tvojemu imenu daruje.

Jezus, ti naj vikši mašnik! pridi in daruj v podobah kruha in vina svoje sveto meso in svojo rešnjo kri v spravo naših grehov.

Jagnje božje, ki si za nas na križu svojo kri prelilo, položi se v roke svojega služabnika, mašnika, kakor nekervav dar — v hrano našim dušam.

Sveti neskončni Bog! jaz uboga grešnica sim prišla sem pred altar, da bi sveto mašo slišala. S tistim naj popolnišim namenom, s katerim se je tvoj preljubi Sin, Jezus Kristus, pri zadnji

večerji in na križu za nas daroval, ti darujem tudi jaz to sveto mašo v počenje tvojega presvetega imena; v povikšanje tvoje časti; v zahvalo za vse, meni in drugim dodeljene dušne in telesne dobrote; v zadostenje za svoje grehe; v dosego novih gnad, posebno gnad svete čistosti in ponižnosti; v pomoč in tolažbo tistim, za ktere sim dolžna moliti, posebno za te I. I., ki so še pri življenju, in za te I. I., ki so že v Gospodu zaspali. — Rada bi bila zbranega duha in prav pripravljena, pa sem preslaba. Prosim, Gospod! usmili se me. Ti pripravi mojo dušo, ti očisti moje serce, da bom vredno pri tej sveti daritvi.

Kedar mašnik na spodnji stopnjici molijo.

Kedar mašnik doli pred altarjem globoko priklonjeni molijo očitno spoved, si misli Jezusa na oljski gori v molitvi, kako v smertni žalosti na tleh sloni in zavoljo tvojih grehov kervav pot poti. — Spovej se tudi ti Bogu svojih grehov in obžaluj jih iz celega serca.

Kdo bo dal vode moji glavi, kdo solz mojim očem, da bom jokala nad svojimi grehi, in izmila gerde madeže svoje duše!

Oče! grešila sem zoper nebo in

zoper tebe, nisem vredna tvoj otrok imenovana biti. Ne zaverzi me spred svojega obličja, in ne odvzemi mi svojega svetega Duha. Oberni na me svoje milostljive oči, o Bog! in usmili se me. Zavoljo svojega preljubega Sina, nad katerim imaš svoje dopadajenje, mi odpusti moje grehe.

Jezus, moj Gospod in Zveličar! s svojim kervavim potom, ki si ga na oljski gori potil, izbriši vse moje grehe.

Gloria ali slava.

(Če jo mašnik molijo.)

Premišluj hudobno veselje Judov, ko so Jezusa vjeli, in kakor hudodelnika z vervmi zvezali. Ti pa hvali Boga in svojega Zveličarja, ki je prevzel to sramoto, da je tebe rešil.

Čast bodi Bogu po višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvaljujemo se ti zavoljo tvojega velikega usmiljenja. Gospod Bog, nebeški kralj! Bog, Oče vsegamogočni! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin! Gospod Bog! Jagnje božje, Sin Boga Očeta! ki odjemplješ greha sveta, usmili se nas! Ki odjemplješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš na desnici Očeta, usmili

se nas! Ker ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti sam si naj viši, Jezus Kristus, s svetim Duhom, v časti Boga Očeta. Amen.

List ali berilo.

Kedar gredo mašnik iz srede altarja na listno ali žensko stran, premišluj, kako so Jezusa od Anaza h Kajfu peljali, ga po krivem tožili, v obraz bili in zapljuvali. — Prosi, da boš prava učenka Jezusova, ktereга božja beseda se bere v listu.

O moj ljubi Jezus! s kakšno sveto poterpežljivostjo si terpel, ko so te od sodnika do sodnika vlačili, povsod zasramovali, topli in bíli. Jaz pa sem tako nepoterpežljiva, in dostikrat ene same žal besede ne morem poterpeti, ne morem molčati in tiho djati. — O naj pohlevniši Jezus! ozdravi me napuha, ozdravi me jeze. Uči in podpiraj me, da se ne bom togotila nad sovražniki, ki mi hudo želijo in podkopujejo moje dobro ime. Stori me vredno zavoljo pravice preganjana biti, da postanem tvoja prava in zvesta učenka.

O Bog! kateri si razsvetlil s svojim Duhom preroke in apostole, in še zdaj vedno iz ust svoje svete cerkve govoriš, terdno in živo verujem vse, kar me rimska katoliška cerkev uči, in mi zapoveduje

verovati. Daj mi, o Bog! vero svetih očakov, gorečnost prerokov, ljubezen apostolov, zvestobo svetih devic, naj mi bo tvoja beseda k zveličanju. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Evangelij.

Kedar gredo mašnik na evangeljsko stran, premišluj, kako so Jezusa k Pilatu peljali, kako hudo tožili. — Obljubi svojemu Zveličarju, da nikdar nočeš zatajiti tega, kar njegov sv. evangelij uči.

Kako malo, o moj Jezus! si vzemem k sercu besede tvojega sv. evangelija, za kterega si ti toliko terpeti moral! Kako slabo in razmišljeno ga poslušam! Kako mlačna in lena sem, ga spolnovati! Kako redko in merzlo se pogovarjam od tvojih svetih naukov! Kako nerada berem pobožne bukve in kako hitro se jih naveličam! — O ne dopusti, da bi se kedaj sramovala tvojega svetega evangelija, ali bi ga celo zatajila iz ljubezni do sveta ali iz strahu pred zamero njegovo; timveč mi gnado daj, da se skažem in vselej zaderžim kakor prava kristjana, da boš tudi ti enkrat pri sodbi mene za svojo zvesto deklo spoznal in k sebi vzel v nebesa. Amen.

Kredo ali vera.

(Če jo mašnik molijo.)

Kedar se mašnik podajo od evangeljske strani v sredo altarja, in vero molijo, premišljuje, kako je bil Jezus od Pilata poslan k Herodežu, kateri si je želel kak čudež od njega viditi. — Ne bodi Herodežu podobna, ampak prosi Boga ponižne vere! Moli: Verujem v Boga Očeta, ali pa to le:

Blagor njim, kateri ne vidijo in vender verujejo! Jaz verujem, o Bog! stori še močnejšo mojo vero.

Kako naj se ti zahvalim, o moj Bog! da si me izvolil iz med tavžent in tavžent ljudi, kateri v temi nevere in krivoverstva živijo, in da si me poklical k pravi veri, ktera sama me zveličati zamore! — Oh, jaz vidim, da vse premalo spoznavam, kaka sreča je za me, da sem v naročju svete rimske katoliške cerkve! Daj mi, o Bog! v njeni sveti veri živeti in umreti!

Darovanje.

Ko mašnik kelih odgernejo, in kruh in vino darujeje, premišljuje, kako Jezusa k Pilatu nazaj pripeljejo, kako strašno ga šibajo in s ternjem kronajo, in kako voljno terpi — vse za te.

Glej, Gospod! voljna sem in pripravljena k vsemu, kar tebi dopade. Ti si moj Gospod, jaz pa sem tvoja dekla — vsa sem tvoja, ti pa ves moj bodi.

Vse, kar sem in kar imam, tù na altar položim, tebi v dar. Moja duša in moje telo, moje serce in vse, kar je v sercu, vse naj tvoje bo.

Jezus! le zapoveduj z menoj, v tvoji službi sem — le oznanuj mi svojo voljo, iz serca rada jo hočem spolnovati.

Umivanje rok.

Premišluj, kako gerdo Pilat ravna. Roke si umije, da bi se pravičnega skazal, zraven pa Jezusa po krivičnem k smerti obsodi. Ali to ni hinavsko? Prosi prave pobožnosti.

O moj Bog! kolikokrat se pobožna delam, samo da me ljudje vidijo! Kolikokrat se sramožljivo zadržim, pa mi ni resnica! — Prestvari mi moje serce, da bom resnično pobožna, le tebe ljubila, tebi dopasti želela. Očisti me mojih skrivnih grehov, in operi me od mojih hudobij, da bo moje telo tvoj sveti tempelj, moja duša pa altar, tebi posvečen in v sedež pripravljen. — Ne meni, ampak tebi, Gospod! naj bo hvala in čast.

Sanktus.

Premišluj, kako Judje, ki so Jezusa pred petimi dnevi o njegovem prihodu v Jeruzalem z veselim „Hozana“ pozdravljali, zdaj na vse gerlo kričijo: Križaj ga! križaj ga! — Prosi stanovitosti! —

O kako nestanovitna stvar je človek! Zdaj tukaj klečim, vsa poterta in skesana, in obljubo nad obljubo delam, da ne bom več grešila: čez kako uro morebiti bom pa že vse pozabila, bom spet žalila svojega toliko ljubeznjivega Boga, ga bom spet križala s svojimi grehi. — Gospod! oh pač revna sem in slaba; bodi ti moja pomoč in podpora! — Svet, svet, svet si ti, o Gospod Bog, stvarnik vsih reči! Nebesa in zemlja so polne tvoje časti. Čast in hvala ti na višavah! Češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Čast in hvala ti na višavah!

Pred povzdigovanjem.

Premišluj, kako Jezus, od Pilata k smerti obsojen, težki križ zadene, in na goro Kalvarsko nese! Pridruži se k jeruzalemskim hčeram, spremljaj ga ž njimi vred, in jokaj nad njim in nad svojimi grehi. — Spomni se pa tudi tistih živih, za ktere veš, da si dolžna moliti.

O moj Jezus, kako nehvaležna bi bila, ko bi te zapustila na težkem, britkem potu na goro Kalvarijo! Ti praviš: Kdor hoče moj učenec biti, naj zataji sam sebe, naj vzame svoj križ vsak dan in za menoj hodi — ne daj torej, da bi se zaljubila v grešne kratkočase, da bi

svoje truplo preveč mehkužila, in po svoji lastni slabi volji živela.

Oh, moj Jezus! vsaj veš, da tebi sem se vdala, tebi zaobljubila že sto- in stokrat v svojem življenju. Kjer si ti, ljubček moje duše! tam sem rada tudi jaz, in če je tudi na križevem potu. S teboj rada terpim, s teboj rada umerjem.

Ozri se milostljivo, o Gospod! na svoje služabnike in služabnice I. I., na moje ljube dobrotnike, prijatle, znance, tovarše in tovaršice; pa tudi mojih sovražnikov se spomni, in daj vsim, kar te prosijo in jim v zveličanje služi.

Pri povzdigovanju sv. hostije.

Premišluj, kako Jezusa na križ pribijajo, in med dva razbojnika povzdignejo.

Molim te, o Jezus! ki si v podobi kruha živ pričujoč, z dušo in s telesom, s kervjo in z mesom, po božji in človeški naturi. — Bodi sto tavžentkrat češeno, o presveto rešnje telo!

Gospod Jezus, tebi živim! Gospod Jezus, tebi umerjem! Gospod Jezus, tvoja sem, če živim; tvoja sem, če umerjem. Amen.

Pri povzdigovanju sv. keliha.

Premišljuj, kako obilno teče kri iz Jezusovih presv. ran — v odpušenje tvojih in grehov celega sveta.

O presveta kri Jezusova, ktera si bila za nas na križu prelita, bodi sto tavitokrat češena! O predraga kri Jezusova, operi me in očisti mojo nagnusno dušo, da ne boš zastonj za me prelita! — O Jezus, bodi mi milostiv! O Jezus, bodi mi dobrotljiv! O Jezus, usmili se me, in odpusti mi moje grehe. Amen.

Po povzdigovanju.

Premišljuj temo, ktera se je storila po vsej zemlji, ko so Jezusa križali, in spomni se vernih mertvih, ki so v temni ječi, v vicah shranjeni.

O Gospod! ne daj, da bi se kedaj pogreznila v tisto strašno temo, kjer ogenj zmirej žge, kjer červ zmirej grize, kjer je jok, vpitje in škripanje z zobmi. Obvari mojo dušo pred večno smertjo, in daj mi, enkrat gledati te od obličja do obličja, kakor te zdaj v presv. reš-njem telesu pričujočega verujem, in s ponižnim srcem molim.

Usmili se, o Gospod! tudi ubogih duš, ki so v vicah zadržane, posebno I. I. Tvoji neskončni ljubezni jih pripo-

ročujem, usmili se jih! Pošlji svojega arhangela, sv. Mihaela, naj odpre vrata njih temne ječe, naj jih pelje v svetlobo svetih nebes, v veselo družbo tvojih svetnikov, pred tvoje obličje, po katerem ven in ven zdihujejo.

Oče naš.

Ali moli z mašnikom „oče naš“, ali pa pre-mišljuj sedem Kristusovih besedi na križu:

Oče, odpusti jim; saj ne vedo, kaj delajo! — O rada odpustim tudi jaz sovražnikom svojim, da bo Bog odpustil tudi meni. Bog! daj jim vse dobro, in ne povračuj jim krivic, ki so jih meni storili.

Resnično, resnično, ti povem, danes boš z menoj v svetem rajju! — O da bi tudi jaz slišala to veselo besedo, ko bo moja duša od trupla in sveta slovo vzela!

Žena, glej, tvoj sin! Sin, glej, tvoja mati! — Večna hvala ti bodi, o Jezus! da si mi dal tako dobro in ljubeznjivo mater — Marijo, prečisto devico. Da bi le vselej tudi bila take matere vredna in nji pokorna hči!

Žejin sem! — O Jezus! ti si bil žejin — zveličanja moje duše si bil žejin. Da bi tudi moja duša tako žejna bila — tebe in tvoje svete gnade! Zmiraj bolj spoznavam, kako prazno in nečimerno je vse na svetu — samo ti in tvoje sv. rešnje telo me zamore nasititi. O daj, da se prav pogosto s teboj sklenim!

Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? — Tudi meni se večkrat tako godi, da sem vsa suha, vsa temna, in zdi se mi, da ti, moj Jezus! si me zapustil. Daj mi, da bom tudi v takem stanu poterpežljiva in vdana, kakor si ti na križu bil!

Dopolnjeno je! — Res, kmali bo dopolnjeno moje življenje; moje leta bodo dotekle — morebiti danes že, in v večnost se bom selila. Blagor vsakemu, blagor meni, če bom do konca zvesta ostala!

Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! — O naj bi tudi moje zadnje zdihovanje in moja zadnja molitev bila: Jezus, v tvoje roke izročim svojo dušo! Jezus, tvoja sem in tvoja ostanem vekomaj. Amen.

Agnus dei.

Ko mašnik sv. hostijo prelomijo, premišljuje, kako se je Jezusova duša od telesa ločila, in prosi za gnado, srečno umreti.

O moja duša, kako bo takrat, ko bo treba od telesa in celega sveta se ločiti? Kamo se bova djala, kamo obernila? Kamo drugam, kakor k Jezusu! — O moj Jezus! vse moje upanje je v tebi. Tvoja smert je moje življenje. Le eno te prosim, da bi umerla smerti pravičnih — v tvoji sv. gnadi!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ! zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ! usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ! usmili se nas, o Gospod!

Sveto obhajilo.

Premišljuje, kako pokopujejo Jezusovo telo. On pa želi v tvojem sercu pokopan biti. — Če ne greš v resnici k sv. obhajilu, se pa v duhu obhajaj, to je, obudi serčne želje po Jezusu, spoznaj ponižno svojo nevrednost, in prosi Jezusa, da gre s svojo sv. gnado v tvoje serce, in kraljuje v njem kakor kralj.

O Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho! ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša! O moj

Jezus, da bi pač vredna bila, da bi bilo
 moje serce grob tvojega zdaj živega te-
 lesa! Glej, moje serce ti do kraja od-
 perto stoji. Pridi, o Jezus, ko te toliko
 ljubim, pridi in prebivaj ven in ven v
 meni — tebe zgubiti bi bila moja smert.

Zdihljej k Jezusu.

Se odperle so nebesa,
 Lej! že Kralj nebeški gré;
 Duša, vzdigni se 'z telesa
 In nasiti si željé!

Truma angeljev se zbira
 Na altarju moli Ga;
 Tam studenec gnad izvira,
 Lej tam svoj'ga Ljubega.

Oh, ne čakaj, Jezus mili!
 Pridi, pridi, ljubi moj!
 Prosim, naglo se usmili
 Mene, skleni se z menoj!

Res, Gospod! da nisem vredna,
 Da pod mojo streho greš.
 Kak' pa tebe sem potrebna,
 To naj boljše sam ti veš.

Saj ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o Gospod!

Tebe serčno čem objeti,
 Da! poprej ne grem odtod!
 Torej, Jezus ljubeznjivi,
 Pridi in nasiti me!
 Da! v ljubezni nevgasljivi
 Večno s tabo sklenem se!

Po sv. obhajilu.

Premišluj, kako je Jezus pri svojem vnebohodu na oljski gori svoje učence blagoslovil.

Stori, o Bog! svoje ljudstvo srečno, in požegnaj nas vse, ki si nas v svojo čast vstvaril. Požegnaj tudi mene, o Jezus! da želim in išem, kar je v nebesih, in ne, kar je na zemlji.

Zadnji evangelij.

Po žegnu mašnik navadno molijo začetek evangelija sv. Janeza. Moli ga tudi ti (glej stran 79), ali pa sledeči odlomek iz evangelija sv. Janeza.

Po tem pa je Jožef iz Arimateje (ker je bil Jezusov učenec, toda skrivej zavoljo strahu pred Judi) Pilata prosil, da bi snel Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je tedej, in snel Jezusovo telo. Prišel je pa tudi Nikodem, ki je bil prvič po noči k Jezusu prišel, in je

prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedej Jezusovo telo, in ga zavila v tenčico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vert in na vertu nov grob, v kterega še nihče ni bil položen. Tam sta tedej zavoljo dneva pripravljanja Judov, ker je grob blizo bil, Jezusa položila.

Po sv. maši.

Oče nebeški! vesela zapustim zdaj tvojo hišo, ker sem tako srečna bila, slišati sv. mašo, v kateri se je tvoj preljubi Sin, Jezus Kristus, tebi daroval. O da bi le smela spet kaj kmali k sv. maši priti! Popravi, o Jezus! s svojo ljubeznijo, kar moji molitvi manjka. Poterdi vse moje dobre naprejevzetja, dopolni vse moje svete želje, in vzemi me enkrat k sebi v večno veselje. Tvoj sv. žegen in moj angelj varh naj me spremljata po vsih mojih potih, danes in vse dni mojega življenja. Amen.

Tretja sveta maša,

kakor se bere o praznikih svetih devic.

Pred sv. mašo.

moj Jezus! čula sem tvoj pre-sladki glas: Pridi nevesta moja! pridi izvoljena moja! in dasiravno sem polna slabost in madežev, se vender prederz-nem, med tvoje neveste se šteti, in pridem sem v tvojo sveto hišo, vsa ve-sela, da si me poklical. Pri tebi biti četertinko ure, mi je ljubše, kakor brez tebe cel teden. — Prosim, ljubi Jezus! da bi ta sv. maša, pri kateri bom zdaj pričujoča, moje hudo nagnjenje pokrotila, in svete želje, ki jih imam, poterdila. Oživi mojo vero, daj mi terdno zaupanje na tvojo milost in pomoč, in vnemi moje serce s svojo sveto ljubeznijo. — Marija, prečista devica! in ve, ljube svetnice! ki ste venec svetega devištva srečno ohranile; prosite za me in moje ljube tovaršice, da hodimo tudi me za vami.

Pri začetku sv. maše.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in svetega † Duha sem se približala

tudi jaz k daritvi sv. maše. Bojim se sicer, o Bog! in strah me je pred teboj, ko se spomnim svojih pregreh in hudobij; ali milost tvoja mi serčnost daje. Ti, o Gospod! si usmiljen in prizanesljiv, ker veš, da smo slabe stvari in se spomniš, da smo prah in pepel — in kakor se oče usmili svojih otrok, tako se usmiliš tudi ti tistih, ki se tebe bojijo. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in sv. Duhu, kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Oče nebeški! usmili se mašnika, ki globoko priklonjeni svojih grehov se tožijo, usmili se pa tudi moje revne duše; zakaj tudi jaz se spovem in obtožim Bogu vsegamogočnemu, Marii prečisti devici in vsim svetnikom in svetnicam božjim, da sem veliko, prav veliko grešila, z mislijo, z besedo in z djanjem. Polna žalosti se na persi terkam, in prosim: Usmili se me, o Bog! in odpusti mi moje grehe, moje silno velike grehe, vsaj se poboljšati hočem! — Usliši mojo molitev, in moje vpitje naj k tebi pride!

Gloria ali slava Bogu.

O Bog! ti si kralj kraljev, ti si Gospod gospodov — bodi torej češen in

hvaljen v nebesih in na zemlji! Ti si naj bolji Oče, od tebe imamo vse dobro. Ti si svet, le pobožno serce, le tiha in krotka duša ti dopade. Ti si pravičen, vse dobro plačuješ, vse hudo pa kaznuješ. — Molimo, častimo in hvalimo te, zdaj in na vekomaj. Amen.

Molitev.

Usliši nas, Bog naš Zveličar! da kakor se praznikov svetih devic tvojih veselimo, se naučimo njih priserčne pobožnosti.

Prosimo te, o Gospod! obvari po prošnji Marije vselej device naše društvo vsih nadlog, in kakor smo se iz celega serca tebi vdale, tako nas reši iz vsih skušnjav. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Berilo

iz 1. lista sv. Pavla do Korinčanov.

Od devic nimam Gospodovega povelja; svet pa dam, ker sem milost dosegel od Gospoda, zvest biti. Menim tedej, da je dobro zavoljo sedanje nadloge, ostati kar si. Ako se devica omoži, ni grešila; toda nadloge mesa bodo imele take. Ktera se ne omoži in je devica,

*mislí in skerbi, kar je Gospodovega, kako bi Bogu všeč bila, da bi bila sveta na telesu in duhu. Ktera pa se omoži, mislí na to, kar je svetovega, kako bi možu dopadla. Ali ne veste, da so vaše telesa udje Kristusovi? Ali bi tedej smele vzeti ude Kristusove, in jih k nečistosti vpo-
trebovati? Bog ne daj! Ali ne veste, da so vaši udje tempelj svetega Duha, kateri je v vas, in kterega imate od Boga? — Telo ni za nečistost, ampak za Gospoda. Ve niste svoje, ampak kupljene ste za drago ceno; zatorej častite in nosite Boga v svojem telesu. Ktera božji tempelj, to je, svoje telo oskruni, njo bo Bog končal.*

Večna hvala ti bodi, sveti Duh! za te lepe, svete nauke, ki sem jih zdaj čula. Poterdi in podpiraj me, da se čista in sramožljiva ohranim na duši in na telesu. Le Jezusu naj dopadem, on je moj Gospod — ljudem dopasti ne želim, in bi za me tudi velika škoda bila.

Evangelij

po zapisu svetega Matevža.

Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, ktere so vzele svoje svetila,

in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele seboj. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspale. O polnoči pa je šum vstal: „Glejte, ženin gre, pojdite mu naproti!“ Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekle: „Dajte nam svojega olja, ker naše svetila ugasujejo!“ Pametne pa so odgovorile, rekoč: „Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji k prodajavcem, in si ga kupite!“ Kedar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in pripravljene so šle ž njim na ženitnino, in duri so se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi une device, rekoč: „Gospod, Gospod, odpri nam!“ On pa je odgovoril in djal: „Resnično, resnično, vam povem, vas ne poznam!“ Čujte torej, ker ne veste ne dneva, ne ure!

Iz teh besedi, o Jezus! spoznam, da nedolžnost in sveta čistost je deklet edina lepota, je njih naj večje bogastvo in njih naj viša čast. Dokler sem čistega serca, pri tebi veliko veljam, naj sem tudi

ubožna in zaničevana od ljudi : če pa čistost zgubim, vrata zapreš pred menoj, in me več ne poznaš. Oh, Jezus! daj da bom vseskoz čula nad seboj, da se mi ne zgodi, kakor nespametnim devicam!

Vera.

(Č e s e m o l i.)

Verujem v Boga Očeta, ki je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; ki vse ohranjuje in vlada; ki za vse po očetovo skerbi. — Verujem v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega, ki je za nas človek postal, terpel, križan bil in umerl, je tretji dan od smerti vstal, je v nebesa šel in ima zdaj naj višo oblast čez vse v nebesih in na zemlji. — Verujem v svetega Duha, ki izhaja od Boga Očeta in Boga Sina na vekomaj; ki nas posvečuje, razsvetljuje naš um, in nagibuje našo voljo k vsemu dobremu. — Verujem vse, kar mi sveta rimska cerkev verovati ukazuje. Bog! daj mi, da bom po sv. veri tudi živela.

Darovanje.

Moj Jezus! kaj bom tebi dala? kaj darovala? — Saj veš, da s praznimi rokami pred teboj klečim, in nimam dru-

zega, kakor serce, ki tebe ljubi, ki za te živi, za te umerje. To svoje serce, in vse, kar je v njem, misli in želje, občutke in nagnjenja, vse tebi dam, vse tebi darujem. Moja duša in moje telo, moje oči in ušesa, moje roke in noge, moj um in moja pamet, moj spomin in moja domišljava, moje poštenje in dobro ime — vse je tvoje, vse tebi izročim.

Mašnik si roke umivajo, pokazati mi, da tebi le to dopade, kar pride iz čiste roke in iz nedolžnega serca. Proč tedej, daleč proč od mojega serca bežite vse hude želje in grešne nagnjenja. Varovati se hočem vsih nevarnost in vsake slabe priložnosti, vsih nespodobnih norčij in vsega grešnega znanja. Ljudi, ki se gerde reči radi menijo ali gerde pesmi pojejo, ne bom nikdar med svoje prijatle štela. Bog me vari pred njimi, pa tudi mene, da ne bom kaj takega zinila! Čuti hočem in moliti, da v skušnjava ne padem. Terdno sklenem, da hočem biti čista v svojem poželenju, sramožljiva v svojem pogledu, varna v svojem govorjenju, ponižna v svojem oblačilu in poštena v vsem svojem djanju in nehanju. Hočem se ravnati vselej in povsod po zgledu moje

svete patrone in drugih svetih devic. Vse, kar bom storila ali opustila, naj bo v čast in hvalo tvojega božjega imena, moji duši v zveličanje in k pridu naše svete cerkve.

S a n k t u s.

Zmiraj bliže nastopa čas, ko bo Jezus prišel iz svetih nebes sem na altar. O Bog! napolni me s svojim svetim Duhom, da se moje serce loči od vsega posvetnega in samo na tebe misli. Ti pa, moja duša! vzdigni se kviško, idi naproti svojemu kralju, gospodu in ženinu, združi se z angelji in arhangelji, s kerubi in serafi in z vsimi drugimi nebeškimi duhovi, ki ga spremljajo, in vsa vesela pa tudi z vso častjo prepevaj in reci: Svet, svet, svet si Gospod Bog, stvarnik vsih reči! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Češen in hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Bodi mu čast in hvala, modrost in zahvala, slava in moč na vekomaj.

Pred povzdigovanjem.

Oče nebeški! po tvojem ljubem Sinu Jezusu Kristusu te prosim z vso ponižnostjo, oglej se milostivo na svojo sveto

cerkev, da jo braniš, ohraniš in povele-
 čaš. Oglej se na našega papeža I., na
 našega škofa I., na našega cesarja I., na
 vse verne kristjane in na vse pričujoče,
 katerih vera in pobožnost ti je znana.
 Oglej se milostivo na vse tiste, za ktere
 sem posebno dolžna moliti (na moje starše,
 brate, sestre, prijatle, znance, dušne pa-
 stirje itd.). Oglej se na vse, ki so mojim
 prošnjam se priporočili, in za ktere ti
 veš in hočeš, da imam še posebno moliti.
 Zlasti te prosim za svoje družbine to-
 varšice, da kakor smo se vse zavezale,
 lepo po dekliško živeti, tudi vse svojo
 besedo deržimo, in čiste ostanemo na
 duši in na telesu.

O Bog! prosim te v imenu vsih,
 prosim te z Marijo prečisto devico in z
 vsimi svetniki in svetnicami tvojimi, reši
 nas vsih nevarnost in vsega hudega za-
 lezovanja, reši nas pogubljenja in vversti
 nas med svoje ljube izvoljene.

Pri povzdigovanju sv. rešnjega telesa.

Bodi češen in hvaljen, moj Jezus,
 ki si tukaj v podobi kruha živ in resnično
 pričujoč! Molim te z vso ponižnostjo;
 ljubim te iz celega serca. O Jezus! bodi

mi milostiv. O Jezus! bodi mi usmiljen.
O Jezus! odpusti mi moje grehe.

Pri povzdigovanju sv. rešnje kervi.

Bodi češen in hvaljen, moj Jezus, ki si tukaj v podobi vina živ in resnično pričujoč! Molim te z vso ponižnostjo; ljubim te iz celega serca. O Jezus! tebi živim; tebi umerjem. Tvoja sveta rešnja kri me očisti vsih mojih grehov.

Po povzdigovanju.

Zdaj spoznam, koliko je vredna moja duša; zdaj vidim, kakošna hudobija in gerdoba da je greh. Svojo zadnjo kapljo kervi, o Jezus! si za me prelil; si na križu umerl, da si me pekla rešil. Oh! s čem sem zaslužila to tvojo veliko ljubezen? — Sram me je in serce mi trepeče, ko pomislim, kolikokrat že sem te hudo razžalila, sem uganjala nespodobne norčije, sem imela gerde pogovore, sem se oblačila nečimerno in sem lišpala svoj obraz, sem pasla nesramne misli in želje, sem pohujšanje davala s slabim svojim zadržanjem, in sem duše, za ktere si ti tolikanj terpel, tebi iz rok tergala. Oh, ljubi moj Jezus! ne daj, da bi za

naprej tudi taka bila, da bi tvoja sveta kri nad menoj morebiti zgubljena bila. Spomin tvojega terpljenja in tvoje smerti na križu naj me obvaruje te nesreče!

Usmili se, o Gospod! tudi vernih duš v vicah, posebno tistih, za ktere veš, da sem dolžna moliti, in so moje prošnje naj bolj potrebne. Daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Daj pa tudi meni in mojim družbinim tovaršicam, da se z Marijo tvojo materjo, s sv. Nežo, sv. Lucijo, sv. Agato, sv. Katarino in z drugimi sv. devicami v nebeškem kraljestvu veselile bomo.

Tvoja volja, o Gospod! naj se zgodi, kakor v nebesih, tako na zemlji — naj se zgodi tudi nad menoj. Kar ti hočeš, hočem tudi jaz, kar pa po tvoji volji ni, tudi po moji ni — vsa se tebi vdam. Ne daj, da bi prišla v skušnjave; če pa pridem, bodi ti pred menoj, da te pred očmi imam in srečno zmagam. O Jezus, jagnje božje! ki odjemlješ grehe sveta, usmili se me, odvzemi mi grehe, in daj moji vesti ljubi mir, ktereга mi svet ne more dati. Daj, da po tvojih svetih zapovedih živim, naj s teboj vekomaj sklenjena bom!

Sv. obhajilo.

O moj Jezus, ko bi pač moje serce zadosti čisto bilo! tako čisto in sveto, kakor je bilo serce tvoje presvete matere in drugih svetih devic; da bi vredna bila, tebe prejeti. Ali jaz spoznam in odkrito povem, da nisem vredna, da ti greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Duša Jezusova — posveti me,
 Kri Jezusova — operi me,
 Terpljenje Jezusovo — poterdi me,
 Rane Jezusove — ozdravite me,
 Serce Jezusovo — sprejmi me,
 Duh Jezusov — oživi me,
 Dobrota Jezusova — s svojim Očetom
 spravi me,
 Lepota Jezusova — za seboj vleci me,
 Ponižnost Jezusova — ponižaj me,
 Krotkost Jezusova — potolaži me,
 Mirnost Jezusova — mirno stori me,
 Ljubezen Jezusova — užgi me,
 Kraljestvo Jezusovo — pridi v me,
 Gnada Jezusova — napolni me,
 Milost Jezusova — zveličaj me,
 Svetost Jezusova — posveti me,
 Čistost Jezusova — očisti me,
 Križ Jezusov — podpiraj me,

Žreblji Jezusovi — pribite me,
 Ternje Jezusovo — kronaj me,
 Žolč Jezusov — napoji me,
 Usta Jezusove — blagoslovite me,
 V življenju in v smerti, zdaj in v
 večnosti. Amen.

O moj Jezus, kako sladek si ti
 tistim, ki tebe ljubijo! Kako moja duša
 tebe želi! kako po tebi hrepeni! Pridi,
 o pridi v moje serce, bodi moj ljubček,
 moj gost, in očisti me vsih grehov.
 Združi se z menoj, in ne daj, da bi se
 kdaj tebe več ločila! Zaceli moje rane,
 pomagaj moji slabosti, in oživi me k
 novemu življenju, da v resnici lahko po-
 rečem: „Jaz sicer živim; vendar ne jaz,
 temuč Kristus v meni živi“.

Marija, prečista devica! prosi za
 me in za moje družnice, da če dalej več
 veselja do Jezusa v presv. rešnjem te-
 lesu dobivamo, da se pogosto in vselej
 vredno ž njim sklenemo — za njega
 živimo, za njega umerjemo.

Zadnje molitve.

Vsegamogočni in predobrotljivi Bog!
 oglej se milostljivo na naše prošnje, in
 brani nas hudih misel in želj, naj bo naše
 serce vredno prebivališa svetega Duha.

O Gospod! bodi sto tavižentkrat zahvaljen za vse milosti in dobrote, ki jih meni in vsim stvarjem deliš. Z Jezusovim neskončnim zasluženjem sklenem svojo slabo službo; njegova ljubezen naj doda, kar meni pobožnosti pomanjkuje. Blagoslovi nas, o nebeški Oče! blagoslovi mene, moje ljube družnice in vse ljudi. Blagoslovi moje sklepe, moje pota in opravila — vse, kar delam in počenjam, naj bo tebi v čast in meni v zveličanje.

Pri zadnjem evangelju.

Jezus! ti si kakor luč na svet prišel, da si nam pot k večnemu življenju pokazal. Vodi nas po vsih naših potih, da v temi ne zaidemo, v skušnjavah ne pademo in v kako gerdo lužo ne zabredemo. — Dobro spoznam, kako sem slaba in nestanovitna, zato rej prav lepo prosim, bodi ti, ljubi Jezus! moja podpora in moja pomoč, tvoja sveta gnada naj me spremlja, da bom sveto živela in sveto umerla. Amen.

Po sv. maši.

Moj Jezus! lepo te prosim, odpusti mi, da sem pri tej sveti maši tako merzla in raztresena bila. Ti veš, da moje mi-

sli so dobre, da rada, prav rada bi bila zbranega duha; ali moja slabost je tako velika, da ne mislim in ne storim, kar bi rada, ampak kar nočem, kar mi težko dene, mislim in storim. — Prosim, ti popravi, kar sem jaz slabo opravila; ti od svojega zasluženja dodeni, kar pri moji molitvi pomanjkljivega najdeš. — Daj, da bo ta sv. maša tebi v čast, moji duši pa v zveličanje; da bom danes in vselej vse svoje misli, želje, besede in djanja v tebe obračala, vse iz ljubezni do tebe storila, in svoje serce čisto brez vsega madeža ohranila. In ti, Marija! pokaži, da si res moja mati, priporoči me Jezusu, svojemu ljubemu Sinu, da me danes in vse dni mojega življenja v svoji gnadi ohrani, in da ne bom družega iskala in želela, kakor njemu dopasti. Čast in hvala bodi Bogu Očetu, in Sinu in sv. Duhu. Čast in hvala bodi tudi Marii, kraljici nebes in zemlje, zdaj in na vekomaj. Amen.

Od zakramenta sv. pokore.

Pekleta! ve se rade umivate, rade svoje oblačila perete, da ste snažne in čedne; o, da bi le tudi tako rade svojo vest umivale, svojo dušo čistile in k sv. spovedi hodile! Če tudi nobenega smertnega greha nad seboj nimate, morate vendar vsakega mesenca k spovedi iti; ktere pa ste bolj pobožne, in želite pot popolnamosti nastopiti, morate še bolj pogosto iti. In sploh vsim vam naročim, da v večih nevarnostih ko ste, in huje skušnjave ko imate, bolj pogosto morate k spovedi priti. Ko bi pa ktera z med vas tako nesrečna bila, kar vas Bog obvari! da bi v smerten greh padla, bi smela k večemu do nedelje odlagati — naj bolje pa bi bilo precej tisti ali vsaj drugi dan se spovedati.

Ne hodite zdaj k temu zdaj k unemu duhovniku, timveč izvolite si s pomočjo božjo svojega spovednika, ki so pobožen, učen,

usmiljen in natančen; ki vas k sveti čistosti in sramožljivosti priganjajo, in vam vedno zatajevanje, pokoršino, krotkost in druge svete čednosti priporočujejo. Deržite se jih, kakor otrok svojega očeta, in ne premenjajte jih, če nimate kakošnih posebnih vzrokov. V časti jih imejte, kakor angela, kterega vam Bog pošlje, odprite jim z vsim zaupanjem svoje serce, in izročite jim svojo dušo v ponižni pokoršini. — Pripravljajte se k spovedi vselej z vso skerbjo, in ne pozabite, da k zakramentu sv. pokore gre to petero: 1. Spraševanje vesti, 2. grevenga, 3. terden sklep, 4. spoved in 5. zadostenje.

Spraševanje vesti.

Perva stopinja do pobožnega življenja je skerbno in pogosto spraševanje svoje vesti. Brez pridnega spraševanja vesti ne moreš sama sebe spoznati, se ne moreš čisto spovedati in tudi ne poboljšati. Navadi se torej, da boš vsak večer svojo vest spraševala; posebno pa si prizadevaj, spoznati, kamo tvoje serce naj bolj visi, ali v napuh, ali v nesramnost, ali v jezo, mehkužnost, lenobo ali kaj drugega. Kakor namreč vsak človek serčno žilo ima, če jo preseka, je njegovo življenje pri kraju; tako tudi ima vsak svoj priserčni, svoj priljubljeni greh, do kterega je naj huje nagnjen, in kterega spoznati je večdel zlo težavno — ali če ga enkrat spoznaš in odpraviš, si odpravila svojega naj hujega sovražnika.

Napreden začneš svojo vest spraševati, prosi svetega Duha, naj te razsvetli in tvoje serce omeči, da boš prav spoznala sebe in svoje grehe. Sprašuj se vselej tako, kakor bi na smertni postelji ležala.

Molitev za razsvetljenje.

O Bog! ti veš za moje naj skrivniši misli, in tebi so znani vsi koti mojega serca, razsveti moj um, da bom vidila, kakošna sem pred tvojim obličjem — kako in kolikokrat sem te razžalila z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo dobrih del. Odpri mi moje oči, da svoje grehe tako spoznam, kakor jih bom spoznala ob svoji smertni uri, in kakor jih ti spoznaš, ki boš mene sodil. — O Bog! usliši me in pošlji mi svojega svetega Duha. Marija, mati božja, prosi za me! Amen.

Ali pa clo kratko:

Pridi, sveti Duh! in razsveti me z lučjo svoje sv. gnade, da bom vidila in spoznala vse na tanko, kar sem slabega mislila, govorila ali storila, in vse, kar sem dobrega opustila. Amen.

Spomni se potem še prav živo pričujočnosti božje, in začni svojo vest spraševati. Če pa hodiš pogosto k spovedi, morebiti vsaki teden, ti ravno ni treba sledečega napeljevanja, posebno če si boječe vesti. Predolgo spraševanje bi vtegnilo vest ti zmešati, dušo zmotiti in serce zmraziti. Sprašuj se brez nepotrebne skerbi, kakor je bilo rečeno zgoraj pri večernem opravilu, posebno: kako si varovala svoje oči in ušesa, svoj jezik in druge svoje zunanje in notranje počutke; in prizadevaj se toliko bolj, da boš imela prav veliko in serčno grevengo, in terdni sklep, poboljšati svoje življenje.

Najprej pomisli, kdaj si bila zadnjikrat pri spovedi — ali si naloženo pokoro zvesto opravila — ali si storila vse, kar so ti spovednik naročili — potem pa se sprašuj z mirnim srcem in brez boječnosti:

I. Čez deset zapoved božjih.

1. Ali nisem kakih prostovoljnih dvomov nad to ali uno versko resnico imela? Sem si prizadevala, skušnjave zoper sv. vero iz glave spraviti? Nisem hodila v hiše, v tovaršije, kjer moja vera slabi? Sem kdaj slabo ali zaničljivo govorila zoper duhovnike, zoper post, spoved, čistost in cerkvene opravila; ali sem morebiti take pogovore z dopadajenjem poslušala, ali celo poterdila? Sem kdaj molčala, ko so drugi zoper sv. vero in svete reči slabo govorili, dasiravno sem previdila

da bi kaj pomagalo? Nisem bukev zoper sv. vero brala, ali drugim brati dajala? Nisem oponašala pridigarjev ali spovednikov? Nisem pobožnih ljudi zasmehovala, sovražila ali od dobrega odvräčevala? Se nisem sramovala sv. vere, molitve — prekrižati, pokropiti se z žegnano vodo, poklekniti, svetinjo poljubiti, pripogniti se? Sem kake prazne vere na vražarstvo, kvarte, sanje imela? Sem koga prazno-vernih, vražnih reči dolžila ali raznašala? Sem molila vselej zjutrej in zvečer, pred jedjo in po jedi, in angeljsko češenje trikrat na dan? Ali nisem pri molitvi prostovoljno razmišljena bila? Sem mislila večkrat čez dan na pričujočnost božjo? Sem storila vse iz ljubezni do Boga, vse njemu v čast? Se nisem samo na oči pobožno delala? Sem obudila kdaj vero, upanje in ljubezen, posebno ko sem v skušnjavah bila ali v veliki nevarnosti? Sem kdaj med službo božjo nepotrebno zvonaj cerkve ostala, ali namesti v cerkev, šla v kerčmo ali na druge slabe pota? Sem kdaj v cerkvi ali na drugih svetih krajih grešne misli pasla, nesramne poglede, nepotrebne pogovore imela, pohujšljivo se smejala, nespodobno se vedla? Sem kdaj službo božjo mudila, prehitro iz cerkve letela? Sem zoper Boga, zoper slabo vreme in previdnost božjo godernjala? Sem dala Bogu dolžno hvalo za prejete dobrote? Nisem božjih darov tratila? Sem bila v bolezni in v nadlogah vselej v voljo božjo vdana? Nisem kedaj v sebi kake merzlotе, nevolje ali clo jeze do Boga redila?

Sem častila angelje, svetnike in njih svetinje, kakor sem dolžna?

2. Sem kdaj ime Jezusa, Marije, svetnikov in svetnic božjih nepotrebno in nečastljivo izgovarjala? Sem kdaj s svetimi rečmi norčevala, božjo besedo ali besede sv. pisma pačila in krivo obračala? Sem kdaj preklinjala, se rotila, priduševala in Boga brez potrebe ali po krivem na pričo klicala? Sem morebiti clo Boga in njegove naredbe, p. vreme, mraz ali vročino klela? Nisem nikogar k nepotrebni prisegam zapeljala? Sem obljube, ki sem jih Bogu storila, dopolnila? Sem dopolnjenje obljub predolgo odlašala? Sem kdaj kaj slabega obljubila? Sem spolnila vse, kar mi ta ali una bratovšina naročuje? Sem rada kaj božjega govorila, poslušala ali brala? Sem klicala v skušnjavah vselej z zaupanjem na Boga?

3. Sem bila ob nedeljah in zapovedanih praznikih vselej spodobno, v Bogu zbrana in pri celi sv. maši? Sem bila tudi pri pridigi in pri popoldanski službi božji? Sem bila kterikrat kriva, da moj bližnji ni bil pri službi božji? Sem božjo besedo vselej zvesto in skerbljivo poslušala? Sem brez sile in dovoljenja, ali morebiti za dobička voljo delala? Nisem prazno postopala? Nisem ravno ob teh dneh slabih tovaršij, pregrešnih kratkočasov imela — v kerčmo, na ples hodila? Sem se pred cerkvijo nastavljala? Sem v cerkev ali iz cerkve s slabimi ljudmi hodila? Sem kdaj po božjih potih iz slabih namenov hodila ali slabo se zadržala?

4. Sem očeta in mater rada ubogala, spoštovala, ljubila? Jih nisem dražila, zmerjala, zaničevala, preklinjala, gerdo gledala, tikala, jim kljubovala, besedovala, kaj hudega ali clo smert želela? Sem jim kaj z roko namerjala ali jih clo vdarila? Sem jih žalila s svojim slabim zadržanjem, jim solzne oči delala? Sem njih slabost raznašala, njih revnega stanu se sramovala, v njih siromaštvu jih zapustila? Ali jih nisem nikoli nalagala, goljufala, okradla? Sem molila za nje, jim postregla v njih bolezni? Sem skerbela, da so s sv. zakramenti prevedeni bili, sem njih zadnjo voljo zvesto spolnila? Sem se rada spominjala svojih rajnih staršev, jim pomagala po svoji moči z dobrimi deli? Nisem morebiti še mertvih staršev opravljala? Sem pokorna bila tudi svojemu očmu, svoji mačehi, gospodarju, gospodinji in drugim naprejpostavljenim? Sem slabo od njih govorila, jim nezvesta bila? Sem storila, kar so mi grešnega storiti ukazali, dasiravno sem vedila, da ni prav? Nisem starih, betežnih ljudi ali beračev zasmehovala, za zijake imela? Se nisem z bratmi, s sestrami, s tovaršicami kavsala, vjedala, prepirala?

5. Nisem sebe ali svojega bližnjega na zdravju ali življenju poškodovala, nezumno jedla, plesala, pijana bila? Se nisem pregrešila s hudo jezo ali žalostjo, ali s takimi jedmi in pijačami, od katerih vem, da so mi škodljive? Sem kdaj svoje zdravje ali življenje nepotrebno v nevarnost postavila, na jezo ali na vročino prehitro pila, se tepla ali suvala? Sem

se kdaj na delu hotla skazati, nespametno skušala ali pregnala? Sem sebi ali drugim smert ali kako nesrečo hudovoljno želela? Nisem iz hudobnih namenov kaj pila, jemala ali drugim kaj takega svetovala? Sem bila v bolezni, v terpljenji voljna? Nisem imela sovražtva s svojim bližnjim, se ga zato ogibala, ga nisem pogledati, pozdraviti hotla? Sem koga pohujšala s svojim govorjenjem, s petjem, z bukvami, s pismi, s podobami, z obnašanjem, z obleko, s slabimi zgledi? Sem se ogibala slabih tovaršij in priložnost?

6. Sem rada kaj nespodobnega mislila, pozelela, poslušala? Sem nalaš na nečiste reči ali sanje mislila? Sem jih zbijala precej iz glave? Sem kaj nesramnega gledala, govorila, pela, nesramnim rečem se smejala, se jih dotikala? Se nisem preveč lišpala, ogledovala, nečimerno oblačila, možkim nastavljala, po njih gledala, za njimi hodila, se njim prejemati, poljubovati ali objemati dala, ž njimi norela, se metala, tergala, preprijazna bila? Nisem hodila kdaj na ples, po kerčmah, po drugih potih in krajih, kjer je bila moja čistost v nevaršini? Sem krotila vseskoz svoje počutke? Sem bila zadosti sramožljiva v pogledu in v obleki? — Nisem preveč dovolila svojemu slabemu poželenju? Nisem nikoli kaj nespodobnega naročevala, pisala, brala, prenašala? Se nisem nepotrebno razgalila, se po noči skerbno zaperam, ne hodim okoli? Nisem sama ali z drugimi kaj gerdega storila, in morebiti o svetem času, na svetem kraju?

Sem se že spovedala tistih nesramnost, ki sem jih morda v otročjih letih storila, morebiti clo z nespametno živalijo ali s takim, ki so mi bili v bližnji žlahti? Nisem od zapeljivcov kakih daril jemala? Nisem imela grešnega znanja in s kom? Sem varovala skerbno svoj jezik, svoje oči in ušesa? Se nisem preglasno smejala? Nisem po noči k merličem hodila? možkih k sebi pušala?

7. Sem komu kaj ukradla ali po sili vzela? Sem koga goljufala pri kupčii, prodaji, meri, vagi, s slabim dnarjem? Sem po njivah, travnikih, nogradih, vertih, v hosti ali pri pohištvu komu kaj škode storila? Nisem gospodarju jemala in vbogajme dajala? Sem najdene ali posojene reči vselej zvesto nazaj dala, storjeno škodo po svoji moči popravila? Nisem ponidama dnarja tratila, zapravljala, predrago obleko si omišljevala? Sem zvesto delala, ko sem bila najeta ali plačana? Sem si kaj ptujega blaga prideržala, sama sebi pravico delala? Sem komu kaj dolžna, in mu nočem plačati? Nisem revežov pri kupčii ali prodaji stiskala? Nisem slabo delala in obilno rajtala? Nisem posojevala na prevelike obresti? Sem zvesta svojemu gospodarju?

8. Nisem čez koga po krivem pričala, ga rada slabo sodila, njegove besede in djanja na slabo izkladala, mu slabih namenov podtikala? Sem koga po krivem tožila, ga obrekovala, opravljala, raznašala? Sem radovedno ali iz hudobije po slabostih bližnjega popraševala, rada in brez potrebe od njih govorila?

Sem lagala — iz sile? iz navade? v norčijah? v škodo bližnjega? zavoľjo dobička? ali še clo pri spovedi? Se nisem svojim najprejpostavljenim zlagala, od njih slabo mislila, slabo govorila? morebiti še od duhovnov? Nisem kaj tajila, obetala, pa ne storila? Sem se lažnjivo hvalila, bahala, druge zaničevala, zasmehovala, jim gerde priimke dajala? Nisem nikogar dražila, podpihovala in se krega deležno storila? Se nisem hlinila ali le na videz pobožno delala? Sem se komu prilizovala? Nisem nobenemu časti ali poštenja vzela? Sem si prizadevala, odvzeto dobro ime spet poverniti? Nisem kakih skrivnost razodevala?

9. Se nisem v nečistih mislih, željah in občutkih radovoljno in z dopadajenjem mudila? Sem se nesramnih zakonskih možakov skerbno ogibala?

10. Nisem nikoli želela, česar ptujega se povlastiti, koga prekaniti? Nisem bila žalostna, ko se je bližnjemu dobro godilo, ali vesela, ko je nesrečen bil? Nisem bila skopa, samogoltna? itd.

II. Čez pet cerkvenih zapoved.

1. 2. Kako sem praznike praznovala?

3. Sem se postila zapovedane postne dni? Nisem večkrat na dan do sitega se najedla? Sem si pri večerji kaj pritergala? Sem ob sabotah in drugih postnih dneh, ob katerih sem po cerkvenem dovoljenju uživala mesene jedi, molila in opravila, kar je od škofa na-

loženega? Nisem bila kriva, da je kdo post prelomil ali zasmehoval? Nisem nevoljna bila ali govorila zoper post?

4. Kako sem svoje spovedi opravljala, posebno ob velikonočnem času? Ni bila ktera mojih spoved slaba, ker sem svojo vest premalo sprašala? Sem imela resnično grevengo in terdno naprejevzetje? Nisem kakega smertnega greha nalaš, iz zanikernosti, iz straha ali sramožljivosti zamolčala ali zmanjšala? Nisem v takem stanu svetega obhajila ali drugih sv. zakramentov prejela? in kolikokrat? Sem brez potrebe drugim pravila od spovedi? Sem svojega spovednika vselej vbogala, jih nisem zaničevala? Nisem nalaš premehkih spovednikov iskala, da bi ložej mirno v svojih grehah živela? Nisem pri spovednici poslušala, in kar sem slišala, morebiti še drugim pravila? Nisem po hinavsko pazila, kako dolgo ali kolikokrat se kdo spoveduje? Se nisem pri spovednici gerdo obnašala? Nisem nikoli zoper spovednikovo dovoljenje, ali s mertnim grehom na vesti k sv. obhajilu šla? Kako sem se pripravljala k sv. obhajilu? kako zaderžala? Nisem še na dan sv. obhajila v kakšne navadne in velike grehe padla?

5. Nisem v adventu ali ob postnih dneh pri pojedinah, igran ali plesu bila? Se nisem na ženitnini pregrešila z nezmernostjo v jedi in pijači, ali s pregrešnim plesom?

III. Čez sedem poglavitnih grehov.

Sem bila visokih, prevzetnih misel ali častilakomna? Sem se kdaj povzdigovala, si

domišljevala zavoljo lepote svoje, modre glave ali dobrih lastnost, ki jih morda imam? Sem se oblačila čez svoj stan ali zato, da bi drugih oči za seboj vlekla? Nisem bila jezna, če me je kdo po pravici svaril?

Ni moje serce preveč na časne reči navezano? Nisem iz lakomnosti ob nedeljah in praznikih delala in službe božje mudila? Nisem iz lakomnosti nič vbogajme dati hotla? Nisem svojega premoženja zapravljala, ali na prelepo obleko obračala?

Nisem bila nikomur nevošljiva zavoljo njegove sreče, dobre glave, dobrega imena? Nisem nikogar iz nevošljivosti opravljala ali poškodovala?

Nisem bila nezmerna v jedi in pijači? Se nisem vpijanila? Nisem v pijanosti klela, klafala ali kaj družega hudega storila? Si nisem z jedjo in pijačo na zdravju škodovala?

Ali sem rada jezna za vsako malo reč? Sem jezo dolgo deržala, in se morebiti spraviti nisem hotla? Nisem v jezi razsajala, vpila, zmerjala, živino pretepala?

Nisem bila lena, mlačna v dobrem? Sem dopolnovala zvesto dolžnosti svojega stana? Nisem iz nemarnosti molitve, službe božje, svete spovedi odlašala ali clo opustila?

IV. Čez šest grehov v sv. Duha.

Se nisem prederzno na milost božjo zanašala in si mislila: Kaj pa če grešim, se bom pa spovedala, vsaj je Bog milostljiv? Nisem nad milostjo božjo obupovala in si

mislila: Mojih grehov je toliko, da mi jih Bog ne more odpustiti? Ali sem si mislila: Jaz sem že pogubljena, za me je vse zastonj — Bog je na me pozabil — on mi noče pomagati, da bi se poboljšala? Sem kdaj rekla, da bi nečistost ali kaj takega greh ne bilo, kar Bog prepove? Sem se kdaj ustavljala spoznani keršanski resnici, da bi ložej svojemu poželenju stregla? Mi je kdaj težko djalo, ko sem vidila druge pobožno živeti, pogosto ssv. zakramente prejemati? Sem jih zategadel zasmehovala ali sovražila? Sem bila nevoljna, če me je kdo podučil ali posvaril? Nisem svojega poboljšanja na starost odlagala, ali clo na smertno posteljo?

V. Čez devet ptujih grehov.

Nisem nikomur v greh svetovala, postavim: kako naj se zlaže, goljufa, se mašuje, bližnjega v greh zapelje, nepokoren bo? Nisem nikogar v greh napeljevala, silila ali nagovarjala? Nisem drugih dražila, da so se jezili ali kleli? Nisem priložnosti davala, da so obrekovali ali klafali? Nisem v drugih greh privolila? Nisem rada poslušala ljudi, ki so me v greh nagibovali? Nisem hvalila ljudi, ki so kaj hudobnega počeli? Se nisem sama kaj gerdega hvalila? Nisem drugih grehov zakrivala, zagovarjala? ali molčala, ko je bilo treba svariti ali predpostavljenim povedati? Ali sem se kakega greha vdeležila, postavim: tatvine, goljufije, opravljanja, zapeljevanja?

VI. Čez sedem del usmiljenja.

Sem rada pomagala bližnjemu, ki je bil v potrebi? rada bolnike obiskala, posebno tovaršice svoje, jim postregla? Sem se potegnila in ponesla za nedolžnega? Sem rada podučila, posvarila, ko je bila priložnost? Sem krivico voljno poterpela?

VII. Čez dolžnosti svojega stana.

Sem starše in svoje naprejpostavljene vbogala? Sem delala pridno in zvesto tudi takrat, ko sem sama bila? Sem zadovoljna s svojim stanom? Ali ne godernjam, da sem v tako revnem stanju? Ali molim vsaki dan za dar svete čistosti sebi in svojim tovaršicam? Ali molim vsako nedeljo za rajne družbine dekleta?

Zadnjič se prašaj: Kolikokrat sem od zadnje dobro storjene spovedi ta ali uni greh storila? v kakošnih okoljšinah? iz kterega namena sem grešila? kaj je iz greha prišlo? sem se od svoje zadnje spovedi s pomočjo božjo poboljšala ali morebiti pohujšala.

Si svojo vest skerbljivo sprašala, prizadevaj se, da obudiš v sebi prav serčno grevengo. Misli si, da klečiš z Marijo Magdaleno pred Jezusovimi nogami, in reci:

Grevenga ali kes.

Preljubi moj Jezus! kaj sem spet storila? kamo sem zašla? Oh, da morem

tako neumna biti, tako oslepljena! Glasno si me klical, roko si mi podajal: jaz pa sem se stran obernila in bežala pred teboj. Dobro sem vedila, koliko si jokal in žaloval nad menoj, nad mojo termo in mojo sladnostjo: ali tvoje solze me niso ginile. Kervavi pot si potil, od samih skerbi za me, ko sem bila v tej ali uni skušnjavi: jaz pa vsa nora se nisem zmenila za te. Kolikokrat sem govorila, ko je bilo treba molčati: in tebe so zato po ustih bíli. Kolikokrat sem molčala, ko je bilo treba govoriti: in ti si bil zavolj mene zasramovan.

Jaz se rada lišpam, svojo glavo lepotičim: ti pa ternjevo krono nosiš. Jaz se poželjivo ogledujem in prevzetno oblačim: tebe pa v obraz pljuvajo, te z gerdim, sramotnim plajšem ogrinjajo, in brez obleke na križ pribijajo. Jaz sem nesramožljiva v svojem pogledu: tebi pa oči zavezujejo in te bijejo. Jaz sem častilakomna, sem rada visoka: tebi pa terst v roke dajajo in se zasmehljivo pred teboj pripogujejo.

Jaz svoje truplo rada mehkužim, in svoje ude in počutke v slabo obračam: tebe pa bičajo in tepejo, tako da od

verha glave do podplatov ni nič zdravega na tebi. Roke moje so vse omažežovane: tvoje pa so z žrebljami prebite. Serce moje je polno nagnjusnosti: tvoje pa je s sulico prebodeno. — O moj Jezus, lepo te prosim, ne zaverzi me! O moj Jezus, usmili se me! O moj Jezus, ne daj, da bi se vekomaj ločila od tebe! — Rada bi tudi jaz, kakor nekdanja grešnica Magdalena, tvoje svete noge umivala s svojimi solzami. Rada bi tebi, o moj Jezus! tudi jaz svojo serčno žalost skazala, ker sem te tolikokrat in tako hudo razžalila. Ali moje serce je terdo, kakor kamen, in ne čuti svojih globokih, svojih smertnih ran. O moj Jezus! tebi je vse mogoče — usliši me, iz globočine svoje duše k tebi upijem. Omeči moje terdo, moje kamnitno serce in daj mi solze prave grevenge. Vzemi me zopet v svojo milost, in obrni, oh obrni svoje milostljive oči na me ubogo grešnico. Grešila sem in veliko hudobijo sem storila pred teboj; vredna nisem, tvoja hči imenovana biti. Pa, moj Jezus! pri tebi je usmiljenje, pri tebi je obilno odrešenje. Obrni svoje obličje od mojih hudobij, in bodi milostljiv, bodi usmiljen

mojim grehom. Vsa vesela bom potem tvoje ime hvalila in bom prepevala tvoje usmiljenje vekomaj. Amen.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe svojega preljubeznjivega Boga, tebe, vso svetost in samo sveto dobroto, ki te iz serca ljubim, ž njimi razžalila. Terdno sklenem s tvojo gnado svoje življenje popboljšati in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe, svojega Boga, tebe, neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi gnado, spolniti ta sklep; to te prosim po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Na grevengi je veliko veliko ležeče. Če imaš popolnoma grevengo, lahko zadobiš odpušenje grehov tudi brez spovedi: brez prave grevenge pa ni odpušenja grehov. Skerbitorej in prosi Boga, da ti serce prav omeči. — Dekleta, ki pogosto k spovedi hodijo, včasih premalo skerbijo za pravo grevengo, in od tod pride, da od svetih zakramentov ne dobijo toliko gnad, kakor bi jih lahko dobile: po drugi strani je pa včasih tudi težko, veliko grevengo imeti, posebno če vest nič velikega ne očita. Svetujem ti, da bi zategadel tù in tam pred kerstni kamen pokleknila, in takole

premišljevala: Tù so me mašnik s kerstno vodo oblili, tù sem prejela oblačilo svete nedolžnosti, tù sem postala vsa čista na duši in na telesu. Kje je pa zdaj moja nedolžnost? kakošno je nje oblačilo? Moje roke, moje oči, moj jezik, moje telo, moja duša: ali je vse to na meni še tako čisto, tako sramožljivo, tako brez madeža, kakor je bilo tisto srečno uro, ko sem tù pri kerstnem kamnu prerोजना bila? — Tù sem se odpovedala hudiču, napuhu in vsemu hudobnemu djanju: ali deržim to svojo obljubo? ni nič napuha v meni? se ne povzdigujem, ne hvalim? itd. Tako in enako premišljevanje ti utegne veliko pomagati, da boš bolj serčno se zgrevala.

Nekteri svetniki so navado imeli, po pet-, šest- in še večkrat na dan grevengo moliti, in to je mnogo pripomoglo k njih svetosti: ti pa skerbi, da vsaj enkrat na dan jo moliš prav iz serca. Če grevengo čutiš, če te pri vsakem naj manjšem prestopku močno serce boli, hvali Boga, ker taka grevenga je poseben dar božji. Če pa tudi grevenge ali žalosti ne čutiš, če se ti zdi, da si vsa merzla in mertva, ne opusti je — Bog se da sprostiti, če ga le stanovitno boš prosila.

Če imaš resnično grevengo, moraš tudi terdno voljo imeti, poboljšati se in ne več grešiti. Si v kaki hudi priložnosti, imaš kako slabo znanje, ga moraš zapustiti; tovaršuješ s kom, s katerim bi ne smela, moraš precej nehati; si kaj vzela, kar ni bilo tvojega, moraš nazaj dati; si v sovraštvu, se moraš

spraviti; si obrekovala svojega bližnjega, moraš reči, da ni res, kar si čez njega govorila; si koga pohujšala, si moraš prizadevati, pohujšanje popraviti; si koga v greh pripravila, si moraš prizadevati, z opominjevanjem in z molitvijo njegovo dušo rešiti. Zoper svoje nagbe in slabe občutke se moraš serčno vojskovati; nevarnih, slabih priložnost in tovaršij skerbno se varovati; rada moli, pridno delaj, svete zakramente pogosto in vredno prejemaj — z eno besedo: starega človeka moraš sleči, in postati nova stvar, podobna Jezusu Kristusu.

Terden sklep.

O moj Bog! v britkosti svoje duše spoznam, kamo sem zašla, kamo me je pripravilo moje grešno življenje. Ali za naprej ne sme več tako biti. Tukaj pred teboj obljubim in terdno sklenem, od te ure svoje življenje poboljšati, in ne le vsih grehov, ampak tudi vsake slabe priložnosti skerbno se varovati, kolikor bo le mogoče. Naj velja, kar hoče, zapustila bom vse, kar je za me nevarnega; hiše in kraje, tovaršije in ljudi, in sploh vse, kar me je kdaj v grehe zapeljalo. — O moj Jezus! zdaj bom začela prav te ljubiti, ker sem do zdaj vse premalo te ljubila. Vse, kar me zopernega ali te-

žavnega zadene, bom z voljo in v duhu pokore poterpela; kar sem škode in krivice storila, bom do vinarja vse poravnala in popravila; tistim, ki so me razžalili, iz serca odpustim, in raji vidim, da me to uro iz sveta vzameš, kakor da bi le enkrat več premišljeno in prostovoljno tebe razžalila. Ravnaj z menoj, o Gospod! po svoji sveti volji. Tebi hočem delati in terpeti, tebi živeti in umreti. Vzemi, o Gospod! mojo dušo in moje telo v dar za moje grehe. Marija! prosi za me; da v tem svojem dobrem sklepu stanovitna ostanem. Amen.

Nauki za spoved.

Ko pride versta na te, da imaš spovedana biti, ponižno in skesano k spovednici poklekni, in reci: Prosim, duhovni oče! za sveti žegen, da se svojih grehov prav in čisto spovem. Potem se prekrižaj, in moli očitno spoved takole: Jaz, uboga grešnica, se spovem Bogu vsegamogočnemu, Marii prečisti devici, vsim ljubim svetnikom in svetnicam, in vam namestniku božjemu, da sem od svoje zadnje spovedi, ktero sem opravila (tukaj povej, kdaj si bila zadnjikrat pri spovedi), velikrat in obilno gre-

šila v mislih, z besedo, djanjem in zamudo dobrih del, posebno pa se obtožim, da sem . . . Obtoži se zdaj odkritoserčno vsih svojih grehov, in kedar ne veš nič več, spoved skleni in reci: Ti in vsi moji grehi, ki jih vem in ne vem, ki sem jih sama storila, ali sem kriva bila, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sem Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto ž njimi razžalila. Terdno sklenem, nič več ne grešiti, in vsih priložnost v greh se varovati. Prosim vas, duhovni oče! za potrebni nauk, za zveličavno pokoro in sveto odvezo, če sem je vredna.

Pri spovedi ne prikrivaj svojih slabost, in ne sramuj se, na tanko povedati vse, kar na vesti imaš. Se sramuješ, si preveč boječa, reci: „Gospod! lepo prosim, pomagajte mi“. — Povej brez ovinkov, kateremu grehu si naj več vdana, in ne zamolči nobenega. Božjega ropa bi se krivo storila, ko bi iz strahu ali sramožljivosti kaki smerten greh zamolčala. — Se spoveduješ smertnih grehov, povej tudi njih število. „Vidite, gospod!“ (moraš reči) „kake so moje rane: kako so gerde in nemarne in koliko jih je — prosim, ozdravite me, pomagajte mi!“ — Ako za gotovo ne veš, če si ta ali uni greh storila, reci, da tega dobro ne veš, če si storila ali ne. Se spoveduješ slabih misel in želj, povej, če si jih rada imela, če si v nje dovolila, ali si

imela veselje in prostovoljno dopadajenje nad njimi. Odkrij tudi skušnjave, ki jih naj večkrat imaš — ali zadosti čuješ in moliš. Povej tudi iz poprejšnjega življenja, če še kaj na vesti imaš, da se ti pomaga.

Si povedala vse, kar si vedela, ne delaj si sama težkega serca. Ne premišljuj, ali si povedala vse ali ne, ali si vest dobro izprašala ali ne, ali si imela pravo grevengo ali ne, in kar je družega takega. Ves tak strah pride od hudobnega sovražnika, ki ti bi rad veselje do tega sv. zakramenta pristudil; temuč skerbno poslušaj, kar te spovednik učijo; odgovori jim po vsi resnici, če te morda kaj vprašajo, in ponižno jih poslušaj, če te svarijo in opominjajo — božji namestnik so in tvoj vidni angelj varh. Če te nočejo odvezati, ne bodi nevoljna in ne govori čez njih; marveč hvali Boga, da si prišla tako vestnemu in pobožnemu duhovniku v roke. — Naloženo pokoro natanko in zvesto opravi, kakor hitro moreš, in ravno tako, kakor ti je naročeno. Vse križe in težave, vse zasmehovanje in zasramovanje v duhu pokore poterpi, in če ti stan in okoljšine dopustijo, si sama kaj za pokoro naloži.

Če večkrat k spovedi greš, in ti vest nič posebnega ne očita, rada povzemi kaj iz poprejšnjega življenja. Reci postavim: V to spoved sklenem pa tudi grehe svojih poprejšnjih let; svojo nesramožljivost, svoje slabe priprave k spovedi in k sv. obhajilu, svojo poželjivost do lepega oblačila, svojo mlačnost

v molitvi, ali kaj drugega enakega. To ponavljanje nekteri pomaga, da ložej ukroti svoj napuh, ki se tudi v pobožnih dušah tako rad vzdiguje, in da bolj serčno obžaluje svoje pregrehe. — Če ti vest očita, da tvoje poprejšnje spovedi so bile slabe; če hočeš v zakon stopiti; če hočeš zapustiti svoje dosedanje mlačno življenje in bolj popolnoma živeti, prosi svojega spovednika, naj ti dovolijo, da storiš dolgo spoved, naj že bo od celega svojega življenja ali saj od nekterih let. — Tudi je dobro, vsako leto letno spoved storiti.

Molitev pred spovedjo.

O moj Jezus! kakor se je Marija Magdalena pri tvojih nogah z zgrevanim srcem spoznala za veliko grešnico, tako hočem tudi jaz zdaj pred tvojim namestnikom odkritoserčno se obtožiti in povedati, kakošna grešnica sem, kakošne misli, želje, besede in djanja sem imela. O moj Jezus! bodi zdaj v mojem sercu in v mojih ustih, da bom vsih svojih grehov tako čisto se spovedala, kakor ko bi ti sam tukaj sedel in spovedoval. Razsvetli pa tudi mojega duhovnega očeta; daj jim svojo sveto gnado, napolni jih s svojim svetim duhom, in dodeli jim modrost, milost in ljubezen, da bodo prav

spoznali revni stan moje duše in pripe-
ljali mene, tvojo ubogo zgubljeno ovčico,
po potu resnične pokore spet k tebi, o
Jezus! ki si moj naj ljubeznjiviši nebeški
pastir. Amen.

Kedar pri spovednici čakaš, premišluj,
kako bo tačas, ko boš na sodbo božjo čaka-
la; spominjaj se prav živo pričujočnosti bož-
je, in priporočuj se Marii, naj ti pomaga s
svojo sveto prošnjo, da to svojo spoved tako
opraviš, kakor bi bila zadnja tvojega življenja.

Molitev po spovedi.

Bodi zahvaljen, Oče nebeški! za
preveliko usmiljenje tvoje, ki si danes
meni ga skazal. Čula sem vesele besede:
Zaupaj, moja hči, tvoji grehi so ti od-
pušeni! Veseli se torej, moja duša! in
hvali Gospoda svojega Boga, zakaj ve-
like čudeže je storil nad teboj; vse tvoje
grehe ti je odpustil, vse tvoje rane za-
celil, rešil te od večnega pogubljenja,
dal ti mirno, dobro vest in vzel te spet
v svojo sveto gnado.

O kako sem srečna, da me nisi v
grehih iz sveta poklical, da spet se smem
šteti med tvoje otroke, da spet ti smem
reči: „Ljubi moj Oče!“ — Pridite, an-

gelji božji! pridite, zveličani duhovi vsi! in veselite se z menoj, ker spet sem usmiljenje našla pri svojem Bogu. Prosite pa tudi za me ubogo revo, da se spet ne zgubim, spet nazaj ne povernem v stare pregrehe; temuč da stanovitna ostanem na pravem potu — noter do smerti, in se enkrat v svetih nebesih z vami vred veselim.

O moj Jezus! le tega ne daj, da bi se tebe več ločila. Vem dobro, da moji sovražniki čujejo, in da zapeljivi svet me bo spet motil in gledal, kako bi me v svoje mreže dobil. Vem tudi, da v mojem mesu ni zdravja, in da hudi duh se bo vse prizadel, v moje serce spet se vlesti; ali dokler si ti s svojo gnado v mojem sercu, si ničesar ne bojim. Razlij, prosim, tudi nad me svojega svetega Duha, in daj mi dar svete moči, da me svet in njegovo poželenje ne zmoti in ne zmaga.

O Marija, prečista devica in moja preljubeznjiva mati! sprosi mi gnado, da bom za naprej ven in ven tebe pred očmi imela, po tvojih stopinjah hodila in srečno za teboj prišla. Prosim, vzemi me pod svoje varstvo, da več ne grešim, in da

ljubim tvojega preljubega Sina Jezusa iz celega svojega serca. Amen.

Molitev

Papeža Urbana VIII.

(Nad vse lepa — moli jo rada po spovedi.)

Pred teboj, Gospod! spoznamo svoje grehe; in vidimo šibe, ki smo jih ž njimi zaslužili. Če premislimo grehe, ki smo jih storili, vidimo, da celo malo je, kar terpimo, in clo veliko, kar zaslužimo. Zlo težko je, kar smo se pregrešili, in clo lahko, kar prestati imamo. Kazengo greha čutimo; vendar terdovratnosti svoje ne opustimo. Pod šibo tvojo zdihujemo; vendar se od svoje hudobije ne odvernemo. Serce žaluje in medli; vendar se ne ukloni in ne vda. Duša od žalosti pojema; vendar se v svojem djanju ne poboljša. Če nam prizanašaš, se ne spreobrnemo; če nas tepeš, ne obstojimo. Ko nas stiskaš, spoznamo, da smo grešili; ali komaj stiska mine, že pozabimo, da smo jokali. Če nam šibo kažeš, poboljšanje obetamo; če jo pa iz rok deneš, prec pozabimo, kaj smo obetali. Če nas nažigaš, vpijemo, da bi nam prizanesel;

če pa prizanašaš, te spet dražimo, da bi nas nažgal. — O Gospod! vsi smo grešniki pred teboj, vsi spoznamo in vemo, da če nam po svoji milosti ne odpustiš, ne bomo odšli tvoji pravični roki. Vsegamogočni, nebeški Oče! daj nam brez našega zasluženja, kar te prosimo. Iz nič si nas vstvaril, daj nam gnado, daj nam duha prave in serčne molitve. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev

potolažiti plašljivo vest.

Moj Bog! ko pregledujem svoje poprejšnje življenje, se mi večkrat dozdeva, da nisem nobene prave spovedi še storila. Rada bi torej, da bi vsaj ta moja spoved tebi prijetna in všečna bila. Zatorej sklenem v to sveto spoved vse spovedi celega svojega življenja, če ena ali druga zmed njih ni veljala; če nisem prave odveze dobila; če sem zamolčala kake okoljstave, ki bi jih bila imela povedati; ali če nisem prave, resnične grevence imela.

V to svojo spoved sklenem vse svoje grehe, vedne in nevedne, lastne in tuje, pozabljene in nepoznane, smertne in od-

pustljive, vse svoje pregreške, slabosti, pomanjkljivosti in nepopolnosti; vse kar nisem za greh deržala, vse kar me je pri Bogu v naj manjšo zamero pripravilo, in kar sem storila od tistega časa, ko sem jela greh spoznavati, noter do te ure, z mislijo, besedo, djanjem, zamudo dobrega, ali kakor drugači; rada ali nerada, vedno ali nevedno, premišljeno ali nepremišljeno, očitno ali skrivno. Obtožim se vsega, kakor sem pred Bogom kriva, in naj bo greh še tako ostuden, velik in čern, nobenega zamolčati nočem. S tem hočem popravljeno, poravnano in nadomesteno imeti vse, kar je kdaj v mojih spovedih pomanjkljivega bilo. — O moj Jezus! poterdi in sprejmi mojo dobro voljo. Amen.

Sedem psalmov od pokore.

Če količkaj moreš, moli teh psalmov vsaj enega ali družega, kolikorkrat k spovedi greš — ker so silno lepi, in utegnejo veliko pripomoči, da se boš navdala duha prave pokore. Ali beri počasi in premišljevavno, sicer notranjega jedra ne boš okusila.

I. Psalm (6.)

nas uči, kako imamo svoje nadloge terpeti, sami sebe tolažiti in svoje grehe obžalovati.

Gospod! ne strahuj me v svojem serdu,
in ne tepi me v svoji jezi.

Gospod! usmili se me, ker slabo mi je:
Gospod! ozdravi me, zakaj v mojih
kostéh je strah in slabost.

Moja duša je hudo omamljena: oh kako
dolgo, Gospod! odlagaš mi pomagati?

Gospod! obrni se k meni, in reši mojo
dušo: pomagaj mi, ker si usmiljen;

Zakaj kdor umerje, na te ne misli; in v
peklu — kdo bi tam tebi hvalo pel?

Truden že sem od zdihovanja, vse noči
se na svoji postelji jokam, in svoje
ležiše s solzami močim.

Od žalosti so se mi oči vderle: in po-
staral sem se med vsimi svojimi so-
vražniki.

Proč od mene vi vsi, ki hudo delate;
zakaj Gospod je moj jok in stok uslišal.

Gospod je mojo prošnjo uslišal: Gospod
je mojo molitev sprejel.

Osramoteni in omamljeni naj bodo vsi
moji sovražniki: vernejo naj se in
sramujejo prav zlo!

Čast bodi Bogu Očetu itd.

II. Psalm (31.)

nas uči, kako pravo pokoro delati.

Blagor mu, kteremu so pregrehe odpu-
šene in so mu grehi zbrisani.

Blagor mu! zakaj Gospod mu greha ni
zarajtal, in v njegovem sercu ni goljufije.
Dokler sem molčal, so moje kosti slabele,
in sem ves dan stokal.

Ker pa me je tvoja roka noč in dan
hudo tlačila, sem se v svoji stiski k
tebi obernil; ker je tern v meni tičal.
Sem ti svoj greh obstal, in svoje krivice
nisem skrival.

Rekel sem: Samega sebe bom obtožil, in
svojo krivico bom odkril Gospodu; in
ti si mi odpustil hudobijo mojega greha.
Tako naj te vsak pobožni ob pravem
času prosi, in povodenj velikih vodá
ne bo prišla do njega.

Ti si moje pribežališe v britkosti, ktera
me je obdala, ti moje veselje: reši me
od njih, kateri so me obsuli.

Dal ti bom modrost (odgovori Bog); te
bom učil na potu, po katerem imaš ho-
diti; vedno bom na te gledal.

Ne bodite kakor konj in mezeg, ktera
pameti nimata.

Ukroti, o Bog! s torbo in berzdo čeljusti
 tistih, ki se sicer k tebi ne približajo.
 Grešnika čaka veliko šib; njega pa, ki
 v Gospoda upa, bo usmiljenje obdalo.
 Veselite se v Gospodu, in od veselja po-
 skakujte, vi pravični! ukajte vsi, ki
 ste dobrega serca.
 Čast bodi Bogu itd.

III. Psalm (37.)

je posebno dobra molitev za vse resnične
 spokornike.

Gospod! ne strahuj me v svojem serdu,
 in ne tepi me v svoji jezi;
 Ker tvoje pšice globoko v meni tičijo,
 in tvoja roka težko na meni leži.
 Zavoljo tvoje jeze ni zdravja v mojem
 mesu, ni ga mira v mojih kostéh za-
 voljo mojih grehov.
 Moje hudobije so mi čez glavo zrastle,
 in me tlačijo kakor težka butara.
 Moje rane gnijejo in so se usmradile
 zavoljo moje neumnosti.
 Polomljen sem in ves pobit; celi dan
 prežaljen hodim.
 Zakaj moje ledje je polno zmotnjav, in
 na mojem mesu ni nič zdravega.

Obnemogel sem in ves potert; derem se, ker me serce tolikanj boli.

Tebi, Gospod! so znane moje želje, in moje zdiho vanje tebi ni prikrito.

Moje serce je zmedeno, moja moč me je zapustila; clo moje oči so otemnele.

Moji prijatli in bližnji pridejo, pa se zoper me vstavijo; in kateri so sicer blizo mene bili, so se daleč umaknili.

Kteri mi pa po življenju strežejo, silo delajo. In kateri mi hudo želijo, nečimerno govorijo, in ves čas na zvijače mislijo.

Jaz pa kakor glušec ne slišim; sem kakor mutec, kateri svojih ust ne odpre.

Sem kakor človek, kateri ne sliši, in ki nima ugovora v svojih ustih.

V tebe, Gospod! zaupam: ti Gospod, moj Bog! me boš uslišal.

Zakaj rekel sem: ne dopusti, da bi se kdaj sovražniki nad menoj veselili!

Saj že govorijo zoper me, če se moje noge le spotaknejo.

Saj sem pripravljen za šibe, in moja bolečina mi je vedno pred očmi.

Svojo hudobijo očitno spoznam, in zavoljo svojega greha sem v skerbéh.

Moji sovražniki pa živijo, in so močnejši, kakor jaz: in ki me po krivem sovražijo, so se pomnožili.

Kteri dobro s hudim povračujejo, me opravljajo, ker se dobrega deržim.

Ne zapusti me, Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, Gospod Bog, moj Zveličar!

Čast bodi Bogu itd.

IV. Psalm (50.)

je močno lepa molitev za vse grešnike, ki pokoro delajo.

O Bog! usmili se mene po svoji veliki milosti.

In po obilnosti svojega usmiljenja zbriši mojo hudobijo.

Umij me bolj in bolj od moje krivice, in očisti me mojih grehov.

Ker spoznam svojo pregreho; in moj greh mi je vedno pred očmi.

Tebi samemu sem grešil, sem storil, kar je hudo pred teboj: (usmili se) da boš v svojih besedah resničen spoznan, in premagaš, kedar si sojen (od slabih ljudi).

Zakaj, glej! v hudobiji sem spočet; in v grehah me je moja mati spočela.

Glej! resnico ljubiš: skrivnosti svoje mo-
drosti si mi razodel.

Pokropi me z izopom, in bom čist; umij
me in bolj bom bel, kot sneg.

Daj mi slišati veselo in prijetno besedo;
in moje poterte kosti bodo od veselja
poskakovale.

Obernj svoj obraz od mojih grehov; in
zbriši vse moje krivice.

Vstvari v meni, Bog! čisto serce; in
prenovi me, da bom pravega duha.

Ne zaverzi me spred svojega obličja,
in ne odvzemi mi svojega svetega
Duha.

Daj mi zopet veselje svojega zveličanja,
in poterdi me s svojim močnim duhom.

Učil bom krivične tvoje pota, in hudobni
se bodo k tebi spreobrnili.

Reši me od prelite kervi, o Bog, Bog
moj Zveličar! in moj jezik, ves vesel,
bo tvojo pravico hvalil.

Gospod! odpri moje žnablje, in moje usta
bodo tvojo hvalo oznanovale.

Zakaj, ko bi ti dar hotel, rad bi ti ga
dal: ali nad žgavnimi darovi nimaš
dopadajenja.

Tebi dopadljivi dar je zgrevan duh; potertega in skesanega serca, Bog! ne boš zaverigel.

Po svoji dobrotljivi volji, Gospod! skaži milost Sionu (svojemu izvoljenemu ljudstvu), da se Jeruzalemski zidovi zopet postavijo.

Tačas boš sprejemal daritve pravice, darove in žgavne daritve; tačas ti bodo na altar teleta pokladali.

Čast bodi Bogu itd.

V. Psalm (101.)

nas uči, kako moramo obžalovati svoje grehe in za milost prositi.

Gospod! usliši mojo molitev, in moje vpitje naj k tebi pride.

Ne obračaj svojega obličja od mene: kolikorkrat bom v nadlogi, nagni svoje uho k meni.

Usliši me hitro, kedarkoli te na pomoč kličem.

Zakaj moji dnevi zginjajo, kakor dim, in moje kosti se sušijo kakor rožje.

Moje serce je pobito in se suši, kakor trava, tako da pozabim svoj kruh jesti.

Od vednega zdiho vanja me ni družega,
kakor kost in koža.

Kakor pelikan sem v pušavi, kakor sova
v starem zidovju.

Brez spanja sem, kakor samotni vrabec
na strehi.

Vsaki dan me moji sovražniki zasramu-
jejo; in ti, ki so me hvalili, se zdaj
zoper me rotijo.

Pepel jem kakor kruh, in svojo pijačo
s solzami mešam.

Zavoljo tvoje jeze in tvojega serda; ker
si me vzdignil in ob tla me trešil.

Moji dnevi so se nagnili, kakor senca;
in kakor trava se sušim.

Ti pa, Gospod! ostaneš vekomaj, in tvoj
spomin je od roda do roda.

Ti boš vstal, in se Siona usmilil; ker
čas je, da se ga usmiliš, čas tvojega
usmiljenja je prišel.

Zakaj tvojim hlapcem dopadejo clo nje-
govi kamni, in z njegovo perstjo imajo
usmiljenje.

In neverniki se bodo bali tvojega imena,
in vsi kralji zemlje tvoje časti;

Ker bo Gospod Sion zopet sozidal, in se
bo prikazal v svojem veličastvu.

On se ozira na molitev revežev, in njih prošnje ne zaničuje.

Zapiše naj se to za prihodnji rod; in ljudstvo, ki bo vstvarjeno, bo hvalilo Gospoda;

Ker on gleda iz visočine svojega svetega sedeža; Gospod iz nebes na zemljo gleda, Da bi slišal zdihovanje jetnikov, da bi rešil k smerti obsojene,

Da bi oznаноvali ime Gospodovo na (hribu) Sionu, in njegovo hvalo v Jeruzalemu, Kjer se bodo ljudstva in kralji zbrali, služiti Gospodu.

Odgovoril mu je na potu svoje moči: Naznani mi majhno število mojih dni. Ne vzemi me v sredi mojih dni; tvoje leta so od roda do roda.

V začetku si ti, Gospod! zemljo uterdil: in nebo je delo tvojih rok.

Minulo bo, ti pa ostaneš, kakor oblačilo se bo vse postaralo,

Kakor ogrinjalo ga spreminjaš in je spremenjeno: ti pa si ravno tisti, in tvojih let ne bo konca.

Sinovi tvojih hlapcov bodo stanovali, in njih zarod bo obstal na vekomaj.

Čast bodi Bogu i. t. d.

VI. Psalm (129.)

nas uči, v milost božjo zaupati, za odpušanje
prostiti in pokoro delati.

Iz globočine svoje revšine vpijem k tebi,
o Gospod! Gospod, usliši moj glas!

Oh! nagni svoje ušesa na glas moje
prošnjje!

Gospod! če boš na pregrehe gledal; o
Gospod! kdo bo obstal?

Toda pri tebi je sprava in zavoljo tvoje
postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka (spolnjenja) njegove be-
sede, moja duša v Gospoda zaupa.

Od jutranje straže noter do noči naj
Izrael v Gospoda zaupa.

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje, in pri
njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael vsih njegovih hudobij.
Čast bodi Bogu i. t. d.

VII. Psalm (142.)

nas uči, kako naj zgrevan grešnik prosi za odpu-
šenje grehov in za odvernjenje zasluženih kazni.

Gospod! usliši mojo molitev, poslušaj
mojo prošnjo po svoji resnici; usliši
me po svoji pravici.

Ne hodi v sodbo s svojim hlapcem; ker pred teboj ne eden človek ni pravičen. Zakaj sovražnik preganja mojo dušo; k tlam tlači moje življenje.

V temo me je djal, kakor tiste, ki so že zdavnej umerli.

Moj duh v meni medli, in moje serce v meni je prestrašeno.

Spominjam se starih časov, premišljujem vse tvoje dela, prevdarjam naredbe tvojih rok.

K tebi stegujem svoje roke; moja duša je kakor suha zemlja pred teboj.

Usliši me hitro, o Gospod! moj duh omaguje.

Ne obračaj svojega obličja od mene; sicer bom enak njim, ki v grob gredo.

Daj mi kmali tvoje usmiljenje zaslišati; zakaj v te zaupam.

Naznani mi pot, po kateri naj hodim: k tebi povzdigujem svojo dušo.

Gospod! reši me mojih sovražnikov; k tebi pribežim, uči me tvojo voljo storiti, zakaj ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh me vodi po ravnem potu. Gospod! ohrani me pri življenju za svojega imena voljo.

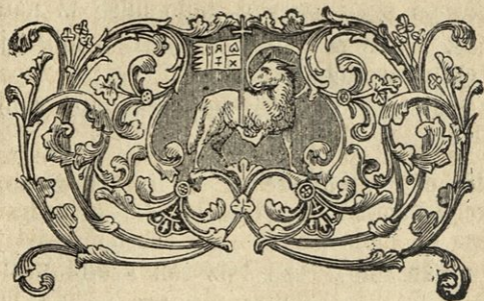
Reši po svoji pravici mojo dušo iz nadlog, pokončaj po svojem usmiljenju moje sovražnike.

In pokončaj vse, ki mojo dušo stiskajo; ker sem tvoj hlapec.

Čast bodi Bogu itd.

Oh, moj Jezus! iz teh svetih psalmov vidim, da tebi naj ljubši dar je lepo in čisto in zgrevano in spokorjeno serce. Prosim, daj tudi mojim očem vode in solz, kakor si jih Davidu dal, da ž njimi si bom umivala vsak dan svojo dušo, dokler ne postane bela kakor sneg, in tebi dopadljiva, in vredna tebe prejeti in s teboj se skleniti, in s teboj sklenjena ostati zdaj in v večnosti. Amen.

Od svetega obhajila.

Dekleta! presveto rešnje telo je za vas drevo življenja. Če bote rade uživale ga, bote lahko v gnadi božji ostale, bote zmiraj pobožniše prihajale, in zmagale svet in njegovo poželjenje. Če bote pa redko z ljubim Jezusom se sklepale, vas bo kmali svet v svoje mreže vjel. Sv. Tereza, sv. Magdalena Pacijanka in druge svete device bi nikoli ne bile prišle na tako visoko stopnjo pobožnosti, ko bi ne bile tako pogosto prejemale sv. rešnjega telesa. — Tudi za vas naj bo dan sv. obhajila dan naj večjega veselja — vsaj je dan vaše poroke z Jezusom, vašim ženinom. Le skerbite, da bote vselej prav dobro se pripravile; da vaše serce bo vselej čisto in vredno tako visokega gosta, in dasi-

ravno se Jezus tako globoko poniža, da k vam pride, vendar ne smete pozabiti, kakošen razloček je med njim in med vami. On je Gospod in Bog: ve pa ste dekle njegove, ste prah in pepel, zatorej prav živo spoznajte svojo ne vrednost, se na persi vdarite in recite: „Gospod! nisem vredna, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša“. — K dobri pripravi je dvojnega treba: 1. Serce mora biti prazno vse posvetne ljubezni. 2. Serce mora biti polno božje ljubezni. Že na večer pred sv. obhajilom se pripravljajte z molitvijo, z branjem kakih pobožnih bukev in s premišljevanjem. Od polnoči morate teš biti, in tudi zdravil ali vode ne piti. Na dan sv. obhajila vstanite nekoliko bolj zgodaj, kakor sicer, in prav serčne želje po Jezusu zbujajte. Vse ve-sele pojdite v cerkev, kjer vas čaka ljubi Jezus, ki se z vami skleniti hoče. Včasih tudi zlo pobožnim dekletam pride, da se pred sv. obhajilom vse zmešane in tako malo pripravljene čutijo, da ne vedo, ali bi šle k božji mizi ali ne. Se ti kaj takega primeri, obudi še enkrat serčno žalost nad svojimi grehi; potem pa pristopi v pokoršini do svojega spovednika, in polna zaupanja na Gospoda, in bodi prepričana, da tvoja žalost in tvoja pokoršina bodo dobro spoved nadomestile. — Ste Jezusa prejele, molite ga v svojem sercu, in ne hitite preveč iz cerkve; če ni, da morate iti. Tista ura po sv. obhajilu je zlata ura, v kateri vam Jezus nič ne bo

odrekel, česar ga bote prosile v svoje zveličanje. Pa tudi doma prec ne pozabite, kje ste dopoldne bile; ostanite dalej ko morete, zbranega svetega duha.

Perva molitev pred sv. obhajilom.

O moj Jezus! večna ljubezen! jaz uboga grešna stvar bom zdaj k tvoji sveti mizi šla — zgubljena hči k svojemu očetu; prah in pepel k svojemu večnemu Bogu. Angeli te trepetaje molijo in svoje obličje pred teboj zakrivajo, oh! odkritoserčno povem, tudi jaz se bojim in strah me je, ko vidim, kako slabo sem pripravljena, kako nesnažna sem še, in vsega mi manjka, kar tebi dopade. O moj Jezus! ko bi mi ne bila znana tvoja neskončna ljubezen in milost, ne upala bi se pred tebe, pred tvoje sveto obličje — prejeti pa, zavžiti te in skleniti se s teboj, ki si sama svetost, tega pa že clo ne; posebno ker sem toliko suha in merzla, da se sama sebe sramujem. Ali ker si mi toliko potreben, da brez tebe ne morem živeti, ne zveličana biti, prosim te, ljubi Jezus! ogrej moje merzlo serce, očisti mojo dušo in olepšaj jo z vsimi svetimi čednostmi.

Spomnim se, da sem že brala, da ti se naj raji med lilijami paseš. O moj Jezus! tebi je vse mogoče: naredi iz mojega serca vertec lep, vertnar moj bodi ti in naredi, da same lilije bodo rastle v njem — lilija nedolžnosti, sramožljivosti, čistosti itd. Tudi sem že čula, da vsa dekliška lepota je znotraj. Oh, Jezus! zlo sem sicer nečimerna; vendar za tvoje nauke še zmiraj občutljiva. Ne prosim te toraj telesne lepote, ne lepe obleke! prosim te samo: daj mi lepo dušo in lepo serce, da bom krotka, pohlevna, mirna, ponižna; da bom vredna, zmiraj med tiste srečne dekleta šteta biti, ktere ti za svoje prijateljice imaš. Oh, Jezus! usliši moje prošnje, potem pa pridi — z veseljem te pričakujem. Ohrani me v svoji gnadi — na večno — danes in za vselej. Amen.

Druga molitev pred sv. obhajilom.

O moj Jezus! ali je res ali ne, da ti hočeš k meni priti? Ti, ki si vsega-mogočen, neskončen Bog, kterega nebo in zemlja ne obsežeta, hočeš priti k meni, v moje majhno, tesno serce! Ti, svetnik

svetnikov, in čistejši kakor solnce, hočeš k meni priti, v moje serce, ki je polno grešnega nagnjenja, polno slabost in pomanjkljivost! Ne mogla bi tega verjeti, ko bi sama ne čula tvojih ljubeznjivih, vabljevih besed: „Vstani, moja nevesta, in pridi“. — Oh, rada rada vstanem, moj Jezus! in s priserčnim veseljem grem tebi, svojemu preljubeznjivemu ženinu naproti. Le eno te prosim: očisti me, napreden k meni prideš, ker sem vsa ognusna, in pripravi moje serce, kakor ga ti rad imaš, da bo tebi dopadljivo in vredno prebivališče tvoje. — Kakor je oče svojemu zgubljenemu sinu dal lepo novo obleko, nove črevlje na noge in lep perstan na roko, prosim, ljubi Jezus! daj tudi meni novo svatovsko oblačilo svoje gnade, katero sem že tako gerdo zamazala in skorej vse raztergala. Daj mi nove črevlje na moje noge, da se ne bom bala, za teboj hoditi po ternjevem potu križev, zaničevanja, zasmehovanja in preganjanja. Daj mi zlat perstan svoje ljubezni, da bom vseskoz tvoja ljuba nevesta ostala, tebe čez vse ljubila, za te živela in umerla.

Daj mi pa tudi, prelepo te prosim, pravo, živo vero. O moj Jezus! terdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem rešnjem telesu, z dušo in s telesom, s kervijo in z mesom; ravno tisti Bog in človek, ki si bil rojen od Marije device, in si za nas na križu umerl. Verujem živo in terdno vse to, ker ti sam si rekel: „Vzemite in jejte vsi, zakaj to je moje telo. Vzemite in pijte vsi, zakaj to je moja kri“. Verujem, o Jezus! poterdi me v tej pravi veri! — Zbudi v meni tudi terdno upanje v tvojo neskončno milost in dobroto. O moj Jezus! terdno zaupam, da me ne boš zavergel, dasiravno sem uboga grešna stvar, temuč da mi boš grehe odpustil, in mi vse dal, kar mi je k zveličanju potrebnega; da te bom tukaj vredno zavživala, enkrat pa v nebesih gledala. Upam, o Jezus! poterdi moje upanje! — Užgi v meni tudi serčno ljubezen do tebe, moj Jezus! Ti si iz ljubezni do mene svojo kri na sv. križu prelil in si ta zakrament postavil, da bi se vsega meni dal, in se z menoj revco prav na tanko sklenil. Povej mi, kaj ti bom dala, kako povernila to nezumno ljubezen tvojo? Glej! ljubiti

te hočem; iz celega serca in iz cele duše te bom ljubila, in nobena reč, ne dobro ne hudo, ne sreča ne nesreča, me ne bo ločila od tvoje ljubezni. Zato mi je pa tudi iz serca žal in močno me peče, da sem te tolikokrat v svojem življenju, in tako hudo razžalila — oh, da bi se pač nikoli zgodilo ne bilo! in ker se tudi še zdaj prav ne spoznam, te lepo prosim, očisti me vsih, tudi naj skrivniših grehov, da te bom vredno prejela — ne v sodbo in pogubljenje, ampak v večno življenje.

Pridi tedej, o moj Jezus! pridi in ne mudi se dalje, moja duša te težko že čaka. Po tebi želim, po tebi me žeja, kakor jelena po merzlem studencu. Vem sicer, da nisem vredna, da ti k meni prideš! vem, da malo malo je tako nevrednih, kakor sem jaz: ali ker vem, da se ti ni gnusilo iti v revni Betlehemski hlev, se prederzнем te prositi, da naj se ti ne gnusi, priti v moje revno serce, ktero brez tebe ne more več živeti. — Pridi torej, o Jezus! moj ženin! do kraja odperto ti je moje serce — serčno te hočem objeti. Zaroči in skleni se z me-

noj — jaz naj v tebi bom — ti pa v meni na vekomaj. Amen.

Molitev

za vsekratno vredno sveto obhajilo.

O moj Jezus! pripušeno mi je, da večkrat smem iti k sv. obhajilu. Tvoja gnada je to, o Gospod! za katero te nikoli dosti zahvaliti ne morem. Skerbí me pa in bojim se, da bi se k temu presv. opravilu prav in vredno ne pripravila. Oh, kaka nesreča bi bila, ko bi tega presv. zakramenta prav ne prejela! kaka nesreča še le, ko bi ga nevredno — sebi v pogubljenje prejela! Groza in strah me obide, ko to premišljujem. Oh, le tega nikdar ne!

Moj Bog! moj preljubeznjivi Jezus! zdaj sem tù pred teboj, in nekaj posebnega te prosim: pa ne le za enkrat, ne le za danes, temuč za celo svoje življenje te prosim: prav priserčno in kolikor lepši morem in znam, in prav nadležno te prosim: daj mi gnado, da te danes in vselej in celo svoje življenje bom vredno in tebi dopadljivo prejela. Ti sam vselej pripravi moje serce in

mojo dušo, kakor veš, da tebi dopade; daj, da vselej pristopim k tej presveti skrivnosti s tisto živo vero, s tistim trdnim zaupanjem in s tisto gorečo ljubeznijo, z eno besedo, vselej tako pripravljena, kakor tirja svetost, kakor tirja vrednost tega naj svetejšega zakramenta. Jaz pa tudi obljubim, da s tvojo gnado hočem vse storiti, kolikor bo le v moji moči, da se pripravim vselej tako k sv. obhajilu, kakor bi si želela zadnjo uro svojega življenja. Amen, o Gospod! Amen.

Po svetem obhajilu.

Pobožni zdihljeji.

O moj Jezus! kako srečna sem zdaj, da tebe imam. — Zdaj si ves moj, in jaz sem vsa tvoja. — O Jezus! ne zapusti me več — nikdar več. — Pri meni ostani za vselej!

Preljubi moj ženin! ostani pri meni. — Tebi samemu hočem živeti — tebi darujem vse, kar imam.

O presladki moj Jezus! brez tebe ni veselja na svetu. — Ti si naj lepši,

ti si naj čistejši — s teboj se bom zaročila vekomaj.

Tebi se za nevesto ponudim — ne zaverzi me — zvesta ti hočem biti do hladnega groba. — Ti si ženin čistih duš, bodi tudi moj!

O ko bi gori pri tebi že bila, v lepih nebesih! — O Jezus! ti si moja edina ljubezen — ti si serce mojega serca — ti si moj Bog in moje vse!

Zapiši s svojim perstom na moje čelo svoje sveto ime, da vse v nebesih in na zemlji ve, da sem tvoja — da tebe ljubim — da ti si moj ženin.

O Jezus! ti si slajši kot sterd — svetlejši kot solnce — dražji kot zlato in biser — le tebi naj dopadem!

O Jezus! ti sam si lep — kdaj te bom vidila od obličja do obličja? — O Jezus! daj mi vedno čisto živeti. — O Jezus! ohrani mi drago rožico svete sramožljivosti — da pridem k tebi v sveti raj!

Molitev.

Veseli se z menoj nebo in zemlja, in vse, kar živi, naj hvali Gospoda! Hvalite ga, moja duša in vse moje moči!

hvalite ga vsi angelji in nebeški duhovi, zakaj danes je moji duši zveličanje došlo, danes je moj Gospod k meni prišel, in pri meni prebiva. Danes sem ga našla, ktereга ljubi moja duša. Danes je dan moje poroke, dan sreče in veselja.

O Jezus, preljubeznjivi moj gost! bodi mi sto tavžentkrat poljubljen, počasten in pozdravljen, ker si mi tolikanj dober, in mi toliko ljubezni skazuješ. Če pregledujem svoje življenje, skoraj drugzega ne najdem, kakor grehe in hudobije, slabosti in pomanjkljivosti, in sama ne vem, kolikokrat že sem te razžalila in koliko krivic ti storila. — Majhna še sem bila in otročja, grešnica pa sem že velika bila. Rasti sem jela in greh spoznavati, pa le za to, da sem ga več storila. V zapeljivi svet sem se zaljubila, tebe pa, svojega usmiljenega odrešenika, sem se sramovala. In vendar — vse si mi pozabil, vse mi odpustil: si k meni prišel, se zaročil in sklenil z menoj, prijazno in ljubeznjivo, kakor ko bi te nikdar razžalila ne bila.

O Jezus, moj Jezus! povej, kaj ti bom dala? s čem povernila tvojo veliko ljubezen? Zlata in srebra nimam; pa

kar imam, vse ti dam in darujem. Dam ti svojo dušo in vse njene moči — um in pamet, spomin in voljo, in ti obljubim, da nikoli več se radovoljno v slabih mislih ali gerdih željah ne bom mudila, nikoli več godernjala zoper svoj revni stan in zoper tvojo sveto previdnost. Dam ti svoje serce in ti obljubim, da prelepo rožico svete čistosti bom varovala, kakor svoje življenje. Kjer boš ti, kjer se bo od tebe govorilo, ondi bom tudi jaz rada se znašla: kjer pa tebe ni, tudi mene ne bo. Moja prva misel, ko se zjutraj zbudim, bo tvoja; moj zadnji zdihljaj, napreden zaspim, bo tvoje presveto ime. Vsaka ura dopoldne, vsaka ura popoldne naj bo zgubljena, v kateri na tebe ne mislim. In tudi po noči, ko se zbudim, naj bo tvoja pričujočnost moje zaupanje in moja pomoč. — Dam in darujem ti pa tudi, o moj Jezus! svoje telo in vse svoje ude — oči in ušesa, roke, noge in jezik, in ti obljubim, da strahovala in oestro bom imela svoje meso. Varovati se hočem nespodobnih pogledov, gerdih besed in sploh vsega, kar je za me nevarnega. — Čista biti in čista ostati! to bo moje jutranje

zdihovalje, to moje večerno poželjenje
— o Jezus, usliši me!

Usmili se pa tudi, prosim te, pre-
ljubi Jezus! usmili se mojih staršev in
vse moje žlahte, mojih naprejpostavljenih
in duhovnih pastirjev, mojih prijatlov in
dobrotnikov, pa tudi mojih nasprotnikov,
ki so me kdaj žalili, opravljali in pre-
ganjali, ali mi kaj družega hudega sto-
rili. Ozri se milostljivo tudi na tiste,
ktere sem jaz kdaj razžalila, ali more-
biti v greh napeljevala, ali jih pohujšala
z besedo ali z obleko svojo ali s kakim
drugim djanjem. Skaži svojo milost in
dodeli svojo gnado sploh vsim, ki so
mojim prošnjam posebno priporočeni, in
za ktere sem posebno dolžna prositi.
Ozri se milostljivo na moje družbine to-
varšice, ohrani jim nedolžno, deviško
serce, in napolni jih s svojim svetim
Duhom. Naj ne bo nobenega zavida,
nobenega razdertja med nami; ampak
sveta ljubezen naj nas veže. Daj vsim
pravičnim stanovitnost v dobrem do konca;
grešnikom pravo spoznanje in resnično
spreobrnjenje; spokornikom zvestobo v
svojem naprejšetju in vsim vernim du-

šam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Ti pa, prečista devica Marija, moja ljubeznjiva mati! prosi za me in za moje ljube tovaršice, da po tvojem zgledu Jezusa ljubimo, in za njim hodimo vse svoje žive dni, da se enkrat s teboj pri ljubem Jezusu veselile bomo na vse večne čase.

In zdaj, moj ljubi Jezus! zdaj te moram zapustiti in se od tebe ločiti. Napreden pa grem, te prosim za tvoj sveti žegen, kateri me bo pred vsim hudim obvaroval. Požegnaj moje oči, da jih kaj gerdega ne skali; požegnaj ušesa, da kaj nevarnega ne vlovijo; požegnaj jezik, da ne rani mene ne bližnjega. Požegnaj roke, da jih kaj grešnega ne umaže; požegnaj noge, da se ne podajo na kake slabe pota; požegnaj serce, da samo za tebe bije. — Zdaj grem sicer; v duhu vendar zmiraj pri tebi ostanem. Jezus, moj Jezus, bodi moj — jaz pa naj tvoja bom! Amen.

Ako se ti zlo mudi iz cerkve, moli sledečo kratko molitvico.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz desne strani, operi me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 V svoje svete rane skrij me!
 Tebe se ločiti, ne pusti me!
 Sovražnika peklenškega vari me!
 Ob uri moje smerti pokliči me!
 K tebi priti, priganjaj me!
 Da s tvojimi svetniki bom hvalila te!
 Hvalila zdaj in vekomaj. Amen.

Kerstna obljuba.

Kerstno obljubo je dobro večkrat ponoviti, posebno na dan spovedi in sv. obhajila.

Verujem v Boga Očeta, Sina in sv. Duha; verujem v Jezusa Kristusa, Sina božjega edinega, ki je Bog in človek skupej; ki je človeški rod s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus učil, kar so apostoli oznanovali, in kar nam verovati zapoveduje sv. rimska katoliška cerkev, ktere ud do smerti biti želim. — Odpovem se iz celega serca hudiču in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsim zapeljivcem in hudobnežem, ki so njegovi najemniki. Odpovem se napuhu, vsim napčnim šegam in vsim pregreham,

in vsemu zapeljivemu svetu. — Po nauku sv. cerkve hočem, kakor pokorna hči, do smerti živeti, hočem belo oblačilo kerstne nedolžnosti brez madeža ohraniti. Bog! poterdi me v tem mojem sklepu s svojo sveto gnado. Amen.

Sveta zaveza.

Moli jo rada, posebno na dan sv. obhajila.

O čez vse častitljiva, presveta Trojica! ker jaz tebe, kakor nevredna stvar, zavoljo svoje slabosti in veliko zadržkov ne morem tako častiti, hvaliti in moliti, kakor zares v sercu želim to dopolnovati; torej storim sveto zavezo, ktera se ne sme nikoli razdreti, temuč mora vsako minuto ponovljena, poterjena, in od mojega sv. angelja varha tebi darovana biti. Kolikokrat namreč bodo moje žilice tripnile in bo serce udarilo, tolikokrat želim tebe, svojega Boga v tvoji časti, kakor tudi svojega Jezusa v visokem zakramentu svetega rešnjega telesa z vsimi angeli in svetniki, v imenu vsih ljudi in stvari moliti, hvaliti, častiti in tebi k tvoji slavi srečo vošiti.

Kolikokrat moje žilice tripnejo, tolikokrat ti darujem in želim darovati v

tvojo čast in slavo vse službe, ktere so ti Kristus, včlovečena Beseda, mati njegova Marija, in vsi svetniki tukaj na zemlji skazovali; kakor tudi vso hvalo, čast in povelečevanje, ktero ti vsi angeli in svetniki v nebesih skazujejo; vse svete maše, ktere tvoji mašniki beró in brali bodo; vse dobre dela, ktere vsi ljudje na zemlji opravljajo, ali jih opravljali bodo. O da bi zamogla jaz vse kapljice morja in voda, vse bilke trave, vse cvetlice na vertih, vse perje na drevesih, vse pismenke po bukvah, in vse stvari v Serafine spremeniti, naj bi tebe, namesti mene neprenehama molili, častili, ljubili, hvalili in povikševali. Ravno tolikokrat se jaz tebi zahvalim za vse in za vsako gnado, ktere si ti deveterim korom angelov in vsim svetnikom in svetnicam na zemlji skazal, in jih zdaj v nebesih skazuješ.

Kolikorkrat moje žilice tripnejo, se jaz tebi zahvalim in prosim vse angele in vse svetnike, da bi oni tebi namesti mene serčno hvalo dajali in peli, ker si ti mene stvaril, odrešil in posvetil, mi sv. zakramente dodelil, brez števila dobrot na duši in na telesu skazal, me tako

dolgo pogubljenja varoval, in upam, da me boš tudi za vselej pred njim obvaroval.

Ravno tolikokrat ti darujem v zadoštenje za svoje grehe in nehvaležnosti svoje telo in dušo, serce z vsimi močmi, vse djanja in nehanja. Darujem ti samo sebe, in se popolnoma tvoji božji volji zročim, delaj z menoj, kakor s svojim lastnim blagom, kakor koli je tvoja sv. volja. O dodeli mi gnado, da tudi hudo iz tvojih rok radovoljno prejmem, in tebi za ljubo z veseljem prenašam.

Kolikorkrat moje žilice tripnejo, jaz sklenem, vse svoje dela ne iz potrebe ali navade, ampak iz ljubezni do tebe in zavoljo tebe, s tistim namenom opravljati, s katerim je moj Jezus vse svoje dela opravljal, vse svoje terpljenje terpel, vse svoje zasluženje daroval. Ti, o moj dobrotljivi Bog! sprejmi vse to v svoje dopadajenje, meni in vsim vernim v časno in večno srečo in blagor. To zavezo zapečatom s kervjo iz stranske rane Jezusove, in jo shranim in zaklenem v ravno tisto presveto rano, da naj bo vse, kar sem v tej zavezi govorila, tako dolgo terpelo, dokler bodo moje žile

tripale in bo moje serce tolklo, ta zaveza se ne sme nikdar razdreti. Dodeli mi gnado in poterdi to, trojedini Bog! Amen.

Nekaj za branje in premišljevanje,

zlasti na dan sv. obhajila.

1. Zakaj si me ti, o Bog! vstvaril? — Zato, da bi tebe ljubila, in te enkrat v nebesih gledala. Da bi si pač to resnico vsako uro pred oči postavila!

2. Eno samo dušo imam; če bom to zgubila, je vse zgubljeno — cel svet mi pomagati ne more.

3. Ni kače tako strupene, ni ognja tako strašnega in sáj tako černih, kot je smertni greh; oh! kako je to, da se ga tako malo bojim!

4. Če bom v smertnem grehu umerla, v enem samem, bom pogubljena, bom večno nesrečna, bom v peklu gorela. O večni Bog! usmili se me.

5. Umerla bom, to dobro vem — ali pa tudi vem, kdaj in kje? ali vem, kako dolgo bom še živel?

6. Morebiti so deske za mojo mrtvaško skrinjo že nažagane, žreblji že

kovani — kaj pa ti, moja duša! si že pripravljena?

7. Kolikokrat grem memo pokopališa, pa mi ne pride v misel, da ne bo dolgo, in tudi jaz bom tam ležala!

8. Ko slišiš mertvaški zvon zaklenkati, reci sama sebi: Mica! Ančika! ko bi zdaj tebi klenkalo, kako bi bilo? bi bila pripravljena?

9. Ko te mika svet in njegov lišp, lepa obleka ali posvetna čast, spomni se ostudne mertvaške glave. Bistre oči, lepi lasi, rudeče okrogle lica, gladka koža; kam je šlo? vse je proč!

10. Sprašuj pogosto svojo vest, in ojstro se sodi, da boš pred sodbo božjo ložej obstala. — Ja! terdno sklenem, da brez spraševanja vestí ne bom zaspala.

11. Enkrat bom pred sodbo božjo stopila, in vsi me bodo vidili, kakošna sem. Oh, kaka sramota bo za me, če bom zdaj gerde misli in želje pasla!

12. Kako nora sem pač, da se sramujem svojih grehov spovedniku se obtožiti! Če jih jaz ne odkrijem, jih bo pa Bog celemu svetu odkril.

13. Danes imam še čas, se lahko čisto spovem in pokoro delam; kaj pa

jutre bo, ne vem. — O moj Jezus! terdno sklenem, odkrito vselej vsega se obtožiti, kar mi težko serce dela.

14. Nebesa in pekel sta mi na zbiranje — kaj si bom izbrala?

15. Ali tukaj kratko veselje in tam večno terpljenje: ali pa tukaj kratko zatajevanje in tam večno veselje.

16. Moje življenje je kratko, moji dnevi so kakor senca: ogenj v peklu pa ne bo vgasnil, in červ bo vekomaj grizel. — Bi pač neumna bila, v minljivi svet zaljubiti se!

17. Blagor dušam, ki Boga ljubijo. O kako srečna bom tudi jaz, če bom Jezusa ljubila! — Jezus! uči me tebe ljubiti.

18. Če rada in dobro moliš, lahko gnad zadobiš, kolikor jih hočeš. Ali nisi torej graje vredna, da si za molitev tako merzla!

19. Kolikor moliš, toliko Boga ljubiš: in ti tako malo in tako slabo moliš!

20. Večkrat čujem, da lepšega za dekleta ni, kakor sv. čistost: čista pa ne bom ostala, če ne bom pridno in zvesto molila, in rada k spovedi hodila. Oh, molitev in sveta spoved! bodite moje zveste pomočnici.

21. Čisto ohraniti dušo in telo, ni lahko, je treba hude vojske. Ni pa tudi venca v nebesih toliko lepega, kakor je tisti, ki čiste, sramožljive deklice čaka.

22. O moj Jezus! ne prosim te za bogastvo, ne za lepoto in posvetno čast: prosim te, daj mi nedolžno, čisto serce, in enkrat majhen kotec poleg tebe pri nebeški svatovšini.

23. Če po spovedi precej v stare grehe zabredeš, in si nič ne prizadevaš, poboljšati se: tvoja spoved malo velja, in goljufaš sebe in spovednika. — Res je in spoznam, da preslabo grevengo imam, zato sem zmiraj stara grešnica; o Jezus! daj mi serčno žalost nad mojimi grehi.

24. Boljšega prijatla nimaš, kakor je Jezus v sv. rešnjem telesu — in ti ga tako redko obišeš, tako malo poželjenja do njega imaš; kako je to?

25. Sv. rešnje telo je studenec vsih gnad, je shramba vsih sladkost — ti pa si revna in lačna, si žejna in od slabosti omedljuješ, vendar rada odlagaš, dasiravno dobro veš, koliko Jezus tvojega serca želi.

26. Kdor za starše nima serca, njemu ne bo dobro ne tu ne tam. O moj Jezus! daj mojemu očetu, daj moji materi vse dobro.

27. Le toliko si vredna, kolikor pred Bogom veljaš. Pred njim pa le serce velja. Glava lepa in bela koža, žida in žamet, zlato in srebro je kakor prazna pena: hitro splava po vodi.

28. Duša moja! ne pozabi grehov, ki si jih storila! spomni se kazen, ki si jih zaslužila, in ne boš visoko od sebe mislila. O moj Jezus, usmili se grešnice!

29. Ponižnost je vogelni kamen, na katerem pobožnost sloni. Dekle brez ponižnosti je kakor hiša, ki je na pesek zidana. Nima obstanka.

30. Marija je moja mati, moj zgled in moja pomočnica — da bi pač vredna bila nje ljubezni!

31. Če si nevoljna, imaš dva križa namesti enega; zakaj nevolja je naj večji križ. — In vendar si tako rada jezna!

32. Veliko že si grešila, zato moraš terpeti, ali na tem ali na unem svetu. Kaj je boljše?

33. Čistost je podobna lepi vijolici, ki na skrivnem cvete. Če oči ne boš pridno varovala in ušes skerbno zapirala, se ne boš zderžala.

34. Kolikor manj poželjuješ hvale ljudi, toliko bolj boš Bogu dopadla.

35. Če ne boš pridno delala, v jedi in pijači zmerna, in se skerbno ne zatajevala, skušnjavcu ne boš ušla.

36. Ni geršega greha, ni večje gnusobe, kakor je nečistost — časna in večna sramota se za njo pomika.

37. Nečista sladnost je kratka, nje sad pa grenek kakor pelin, in peče in sklí kakor ogenj. O Bog! rajše to uro umreti kakor temu zmaju, kakor tej pošasti v kremplje priti.

38. Kdor nevarnost ljubi, bo v nevarnosti konec vzel. Kaj je za te največa nevarnost?

39. Lenoba je košata mati vse hudobije. Ali imaš kdaj več skušnjav, kakor takrat, ko se brez dela pomikaš, postopaš, posedaš, predolgo poležavaš?

40. Deviški stan je za mašniškim stanom naj lepši. Devica, pravi sv. Jeronim, je izvoljena nevesta Jezusa Kristusa, je naj ljubše prebivališče svetega

Duha. — O dekleta! kako ste srečne, ki ste Jezusove neveste, prosite za me, da bi tudi jaz od njega izvoljena bila.

41. Srečen, kdor se vdihovanju sv. Duha ne ustavlja, in vedno in vestno po naukih svojega pobožnega spovednika ravna. O Jezus! daj tudi meni svojega sv. Duha, daj mi modrega spovednika.

42. Če hočeš pobožna biti, ne smeš gledati na govorjenje ljudi, ne bati se njih zamere in zasmehovanja. Ali moraš Boga zapustiti ali pa svet. — Res je to, Gospod! ali svetu se odtergati, je težko. Prosim, daj mi dar moči.

43. Le če boš do konca stanovitna ostala, boš krono življenja prejela. Zatorej če te zapeljivci vabijo in pravijo: „Pojdi z nami, bodi naša in pijmo ga“, ne hodi blizo, njih veselje je strup, njih vino je smert. Veliko neumnic že so vjeli v svoje mreže, in sama jih lahko vidiš, kako se ihtijo in imajo dan na dan od solz rdeče oči; ali prepozno je. Uči se toraj modra biti, da ohraniš ven in ven mirno vest in čisto serce.

Križev pot od svetega rešnjega telesa.

Moli ga rada, posebno na dan sv. obhajila; če tudi vsega ne, vsaj kak štacion.

Pripravljanje.

Bodi češeno in hvaljeno, presladko ime našega Gospoda Jezusa Kristusa v presvetem zakramentu! O moj Jezus! ponižno te molim, ker ti si moj Bog in moj Gospod; terdno verujem, da si pričujoč v zakramentu sv. rešnjega telesa z dušo in s telesom, s kervijo in z mesom, po božji in človeški natori. O Jezus! pripravljena sem, za to vero svoje življenje dati, poterdi me še bolj, in ohrani me do konca mojega življenja v tej veri. — O moj Jezus, studenec vsih gnad! ti me tu čakaš, da bi me z gnadami obdaroval; zatorej pridem k tebi s ponižnim zaupanjem, kakor otrok k svojemu ljubemu očetu, da bi te prosila in zadobila, kar potrebujem na duši in na telesu. Pri-serčno želim, od tebe ljubljena biti in ti

potožiti prav z zaupanjem svoje nadloge in težave. — Ali nekaj me straši, moj usmiljeni Jezus! to namreč, ker sem tebe tolikokrat razžalila, tvojo neskončno ljubezen zaničevala in zaverгла, in tako zavolj svojih grehov tvojih gnad nevredna postala. — Ja zares, nisem vredna, da bi jaz s teboj ali ti z menoj govoril. Pa to mi zaupanje daje, ker dobro vem, kako dobrotljiv in milostljiv si, in kako rad imaš take grešnice, ktere se resnično poboljšati žele. Ja, Jezus! vem, da ti si večna ljubezen, da tudi mene priserčno ljubiš, to mi je priča presveti zakrament sv. rešnjega telesa. — O Jezus, večna ljubezen! pokrij moje velike in ostudne grehe, oberni svoj obraz od mojih hudobij, in zbriši vse moje krivice; poglej milostno na moje zgrevano in poterto serce, in stori z menoj po svoji neskončni ljubezni. Prosim, moj Jezus! očisti mojo dušo in z ljubeznijo napolni moje serce. Govori, ljubeznjivi ženin moje duše! jaz pa poslušala bom.

I. štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Ljubezen je močna kakor smert. Smert se ne boji nobene oblasti, ne gleda na premoženje, ne na uboštvo, ne na mladost, ne na starost, ne na hvalo in prilizovanje, ne na lepoto in spoštovanje, — umreti se mora! Ravno tako tudi prava ljubezen. Ona se ne da v strah pripraviti, ne premotiti, ne prideržati — ljubiti se mora! Premisli, o duša! kako te ljubim. Zavolj tebe sem v smert obsojen, vendar te še ljubim. Ljubezen me je v ta presveti zakrament skrila — previdil sem, da bom malo ljubezni in mnogo nehvaležnosti in zaničevanja prejel, vendar se nisem dal odverniti, da bi svojim nehvaležnim stvarem ljubezni ne skazal. O ljuba duša! prosim, ljubi tudi ti mene in povračuj mi vsaj ti čast in ljubezen, ktero mi posvetni ljudje jemljejo, ker me tako malo časte in ljubijo v presvetem zakramentu. Oj ljubi me, ljuba duša! ker tudi jaz tebe toliko ljubim.

Duša Jezusu odgovori:

O moj dobrotljivi Jezus! tako močna je tedaj tvoja ljubezen, da se ni dala premagati od naše hudobije, temuč da je še bolj goreča postala, bolj ko smo mi revni in usmiljenja nevredni. Ne zaničevanje, ne sovražtvo, ne smert te ni moglo odverniti od ljubezni. — O Jezus, o večna ljubezen, skrita v presv. zakramentu! o kako nehvaležna sem bila do zdaj! kako slabo sem te častila! kako malo ljubila! Oh! iz serca mi je žal, da te nisem ljubila, kakor si vreden. — O Jezus, moj usmiljeni Odrešenik! ti ostaneš pri nas v sv. zakramentu, ne da bi nas kaznoval, kakor zaslužimo, temuč da bi nas ljubil, kakor oča ljubi svoje otroke. O Jezus, moj ženin! bodi mi milostljiv in odpusti mi veliko, da bom veliko ljubila. O večna ljubezen, kdo bi te ne ljubil! —

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj!
Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

II. štacijon.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Verni se, ljuba duša! od slabih potov, in boš spoznala mojo ljubezen, verni se od poti nečimernega in posvetnega veselja, bodi ponižna in vzemi z voljo svoj križ na svoje rame, in hodi za menoj po poti križev z molitvijo, s postom, čuvanjem in zvestim dopolnovanjem vsih svojih dolžnost, da vredno vžiješ moje sv. rešnje telo in zaslužiš mojo ljubezen. Odpovej se svojemu napuhu, zapusti nečimernost, premaguj jezo, poravnaj krivice; sicer ti ne morem nobene gnade v sv. zakramentu skazati. Nehaj od svoje nehvaležnosti in mlačnosti, ljubi in objemi moj križ, prenašaj z voljo slabosti svojega bližnjega, obiskuj, obiskuj me rada v sv. zakramentu, pripravi se vselej tako, da me vredno prejmeš, da ti v meni ostaneš in jaz v tebi.

Duša Jezusu odgovori:

O moj Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen! kako dolgo že z menoj

poterpljenje imaš! jaz pa tvojo ljubezen tako malo spoznavam! Ko si me klical, da bi zapustila pot hudobije, sem se gluho napravila, in čas, ki si mi ga po svoji neskončni milosti k pokori in poboljšanju odločil, sem večidel v lenobi in mlačnosti potratila. — O moj Jezus! koliko si ti za me storil, in kako malo jaz za te storim, kako malo posnemam tvoje svete zglede! Ti si ves poterpežljiv težek križ na svojo ramo vzel in ga voljno nesel; jaz pa vse le z nevoljo terpim, in se tako rada čez tvojo božjo previdnost pritožim. — O Jezus v presvetem zakramentu, o poterpežljivo jagnje božje! ker mi naj lepše zglede poterpežljivosti daješ, daj mi tudi gnado, da bom bolj krotka in poterpežljiva, kakor do zdaj. Usliši me, o Jezus, moj preljubeznjivi ženin!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj!
Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

III. štacijon.

Jezus prvič pod križem pade.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Vstani, moja prijateljica! in pridi k meni, vstani od svojega pregrešnega spanja, vstani od svoje lenobe in mlačnosti. Ali ne vidiš, kako je tvoje serce še na svet navezano, kako je včasih pobito zavolj časnih reči? — Jaz sem živi kruh močnih, ki moč in pravo življenje dajem. Vstani, moja ljuba duša! ki si tako oslabela, in hiti k meni s priserčnimi željami, z gorečo ljubeznijo. Kolikor več boš mene pozelela, kolikor več me ljubila, tolikor več gnade, moči in ljubezni boš od mene zadobila. Zateri v sebi vse hude želje, da bodo svete želje v tvojem sercu prostor imele; izprazni in očisti svoje serce od vsake druge ljubezni, ki je meni zoperna, potlej ga pa bo moja ljubezen vsega napolnila.

Duša Jezusu odgovori:

Iskala sem ga, ki ga ljubim; pa ga nisem našla, ker še nisem prav resničnega sklepa imela, vstati od pregrešnega

spanja, in nimam še zadosti močnih želj, od njega nikdar več se ne ločiti, in ga vselej priserčno ljubiti. Zdaj pa, moj Jezus! hočem vstati in k tebi se podati. Zadosti je moje dremote in grešne mlačnosti. Z velikim zaupanjem pridem in kličem: O Jezus! usmili se me, in stori me močno s svojo sveto gnado, da bom serčno premagala vse sovražnike svoje, vse zapeljivce. O kako strašno in globoko bi bila že padla, ko bi me ti, o Jezus! v presv. zakramentu ne bil tako čudno obvaroval. Poterdi me še bolj, o presv. rešnje telo, da v tvoji ljubezni popolnoma ostanem, da nikdar več ne bom padla, nikdar v kak greh več privolila.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Kdo je ta, ki pride iz pušave, polna žalosti, na svojega ljubega naslonjena? O moja ljuba duša! ti s svojimi grehi ne

le meni, ampak tudi moji preljubi materi veliko žalost delaš. O prosim, jenjaj tedaj od greha, jenjaj žaliti mene in mojo preljubo mater, ktera je tudi tvoja mati; premaguj z mojo gnado svojo popačeno natoro. Eva, tvoja prva mati, je popačila človeško natoro, ko je prepovedani sad vžila: ali jaz sem ti na lesu svetega križa drugi sad pridobil, ker sem te odrešil od večnega pogubljenja; in da bo ta sad tebi v večno življenje, se ti vžiti dajem v presv. zakramentu — s tem poterdim in močno storim tvojo slabo natoro. Jaz sem ti kruh iz nebes dodelil, ki ima vse razveseljenje v sebi; in to razveseljenje ti dam, moja ljuba duša! če mi oblubiš, da boš slovo dala vsemu grešnemu veselju, vse nepotrebne kratkčasnosti in slabe družine zapustila, in le pri meni in moji ljubi materi si veselja iskala.

Duša Jezusu odgovori:

Pri Babilonskih potokih, med posvetnim veseljem sem sedela, in vender sem bila žalostna, ko sem mislila: Oh, koliko veselje uživajo otroci božji pri angeljski mizi, pri ljubeznjivem Jezusu!

O moj Jezus! odpusti mi vse, kar sem kdaj tebi in tvoji presveti materi žalosti storila, ker sem tako rada posvetnemu veselju svoje serce odperla; vzemi iz mojega serca popolnoma vse nečimerno, posvetno veselje, in dodeli mi, da zanaprej se bom le tebe in tvoje neskončne ljubezni v presv. zakramentu veselila. O Jezus! daj mi gnado, da bom vselej, kedar k božji mizi pristopim, prav vredno prejela tvoje presveto rešnje telo; daj mi pokusiti, kako sladek si, o Gospod, moj Bog!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

V. štacijon.

Simon iz Cirene nese križ za Jezusom.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Odpri mi, ljuba duša, ljuba moja nevesta! odpri mi svoje serce, da bom v njem prebival, in ti gnado in moč delil. Ti potrebuješ velike pomoči; zakaj če hočeš v meni pobožno živeti, boš veliko zaničevanja in preganjanja od sveta pre-

stala: ali vse ti bo lahko, če v sv. zakramentu moč najdeš. Če me vredno prejmeš, v tebi živim, in lahko ti bo, vse zopernosti voljno preterpeti, svoj križ za menoj nositi in premagati vse sovražnike. „Le nikar ne pozabi tega kruha jesti: sicer bo tvoje serce vse pobito, in suho kakor seno“. (Ps. 101, 5.)

Duša Jezusu odgovori:

Oh, to je glas mojega Jezusa, mojega preljubega ženina, kateri terka na vrata mojega serca! O moj Jezus! z veseljem ti odprem svoje serce. Pridi in napolni me z ljubeznijo svojega sv. Duha. Rada ti vse dam: svoje serce, svoj spomin, svoj um in svojo voljo. Stori z menoj po svoji božji volji, kakor ti dopade. — O moj Jezus! kaka tolažba je za me v mojih križih in težavah, ko vidim, kako si dober, kako me ljubiš! Ti vidiš mojo slabost, kako pešam in omagujem na poti proti nebesam, in iz zgoli ljubezni tudi mene k sebi vabiš, ki praviš: „Pridite k meni vsi, ki ste revni in s težavami obloženi, in jaz vam jih bom polajšal“. —

O moj Jezus! z velikim zaupanjem pridem k tebi, ker me sam vabiš; ti

sam želiš, o Jezus! da te prejmem, da te vžijem, da se popolnoma s teboj sklenem. — O moj Jezus! pridi v moje serce in napolni ga s svojo sveto ljubeznijo, da bom posihmal le tebe ljubila, vse svoje križe z voljo objela in stano-
vitno za teboj hodila.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

VI. štacijon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Lepa si, moja prijateljica, in prijetna je tvoja podoba, ker si z mojo kervijo očišena, katero sem za te prelil; lepa si, ko si s svetimi čednostmi olepšana — z ljubeznijo, s ponižnostjo, s pokoršino, s poterpežljivostjo, s sramožljivostjo. Ta tvoja lepota od mene pride, in ti pričuje, da si moja prijateljica, moja nevesta, nad katero imam svoje dopadajenje. To lepoto zadobi, ktera me z dobro pripravo, z ljubeznijo in gorečnostjo prejme v presv. zakramentu. Jaz ji svojo podobo v njeno

serce vtisnem, da zmiraj moj zgled pred očmi ima in po tistem živi.

Duša Jezusu odgovori:

O moj Jezus! sram me je, ko slišim tvoj glas, ker sem revna v čednostih, ker sem se tako s pregrehami ognusila. — O Jezus! očisti me čedalje bolj skozi vredno prejemanje tvojega presvetega rešnjega telesa. Ti pokažeš svoje sveto obličje le njim, ki so čistega serca; le oni te gledajo, njim se ljubeznjivo na znanje daješ. — O moj dobrotljivi Jezus! ki si me iz zgoli gnade in ljubezni za svojo nevesto odbral, daj mi tako lepoto, ki tebi dopade: olepšaj me s svojo ljubeznijo in z vsimi čednostmi, ki so za dekleta naj lepše. Očisti moje serce in ohrani mi svatovsko oblačilo nedolžnosti in svete čistosti, da vselej vredno pristopim k sveti mizi svojega nebeškega ženina.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj!
Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

VII. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Serce moje neveste mora biti polno ognja in plamena. Ta ogenj je pa goreča ljubezen do mene, ktera vse požge, kar je moji svetosti zopernega, in ktera le to želi, da bi bil jaz od vsih ljudi češen in ljubljjen. Oh kako žalujejo pobožne duše, kedar sem zaničevan, in pri nevrednih obhajilih tako rekoč z nogami sovan in teptan, kakor takrat, ko sem na tla padel pod svojim težkim križem. Zatorej vsaj ti, ljuba duša! ki si moja ljuba nevesta, bodi zmiraj polna goreče ljubezni do mene, da me boš vselej vredno prejela, me razveselila in od mojega padca me spet vzdignila. Tako naj sveti tvoja luč, da se bodo drugi iz tvojega lepega zadržanja učili, kako se morajo greha varovati, in k vrednemu prejemanju sv. rešnjega telesa se pripravljati.

Duša Jezusu odgovori:

O preljubi Jezus! ti si ogenj večne ljubezni, skrit v presvetem zakramentu,

vžgi moje serce, daj mi tisto gorečo in svetlo svetilo, da bodo vse moje dela tebi prijetne, in pripravne, tudi druge v gorečnosti vnemati in od hudega odvračevati. — O moj Jezus! koliko terpi moje serce, ko vidim, kako si od tolikih duš zaničevan, zaveržen in z nogami sovan s strašnimi božjimi ropi, ko vidim toliko neumerjočih, za nebesa vstvarjenih in s tvojo presveto kervijo odrešenih duš, ki na ravnost v večen ogenj hité. O Jezus! ponižno te prosim, varuj me vsakterega greha, posebno pa nevrednega obhajila. Varuj tudi vse kristijanske duše, ker si jih tako drago odkupil s svojo presveto rešnjo kervijo, varuj jih grozovitnega greha božjega ropa. Vžgi in ohrani v njih ogenj svoje ljubezni, da peklen-skemu ognju odidejo. O Jezus! ki si nas rešil večnega pogubljenja, daj nam gnado, da tvojega neskončnega zasluženja popolnoma deležni postanemo. —

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

VIII. štacijon.

Jezus tolaži jokajoče Jeruzalemske hčere.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Lepe so tvoje lica, moja prijateljica, moja nevesta! in rudeče so od solz tvoje žalosti. Ti se jokaš zavoljo mojih bolečin, zavoljo mojega zaničevanja; se jokaš tudi zavoljo svojih grehov in zavoljo grehov vsega sveta. Ja zares! vsega usmiljenja in objokovanja so vredne moje bolečine in moje neizrečeno terpljenje; pa še večega usmiljenja in objokovanja so vredne duše, ktere so krive mojega terpljenja. Take solze mi veselje delajo, zato ker tvoje serce umivajo in čistijo, te naj ložej pred novimi grehi obvarujejo, in te vredno storé, z zgrevanim srcem mene prejeti v presvetem zakramentu. Jokaj se pa tudi, ljuba duša! sama nad seboj in nad svojimi grehi, da boš enkrat potolažena in vesela v nebesih.

Duša Jezusu odgovori:

O moj Jezus, moj terpeči Odrešenik! kdo bi ne jokal in ne žaloval! Tvoj prelepi obraz — ognjušen in zapljevan, tvoje

nedolžno truplo — razbito, raztepeno, vse kervavo; tvoja sveta glava — s ternjem kronana, vsa razbodena. O Jezus! ti išeš usmiljenih in resnično zgrevanih serc; ali kako malo jih najdeš! Oh! kako revno in slabo je tudi še moje serce! O Jezus v presv. rešnjem telesu, ti večna ljubezen! daj mojim očem potoke solz, da tukaj pred stolom tvoje milosti objokujem svojo slepoto in svojo nehvaležnost, da sebi večno zveličanje, vsim grešnikom pa gnado tvoje sprave zadobim.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

IX. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Ljuba duša, moja nevesta! bodi iz serca ponižna, bodi rada zaničevana; ne iši časti in hvale sveta, temuč želi le meni dopasti v vsem svojem zaderžanji. Vidiš me pod križem ležati, zaničevanega, z nogami sovanega; in tukaj v presvetem

zakramentu me vidiš, iz zgolj ljubezni in ponižnosti, pod majhno podobo kruha skritega in malo spoznanega, malo češnega. Ti pa, ljuba duša! me glej z očmi žive vere in z zaupanjem se k meni bližaj, da usmiljenje in gnado najdeš, kolikor ti je pomoči treba. Če te velikost in obilnost tvojih poprejšnjih grehov hoče v obupanje pripraviti, ali če te peče tvoja ranjena vest, povzdigni svoje oči z zgrevanim srcem, z zaupanjem in z ljubeznijo k meni, in pomisli, da sem nedolžno jagnje božje, ki grehe sveta odjemljam. Tudi tebi, ki si moja ljuba nevesta, jih bom odvzel, ako se le resnično k meni spreoberneš in do konca v meni ostaneš.

Duša Jezusu odgovori:

O ljubi Jezus, moj preljubeznjivi ženin! kedar imam srečo tebe prejeti, ki si iz serca ponižen, se tudi jaz bolj k ponižnosti nagnjeno čutim; in kedar te pod križem ležečega in zaničevanega, v presvetem zakramentu s toliko ponižnostjo skritega premišljujem, se mi ljuba ponižnost še ljubeznjiviša zdi. Preljubeznjivi Jezus, iz serca ponižen, kako me

je sram pred teboj! Ti si vsegamogočen večer kralj nebes in zemlje, jaz pa slaba grešna stvar; ti si večna luč, jaz pa nagnjusna, gerda tema; ti si večna ljubezen, jaz pa toliko hudobna in malokdaj brez jeze in sovražtva. In pri vsem tem vendar še k meni prideš, se mi zavžiti daš, se z menoj skleneš in v meni živiš. O moj Jezus! tu pred teboj kleče sklenem, da hočem po tvojem zgledu in s tvojo gnado prav ponižna biti, da te bom vselej prav vredno prejela v presv. zakramentu svetega rešnjega telesa.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

X. štacijon.

Jezusa slečejo in mu grenkega žolča
piti dajo.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Moj vert je serce moje neveste, kjer morajo lepe rože rasti, posebno lepa lilija svete čistosti, ktera je v mojih očeh naj lepša rožica; in skrita vijolica priserčne ponižnosti, ktera ima

prijeten nebeški dub. Moja nevesta mora biti, kakor lilija med ternjem, rada biti sama v sredi hudobnega sveta. Moja ljuba duša! varuj, o varuj v svojem sercu sveto čistost, ktera mi je tako ljuba; oh! moji sovražniki me pa le z grenkim žolčem napajajo, ker imajo serce polno nečistih misel in želj, ktere so mi grenkejše kakor žolč in pelin. Hočeš biti moja nevesta, moraš biti ponižna in sramožljiva, se moraš varovati radovednih pogledov, ogibati se posvetnega šundra in vsake zapeljive družine; potem bom rad k tebi prišel, bom tvoje veselje v svetem zakramentu, in tvoje plačilo tam v svetih nebesih.

Duša Jezusu odgovori:

O moj Jezus! kako slabo preskerbljen, in obdelan je tvoj vert v mojem sercu, kterega si mi obdelovati izročil. Oh koliko hudobnega, nagnjusnega plevela in kako malo lepih žlahtnih rožic je v njem! Oh! kakošna je že tista lepa lilija, ktero si pri sv. kerstu v moje serce vsadil, in ktero tako rad neomažežvano vidiš! Oh! na kolikih krajih je izrovana in proč veržena lepo dišeča vi-

jolica ponižne sramožljivosti, ktera ti tako prijetno diši! Oh! kako usahnjeno in zapušeno je vse to po vertu mojega serca! O moj usmiljeni Jezus! naj teko potoki spokornih solz iz mojih oči, in naj omijejo in očistijo moje nagnjusno serce! Naj teko potoki tvoje svete gnade iz tvojega ljubeznjivega serca, in naj store rodovitno moje mlačno in suho serce, da se bodo vse lepe rožice v njem spet oživele po tvojem dopadajenji; da najdeš prijeten, lepo dišeč vert, kedar me prideš obiskat v presv. zakramentu.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

X. štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

Truma hudobnih me je oblegla; roke in noge so mi prebodli in vse moje kosti razšteli. — O ljuba duša! poglej z milimi in žalostnimi očmi na goro Kalvarijo, kjer truma hudobnežev strašno hudobijo dopernaša. Oh, nehvaležne stvari!

Moje dobrotljive roke, ktere so vam tolikanj dobrot delile; moje dobrotljive noge, ktere so me k vašemu zveličanju po zemlji nosile, zdaj neusmiljeno na križ pribijate! O neizrečena nehvaležnost! Oh! vsaj ti ljuba duša! vsaj ti spoznaj in moli mojo ljubezen; varuj se greha, ki me huje zbode, kakor žebli, s kterimi so me bili na križ pribili; posebno pa se boj nevrednega obhajila, ki me bolj neusmiljeno križa, kakor so me hudobni Judje.

Duša Jezusu odgovori:

O moj dobrotljivi Jezus! rajši naj nikoli več k tvoji sveti mizi ne pristopim, kakor da bi te imela le enkrat po nevrednem prejeti in v novič križati. Oh! ali svojega Jezusa hočem križati, ki je večna ljubezen? O Jezus, varuj me te naj več nesreče! rajši naj prec tamkaj z naglo smertjo umerjem, preden te prejmem, če vidiš, da bi te imela po nevrednem prejeti. O daj mi gnado, da vselej, kedar me k svoji sv. mizi povabiš, s čistim in zgrevanim srcem pristopim, in da te vselej, kolikor mi je mogoče, vredno prejmem.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.
Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

XII. štacijon.

Jezus umerje na sv. križu.

Jezus v sv. zakramentu dušo ogovori:

O ljuba duša, moja nevesta! poglej kako pred tvojimi očmi na križu visim! Roke in noge sem voljno podal, da so jih hudo ranili in na križ pribili; glava s ternjem kronana in žalostno nagnjena; kervav pot po vsem životu; s prebode-nim srcem, bled, mertev! Tebi v zgled, ljuba duša! da moraš tudi ti s svojim ženinom na križu viseti. Daj tedaj voljno svoje roke in noge v mojo službo, če se ti tudi še tako težavno zdi; terpi z menoj stanovitno in ponižno, in ne žaluj preveč čez svoje terpljenje, ampak raji čez svoje grehe, kateri so krivi mojega in tvojega terpljenja; in kedar imaš toliko terpeti, da meniš, da ti ni mogoče vsega prestati, takrat pribeži pod moj križ v mojo prebodeno stran, in premišluj, koliko sem jaz za te terpel; potem ti bo

vse terpljenje veliko lažje postalo. Ne pozabi, preljuba moja hči! kedar me primizi božji prejmeš, da sem ravno tisti tvoj Jezus, kateri sem za te na križu visel in umerl; glej, da boš tudi ti za me vse voljno preterpela, in ko bi treba bilo, tudi raji umerla, kakor me razžalila.

Duša Jezusu odgovori:

O moj križani Jezus! o nezmerna ljubezen! oh, koliko si terpel, koliko si prestal, kakošne bolečine občutil, da bi mene zveličal! grenko smert si storil, da bi le nam večno življenje zadobil! In mi, kako nevredni smo tvoje neskončne ljubezni! kako malo si prizadevamo, tebi podobni prihajati! O moj Jezus! zakrament sv. rešnjega telesa me živo spominja vsega, kar si ti za nas storil in terpel, in ravno v ta spomin si nam ga dal. Oh! koliko si terpel, preden si se nam v tem presv. zakramentu zapustil! Iz nebes si prišel na ta revni svet, mnogo let si v revšini živel in v zaničevanji, strašne muke in grenko smert si prestal, da si zamogel se zapustiti nam v presv. zakramentu. O ljubi Jezus! ti naj lepši zgled svete poterpežljivosti! za teboj bom

vsak dan svoj križ nosila, ker vidim, kako voljno ti svoje neizrekljivo terpljenje terpiš. Poterdi me, o Jezus v presv. rešnjem telesu! poterdi me v pravi poterpežljivosti, da bom vredna postala tvojih obljub. Prosim pa tudi, daj mi srečno zadnjo uro, daj mi veliko gnado, da te bom še na koncu svojega življenja prav vredno prejela, in tako s teboj sklenjena pred sodbo prišla.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

XIII. štacijon.

Jezusovo truplo v naročji njegove žalostne matere Marije.

Žalostna mati Marija dušo ogovori:

Oh! ljuba duša! ljuba nevesta Jezusova! pridi sem in poglej na mojem naročji svojega ljubeznjivega ženina; poglej, kaj so njegovi sovražniki ž njim storili. Poglej, kako globoke rane ima na rokah in na nogah; poglej njegovo sveto glavo, kako je vsa prebodena in ranjena od ternjeve krone; poglej njegovo

stran, kako globoka in široka rana je vbodena. Oh, preljuba hči! preišljuj, koliko je moj preljubeznjivi sin Jezus za te terpel! Oh! kako žalostno je tudi moje serce! z ojstrim mečem je prebodo, ko preišljujem, koliko je mogel moj sin terpeti, in kako malo jih je, ki si njegovo britko terpljenje prav v dobro obernejo! O ljuba hči! varuj se take gerde nehvaležnosti; varuj se greha, ki je mojega Jezusa tako strašno ranil in umoril, o posebno pa se varuj, da ne boš kdaj svetega obhajila po nevrednem prejela, da mi ne boš Jezusa v novičranjenega in križanega v naročje položila.

Duša žalostni materi Jezusovi odgovori:

O ljuba mati mojega preljubeznjivega ženina Jezusa! oh, v kakošno morje britke žalosti si vtopljena! Tvoje ljubeznjive oči se hočejo vtopiti v grenkih solzah; v tvojem žalostnem sercu tiči ojster meč, in živo občutiš vse bolečine, v katerih je tvoj Jezus svoje življenje sklenil. Ja zares! ti si kraljica vsih marternikov, zakaj toliko še ni nihče terpel. Žalostna mati Marija! prosi za me Jezusa, da mi gnado da, da ne bom

nikdar več njegovega terpljenja in tvoje žalosti ponovila, da se bom vsakterega greha prav skerbno varovala, njega pri sv. obhajilu prav vredno vživala, in do konca svojega življenja njemu in tebi zvesto služila.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

XIV. štacijon.

Jezus v grob položen.

Angeli dušo ogovore:

Oh, ljuba duša! žalostna in objokana prideš k grobu gledat, kam so tvojega preljubega ženina Jezusa položili. Velika je tvoja žalost pri njegovem grobu. Ali zaupaj in veseli se, ljuba duša! glej, grob je prazen, ni ga obderžal, častitljivo je vstal iz svojega groba, spet živi in ostane zmiraj pri tebi v presvetem zakramentu.

Duša angelom odgovori:

O nezmerna ljubezen Jezusova v presv. zakramentu! O angeli Božji, vi iz-

voljeni nebeški duhovi! ki ste tukaj okoli sv. rešnjega telesa, okoli svojega nebeškega kralja, kateri tukaj na stolu svoje milosti sedi, prijazen, dobrotljiv in pripravljen, nam gnade deliti; o vi srečni nebeški duhovi, ki ste zmiraj pri ljubem Jezusu, povejte mu, kako neizrečeno jaz želim, tako ga ljubiti, kakor on mene ljubi. Oh! moja duša je zmiraj tako slaba in mlačna, da ga še nič prav goreče ljubiti ne morem. Prosite tedaj, o nebeški angeli! prosite vi ljubega Jezusa, da bi me s svojo sveto gnado in ljubeznijo in z vsimi čednostmi obdaroval, ktere so mu na meni ljube, ko grem k njegovi sveti mizi; posebno pa, da bi mi dodelil zgrevano, ponižno in čisto serce, v katerem bo z veseljem prebival. O prosite mi od Jezusa to gnado in to veselje, da bi ga koj vsi ljudje tako ljubiti začeli, da bi nikdar več zoper njegovo presveto voljo ne ravnali. —

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

K o n e c .

O Jezus, ženin vsih duš, ktere te resnično ljubijo! čast in hvala ti bodi, da si toliko za nas storil, nas tako ljubil, da si se nam v zakramentu sv. rešnjega telesa zapustil, v katerem vedno pri nas ostaneš, in naše duše za večno življenje hraniš. O moj Jezus! iz serca mi je žal, da te nisem bolj ljubila, da sem tolikokrat te razžalila, da sem toliko velikih gnad zamudila, ktere pobožne duše v presvetem rešnjem telesu prejemajo. Za naprej pa bo moja največa skerb, tebe, o moj Jezus! prav spoznati, častiti in ljubiti, in te v presv. zakramentu prav vredno prejemati. Daj mi le svojo sveto gnado, da bom ta svoj sklep spolnila, ker brez tvoje pomoči ne morem clo nič dobrega storiti. Poterdi me, o Jezus! v tvoji gnadi in ljubezni, in ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Obiskovanje presv. rešnjega telesa.

Dekleta! kolikorkrat cerkev pridete, obišite, če je količkaj mogoče, Jezusa v svetem rešnjem telesu. Pokleknite in pozdravljajte in molite Jezusa, ki v tabernakelnu zapert prebiva. Bote vidile, da prečudno se vam bo serce omečilo, ložej se bote greha varovale, in mnogo dobrot si bote sprosile za dušo in telo. Pokleknite potem pred altar čistega spočetja device Marije in počastite tudi njo. — Molite kakor sledí.

Molitev

pred svetim rešnjim telesom.

Moj Bog, Jezus Kristus! ki si iz ljubezni do nas v presvetem zakramentu noč in dan pričujoč, in z veliko ljubeznijo čakaš, vabiš in sprejemlješ vse, kateri pridejo te obiskat, terdno verujem, da si resnično pričujoč v presv. zakramentu altarja. Ponižno te molim in spoznam svojo veliko nevrednost, zahvalim te za toliko gnad, ki si mi jih skazal, posebno za to, da se mi samega sebe v tem presv. zakramentu daješ; da je tvoja mati, prečista devica Marija, tudi moja mati in moja besednica pred teboj, in da si me zopet poklical, da te v tej cerkvi obišem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz celega serca te tukaj častim in molim v presv. zakramentu, prvič zato, da se ti zahvalim za tvojo toliko ljubezen, drugič zato, da vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico, ktero ti neverniki, krivoverci in malopridni katoličani v tem presv. zakramentu delajo, tretjič te želim s svojim obiskanjem po vsih tistih krajih na vsem svetu moliti, na katerih se v tem sv. zakramentu zapušeni brez vsega počesčenja znajdeš.

Moj Jezus! ljubim te iz celega serca, žal mi je, da sem grešila in tebe, neskončno dobroto, razžalila, terdno sklenem v prihodnje s tvojo gnado in pomočjo vsih grehov in grešnih priložnost se varovati, da tebe, večna dobrota! nikdar več ne razžalim. Zdaj se ti pa jaz, uboga grešnica, popolnoma zročim. V tvojo sveto voljo vdam svojo slabo voljo, v tvoje sveto serce položim svoje revno serce, užgi ga z ognjem svete ljubezni, in izženi iz njega vse, kar me tvoje ljubezni nevredno dela. Vsa želim tvoja biti, stori z menoj in z vsim, kar je mojega, po svoji sveti volji. Nič drugzega ne išem, nič drugzega ne želim, kakor

tvojo sveto ljubezen vedno imeti, tvojo presv. voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem do konca stanovitna ostati.

Priporočim ti pa tudi vse verne duše v vicah, zlasti tiste, ktere so bile s posebno ljubeznijo temu presv. zakramentu in tvoji brezmadežni Materi vdane. Ravno tako te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, za tovaršice, prijatle in neprijatle, in za vse terdovratne grešnike, dodeli jim duha resnične pokore.

Zadnjič pa še sklenem vse želje in zdihljeje svojega serca z ljubeznjivimi občutljeji tvojega presvetega serca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v tvojem presvetem imenu, da bi jih iz ljubezni do tebe milostljivo uslišati hotel. Amem.

Duhovno obhajilo.

Moj Jezus, živo verujem, da si v presvetem zakramentu resnično pričujoč ... Čez vse te ljubim ... Iz ljubezni do tebe so mi žal vsi moji grehi, nikoli in nikdar več ne bom grešila ... Želim te v svojem sercu sprejeti in imeti ... Ker mi pa zdaj ni pripušeno, te

resnično prejeti, pridi vsaj s svojo gnado v moje serce . . . Objamem te, o Jezus! in se popolnoma s teboj sklenem . . . Ne dopusti, da bi se kdaj od tebe več ločila! Amen.

Pozdravljenje prečiste Device Marije.

Presveta in prečista devica Marija, moja preljubeznjiva mati! jaz med vsimi naj revniša grešnica, danes k tebi pribežim; zakaj ti si mati mojega Zveličarja, kralja nebes in zemlje, naj mogočniša pomočnica za Bogom, upanje in pribežališe vsih grešnikov. — Pred teboj, o visoka kraljica! se priklonem z velikim počešenjem, in te priserčno zahvalim za tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do zdaj od Boga sprosila; posebno, ker si me s svojo mogočno prošnjo peklenškega ognja obvarovala, v kterege sem zavoljo svojih grehov veržena biti že tolikokrat zaslužila. — Iz serca te ljubim, moja preljubeznjiva mati! in iz ljubezni

do tebe terdno sklenem, tebi ves čas svojega življenja zvesto služiti, tvoje lepe čednosti posnemati, in si prizadevati, kolikor mi bo mogoče, da tudi druge na to pripravim, da te bodo ljubili in ti služili. — Za Jezusom, tvojim ljubim Sinom, postavim na te svoje naj večje zaupanje in posebno s tvojo pomočjo upam večno zveličanje zadobiti. — Vzemi me v število svojih otrok, o mati milosti božje! in obrani me vsih sovražnikov moje duše. Zadobi mi s svojo mogočno prošnjo, da me Bog reši vsih skušnjav, ali pa mi sprosi potrebno moč, da bom zamogla do konca svojega življenja vse svoje skušnjave premagati. Sprosi mi tudi resničnega duha pokore in stanovitno poboljšanje življenja; sprosi mi gorečo ljubezen do Jezusa in zvesto posnemanje njegovih presvetih zgledov; sprosi mi tudi srečno smert in milostljivo sodbo božjo. Za vse to te prosim, moja preljuba mati! ne zaverzi moje prošnje, pomagaj mi v življenju in v smerti; skaži

nad menoj, da si res moja mati; skaži, da si naj boljša mati, da nobena mati za svoje otroke tako ljubeznjivo ne skerbi, kakor ti, o nebeška mati! za svoje zveste otroke skerbiš. Če tudi ktera posvetna mati pozabi svojega deteta, da se ga ne usmili; me pa ti, o milostljiva mati nebeška! nikoli nikar ne pozabi. Prosi tako dolgo za me Boga, dokler me v nebesih ne vidiš. Tamkaj te bom potlej večno častila in hvalila, in za Jezusom bom tebi hvalo dajala za neskončno srečo večnega zveličanja. Amen.

Bodi češeno, hvaljeno in visoko spoštovano presveto rešnje telo — in čisto spočetje device Marije!

Sveti križev pot.

Začetek in vrednost svetega križevega pota.

Bere se, da Marija devica, potem ko je bil Jezus v nebesa šel, je ves čas svojega življenja tiste kraje obiskovala, na katerih je nje Sin terpel in čudeže delal. Tudi pobožna Marija Agreda pripoveduje, da Marija, naša preljuba mati, ni nikoli prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in da je ondi z žalostnim srcem premišljevala, kake grozovitne martre je nje Sin terpel. Po tem takem se sme reči, da Marija devica je naj prva sv. križev pot obiskovala in ona je to pobožnost začela.

Kako dobro da je, sv. križev pot moliti ali premišljevatl terpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa, so vsi sv. učcniki enakih misel. Sv. Bernard pravi: »Nič ne more našega serca grehov bolj očistiti, nič ne more našega poželjenja huje pokrotiti; nič ne more k dobremu nas močnejc pri-ganjati, kakor živo in večkratno pre-mišljevanje Jezusovega britkega ter-pljenja in njegovih kervavih ran«. In sv. Albert učl, da premišljevanje Kristusovega terpljenja je bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhem kruhu postil, do kervi gajž-lal, ali bos v svete dežele na božjo pot šel.

Rimski papeži so pa tudi mnogo odpustkov dodelili vsakemu, kdor z zgrevanim sercem sv. križev pot moli. Hočeš odpustke zadobiti, moraš: 1. V stanu gnade božje biti; torej vselej prej obudi serčno grevengo čez svoje grehe. 2. Moraš vselej prej namen storiti, premišljevatl Kristusovo terpljenje, da bi zadobila odpustke za se in za verne duše v vicah. 3. Pri slednjem štacijonu poglej na tablo, kaj je na nji namalanega, in prav živo si pred oči postavi svojega Jezusa, kaj in kolikanj da terpi.

Oh, le sem, vse stvari!

Glejte, kaj se godi —

Ta, ki nas vse živi,

Grozno za nas terpi.

Darovanje

svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te črez vse, ker si večna dobrotta in brezkončna milost. Žal mi je iz celega serca, da sem kdaj tebe, o naj večja dobrotta! razžalila. Darujem ti ta sveti križev pot k tvoji časti v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene, uboge grešnice, hodil. Želim vsih odpustkov se vdeležiti, kateri so za sv. križev pot podeljeni; torej tudi želim, vse tako opravit, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potrebno. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da bi s tim sv. križevim potom v tem življenju tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužila. Amen.

Ako do zdaj odpustkov še nisi Bogu darovala, za ktere mu jih darovati želiš, da bi jim v hasen bili, mu jih zdaj daruj. — Pri nekterih štacijonih se zadobijo popolnoma odpustki; ker pa nihče ne more sam za-se več, kakor le en sam popolnoma odpustek zadobiti, torej prvi popolnoma odpustek sebi v prid oberni, druge pa za duše v vicah Bogu daruj, naj že bo za dušo rajnega očeta ali matere, brata ali sestre, prijatla ali ktereга družega.

*Ko jagnje tam stoji,
Obsodit se pusti,
Da bi le grešniki,
Ne b'li obsojeni.*

I. štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premišljuj prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so to sodbo podpisale. Tvoj hudobni jezik, s katerim si se velikrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešila, je sodnika oslepil, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. — Oberni se tedej k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni, ubogi grešnici! Kaj! za tako grešno, nagnjusno stvar, kakor sem jaz, boš ti, moj Jezus! ječo, vervi, verige in tepenje terpel? boš k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce in objokovati vse pregrehe in hudobije, ktere sem storila s svojim jezikom. Obžalujem jih tedej in kličem k tebi: O moj Jezus!

usmiljenje! — prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Že ga obsujejo,
Mu križ ponujejo,
On ga vzeme voljno,
Nam ž njim odpret' nebo.*

II. štacijon.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, s kakošnim veseljem in s kako radovoljnim srcem tvoj dobrotljivi Jezus sv. križ objame, in kako poterpežljivo tepenje in sovanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa polna nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da nebeško veselje se ne more brez križa zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci mu:

Ne tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ, kterega so ti moji grehi naložili! O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi potrebno gnado in moč, da

vse križe voljno poterpim, ktere sem s svojimi grehi zaslužila. Stori, da bom svoj križ voljno objela, in se vsa tebi vdana od sveta ločila; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezo si vošila in želela: Terpeti ali umreti, umreti ali terpeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*On, ki cel' svet derži,
Za nas potert leži,
Oh, ti pretežki greh,
Mečeš Boga na tleh.*

III. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, za voljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič pade na tla. Oh! kako je s pestmi bit, kako z nogami teptan in sovan! Vendar ni gondranja, ne nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tožiš in prec obupati hočeš, če le majhen križ občutiš,

če le zoperno besedo slišiš. Oh! glej, da boš sovražila in čertila svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost — zdihni k Jezusu in reci:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz revna in naj večja grešnica klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikokrat in v kako velike grehe sem že padla! kolikokrat se pogreznila v globočino hudobije! O Jezus! stegni svoje roke, podaj mi roke svoje. Pomoč, o Jezus! pomoči pri tebi išem, da ves čas svojega življenja nikdar več v smertni greh ne padem, in da tako v svoji zadnji uri upati smem, da bom zveličana. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*O grešnik, dva serca,
Glej, zdaj žalujeta!
Žaluj še ž njima ti,
Ker s' kriv te žalosti.*

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo Jezusovo serce! oh, s kakošno grenkostjo in žalostjo se je napolnilo Marijno serce, kedar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! »Kaj ti je storil moj Sin?« kliče k tebi Marija. — »Kaj hudega ti je storila moja Mati?« te vpraša Jezus. »Oh! zapusti že enkrat grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in britkost terpiva«. O grešnica! kaj praviš k temu? Reci tedej in zdihni s svojim sercem:

O božji Sin Marije! o presveta mati mojega ljubeznjivega Jezusa! vsa poterta in ponižana klečim pri vajnih nogah. Jaz sem tista zdajavka, s svojimi grehi sem brusila meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešila; temuč da bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljevala in objokovala. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Pristopi mu v pomoč,
Njegova moč je proč:
Ž njim voljno nos' svoj križ,
Da prideš v paradiž.*

V. štacijon.

Šimon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Spomni se, da ti si tisti Šimon, ki si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov vsa podveržena, ki svojih križev ne nosiš iz serca, ampak ker se jih ubraniti ne moreš, le z veliko nevoljo. Oh, zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako zlo obloženega Zveličarja. Sprejmi voljno vse križe in nadloge, ktere ti tvoj ljubeznjivi Oče pošilja. Terdno skleni, da ne boš samo vse zopernosti poterpežljivo prenašala, temuč da se boš svojemu Bogu za-nje tudi hvaležno skazovala. Prosi ga takole:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za toliko priložnost, ktere mi daješ, da bi za te kaj terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogla. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenju težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenesti, in s tem večnega veselja se udeležiti. Stori, o Jezus! da bom tukaj s

teboj jokala in terpela, potem pa s teboj v nebesih gospodovala. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Vtisni si v dno serca

Podobo Jezusa;

Služi z Veroniko,

Do smerti mu zvesto.

VI. štacijon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. Oh, kako srečna boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojem sercu živela, in ž njim v sercu v večnost pojdeš! Da tedej to gnado zadobiš, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom neprenehama na te mislila, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imela, in svoje grehe objokovala. O Jezus! s kruhom tvojega ter-

pljenja hočem nasitovati svojo dušo, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Oh, kak' žalostnega,
Že vidim spet Boga,
S kervjo oblitega,
Na tla pobitega.*

VII. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod zopet na zemlji leži, ves oslavljen od velikih bolečin, ves zmartran in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla in ga na zemljo vergla, ter je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, in ne bodi več tako napuhnjena. Spokori se, in skleni prihodnjič bolj ponižna biti. Reci s skesanim srcem:

Oh, prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, da na zemlji pod težkim križem ležiš, vendar te molim in častim, kakor svojega vsegamogočnega, večnega Boga.

Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost spoznala, in vse zasramovanje s tako tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemala, da bom s tem gnado zadobila, tudi v nebeškem kraljestvu s teboj povikšana biti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Kdo bi, brumne žene!
Ne točil z vam' solze!
Al' on prav': Ne čez me,
Jokajte le čez se.*

VIII. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli in prevdari v svojem sercu, kako veliko vzrokov imaš tudi ti, da jokaš in žaluješ — prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe tolikanj terpi; drugič sama nad seboj, ker si ven in ven tako nehvaležna, in ne nehaš njega žaliti. Kako je mogoče, da v premišljevanju njegove grozovitne martre tako terdo-

vratna si? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus tem revnim ženam skazuje! Vzemi k njemu svoje zaupanje, in zdihni s srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! oh! kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz in velike žalosti? Solz, o Jezus! te prosim; solz prave pokore in serčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem tistih gnad deležna postanem, ktere si ti tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči; poglej me ubogo grešnico, da bom tudi jaz mirna in vsa potolažena na zadnjo uro tebe vidila. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Tretjič potren leži,
Čudo, da še živi!
Mor'te le, grešniki!
Bit' tak' neusmiljeni?*

IX. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli kako je Jezus, krotka in nedolžna ovčica, od judov in ajdov kakor od steklih volkov tepen in sovan, in kako ga sem ter tje po terdih kamnih vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sinú božjega tako grozovitno martraš! O grešnica! ali morebiti tvoj ves potert in zmartran Bog ni vreden tvojih solz? Oh, reci tedej vsa objokana:

O vsegamogočni, večni Bog! kateri nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel na tla? Oh, nobeden drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikokrat zopet padla. Moja hudobija ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti tavžent in tavžentkrat obljubim, da nikdar in nikoli več ne bom grešila. O moj Bog! nikdar več, nikdar več. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se naš, o Gospod! usmili se nas!

*Oh! že ga slačijo,
Žolč pit' mu dajejo;
Poln je bolečih ran,
Poglej, če moreš, kristjan!*

X. štacijon.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako Jezusa, ki je zvonaj na svojem životu ves ranjen in stepen, tudi znotraj z grenkim žolčem martrajo. Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, tvojo nespodobnost in nečimernost tvojega oblačila s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali mar moreš svojega ljubega Jezusa brez usmiljenja gledati? Oh, verzi se k nogam svojega nagega Jezusa, in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti in s kervijo ves oblit; jaz pa vsa nečimerna, polna sladnosti in veselja; ali če morebiti ne morem, vendar taka biti želim. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravi pot. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesto njih želela, tvoje

terpljenje občutiti; in da bom tako enkrat vredna, s teboj večno veselje uživati. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Kak' strašno je razpet,
Žil'ce so za preštet',
Oh! kak' že more spet
Jezus za nas terpet'.*

XI. štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je tvoj dobrotljivi Jezus občutil, kedar so judje njegovo meso, njegove kite in žile z žreblji prevertali. Oh! kako je to, da se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Zveličarja martrajo? Saj zdaj naj ti solze lijejo, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žreblji, kateri so tebe na križ pri-

bili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenju in v smerti s teboj križana, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogla. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*V britkosti tū visi,
Mertvaški pot poti,
Žalujte vse stvari,
Zdaj Bog dušo spusti.*

XII. štacijon.

Jezus umerje na križu.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in premišljuj svojega z žreblji na križ pribitega Jezusa. Poglej njegovo vse blede obličje božje; poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, ki ga križajo in žalijo. Razbojniku na desni strani obeta nebeško kraljestvo, svojo mater izročuje Janezu, svojo dušo priporoča nebeškemu Očetu, in poslednjič umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedej moj Jezus umerl? Da! res! umerl je na križu, in zavoljo

mene je umerl. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in zgrevanim srcem. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jaz vem in spoznam, da moji grehi so tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Ne ene gnade nisem vredna, ker sem tudi jaz tebe križala. Ali kako veselje in upanje občuti moja duša, kedar te slišim tudi za tiste prositi, ki so tebe križali? Kaj hočem tedej za te storiti? ker si ti toliko za me storil? Poglej, o Jezus! pripravljena sem in voljna, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, jih iz serca objamem, in jim želim vse dobrote skazati — zato pa tudi upam ob svoji smertni uri slišati tvoje vesele besede: „Še danes boš z menoj v paradizu“. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Zdaj, mati! k tebi hitim,
Tvojega Sina želim,
Z vama, dokler živim,
Rad jočem in terpim.*

XIII. štacijon.

Jezusa s križa snamejo in ga Mariji v naročje položijo.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, kako ojster bil je meč, ki je serce žalostne matere Marije prebodel, kedar si je svojega mertvega Sina v svoje naročje vzela. Vidila ga je vsega ranjenega in kervavega. O kakošno žalost in bolečino je ona tačas v svojem sercu občutila? Kteri meč pa je bil tako ojster, da je prebodel njeno serce? Oh! kaj prašaš? tvoj greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel, in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedej ta preklicani greh, skleni svoje solze s solzami žalostne matere Marije, in zdihni k nji tako:

O Kraljica vsih marternikov! kdaj bom spoznala, kdaj prav zapopadla tvojo žalost in terpljenje? Kdaj bom zadobila gnado, tvojo žalost v svojem sercu nositi in s teboj terpeti! O velika Gospa! sprosi mi gnado, da noč in dan žalujem

nad svojimi grehi, kateri so tebi toliko žalost napravili; da bom vsa skesana in spokorjena, v zaupanji in ljubezni za-te umerla in po smerti s teboj večno živila. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Tu za nas mertvega,
Molimo Jezusa,
In položimo ga,
V grob svojega serca.*

XIV. štacijon.

Jezusa v grob položijo.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, kedar so jim Jezusa vzeli in v grob položili. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove matere, kedar so ji iz naročja njenega ljubeznjivega Sina vzeli. V pre-mišljevanju leté njene žalosti in njenega ter-pljenja te mora res sram biti, da si pri obisko-vanju tega križevega pota tako malo usmiljenja občutila. Oh! zbudi svoje serce saj zdaj pri zad-

njem štacijonu, poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj svoje serce, in reci svojemu mertvemu Jezusu :

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavi pot iz ljubezni do mene storil, častim in molim te v tem grobu ležečega. Oh! želim in vošim te v svojem sercu zapertega imeti, da bi s teboj sklenjena, po tem sv. križevem potu k novemu življenju vstala, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločila. Po zasluženju tvojega terpljenja, katero sem zdaj premišljevala, mi dodeli, da moja popotnica na zadnjo uro bo tvoje presv. rešnje Telo; moje zadnje besede: Jezus, Marija, sv. Jožef! in moje zadnje zdihovalje: Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo, s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Skozi ta križev pot,
Dodeli, o Gospod!
Nam svojo gnado zdaj,
Po smerti sveti raj.*

M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svoji britki martri in grenki smerti mene odrešil, ti darujem ta sv. križev pot, kterega sem zdaj s tvojo gnado obiskala. Vzemi to moje pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeležene gnade, za odpušenje grehov celega sveta, za pomoč vernim dušam v vicah, zlasti pa za tiste, za ktere sem v začetku prosila. O milostljivi Oče nebeški! glej na obličje Kristusa svojega Sina, sliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogi grešnici. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus in njegova žalostna mati Marija!

Razne litanije.

Litanije vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sv. Marija,

Sv. Mati božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga prosite!

} usmili se
nas!

} za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

- Sv. Štefan,
 Sv. Lavrenc,
 Sv. Vincenc,
- Sv. Fabijan in Boštjan,
 Sv. Janez in Pavel,
 Sv. Kozma in Damijan,
 Sv. Gervazi in Protazi,
- Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!
- Sv. Silvester,
 Sv. Gregor,
 Sv. Ambrož,
 Sv. Avguštín,
 Sv. Hieronim,
 Sv. Martin,
 Sv. Miklavž,
- Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!
- Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!
- Sv. Anton,
 Sv. Benedikt,
 Sv. Bernard,
 Sv. Dominik,
 Sv. Frančišek,
- Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!
- Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas Boga prosite!
- Sv. Marija Magdalena, za nas Boga prosi!

Sv. Agata,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Lucija,		
Sv. Neža,		
Sv. Cecilija,		
Sv. Katarina,		
Sv. Anastazija,		

Vse svete device in vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Go-
spod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Go-
spod!

Vsega hudega,
Vsega greha,
Svoje jeze,
Šibe potresa,
Nagle in neprevidene smerti,
Skušnjav hudičevih,
Jeze, sovraštva in vse hude volje,
Duha nečistosti,
Treska in hudega vremena,
Kuge, lakote in vojske,
Večne smerti,
Po skrivnosti svojega svetega včlo-
večenja,
Po svojem prihodu,

reši nas, o Gospod!

Po svojem rojstvu,
 Po svojem kerstu in svetem postu,
 Po svojem križu in terpljenju,
 Po svoji smerti in svojem pokopu,
 Po svojem svetem vstajenju,
 Po svojem čudnem vnebohodu,
 Po prihodu tolažnika svetega Duha,
 V dan sodbe,

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vižáš in ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve ponižáš,
 Da keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo složnost daruješ,
 Da nam cesarja obvarješ,
 Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir in edinost daš,
 Da nas vse v svoji sveti službi poterdiš in obderžiš,
 Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
 Da vsim našim dobrotnikom večne dari dodeliš,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Da duše naše in naših bratov, bliž-
njih in dobrotnikov večnega po-
gubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in ohraniš,

Da vsim vernim dušam večni pokoj
dodeliš,

Da nas uslišiš,

Sin Božji,

prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

Molitve po litanijah.

Pri službi božji popoldan ob nedeljah in praznikih,
ki niso matere božje.

K svetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil: daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog na vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na svetem križu prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznj in žalostne in revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi jih po poti večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želeli, in z vso močjo storili.

O Bog pastir in vladar vsih vernikov! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si jih za pastirja naše škofije postavil; dodeli jim, da tistim, čez ktere so postavljeni, z besedo in z djanjem k dobremu služijo, in tako s čedo, ki jim je zročena, večno življenje dosežejo.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bodo, ker so iz tvoje volje cesar postali, tudi v tvojem varstvu vselej mogočni.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti,

kteri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Nagni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, Gospodu in Odrešeniku našem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog na vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš. Češena Marija. (petkrat.)

Molitve po litanijah

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog, hiti me otet;

Gospod! teči mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj in sram jih bodi, kateri
mi hudo hočejo.

Obernejo naj se osramoteni, ki se mi
posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselijo
in radujejo.

Vedno naj rekajo: Hvaljen bodi Bog!
kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o Bog!
pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog!
ne mudi se.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

V. Reši svoje služabnike.

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn.

O. Pred sovražnikom.

V. Sovražnik naj ne opravi nič pri nas.

O. In sin krivice naj se ne loti nam
škodovati.

- V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.
 O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.
- V. Molimo za našega papeža I.
 O. Ohrani jih, Gospod! oživljaj in osrečuj jih na zemlji, in ne daj jih v voljo njih sovražnikov.
- V. Molimo za našega škofa I.
 O. Gospod! ohrani jih in varuj jih vsega hudega.
- V. Molimo za našega cesarja I.
 O. Ohrani jih, Gospod! in usliši nas na dan, ko za njih prosimo.
- V. Molimo za svoje dobrotnike.
 O. Poverni, Gospod! milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobrega storijo.
- V. Molimo za verne mertve.
 O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.
- V. Naj počivajo v miru.
 O. Amen.
- V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.
 O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!
- V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.
 O. In varuj jih iz Siona.
- V. Gospod! usliši mojo molitev.
 O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš vsih grehov, in nas rešiš kazen, ktere za nje zaslužimo.

Bog! ki te greh žali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika I., našega papeža, in vodi jih po potu večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želeli in z vso močjo storili.

O Bog! od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet

ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in naši časi po zater-tem strahu sovražnikov s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očišenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, da milostljivo odpušenje, katero so vselej želeli, po pobožnih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri

s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Bog! usliši moje molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve o raznih potrebah.

1. Ob suši.

Bog! v katerem živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebnega dežja, da v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog! da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospod! zdravega dežja, in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milostljivo namoči. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

2. Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Usliši, o Gospod! k tebi kličejoče, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

3. Ob hudi uri.

Če vidiš ali slišiš, da hudo vreme se bliža, ne pozabi moliti. Si v postelji, vstani; si doma, poklekni in prosi tudi druge, da pokleknejo s teboj vred in moli:

V. Naša pomoč je v imenu Gospodovem.

O. Ki je vstvaril nebo in zemljo.

V. Skaži nam, o Gospod! svojo milost.

O. Reši nas in pomagaj nam.

V. Nič naj ne opravi sovražnik zoper nas.

O. Ne vzemi, Gospod! njim darov, ki v te zaupajo.

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o .

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Prosimo, Gospod! preženi od svoje hiše duhovno hudobo, in odverni zemeljsko napako hudega vremena.

Vsegamogočni, večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostljiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognju v oblakih, in po silnem viharju žuganje hudega vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva in dodeli, da po tem znamenju svetega † križa preide vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in z odpušenjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se v miru zažaljenega potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo. Po Gospodu našem itd.

Zdaj pa z žegnano vodo tri križe naredi in reci:
Blagoslov vsegamogočnega Boga † Očeta
in † Sina in sv. † Duha naj pride čez
te oblake in zažene od njih vso sovražno
moč. Amen.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

4. O slabi letini in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod!
svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš
vseh grehov, in odrešiš kazni, ktere za
nje zaslužimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše po-
hlevne prošnje, in lakoto milostljivo od-
verni, da umerljivi človek spozna, da po
tvoji jezi take šibe pridejo in po tvoji
milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo
svojih grehov lakoto terpi, Gospod! mi-
lostljivo k sebi spreoberni, ki si rekel,
da bo tistim vse priverženo, kateri tvojega
kraljestva išejo. Ki živiš in kraljuješ itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

5. Ob merjenju in kugli.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in
na prošnje svete in častitljive božje po-
rodnice Marije vselej device, in svetega

Boštjana mučenika in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jeze odreši, in po obilnosti svojega usmiljenja otmi.

Skaži milost, Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da odpušenje prejmemo in se vedno tvojega blagoslova veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kuge in merjenje milostljivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

6. Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam živali, brez katerih človeški rod ne more živeti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

7. Ob vojski.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v te zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš, pomagaj

svojim služabnikom, ki tvojo milost prosijo, da svojih sovražnikov silo zatremo, in tebe z neprenehano hvalo častimo.

Bog! od kterege pridejo svete želje, prave misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in naši časi po zatertem strahu sovražnikov s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh naših sovražnikov in pobij njih neukretnost z močjo svoje desnice. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

8. Ob sleherni nadlogi.

Ne zaverzi, vsegamogočni Bog! svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavoljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vsih grehov odvežeš, in kazen, ktere za nje zaslužimo, odrešiš.

Dodeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo

po častitih prošnjah svete Marije vselej device, sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlogo, in odverni serd svoje jeze, katero po pravici zaslužimo.

Bog, naše pribežališe in moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

9. Za mir.

O Bog! od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in časi brez strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

10. Ob kaki zahvali.

Bog! kterega usmiljenje nima števila in kterega dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene

dari, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prošnjikom podeliš, kar želijo, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

Bog! kateri si vernih serca z razsvetljenjem svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravico spoznati, in njegovo poveseljenje vedno uživati.

Bog! kateri nobenega, ki v te zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošni dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bomo vselej vsih nadlog obvarovani. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

Litanije

presvetega imena Jezusa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, Sin živega Boga,

Jezus, Sin prečiste device,

Jezus, naj mogočniši,

Jezus, naj močnejši,

Jezus, naj popolniši,

Jezus, naj častitljiviši,

Jezus, naj čudniši,

Jezus, naj veseliši,

Jezus, naj ljubeznjiviši,

Jezus, čistejši kakor solnce,

Jezus, lepši kakor luna,

Jezus, svitlejši kakor zvezde,

Jezus, vse časti vreden,

usmili se nas!

Jezus, naj ponižniši,
 Jezus, naj ubožniši,
 Jezus, naj krotkejši,
 Jezus, naj poterpežljiviši,
 Jezus, naj pokorniši,
 Jezus, naj čistejši,
 Jezus, prijatelj čistosti,
 Jezus, prijatelj miru,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, ogledalo življenja,
 Jezus, podoba čednosti,
 Jezus, zgled svetega zadržanja,
 Jezus, gorečnost duš,
 Jezus, naše pribežališe,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, tolažnik žalostnih,
 Jezus, bogastvo revnih,
 Jezus, žlahni kamen,
 Jezus, bramba popolnamosti,
 Jezus, dober pastir svojih ovčic,
 Jezus, morska zvezda,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, razsvetlovavec prerokov,
 Jezus, vižar aposteljnov,

usmili se nas!

Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin devic,
 Jezus, krona svetnikov,

} usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Skušnjav hudičevih,
 Kuge, lakote in vojske,
 Prelomljenja tvojih zapoved,
 Vsih hudih priložnost,
 Večne smerti,
 Po skrivnosti svojega svetega včlo-
 večjenja,
 Po svojem prihodu,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem obrezovanju,
 Po svojem bičanju,
 Po svoji smerti in svojem pokopu,
 Po svojem svetem vstajenju,
 Po svojem čudnem vnebohodu,
 Po svoji nebeški časti,
 Po svoji naj ljubeznjiviši materi,
 Po prošnji vsih svojih svetnikov,

} reši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Molitev.

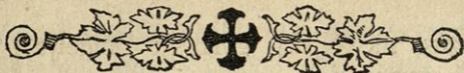
O Bog! kateri si svojega edinorojenega Sina za zveličarja človeškega roda namenil, in ga Jezusa imenovati ukazal, dodeli milostljivo, da, kateri njegovo sveto ime na zemlji častimo, svoje imena v nebesih v bukvah izvoljenih zapisane najdemo, in se obličja Jezusovega večno veselimo; po ravno tistem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Molitev.

O vsegamogočni, večni Bog, Gospod in zveličar Jezus Kristus! ker pod nebom nobenega imena ni, v katerem bi mogli vsi zveličani biti, kakor sveto sladko ime Jezus — tak' prosim, o Jezus! bodi moj

Jezus, dokler sem zdrava; bodi moj Jezus, kedar sem bolena; bodi moj Jezus, kedar bom v sreči; bodi moj Jezus, kedar bom v nesreči; bodi moj Jezus, kedar bom vesela; bodi moj Jezus, kedar bom žalostna; bodi moj Jezus, kedar bom na smertni postelji ležala; bodi moj Jezus, kedar se bo moja duša iz tega sveta ločila; bodi moj Jezus, kedar bom pred sodbo božjo stala. Zdaj in vselej in na moj poslednji čas zapiši s svojo presveto rešnjo kervjo v moje serce svoje sveto sladko ime Jezus, da ne bom več občutila ne tega sveta, ne tega mesa, temuč da v tebi ostanem, v tebi živim in umerjem. — Bodi češeno in pohvaljeno sveto sladko ime Jezus! — O Jezus, Marija in sv. Jožef! v vaše svete roke priporočim svojo ubogo dušo zdaj in vse večne čase. Amen.

Opomin. Ko pride nedelja presv. imena Jezusovega, ne zamudi spovedi in sv. obhajila, ker lahko dobiš popolnoma odpustek. — Dobro si zapiši v serce ime „Jezus“. To ime je sveto, vse kolena se mu vklanjati morajo; torej ga izgovori vselej s pobožnostjo. Mogočno je; zato je ga kliči rada na pomoč v vsaki sili in v vsaki skušnjavi. Kar boš prosila Očeta v tem sv. imenu, dobila boš. Pa tudi sladko je: ljubi ga in nosi ga vedno v svojem sercu. Rada reci: Jezus, bodi moj! in jaz naj tvoja bom!

Litanije

v čast terpljenja Kristusovega.

Gospod, usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kristus, sliši nas!
 Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, ki si ponižno v Jeruzalem šel,
 Jezus, ki si svojim učencem noge
 umival,
 Jezus, ki nam, kakor živi kruh moč
 daješ,
 Jezus, ki nas s svojo sveto kervjo
 razsvetljuješ,
 Jezus, za trideset srebernikov prodan,
 Jezus, na svoji duši do smerti žalosten,
 Jezus, ki si na vertu Getzemani
 kervav pot potil,

usmili se nas!

Jezus, na oljski gôri po angelju
poterjen,

Jezus, od Juda Iškarjota izdan,

Jezus, z vervmi in verigami zvezan,

Jezus, od svojih učencov zapušen,

Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,

Jezus, za uho udarjen,

Jezus, od krivih prič tožen,

Jezus, trikrat od Petra zatajen,

Jezus, kakor hudodelnik Pilatu izdan,

Jezus, pri Pilatu krivično tožen,

Jezus, v belem oblačilu zaničevan,

Jezus manj kakor razbojnik Barába
obrajtan,

Jezus, neusmiljeno gajžlan in raztepen,

Jezus, v škerlatast plajš zaničljivo
oblečen,

Jezus, s ternjem kronan,

Jezus, v sveti obraz zapljuvan,

Jezus, s terstom po glavi tolčen,

Jezus, nedolžno k smerti obsojen,

Jezus, hudobnim Judom v oblast dan,

Jezus, s težkim križem obložen,

Jezus, kakor nedolžno jagnje k smer-
ti peljan,

Jezus, na gôri Kalvarji do nagega
slečen,

Jezus, za roke in noge na križ pribit,

usmili se nas!

Jezus, ki si na križu za sovražnike
 prosil,
 Jezus, na križu od judov zaničevan,
 Jezus, od levega razbojnika na križu
 preklinjan,
 Jezus, ki si desnemu hudodelniku, ko
 se je spreobernal, sv. raj obljubil,
 Jezus, ki si na križu svojo žalostno
 mater učencu Janezu izročil,
 Jezus, na križu z jesihom in žolčem
 napojen,
 Jezus, ki si vse dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,
 Jezus, svojemu nebeškemu očetu do
 smerti pokoren,
 Jezus, ki si na križu svojo dušo v
 roke svojega nebeškega Očeta
 izročil,
 Jezus, ki si na križu z nagnjeno
 glavo umerl,
 Jezus, s sulico v serce preboden,
 Jezus, s častjo s križa snet,
 Jezus, v tančico zavit,
 Jezus, v nov grob položen,
 Jezus, ki si očake iz temnic rešil,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

Gospod Jezus Kristus! kateri si s svojo smertjo na križu svet, pekel in smert premagal, prosim te, dodeli, da skozi tvoje britko terpljenje in smert, v življenju, posebno pa v smerti svoje sovražnike premagam, in da moja duša iz te doline nadlog od tvojih svetih angelov spremljena, enkrat v nebeško domačijo, v večno veselje pride. Amen.

Litanije

v čast presvetega rešnjega telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, ki si pri zadnji večerji sam
 sebe učencem vžiti dal,
 Jezus, ki si v presvetem zakramen-
 tu resnično pričujoč s kervjo in
 z mesom, z dušo in s telesom,
 po božji in človeški natori,
 Jezus, živi kruh, ki si iz nebes prišel,
 Jezus, kruh angeljev,
 Jezus, kruh izvoljenih,
 Jezus, kruh močnih,
 Jezus, čeznatorni kruh,

usmili se nas!

Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vsih gnad,
 Jezus, vedni in naj čistejši dar,
 Jezus, nekervavi dar nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, beseda, ktera je meso po-
 stala, in zdaj vedno med nami
 prebiva,
 O naj svetejši zakrament,
 Naj večja skrivnost božja,
 Spomin naj večih čudežev božjih,
 Prečudno znamenje naj večji ljubezni
 božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mertve,
 Naj večja moč v skušnjavah,
 Naj močnejše orožje zoper hudobne-
 ga sovražnika,
 Naj imenitniši vsih darov božjih,
 Presveti spomin Gospodovega terplje-
 nja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri kte-
 ri angeljci strežejo,
 Naj večji veselje pobožnih duš,
 Naj večja dobrotta vernih kristjanov,
 Naj slajši živež naših duš,

usmili se nas !

Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapušениh,
 Popotnica teh, ki v večnost gredo,
 Zastava večnega življenja,

} usmili se
 nas!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Nevrednega prejemanja tega presve-
 tega zakramenta,

Poželenja mesa,
 Poželenja oči,
 Prevzetnosti življenja,
 Vsih grešnih priložnost in nevarnost,
 Skrivnih skušnjav in zalezovanja hu-
 dobnega duha,

Vsih nesreč,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Večne smerti,

Z ljubeznijo, s katero si ta sv. za-
 krament postavil,

Z ljubeznijo, s katero si pri zadnji
 večerji svoje apostole obhaja!,

Z ljubeznijo, s katero tudi nas s svojim
 presvetim rešnjim telesom živiš,

} reši nas, o Jezus!

Z ljubeznijo, s katero se v tem pre-
 svetem zakramentu za nas daruješ,
 Z ljubeznijo, s katero v tem daru
 božji pravici zadostuješ,
 Z ljubeznijo, s katero nevrednim krist-
 janom zanašaš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem presvetem
 zakramentu tolikanj nečasti preterpiš,
 Z ljubeznijo, s katero s stola svoje mi-
 losti tako usmiljeno na nas gledaš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem presv.
 zakramentu do konca sveta pri nas
 ostaneš,

reši nas, o Jezus!

Mi ubogi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam vse naše grehe odpustiš,
 Da nas v živi veri v ta presveti za-
 krament poterdiš in obderžiš,
 Da v naših sercih gorečo ljubezen
 do tega najsvetejšega zakramenta
 pomnožiš,
 Da našo čast in pobožnost k temu
 presvetemu zakramentu pomnožiš
 in ohraniš,
 Da nam gnado daš, vselej z dobro
 pripravo k tvoji božji mizi pristo-
 piti,

te prosimo, usliši nas!

Da nam sad tega presvetega zakra-
 menta obilno dodeliš,
 Da resnično češenje tega naj častit-
 ljivišega zakramenta med nami po-
 množiš,
 Da vso nečast od te naj častitljiviše
 skrivnosti božje zavaruješ in od-
 verneš,
 Da svojo sveto cerkev vižaš in ohraniš,
 Da vsim, kateri v te ne verujejo, luč
 prave vere dodeliš,
 Da naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 Da naše serca s svojim milostljivim
 obiskovanjem razveseliš in očistiš,
 Da nam vselej veselje nad tem pre-
 svetim zakramentom v serce daš,
 Da vedno v nas ostaneš in mi v tebi,
 Da nas o koncu našega življenja s
 to nebeško popotnico previdiš in
 obveseliš,
 Da nas poslednji dan k večnemu živ-
 ljenju obudiš,
 Da vsim vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,
 Da nas uslišiš,
 Jezus, Sin božji,

te prosimo, usliši nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Jezus!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Ÿ. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je
spomin svojih čudežev storil.

O. On je živež dal tem, kateri se njega
bojijo.

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Ÿ. S tvojega altarja, Gospod! prejema-
mo Kristusa,

O. V katerem se duša in telo razveseli.

M o l i t e v .

O Bog, ki si nam v prečudnem za-
kramentu spomin svojega terpljenja za-
pustil, daj nam, te prosimo, svete skriv-
nosti tvojega telesa in tvoje kervi tako

častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog na vekomaj. Amen.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kristus, sliši nas!
 Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega svetá rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,

}
 usmili
 se nas!

Sveta Marija,
 Sveta Mati Božja,
 Sveta devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,

}
 za nas Boga
 prosi!

Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Devica brez madeža spočeta,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,

za nas
 Boga
 prosi!

Pomoč kristjanov,	}	za nas Boga prosi!
Kraljica angelov,		
Kraljica očakov,		
Kraljica prerokov,		
Kraljica aposteljnov,		
Kraljica marternikov,		
Kraljica spoznovavcov,		
Kraljica devic,		
Kraljica vsih svetnikov,		
Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ ; zanesi nam, o Gospod!		
Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ ; usliši nas, o Gospod!		
Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ ; usmili se nas, o Gospod!		
Kristus, sliši nas!		
Kristus, usliši nas!		
Oče naš. Češena si Marija.		

M o l i t v e .

1. K presv. rešnjemu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kteri si nam v prečudnem

zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, sv. skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. K sv. devici Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. O častitljiva in blažena devica, naša gospa; naša srednica; naša besednica; naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči. *Ÿ.* Prosi za nas, sveta božja porodnica. O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu vživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Češena bodi Kraljica! Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, oberni tedej, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in po tem revnem življenju pokaži nam Jezusa, žegnani sad tvojega telesa; o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Vegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj nam, ki se njenega spomina veselimo, da bomo po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

3. K svetemu Jožefu.

Glejte, moder in zvest hlapec, kterega je postavil Gospod čez svojo družino.

Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Naj nam, prosimo, Gospod! zaslužnje ženina tvoje presvete matere Marija pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

4. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvari to faro z vsimi, kateri v nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnje, in dodeli milostljivo vsem vernim keršenikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega

svetlega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse kristjansko ljudstvo vsih nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

O p o m i n. Kolikorkrat lavretanske litanije pobožno moliš, zadobiš vsakrat 300 dni odpustkov, in če jih vsaki dan enkrat moliš, zadobiš o zapovedanih praznikih Matere božje popolnoma odpustek, če se spoveš in sv. Rešnje telo vredno prejmeš.

Lastnosti matere božje.

1. Marija je hči Očeta nebeškega.
2. Marija je mati Jezusa Kristusa, Sina božjega.
3. Marija je nevesta tolažnika sv. Duha.
4. Marija je častitljiva kraljica vsih zveličanih duhov.
5. Marija je izvoljena posoda vsih božjih gnad.

6. Marija je prečuden zgled deviške čistosti, brez vsega madeža spočeta.
7. Marija je zgolj sama ponižnost in krotkost.
8. Marija je dobrotljiva mati vsih vernih kristjanov.
9. Marija je usmiljena tolažnica vsih žalostnih in revnih.
10. Marija je pribežališe vsih spokornih grešnikov.
11. Marija je naša pomoč v vsih nadlogah.
12. Marija je naj mogočnša pomočnica v zadnji uri in pri sodbi božji.

Hvalna pesem

Marije prečiste device.

Duša zdaj moja preslavlja Gospoda!
 Čast naj doni mu od roda do roda!
 Duh moj se v Bogu močno veseli,
 Svoj'mu Zveličarju umerje, živi.

Ker se ozerl je na dekle nižavo,
 Peli narodi mi vsi bodo slavo;
 Storil velike reči je za mé —
 Močni, ki sveto je njega imé.

Vsmiljenje njega brez konca in kraja
 Zmiraj od roda do roda prihaja
 Njim, ki postavo njegovo vedó,
 Njim, ki mu služijo v strahu zvestó.

S svojo rokó on mogočnost skazuje,
 Misli visokih ko dim razkropuje;
 S sedeža pahne prevzetnost sercá,
 Nanj pa povzdigne ponižnost duhá.

Lačnim dodelil gostí je prijazne,
 Pustil bogate je lačne in prazne;
 Smiljeno Izrael v delež sprejel,
 Ki mu je služil, obljubam verjel.

Smiljenja spomnil se v prid je rojakom,
 Kakor obetal je našim očakom:
 Abrahamú, da usmilil se nas,
 Njega zaroda, na večni bo čas.

Zaveza z Marijo.

Vsih milost polna devica in češena
 mati božja, Marija! ker jaz zavoljo svo-
 jega grešnega življenja nisem vredna,
 tvoja hči imenovana biti; ti pa zavolj
 svoje ljubezni in zvestobe vredna, biti
 moja mati: za to iz ljubezni do tebe po-
 novim ljubeznjivo zavezo s teboj, in te
 prosim, naj te smem vnovič svojo mater
 imenovati. Res, izvolim te za svojo ma-
 ter tako za terdno, kakor te je kaka
 bogoljubna duša izvolila, ali te izvoliti
 in se s teboj skleniti zamore. Tebi se
 jaz za tvojo lastno služabnico vdam, tebi
 zapišem svoje telo in svojo dušo, tebi
 svojo lastno kri, tako, da me nobena moč

od tebe ne bo več ločiti zamogla. Naj ti, o Marija, dopade ta zaveza, sprejmi me za svojo hčer in zapri me v svoje materno serce, da bom v vsih svojih revah varno pribežališe k tebi imela, in enkrat v tvojih rokah, kakor otrok na maternem naročju, svojo dušo Bogu izročila. Amen.

Molitev.

(V skušnjavah zlasti zoper sv. čistost.)

O moja gospa, o moja mati! tebi se vso darujem, in da se tebi vdano skažem, ti danes posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, in sebe vso. Ker sem tedaj tvoja, o dobra mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. Amen.

(Klic v skušnjavi.) O moja Gospa, o moja Mati! varuj in brani me, kakor svoje posestvo in svojo lastnino.

Če té molitvice s pobožnim in skesanim sercem zjutraj in zvečer po angeljskem češenju moliš, zadobiš vsak dan odpustek za sto dni, in če v mescu enkrat ssv. zakramente vredno prejmeš, in navadne molitve za odpustke opraviš, popolnoma odpustek. (Pij IX. 5. avg. 1851.)

Dostavek. Se litanije pojejo, se namesto: „za nas Boga prosil“ odpeva takole:

Devica Marija, sladko imé!
 K tebi zdihuje naše sercé!
     Roža duhovna,
     Milosti polna,
 Prosi za nas grešnike vse!

Ali pa:

Sveta mati božja, prosil Boga za nas!
 Hvaljen bodi Jezus zdaj in na večni čas!
 Le prosil, le prosil, Marija, za nas!

Ali pa:

(Sveta Marija) ti Devica častitljiva.
 Oj preljuba naša Mati!
 Jezusa prosil za nas!

Pobožnost

k svetemu Alojziju.

Rimski papež Klemen XII. so vsim, ki na čast sv. Alojzija šest nedelj zaporedoma k spovedi grejo, vredno sv. Rešnje Telo prejmejo in na namen svete cerkve molijo, popolnoma odpustek dodelili. Ker je sv. Alojzij poseben varih svete čistosti, vas prosim, dekleta! v imenu Jezusovem, opravljajte rade to pobožnost — vsaj vas ne bo nikdar grevalo.

Pervo nedeljo.

Pripravljalna molitev.

Vsegamogočni, usmiljeni Bog! oglej se po svoji očetovski ljubezni na me, slabo in revno tvojo hčer. Naj ti dopade ta pobožnost, katero zdaj opravljam v tvojo čast, v čast Marije, tvoje presvete matere in neomadežovane device in v čast

tvojega zvestega služabnika, svetega Alojzija. Začni, prosim, Gospod! s svojim duhom mojo pobožnost, in spremljaj jo s svojo sveto pomočjo, da jo iz tebe začnem in v tebi končam. Darujem ti to pobožnost v zahvalo za vse prejete gnade in dobrote, posebno pa za tiste gnade, ktere si dodelil svetemu Alojziju, in po njegovi priprošnji vsim njegovim častivcem. Ponižno te molim in prosim, dobrotljivi Oče moj! ozri se milostljivo na zasluženje tega velikega svetnika, in dodeli nam tiste gnade in čednosti, za ktere prosimo za se in za druge, da vsi skupaj v tvoji sveti ljubezni živimo in umerjemo, in da te enkrat s svetim Alojzijem in z vsimi izvoljenimi v nebesih vekomaj častimo in hvalimo. Amen.

Molitev za sveto čistost.

O Bog, prijatelj čistih duš! po tvoji gnadi je sv. Alojzij svojo deviško čistost noter do smerti brez madeža ohranil: daj, da bom tudi jaz, poterjena s tvojo sveto gnado, po zgledu tega angeljskega mladenča to prelepo čednost čez vse ljubila in cenila; da nikdar kaj ne storim in ne dovolim, s čemur bi jo znabiti

ognusila ali vmazala, marveč da bom vredna zavolj čistosti svoje od tebe ljubljena biti, in gledati te enkrat od obličja do obličja.

Sv. Alojzij! ki si svojo nedolžnost in svojo deviško čistost noter do smerti brez madeža ohranil, prosi za me, slabo deklino, da se tudi jaz zoper to preljubo in sveto čednost nikdar ne pregrešim, se vsim skušnjavam serčno in stanovitno ustavljam — da bom ven in ven trezna in zmerna, se ogibala slabih priložnost, skerbno krotila in zatirala svoje počutke, posebno pa svoje oči, in svoje serce zapirala vsemu nespodobnemu poželenju. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Litanije

k časti sv. Alojzija.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,	} usmili se nas!
Sin, vsega sveta rešnji Bog,	
Sveti Duh, resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	
Sveta Marija,	
Sv. Alojzij, ki si od svojih otročjih let s kerstno gnado zvesto delal,	} prosi Boga za nas!
Sv. Alojzij, ki si zavoljo tega od Boga posebno obdarovan bil,	
Sv. Alojzij, podoba čistosti in ne- dolžnosti,	
Sv. Alojzij, ki si svojo kerstno ne- dolžnost noter do smerti brez madeža ohranil,	
Sv. Alojzij, ki si zavoljo tega vse svoje počutke, posebno pa svoje oči skerbno varoval,	
Sv. Alojzij, ki si bežal pred naj manjšo nevarnostjo, ki je žugala tvoji čistosti,	
Sv. Alojzij, ki si moril svoje telo z naj ostrejšo zmernostjo,	
Sv. Alojzij, ki si vse križe in težave v prid svoje čistosti voljno prestal,	
Sv. Alojzij, ki si, da bi ohranil svojo čistost, ssv. zakramente tako po- gosto prejemal,	
Sv. Alojzij, ki si ravno iz tega na-	

mena prečisto devico Marijo tako
goreče častil,

Sv. Alojzij, od cerkve priporočen
zgled svete čistosti,

Sv. Alojzij, ki si bolj obrajtal tiho po-
nižnost, kakor svetlo časno krono,

Sv. Alojzij, ki si zaničeval svet in
njegove dobrote, da bi toliko bolj
gotovo nebesa dosegel,

Sv. Alojzij, ki nisi večega veselja
poznal, kakor moliti in premišlje-
vati svete reči,

Sv. Alojzij, angelj v človeški podobi,

Sv. Alojzij, mogočen prošnjik in varh
svete čistosti,

Sveti Alojzij, k tebi kličemo,

Zavoljo tvoje priserčne ljubezni do
Jezusa,

Da tudi mi, kakor ti, Jezusa in
Marijo čez vse ljubimo,

Da tudi mi vpotrebujemo vse pripo-
močke, sveto čistost ohraniti,

Da tudi mi za tega voljo svete za-
kramente tolikrat, kolikorkrat je
nam mogoče, prejmemo,

Da se tudi mi vsih nevarnost in pri-
ložnost k nečistemu grehu skerbno
ogiblremo,

prosi Boga za nas!

Da tudi mi, kakor ti, svoje naj večje
veselje v molitvi in v svetem pre-
mišljevanju najdemo,

Da tudi mi, kakor ti, svoje počutke,
posebno pa svoje oči v berzdah
imamo,

Da se tudi mi, kakor ti, v zataje-
vanju samih sebe vadimo,

Da bomo do konca svojega življenja
v dobrem stanovitni,

Da bomo srečne smerti umerli,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

prosi Boga za nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

O Bog! delilec nebeških darov, ki
si v angeljskem mladenču Alojziju pre-
čudno nedolžnost življenja z enako pokoro
združil; dodeli po njegovem zasluženju
in po njegovih prošnjah, da, ki ga ne-

dolžnega nismo nasledovali, ga spokornega posnemamo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Drugo nedeljo.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za gnado zatajevanja.

Pravični Bog! če je nedolžni sv. Alojzij tako spokorno živel, kako bom jaz pred tvojim sodnjim stolom obstala? On, kterege duša je vendar tolikanj čista bila, je vse svoje življenje se moril in zatajeval. In jaz, ki sem tolikrat in tako hudo se pregrešila, nočem ničesar slišati od pokore, nočem svojim počutkom nič odreči! Usmili se me, o Gospod! in moje terdo serce spreoberni v spokorno. Daj mi tako ponižnost, kakoršne je sv. Alojzij poln bil, da, ki mu v nedolžnosti nisem podobna, po potu pokore v nebesa pridem.

Sv. Alojzij! ti si greha huje, kakor strupenega modrosa se bal, in če si le senco greha vidil, je tvoja čista, nedolžna duša z gnusobo se napolnila, in od straha in groze trepetala. Tiste male grehe, ki

si jih v svojih otročjih letih storil, si vse svoje žive dni z obilnimi solzami objokoval, in z ojstrimi pokorili izbrisaval, prosi za me, da svoje velike in brezštevne grehe iz ljubezni do Boga obžalujem in pokorim, in da zanaprej greh čez vse sovražim in studim. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije k časti sv. Alojzija itd., kakor prvo nedeljo.

Tretjo nedeljo.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za ostudnost do sveta.

Moj Gospod in moj Bog! ki slabe, perstene serca po svoji gnadi k nebeškim željam povzdiguješ, raztergaj vezi, ktere me na svet vežejo, in obvari me pred zanjkami zapeljivega sveta! uči me zaničevati in studiti pene in prazni bliš posvetnih darov in mesenega veselja; uči me, da bom kakor sv. apostol Pavel, vse kar mi svet obeta in priporoča, toliko obrajtala, kakor prah in blato, in ne bom družega poželega, kakor Jezusova biti. — Nagni moje serce, da ker po zgledu

svetega Alojzija svetá ne morem zapustiti, se vendar na svet in na njegovo veselje ne bom navezavala, da se bom skerbno ogibala krajev, kjer posvetneži šum in truš imajo, da bom rada tiha, rada sama, in rada svoje želje kje pošiljala, kjer veselje nikoli ne mine in lepota nikoli ne obledi.

Sv. Alojzij! ti si bil od Boga posebno razsvetljen, prec ko si k pameti prišel, in že takrat si začel Boga ljubiti in njemu služiti; prosi za me, da vsaj zdaj, ko sem že k večemu spoznanju prišla, začnem Bogu služiti, da vse, kar imam, svojo dušo in svoje telo, njemu v dar prinesem, in da moje serce gorí le za njega, od kterega sem že brez števila gnad in dobrot prejela, in jih še to uro prejeman. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Četerto nedeljo.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za ljubexen do Boga.

O Bog, studenec vsega dobrega in zapopadek vsih popolnost, brez tebe bi

nebesa ne bile več nebesa. Ti si nas toliko ljubil, da si svojega edinorojenega Sina k našemu odrešenju na svet poslal, in tvoj edinorojeni Sin, moj odrešenik, ki je pravi Bog, me je ljubil, da je umerl za me na sramotnem križu. In vendar je bilo moje serce dosihmal tako merzlo do tebe. Oh, kolikrat sem te razžalila v svojem življenju! Usmiljeni Bog! odpusti mi, prelepo te prosim, odpusti mi zavolj ljubezni, s katero si me ljubil od večnosti sem, in zavolj neskončnega zaslužnja tvojega ljubega Sina Jezusa. Daj mi tako te ljubiti, kakor te je ljubil tvoj zvesti služabnik, sveti Alojzij, in napolni moje serce z nebeškimi željami, da bom ven in ven po tvojih zapovedih živel, nič družega se bala, kakor tebe razžaliti, in nič družega želela, kakor tebi dopasti, in enkrat v nebesih v družnji svetega Alojzija vekomaj te ljubiti, moliti in častiti.

Sv. Alojzij! ti si ves čas svojega življenja Jezusa in Marijo čez vse ljubil, zato si tudi gnado dosegel, v ljubezni do Jezusa in Marije umreti. Prosi za me, da bom tudi jaz Jezusa iz celega svojega serca in čez vse ljubila, da bom

pa tudi njegovo mater, prečisto devico Marijo, z otročjim zaupanjem častila, in v gnadi mojega Izveličarja in v naročju moje preljube matere Marije od tega sveta se ločila. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Peto nedeljo.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za pobožnost do terpljenja Kristusovega in do presv. Rešnjega Telesa.

Ljubeznjivi Jezus, na kaj bi imeli kristjani večkrat in rajši misliti, kakor na tvoje bitko terpljenje in na tvojo grenko smert, s katero si nas odrešil? Kje bi imeli večkrat in rajši biti, kakor pri tebi v zakramentu presv. rešnjega Telesa? O moj Jezus! odpusti mi, da sem dosihmal do teh naj svetejših skrivnost tako malo serca imela. Kako me je sram, ko mislim na svetega Alojzija, ki je pogosto cele ure pred sv. rešnjim Telesom klečé molil, tako pogosto k svetemu obhajilu

pristopal, in od veselja se solzil, da je smel te prejeti. Preljubeznjivi Jezus, daj, da bom tudi jaz toliko ljubezni do tebe v presvetem rešnjem Telesu imela, te rada in vesela prejerala, kolikorkrat mi bo dopušeno, pa tudi vselej s tako skerbjo se pripravljala, kakor sv. Alojzij.

Sv. Alojzij! ti si zakramenta svete pokore in presv. rešnjega Telesa vselej z naj večo pobožnostjo prejel, in se z vso skerbjo pripravljal. Prosi za me, da bom tudi jaz tako rada k spovedi in k sv. obhajilu hodila — ali ne samo rada, temuč tudi vredna; da mi sv. obhajilo ne bo k pogubljenju, timveč k večnemu življenju. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Šesto nedeljo.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za večno zveličanje.

O moj Bog, kaj je tudi naj daljše človeško življenje na svetu družega, kakor senca, kedar kak oblak čez solnce

gre, in vendar tako redko mislimo, da čas našega življenja tako hitro preide, in kakor čas obračamo, dobro ali slabo, bomo ali večno zveličani ali večno pogubljeni. Vtisni, o Gospod! svet strah v moje serce, da bom vsaki dan in vsako uro svojega življenja v zveličanje svoje duše obernila, da ostanem zmiraj čista in brez madeža na duši in na telesu, poterpežljiva v svojem terpljenju in stanovitna v dobrem, da bom potem takem vredna, k tebi v svete nebesa priti. Zato te prosim po priprošnji svetega Alojzija, kterega si v njegovih naj lepših letih k sebi zaklical, in v kterih bi lahko umerla tudi jaz.

Sv. Alojzij! ki si od svojih otročjih let zvesto in neprenehama Bogu služil, in si vse svoje dni v božjo čast in v zveličanje svoje duše obernil, sprosi mi gnado, da bom ven in ven pred očmi imela in pogosto premišljevala, kako kratko je naše življenje, kako negotova naša smertna ura in koliko vreden vsaki trenutek, ki ga nam Bog dá; da dragega časa ne bom trčila s postopanjem, s praznimi ali clo grešnimi pogovori, po slabih potih in tovaršijah, ampak tako lepo ga

obračala, da bom zamogla enkrat odgovor dati od vsake ure in vsake minute svojega življenja. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Sv. Alojzij dekletam!

1. Rada se spomni bele lilije, ki jo v mojih rokah vidiš. Še lepša lilija raste v tvojem sercu, dokler si nedolžna. Varuj jo, da ti ne zvene.

2. Varuj se slabe priložnosti in spomni se otroka, kako vreši, kedar ga modros piči, spomni se ptičke, kako se meče, ko se je na limance vjela. Boj se, da se tebi taka ne zgodi.

3. Strahuj svoje počutke, posebno svoje oči. Jaz nisem nikdar ženskega obraza vidil, ne glej tudi ti po možkem spolu. En sam pogled je dosti, in duša bo smertno ranjena.

4. Pride skušnjava, spomni se brez pomude, da Bog je pri tebi in vse vidi. Boš zmagala, zlata krona te čaka; boš dovolila, pravici božji ne boš ušla.

5. Ne zaljubi se v svet in v njegovo veselje. Posvetno veselje je v začetku sladko, h koncu pa grize in mori. Jaz sem grajšine pustil in sem s Kristusom ubog postal; in kaj bi tebi pomagalo, ko bi naj lepše dekle

bila in bi imela sedem belih gradov za doto, pa bi dušo pogubila?

6. Živi spokorno in križaj vsak dan svoje meso z željami vred. Jaz sem na terdem spal, sem pogosto svoje truplo do ker-vavega tepel, da sem ga ložej vkrotil: tudi ti ga ne mehkuži in ne grej preveč.

7. Ne bodi radovedna in ne vtikuj se v reči, ki tebi nič mar niso. Ne govori preveč in bodi vesela, če moreš biti sama. Rožica svete čistosti, pravi sv. Magdalena Pacijanka, raste le v zaklenjenem vertu; zatorej zaklepaj pridno svoj vertec — svoje serce, da se ti taka gnjusoba ne vleze.

8. Rada moli, še raji pa preišljuj in vsako uro vsaj enkrat k Jezusu in Mariji zdihni. Boš dihati jenjala, boš mertva; boš moliti jenjala, bodo nedolžnost tvojo pokopali.

9. Naj veči ogenj ugasne, če se mu vedno ne prilaga. Morebiti si tudi ti zdaj za dobro še vsa goreča; ali če ne boš po mojem zgledu pogosto in vredno prejerala Jezusa v sv. rešnjem Telesu, boš kmali kakor mertvo oglje — brez ognja in brez ljubezni.

10. Ne imej praznih želj, da bi ljudem dopadla, posebno drugemu spolu ne; in ne bodi abotna, da bi se zamere ljudi bala. Kakor je nektera rada povsod prva in pohvaljena, bodi rada povsod poslednja in zaničevana. Boš zaničevana zavoljo Jezusa, kteremu služiš, veseli se, boš pa tudi ž njim kraljevala. Le dobro si zapomni, kar Tomaž Kempčan pravi, da prazno je vse, nečimerno

in nič, razun Boga ljubiti in njemu samemu služiti.

P e s e m

v čast sv. Alojzija.

Prelepa lilija cveti,
 Iz sam'ga svet'ga raja,
 In duh deviške čistosti
 To lilijo obdaja.

Kdo žlahne lil'je ne pozna:
 Alojzija mladenča?
 Nedolžnost in pokora ga
 Zdaj v svetem raju venča.

Prav lepo pesem hočemo
 Alojziju zapeti,
 V telesu angelca lepo
 V spodobni časti 'meti.

Alozij! ti deviški cvet
 Nedolžnost si ohranil,
 Oh! bodi tudi nam izgled,
 Da nas boš greha branil.

Poglej v koljki nevarnosti
 Pregrehe mi živimo,
 Kako vsi rahli in slabi
 Se lahko pogubimo.

Ti v sveti sramožljivosti
 Se varval sence greha,
 Nas pa priložnost veseli,
 Pregrešnega posmeha!

Do usmiljenega Jezusa
 Ti serce je gorelo,
 Marija tvoja mati b'la,
 Posvetno teb' merzelo.

Naše serce pa le želi
 Veselje tega sveta,
 Ljubezen sveto pomori,
 V nesramnost nas zapleta.

Alozij! ti se pokoril
 Občutke si strahoval,
 Si molil rad in se postil,
 Skušnjave vse premagal.

Mi grešniki pa pasemo
 Pregrešno truplo svoje;
 Naj nam pomoč premage bo
 Izgled pokore tvoje.

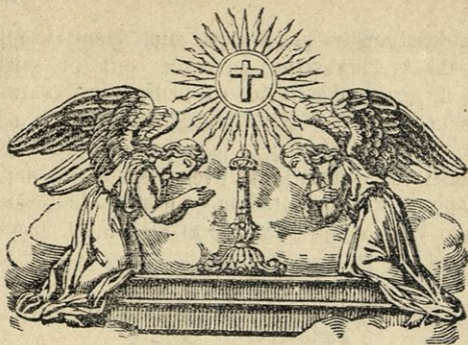
Naj se hudoben svet jezi,
 Sovraži, zapeljava,
 Le bodi sploh, Alojzij ti!
 Nam luč in steza prava.

Alozij! ti naš vojvoda!
 Pred nami lil'jo nosi,
 Od usmiljenega Jezusa
 Pomoč nam ti izprosi!

Naj se s teboj vojskujemo,
 V nedolžnosti cvetimo,
 Naj srečno svet premagamo,
 Se s tabo veselimo.

Tam Bogu hvalo dajali,
 Pred jagnjetom veseli:
 V nebesih se sprehajali,
 In novo pesem peli.

Od svetih bratovštin.

aš Gospod Jezus pravi: »Kjer sta dva, ali kjer so trije v mojem imenu zbrani, ondi sem jaz v sredi med njimi«. V svetih bratovštinah pa se jih večdel sto in sto zbere, da bi eden za družega molili, in eden družega k dobremu vnemali; zatorej smemo reči, da so Bogu posebno ljube in drage. Sv. Frančišek Zalezijan pravi: Se daš v bratovščino zapisati, lahko veliko dobiš, zgubiti pa ničesar ne moreš. Če zvesto opravljaš svoje bratovske dolžnosti, zamoreš mnogo gnad in odpustkov zadobiti; če jih pa ne opravljaš, odpustkov sicer ne dobiš, pa tudi greha zato nobenega nimaš — ker ne ena bratovščina svojih udov pod grehom ne veže.

Da svete bratovščine mnogo pomagajo k pobožnemu življenju in k večnemu zveličanju, se tudi iz tega lahko vidi, ker vsi slabi in malo-

vredni kristjani so sploh zoper nje. Meni se zdi, da vsaka sv. bratovšina je kakor vert pri hiši. Rože in drevesa v vertu so zmiraj bolj varne, kakor une zvonaj verta, ktere kmali kdo ali odterga ali polomi; zatorej, ljube dekleta! ne dajte se motiti od naukov zapeljivega sveta, in dajte se zapisati v eno ali drugo sledečih bratovšin, v katero vam je ljubo in vam vaš dušni pastir svetujejo.

1. Dekliška ali križevska bratovšina.

Je za dekleta naj lepša in naj potrebniša. Ona ima ta sveti namen, da bi tiste, kterim je Bog zakon namenil, z deviškim vencem na glavi in v sercu k poroki prišle: tiste pa, kterim ga ni namenil, da bi čisto in brez madeža ohranile svoje devištvo, in vredne bile, po smerti z Jezusom pri poroki biti, kjer bodo imele lepe bele oblačila kot sneg, zelene palmove veje v rokah, in bodo angelji in svetniki božji njih ljubi svati in gosti. Zategadel, ljube dekleta! ki ste že zraven, prijazno in lepo vas pozdravim — veselite se; zakaj ve zdaj še same ne veste, kako srečne da ste. Prosim lepo in povabim pa tudi vas, ki še niste pristopile, ne mudite se in ne odlagajte, da se tudi vam ne zgodi, kakor tistim evangeljskim devicam, ki so svojega ženina zamudile.

2. Bratovšina presv. serca Jezusovega.

Namen te prelepe bratovšine je, da bi se naše serca v goreči ljubezni do Jezusa

vnele in se posebno mladim dekletam priporoča, da bi jih ljubezen do sveta ne oslepila. Če bote Jezusovo serce rade častile, bote tudi presveto rešnje Telo rade obiskovale, bote rade k spovedi in k sv. obhajilu hodile, in lahko rastle v vsem dobrem, kakor drevesa, ki so poleg potoka vsajene.

Ktera se v to sv. bratovšino zapisati da, mora moliti vsak dan očenaš, češenamarijo, vero in kratek zdihljaj:

**O Jezus, naj sladkejši serce, daj,
Da molim in ljubim te na vekomaj!**

Tudi je dobro, moliti sledečo molitev:

Molitev za odpustke.

O moj ljubeznjivi Jezus! iz hvaležnosti do tebe, in da bi svojo nezvestobo vsaj nekoliko popravila, tebi svoje serce izročim, se tebi vso vdam, in si terdno naprejevzamem, nikdar več ne grešiti. Amen.

Če to molitvico pred podobo serca Jezusovega zgrevano moliš, zadobiš enkrat na dan odpustke za sto dni; če jo moliš cel mesec vsak dan, zadobiš enkrat v mesecu popolnoma odpustek tisti dan, na katerem se čisto spoveš, sv. rešnje Telo vredno prejmeš in po namenu očeta papeža moliš. — Popolnoma odpustik tudi zadobiš:

1. Tisti dan, ko se zapisati daš.
2. V praznik presv. serca Jezusovega, ali pa v nedeljo potem.

3. Pervi petek ali prvo nedeljo vsakega mesca.
4. Šest petkov ali šest nedelj pred praznikom presv. serca Jezusovega.
5. Ob smertni uri, če boš vsaj v sercu zgrevana v presv. ime Jezusovo klicala.

3. Bratovšina presv. serca Marijnega.

Ta sv. bratovšina ima namen, po mogočni prošnji Marijnega presv. serca Boga prositi za spreobrnjenje grešnikov in krivovercov. Ktera Jezusa resnično ljubi, bo gotovo ljubila tudi Marijo, in se rada v to bratovšino zapisati dala.

Dnevi popolnoma odpustkov za to bratovšino so: 1. dan pristopa v bratovšino, 2. dan, ko smo bili keršeni, 3. novo leto, 4. nedelja pred prvo pustno nedeljo, 5. svečnica, 6. Marijino oznanenje, 7. Marijino rojstvo, 8. vnebovzetje, 9. čisto spočetje, 10. sedem žalost Marije, 11. dan spreobrnjenja sv. Pavla, 12. praznik sv. Marije Magdalene, 13. ob smertni uri. — Odpustke zadobiti, kar že tako veste, je treba, tisti dan se spovedati in sv. rešnje Telo vredno prejeti; sicer pa vsak dan moliti eno češenamarijo s pristavkom: O Marija, pribežališe grešnikov, prosi za nas!

Dobro je moliti tudi sledečo molitev sv. Bernarda:

M o l i t e v.

Spomni se, o preusmiljena devica Marija! da od vekomaj se še ni slišalo,

da bi bila ti zapustila kterega, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tvoje pomoči iskal in se tvoji prošnji priporočeval. Polna tega zaupanja hitim k tebi, o devic devica! k tebi pridem, pred teboj stojim grešnica in zdihujem: ne zaverzi moje prošnje, o mati večnega Sina, temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

4. Apostoljstvo molitve.

Ima enaki namen, kakor bratovšina presv. serca Jezusovega, s katero je tudi združeno, in kdor se da v apostoljstvo zapisati, je ob enem zapisan tudi v bratovšino serca Jezusovega: nasproti pa, kdor se zapíše v bratovšino serca Jezusovega, s tem še ni zapisan v apostoljstvo. Moli vsak dan očenaš, češenomarijo, vero in zdihljej:

**O Jezus, naj sladkejše serce, daj,
Da molim in ljubim te na vekomaj!**

Skerbi, da vse svoje dela, molitve in terpljenja, sv. maše in obhajila opravljaš na tanko sklenjena s svetim srcem Jezusovim, prizadevaj si, vse svoje misli, občutke in namene zedinjati z mislimi, občutki in nameni tega presv. serca, svojo voljo vsikdar z njegovo sv. voljo sklenjati — njemu živeti in njemu umreti. Dobro je tudi, če imaš čas, moliti sledečo

M o l i t e v.

Večni Oče! dovoli mi, da ti serce tvojega preljubeznjivega Sina Jezusa Kristusa tako darujem, kakor se tebi to božje serce pri vsih sv. mašah na altarju samo daruje. V edinosti z vsimi njegovimi vošili, občutki in nameni ti darujem tudi vse zasluženja, darove in gnade naše nebeške matere in kraljice Marije, vsih angelov, svetnikov in izvoljenih. Ravno tako ti darujem vse svoje lastne misli in želje, besede in djanja, terpljenja in molitve današnjega dneva. Vedno sklenjena z naj svetejšim srcem Jezusovim hočem danes delati, moliti in terpeti; sprejmi vse to, kakor dar češenja in zahvale, sprave in prošnje. Posebno pa naj bo vse to dar prošnje za razširjanje tvoje časti, za poviševanje svete cerkve, za spreobrnjenje nevernikov, malikovavcev, krivovercev, razkolnikov in grešnikov. Tudi naj bo ta dar za ohranjenje in vterdovanje nedolžnih, pravičnih in umirajočih, za rešovanje ubogih duš v vicah. Meni pa dodeli milost, da v ponižnosti, pohlevnosti, poterpežljivosti, pokoršini, čistosti in vsih čednostih podobna postajam zmiraj bolj in bolj naj svetej-

šemu sercu tvojega božjega Sina, da tisto ljubim in ljubim neprenehoma. Amen.

Spoznavano, ljubljeno, hvaljeno, slavljeno, češeno in poveličevano bodi vselej in povsod božje serce Jezusovo in neoskrunjeno serce Marije device! Amen.

Dnevi popolnoma odpustkov so:

1) dan sprejetja, 2) praznik sv. serca Jezusovega, 3) božič, 4) veliki petek, 5) velika nedelja, 6) vnebohod Kristusov, 7) Marijno čisto spočetje, 8) rojstvo, 9) oznanenje, 10) očiševanje, 11) vnebovzetje, 12) vsih svetnikov, 13) vsih vernih duš, 14) sv. Gregorija, 15) sv. Jožefa, 16) ssv. Petra in Pavla, 17) šentjanžev dan, 18) prvi petek vsakega mesca in 19) še en drugi dan v vsakem mescu, kterege si sama izvoliš (odpustik petka se sme tudi na prvo nedeljo prenesti), 20) o smertni uri, 21) šest petkov ali šest nedelj pred praznikom serca Jezusovega. — Te odpustike pridobiti je treba spovedati se, k božji mizi iti in moliti v namen sv. Očeta. Dalej:

1) Odpustik 60 dni zabobiš za vsako dobro delo. 2) Odpustik 7 let in sedemkrat štiridesetank ob štirih nedeljah pred praznikom Jezusovega serca. 3) Odpustike 30 let in trideset štiridesetank tiste tri dni po božiču; ob novem letu; ssv. treh kraljev dan; prvo, drugo in tretjo predpostno nedeljo; veliki petek, veliko saboto, celi velikonočni teden, belo nedeljo; v god sv. Marka in vse tri križove dni; binkoštno nedeljo

in vsaki dan binkoštnega tedna. 4) Odpustik 25 let in 25krat štiridesetank na cvetno nedeljo. 5) Odpustik za petnajst let in 15krat štiridesetank za tretjo adventno nedeljo, na biljo pred božičem, sveto noč, pri drugi božični maši, pepelnico in četrto postno nedeljo. 6) Odpustik za deset let in deset štiridesetank prvo, drugo in četrto adventno nedeljo, vsak dan velikega posta (razun že imenovanih), na biljo pred binkoštni in vse kvaterne dni celega leta. — Teh odpustkov se boš vdeležila, če boš le bratovsko molitev vsak dan zvesto opravljala.

Verh tega se udje molitvenega apostoljstva vdeležujejo vsih molitev, dobrih del in zasluženj, ki jih opravljajo in si pridobivajo duhovni redi Jezuitov, Marjanistov, Teatinarjev, Barnabinarjev in Trapistov.

Dostavek. V Konjicah in tudi drugod kjer očetje Jezuiti misijon imajo in misijonski križ postavijo, so za vse čase štirkokrat v letu popolnoma odpustki, in sicer:

1) En dan mesca grudna za tiste, ki vsaj trikrat vsakega mesca zgrevano in pobožno molijo tri očenaše in tri češenamarije in enkrat »Čast bodi Bogu« itd. v spomin tistih treh ur, ktere je Jezus na križu visel, in v namen svetega Očeta.

2) Ob obletnici postavljanja misijonskega križa (v Konjicah na dan sv. Ponkraca, na Prihovi na dan sv. Janeza Nepom.). Če pa ta dan na delavnik pride, pa v nedeljo potem.

3) Ob godu najdenja sv. križa.

4) Ob godu povišanja sv. križa.

Te odpustike pridobiti, je treba spovedi in sv. obhajila, in moliti v namen sv. Očeta.

Nepopolnoma odpustiki pa se dobé:

1) Pet let enkrat na dan, če pred misijonskim križem moliš zgrevana in pobožno tri očenaše, tri češenamarije in »Čast bodi Bogu« itd. v spomin tistih treh ur, ktere je Jezus na križu visel, in v namen sv. Očeta.

2) Sto dni vselej, kolikorkrat misijonski križ obišeš in pred njim moliš.

5. Bratovšina živega sv. roženkranca.

Ena naj lepših bratovšin je bratovšina živega sv. roženkranca, ktere namen je, svete skrivnosti našega odrešenja in zveličanja hvaležno premišljevati, in Jezusa in Marijo častiti in prositi, naj bi se sadu odrešenja vredne storili. — Petnajst udov se zbere, in vsak z med njih moli vsak dan eno skrivnost, tako da vsi vsak dan celi roženkranc izmolijo. Petnajst udov, ki se v molitvi tako verstijo, se imenuje „roža“, enajst rož ali 165 udov se imenuje „venec“ ali germ, in petnajst vencov ali 2475 udov se imenuje „Marijni rožni vert“. Predstojnik ali predstojnica mora skerbeti, da vsi udje zvesto molijo in opravljajo, kako jim reče. Kdor ne moli skrivnost, kakor

mu je ukazano, puli iz rože peresa, terga venec, ki se za Marijo plete, in pomaga sovražniku, da se v Marijin vertec prikrade in škodo dela.

Dekleta! molite rade sv. roženkranc, saj vam ne bo žal. Mislite si, da vselej, kolikorkrat odmolite eno skrivnost, odtergate za Marijo, svojo ljubo mater, eno rožo, ali belo ali rdečo ali romeno, in ji venec sple-tate — ona bo pa tudi za vas nebeški venec izprosila.

Dnevi popolnoma odpustkov za roženkran-sko bratovšino so: 1. dan pristopa v bratovšino, ali pa v nedeljo potem, 2. sveti dan, 3. novo leto, 4. praznik ssv. treh kraljev, 5. velikanoč, 6. veliko križevo, 7. binkošti, 8. praznik sv. trojice, 9. božjega telesa, 10. ssv. Petra in Pavla, 11. vsih svetnikov, 12. vsi prazniki in sopraz-niki Matere božje, 13. vsaka tretja nedelja v mescu. Se ve, da je treba tisti dan spovedati se in k božji mizi vredno pristopiti. Tudi je treba: 1. se zapisati dati v to sv. bratovšino, 2. moliti pobožno skrivnost, ki na te pride, 3. imeti paternošter, ki je v to žegnan, in na njega moliti, ne pa na perste, 4. moliti prej tri rožen-krance, enega za sv. očeta, družega za sv. cer-kev, in tretjega za mašnika, ki so paternošter žegnali.

Rekel sem, da moraš paternošter v rokah imeti, zakaj če ga v žepu imaš in ga ne vpo-trebuješ pri molitvi, ne dobiš odpustkov. Tudi ne smeš paternoštra, ki je žegnan, dražej prodati,

kakor ga kupiš, ker ravno skozi to bi zgubil žegen in odpustke; smeš ga pa ob smerti komu sporočiti. Vendar mora ta prej tri roženkrance moliti, preden zamore odpustkov deležen postati.

Dobro tudi bi bilo, ko bi se zavezale, da bo vsaka vsako leto pred sv. rešnjim telesom »uro« molila, v zadostenje za nečast, ki se Jezusu v sv. rešnjem telesu godí, in v pomoč vernim dušam, ki so bile pri tej sv. bratovšini.

Dekleta! molite rade sv. roženkranc, molite ga tudi pobožno. Marija je rekla en dan sveti devici Eulalii, da ji je ljubše, če pet razdelkov sv. roženkranca pobožno in počasi moli, kakor petdeset naglo in z majhno pobožnostjo.

6. Bratovšina ssv. Cirila in Metuda.

Namen te sv. bratovšine je, Boga prositi, da bi se milostno ozerl na razkolnike ali staroverce, in jih zedinil s sv. katoliško cerkvijo.

Moli vsak dan očenaš in češenomarijo s pristavkom: Sveta brata Ciril in Metud, prosita Boga za nas! — Na praznik ssv. Cirila in Metuda ali kaki drugi dan te osmine bodi v namen bratovšine pri sv. maši, ali pa k spovedi pojdi in k sv. obhajilu. — Skerbi, da svojih sosedov, prijatlov in znancov, kolikor Bog da, v bratovšino pridobiš.

Si v tej bratovšini, lahko dobiš popolnoma odpustik: 1. Na dan pristopa, 2. smertno uro,

3. na praznik ssv. Cirila in Metuda, ali kateri drugi dan te osmine, če greš k spovedi in sv. obhajilo vredno prejmeš, in v posvečeni cerkvi v namen rimskega papeža moliš. — Odpustik sedem let in sedem štiridesetank (po 40 dni) dobiš vsako kvaterno nedeljo; odpustik 60 dni pa za vsako dobro delo, ki ga s spokorjenim srcem in pobožno opraviš. — Dobro je tudi moliti sledečo

M o l i t e v.

O Bog! ki si nas po svetih bratih Cirilu in Metudu v edinost svete vere poklical, zedini zopet ločene brate in sestre naše k svoji sv. katoliški cerkvi, naj bo kakor v nebesih, tako tudi na zemlji le eden hlev in eden naj viši pastir. Za to te prosimo po zasluženju Jezusa Kristusa, po prošnji Marije, ssv. Cirila in Metuda, in vsih tvojih svetnikov. Amen.

7. Bratovšina sv. Leopolda.

Ima namen, pomagati misijonarjem v severni Ameriki. Kdor hoče v to bratovšino stopiti, mora 1. se zapisati dati, 2. vsak dan očenaš in češenomarijo moliti, in h koncu pristaviti: Sveti Leopold, prosi Boga za nas! 3. vsak teden en krajcar, ali celo leto 52 krajcarjev za misijone odrajtati.

Popolnoma odpustki za to bratovšino so:
 1. dan pristopa, 2. praznik čistega spočetja,
 3. praznik sv. Leopolda, 4. ob smertni uri,
 5. enkrat vsakega mesca, ako bratovske molitve
 zvesto opravljáš, vredno k spovedi in k sv. ob-
 hajilu greš, in v kaki žegnani cerkvi v namen
 rimskega papeža — za razširjanje sv. katoliške
 cerkve moliš. — Dobro je moliti tudi sledečo

M o l i t e v.

Ljubi Oče nebeški, ki si poslal svo-
 jega Sina nas vse zveličat, pridi k nam
 tvoje kraljestvo, naj tebe vsi ljudje prav
 spoznajo in častijo! Posebno usmili se
 ubogih divjakov, zamorcov, ki v daljnih
 krajih za morjem prebivajo, in so tudi
 naši brati in sestre. Daj jim spoznati
 pravo luč svete keršanske katoliške vere,
 daj njihovim učnikom dobro srečo, tvoje
 kraljestvo med njimi razširjati. Daj pa
 tudi nam pravo skerb za večno zveli-
 čanje, naj eden drugemu v nebesa po-
 magamo, kjer nas boš enkrat vse svoje
 dobre otroke združil, po Jezusu Kristu-
 su, Gospodu našem, po priprošnji Ma-
 rije device, sv. Leopolda in vsih ljubih
 svetnikov. Amen.

8. Bratovšina sv. Mihela.

Ima namen pomagati svetemu očetu, rimskemu papežu, ki so na zemlji naš najviši pastir in vidni poglavar naše sv. cerkve in so zljaj v veliki sili. — Hočeš pri tej sv. bratovšini biti, moli vsak dan za rimskega papeža in za sv. katoliško cerkev očenaš, češenonarijo, apostoljsko vero in čast božji Bogu . . . in vsako mlado nedeljo daruj dva krajcarja svetemu očetu v pomoč. Bog ti bo povernil; pa tudi popolnoma odpustke lahko dobiš na dan pristopa k tej bratovšini, in vsako leto enkrat, ako se vredno spoveš, sv. rešnje telo prejmeš, in ob treh praznikih sv. Petra kako cerkev obišeš, in za sv. cerkev moliš.

9. Molitvena družba z imenom

„Naša ljuba Gospá presvetega Serca“

v zvezi z materjo bratovšino „Notre Dame du sacré Cœur“ (ktera je od prič. višega škofa Bourges-skega cerkveno ustanovljena v kapeli misijonarjev presv. Serca v Issoudun-u na Francoskem in od Njih Svetosti Pija IX. dovoljena).

„Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas“. (100 dni odpustkov.)

„Spes desperantium“. Ona je upanje brezupnih.
(S. Efren.)

I. Namen te molitvene družbe. Po vse-zmožnej prošnji Naše ljube Gospé presv. Serca doseči duhovno, kakor tudi telesno pomoč v

najhujših zadregah, kjer je videti, da ni nobenega upanja več.

II. Koristi. 1. Prav posebna pomoč Naše ljube Gospé presv. Serca. 2. Delež od sadú sv. maše, ki se na altarji Naše ljube Gospé presv. Serca bere vsaki četrtek za žive ude. 3. Ravno tako od tiste, ki se bere za mertve vsak prvi četrtek slehernega meseca. 4. Priporočenje v vseh potrebah, ktere se naznanijo. 5. Udeleženje pri vseh molitvah in dobrih delih molitvenih družbenikov.

III. Pogoji. 1. Po imenu in priimku v molitveno družbo zapisati se. 2. Vsak dan zjutraj in zvečer moliti zdihlje: „Naša ljuba Gospá presv. Serca, prosi za nas!“

Svetuje se družbenikom. 1. Vsako jutro svoje molitve in dobre čela tistega dne darovati za priporočene potrebe molitvene družbe. 2. Svetinjo Naše ljube Gospé presv. Serca pri sebi nositi. 3. Ako kdo more majhen dar darovati za splošne stroške molitvene družbe. 4. Sv. Obhajilo o glavnih družbinih praznikih vredno prejeti namreč v praznik obrezovanja in darovanja Gospodovega v temeljnu; oznanjenja, obiskanja, vnebovzeta, rojstva, neomadožanega spočetja Marijnega, na Božič, v praznik N. L. Gospé presv. Serca (31. maja), Jezusovega Serca, sv. Janeza evang., sv. Bernarda, Avgúština in Frančška Salezija.

Zamorejo se zapisati tudi osebe brez njih vednosti, na katerih zveličanji je komu posebno ležeče, da jih prav posebno izroči v

brambo N. L. Gospé presv. Serca. Tudi že umerle zamoreš dati zapisati, da jih prošenj udeležiš.

Vsi katoliški kristjanje brez razločka starosti, spola ali naroda zamorejo biti udje te molitvene družbe.

IV. Odpustki. Popolni odpustki: V dan sprejetja. 31. maja, to je, v glavni praznik N. L. Gospé presv. Serca. V god neomad. spočetja M. D. V smertni uri. Na Božič in vnebohod Kristusov. V praznik Marijnega oznanjenja in njene maternosti (2. ned. mesca oktobra), pa v četrtek ali nedeljo vsakega tedna.

Nepopolni odpustki: 7 let in 40 dnevnic o godovih darovanja in obiskovanja Marijnega, sv. Janeza evang. in sv. Frančiška Salez. — 7 let, kolikorkrat družnik mertvega k pogrebu spremi; pri zvonenji za umirajočega zanj moli; kolikorkrat je pri očitnih ali osebnih zborih, pri Božji službi in duhovnih vajah; kolikorkrat je med tednom pri sv. maši; če zvečer vest spraša; če uboge, bolnike, jetnike obiše; če sovražnike spravi; — 60 dni za vsako dobro delo. — Vsi ti odpustki se zamorejo obrniti za duše v vicah. (Pij IX. 1864 in 1867.)

Izdatna molitev,

ktera naj se mnogokrat moli.

„Spomni se“. Spomni se, o naša premila Gospá presv. Serca, svoje neomejene moči, katero imaš nad Sercem

svojega prečešenega Sina! Poln zaupanja do tvojih zasluženj pridem tvoje brambe in tvoje pomoči prosit. O Marija, ki vse premoreš nad Jezusovim Sercem, nad tem Sercem, ki je neusušljiv studenec vseh milosti, in katero ti nam po volji odpirati zamoreš, da naj razlije nad ljudi svoje zaklade ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja; prosim te, dodeli mi milost, za katero serčno kličem . . . Ne moreš, o ne moreš mi odreči; in ker si moja mati, o naša mila Gospá presvetega Serca, zato milostno sprejmi mojo prošnjo in dobrotno me usliši. Amen.

Razne molitve.

Molitev za sv. čistost.

moj Jezus! tolikokrat slišim, da čistost in sramožljivost je deklet naj večje bogastvo in vsa njih lepota, daj mi, da druge časti in družega veselja ne bom iskala, kakor varovati svojo čistost in sramožljivo živeti. Lepota in mladost zgine, kakor roža, ki danes v svoji lepoti stoji in zalo cvete, juter pa pade, zvene in se posuši. Tako tudi lepo, nečimerno oblačilo moji slabosti sicer streže, tebi pa, o Gospod! je zoperno, ker le ponižnost ljubiš. In ko bi me ves svet hvalil in častil, ti pa bi ne maral za me, bi bila naj revniša, naj nesrečniša stvar na svetu. Zatorej le tebi dopasti želim, le ti, moj Bog! me rad

imej, drugo naj bo, kakor hoče. Vari me, prelepo te prosim, da ne bom poslušala zapeljivega prilizovanja in se ne dala preslepiti z nobenim posvetnim veseljem in z nobenim praznim obetanjem. Razsveti in poterdi me, da pri tolikih žalostnih in zapeljivih zgledih, ktere okoli sebe vidim, tudi jaz ne padem; da ne bom nikoli kaj gledala, govorila ali poslušala, kar je sveti čistosti nasproti in se za dekleta ne spodobi. S tvojo sveto gnado, o moj Jezus! hočem v svojem oblačilu ponižna, v svojem pogledu zderžna, v svojem govorjenju varna biti. — Napuh, prevzetnost, nečimernost ne smejo blizo mene, iz serca se jim odpovem. O moj Jezus! daj mi popolno čistost, da bom vse zapeljevanje in vse skušnjave srečno premagala. Daj mi gnado v skušnjavah, da bom tvojo pričujočnost vseskoz pred očmi imela, in da nikdar tebe ne pozabim. — Pred tvojimi očmi me nobena noč in tema ne skrije, ti veš moje najskrivniše misli in želje. Ko bi moji grehi pred ljudmi tudi skriti ostali, vendar tvoji pravični sodbi in strašnemu peklu bi ne mogla oditi. Moja hudobija bi enkrat gotovo na dan prišla, in moje

kratko nagnusno veselje bi se v grenke solze in večni jok spremenilo.

O moj Bog in Gospod! obudi v moji duši veliko sovraštvo do vsega, kar čistost omadežuje, da bo moje serce in moje telo zmiraj čisto in sramožljivo ostalo, da bom vse svoje ude in moči do smerti brez madeža ohranila, in ko enkrat umerjem, svojo čisto dušo v tvoje svete roke izročila. — Daj mi, da bom spoznala žalostni konec in nezmerni brezen, v kterega gerda nečistost človeka verže, in iz kterega se nobeden več ne izkoplje.

O Jezus! daj mi gnado, da bom večkrat premišljevala, kaj bo enkrat z menoj — kaj bom imela od vsega tega, kar mi svet zdaj ponuja in obeta. Daj mi gnado, da si večkrat v spomin pokličem tiste strašne kraje, kjer nečiste duše vekomaj terpijo, kjer jih červ grize noč in dan, kjer jih grešna vest skli in peče, da nobeden ogenj tako. Oh, kaj vendar bo počela nečista duša doli v večnem plemenu, ko se bo spomnila svojega življenja! „Oh“, bo zdihovala v eno mero, „kaj sem mislila, da sem tako živela! Oh, kaj sem storila! kaj sem zgu-

bila! Oh, kje se znajdem! in na vse večne čase! brez odrešenja, brez polajšanja! brez upanja! — Oh! in vsega tega sem si sama kriva! Jojmene! Jojmene!“ — Tresem se in omedljuje, ko se spomnim svoje slabosti, in se spomnim, kako lahko bi tudi jaz v ravno tako nesrečo prišla, v kakoršno toliko deklet pride.

Obljube vedne čistosti zdaj še ne storim, vendar terdno sklenem, vse storiti, da predrago rožo svete čistosti ohranim, in se skerbno ogibati vsega, kar je za me nevarnega. Da se pa jaz slaba stvar od hudobnežov pretantati ne dam, mi stoj ti, ljubeznjivi Jezus! na strani; daj mi gnado, da se bom vsim skušnjavam serčno ustavljala, in da se v nobeno slabo priložnost ne podam. — Preljubi Jezus! ponižno te prosim, pomagaj mi, da svojo čistost do konca ohranim, in da zmiraj tvoja ljuba nevesta ostanem. O Jezus! moj preljubeznjivi ženin! le tebi želim dopasti, le tebi služiti, le tebe čez vse ljubiti. O moj Jezus! če le tebe imam, vse imam; če pa tebe nimam, clo nič nimam.

O Marija, brez madeža spočeta, roža in lepota vsih devic! tebe si izvolim

v zgled svojega zadržanja in za svojo tovaršico vse dni svojega življenja. Pomagaj mi, da tvojo sveto čistost zvesto posnemam, da sramožljivost ohranim in pridem tudi jaz med tiste izvoljene, ki tam v nebesih jagnje božje spremljajo, in prepevajo tisto sveto, novo pesem, katero le device znajo in zastopijo. — Oh Jezus, moj Jezus! usliši me. Amen.

Molitev za ljubezen do deviške sramožljivosti.

O moj Jezus! solze me polijejo, ko slišim od Marijne sramožljivosti, da druga spola ni poznala in se je clo angelja prestrašila. O lepo te prosim, daj tudi meni to prelepo rožo svete sramožljivosti, da se bom vsakega slabega znanja skerbno ogibala, svoje počutke pridno zatirala, svoje truplo varno prikrivala, svoje ude v časti imela, in se sama in vpričo ljudi vselej tako zadržala, kakor se sramožljivi deklici spodobi. O Jezus, prosim, usliši me! Amen.

Molitev za dar sv. ponižnosti.

Jezus! ki si bil krotek in iz serca ponižen; ki si Marijo zavoljo njene sve-

te ponižnosti za svojo mater izvolil; ki si zmiraj učil, da le kdor se ponižuje, bo povišan, in kdor hoče biti naj večji v nebeškem kraljestvu, naj bo tukaj naj manjši — lepo te prosim, daj tudi meni, da ne bom častilakomna, preveč na se deržala in po hvali ljudi hrepenela; da ne bom nikoli na prvo mesto silila, temuč rada na zadnje mesto se usedla; da moje veselje bo, dekla tvoja biti in dekla drugih ljudi. O Jezus, prosim, usliši me! Amen.

Molitev za sveto poterpežljivost.

O moj Jezus! kaj vse si terpel, in kako po krivici si terpel, in vendar nikoli ni jeza tvojega milega obraza skaklila! Prosim te, daj tudi meni, da bom pohlevna, krotka, poterpežljiva in v vsem, kar me zopernega zadene, tvoji sv. volji vdana. Daj mi, da bom prav spoznala gnusobo krivične jeze, da bom serčno se vojskovala in ne prej miru si dala, dokler ne postanem tudi jaz tiha, mirna in krotka, kakor si ti bil. O Jezus! prosim, usliši me! Amen.

Molitev k svojemu angelju varhu.

O ljubeznjivi prijatelj in zvesti tovarš moj, sveti angelj varh! ki te je Bog za mojega varha postavil, lepo te počastim in ponižno se ti priporočim. Mlada sem še, slaba, nevedna in ne poznam vsih nevarnost, ki dekleta čakajo. Oh, prosim te, bodi moj prijatelj in tovarš tudi za naprej, in varuj me vsih nevarnost na duši in na telesu. Po dnevu me spremeljaj, po noči poleg mene stoj in vse skušnjave od mene odbijaj. Ko bi pa vendar tako nesrečna bila, in bi v kako slabo priložnost prišla, oh napolni me s svetim strahom, da bom o pravem času bežala in nedolžnost svojo otela. Posebno pa na zadnjo uro, ko bo smertna sapa po meni letela, mi na strani stoj, in pelji mojo dušo kje v sveti raj. Amen.

Molitev k sv. Jožefu.

O sveti Jožef! ki si bil mož po božjem sercu, si bil ženin prečiste device Marije in varh mojega Gospoda Jezusa Kristusa; bodi tudi moj varh na nevarnem potu mojega življenja, da čista ostanem na duši in na telesu. Priporoči

me Jezusu, priporoči me Mariji vselej devici, in ne dopusti, da bi belo oblačilo kerstne nedolžnosti ogerdila ali raztergala. Posebno pa te prelepo prosim, da na zadnjo uro z Jezusom in Marijo k meni prideš, in mojo dušo v večno veselje sprejmeš. Amen.

Molitev k svoji patroni.

Bodi mi počešena, moja patrona, sveta I., ki si mi bila pri sv. kerstu za varhinjo dana. Prosim te, vzemi me za svojo rejenko, peljaj me po tisti stezi, po kateri si ti hodila, in sprosi mi gnado, da zvesto spolnujem vse, kar sem pri sv. kerstu obljubila, da zmiraj sramožljivo, čisto in sveto živim, in kolikorkrat bom v kako nevarnost prišla, stopi k meni, in reši in brani me, da se ne bom kaj pregrešila. Sprosi mi gnado, da bom enkrat s teboj v nebesih ljubega Jezusa gledala in vživala. Amen.

Molitev k sveti Barbari.

O čista nevesta Jezusova, devica in marternica, sveta Barbara! Kako pri-serčno si ti Jezusa ljubila! Nisi se bala

ne terpljenja ne smerti, in rada si umerla iz ljubezni do sv. čistosti in do svojega nebeškega ženina. Prosim te, sprosi tudi meni veliko ljubezen do Jezusa v življenju in v smerti, sprosi mi srečno zadnjo uro. Sprosi mi gnado, da ne umerjem brez svetih zakramentov, ampak da prej ko se loči moja duša od tega sveta, vredno prejmem sv. rešnje telo, in da tudi nad menoj se bodo dopolnile Jezusove ljubeznjive besede: Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Kdor bo od tega kruha jedel, bo večno živel. Amen.

Molitev pri zbiranju stana.

Moj Jezus! ti poznaš moje serce in dobro veš, da mi ni za svet, ne za njegovo veselje — le za mojo dušo mi je, da bi jo zveličala. Rada vse dam, rada pa tudi vse pustim, da bi le moja duša zveličana bila. O Gospod! povej mi, kaj mi je storiti? pokaži mi stan, ktereга si mi odločil, v katerem bi naj lažej tebi služila. Razsveti mojo slabo pamet in vodi me, da ne bom po svojem mesenem nagnjenju stana si zbirala; razsveti pa tudi mojega spovednika in moje

starše, da mi bodo prav svetovali; da bom to storila kar je tvoja sv. volja, kar je tebi v čast in meni v zveličanje. Amen.

Molitev za postni čas.

Hvala, večna hvala ti bodi, moj Jezus! da sem dočakala svetih postnih dni — oh da bi jih le v svoje zveličanje obernila. Sklenem in obljubim, da se bom ogibala, kolikor bo mogoče, posvetnega hrupa in veselja, in se bom ponižno oblačila; sklenem, da se bom po tvojem zgledu pokorila s postom, z zatajevanjem, z molitvijo in s svetim premišljevanjem. Vsak dan bom ogledovala tvoje kervave in globoke rane, in se bom ozirala na visoki križ, na katerem si v neznanih bolečinah namesti mene umerl. O Jezus, ali smem jaz grešnica blizo tebe? Ponižno ti poljubim roke, ktere so proti meni razpete, poljubim ti noge, s kterimi si me iskal, poljubim ti tvojo prebodeno stran, s ktero si mi svojo ljubezen pokazal. Molim te, o Jezus! in častim: ti si moj Bog in Odrešenik — v tvoje petere rane izročim svojo dušo. Amen.

Molitev pred božjim grobom.

O moj Zveličar Jezus Kristus! s ponižnim in pobožnim srcem tukaj klečim in ti hvalo dajem za neizrečeno ljubezen, katero si od jasic do groba meni skazal. Ti si me tako ljubil, da si voljno in rad vse preterpel, in si strašno smert na križu storil, da le jaz grešnica živim. O Jezus! koliko si za me storil, koliko si za moje odrešenje terpel! Oh, kako se ti zamorem po vrednosti zahvaliti za vse tvoje dobrote, ktere si mi od prvega začetka svojega svetega življenja da svojega groba skazal? Jaz ne vem nobene boljše zahvale, kakor po tvojih stopinjah hočem hoditi in tvoj sv. zgled posnemati. Ja, moj Jezus! tudi jaz hočem s teboj umreti, in se v tvoj grob položiti, da bom s teboj tudi vstala. Umreti hočem sama sebi, zapeljivemu svetu in vsim grehom, da bom vstala k pobožnemu, tebi dopadljivemu življenju. O Jezus! vzemi me v svoj grob, da bom vse v njem pustila, kar me pred teboj omadežuje, da bom očišena s teboj iz groba vstala. V tvoj grob položim vso svojo pregreho: svoj

napuh, svojo nepoterpežljivost in jezo, svojo mlačnost v službi božji, svoje hudobne misli in besede, svoje pregrešno djanje in vse počutke svojega slabega života, da bom posihmal le tvojega britkega terpljenja in tvoje grenke smerti se spominjala, in greh čedalje bolj sovražila, ker si ti le zavoljo greha toliko terpeti moral. O Jezus, moj odrešenik! v tvoj grob položim svojo dušo in svoje telo; odvzemi, kar je pregrešnega; poterdi, kar je slabega; zaceli, kar je ranjenega; očisti, kar je omadežovanega: da bom vsa prerrojena iz groba svojih grehov vstala, in s tvojo gnado tebi vedno čast in hvalo pela. O moj Jezus, naj boljši prijatelj moje duše! ker te zdaj v tem presvetem zakramentu molim, prosim te ponižno, poterdi me s svojo gnado v tem mojem terdnem naprejevzetju. Poterdi me v živi veri, v terdnem zaupanju in v goreči ljubezni, da bom ovenčana s temi čednostmi k tebi v nebesa prišla, kjer bom večno gledala, kar zdaj varujem, upam in ljubim — tebe, o Jezus! svojega Gospoda in Boga. Amen.

Molitev za družbine tovaršice.

Spodobi se, moj Jezus! ker za druge molim, da prosim še posebej za svoje družbine tovaršice, ki so z menoj vred se zavezale, čisto in sramožljivo živeti in za svojo nedolžnost posebno skerb imeti. Milostno se ozri na naše lepo in sveto društvo, in skaži nam obilno svojo gnado, da se vsega, kar je zoper sv. čistost, skerbno varujemo, svoje serce in svoje truplo čisto ohranimo, po dekliško živimo in tebe čez vse ljubimo.

O kako srečna sem vendar, ker sem sklenjena s toliko pobožnimi dekletami, in sem deležna vsih njih molitev in zasluženj. O moj Jezus! ko jih vidim tukaj v cerkvi, kako molijo; ko jih vidim pri božji mizi, kako so v tebe vse zamišljene, me je sram, da sem jaz tako mlačna, tako raztresena. Ali ker vem, da tudi za me molijo, imam upanje, da njih gorečnost bo nadomestila mojo mrloto, mojo pomankljivost. Razlij tedaj, o Gospod! svojega svetega Duha čez nas vse, da, ker smo tukaj združene, bomo združene tudi v nebesih v tvojem naročju se veselile vekomaj. Amen.

Molitev za boleno družnico.

O Gospod Jezus! oglej se na mojo tovaršico, ki je bolena in jo hudo ima. Prosim te, če je tvoja sv. volja, daj ji spet ljubo zdravje; naj ji ta bolezen ne bode k smerti, temuč tebi v čast in nji v lepšo krono. Daj ji gnado, da bo v svoji bolezni voljna in tebi vdana; daj vsim, ki ji strežejo, da ji bodo v ljubezni stregli; daj pa tudi meni, da se bom večkrat spomnila, da smert neprenehoma kosi, in tudi mlade rože pod njeno koso padajo. O Jezus! prosim te, usliši me. Amen.

Molitev za rajno družnico.

Jezus! prosim te za svojo družbino sestro, ki je v tvoji gnadi umerla in zdaj v hladnem grobu počiva. Prosim, odpusti ji milostno, če ima kak dolg še plačati, očisti jo, če ima kak madež še nad seboj, in pusti jo priti pred svoje sveto obličje, v versto svetih devic, s katerimi združena bo tebi, svojemu ženinu, veselo pesem pela na večne čase. Amen.

Molitev za svojega spovednika.

Jezus Kristus! ki si nam mašnike za svoje namestnike dal, da nam v tvojem imenu grehe odpušajo, ponižno te prosim, ozri se milostljivo na svojega služabnika, ki so moj spovednik, in razsveti in napolni jih z darovi svojega sv. Duha, da bojo grešni stan moje duše prav na tanko spoznali, in mi vselej take nauke dajali, da bom zmiraj po pravem potu hodila in od dne do dne čistejša in pobožniša prihajala. Poverni jim tudi ves njih trud, ki ga z menoj imajo, z nebeškim veseljem — meni pa daj, da jih bom rada ubogala, se njih sodbi vseskoz voljno podverгла, vse njih nauke globoko v serce si zapisala, in stanovitno po njih živela. Amen.

Molitev za žive starše.

O Bog! ki hočeš, da naj svoje starše spoštujem, in si mi za to časno in večno srečo obljubil, lepo te prosim, usmili se mojega ljubega očeta, moje ljube matere. Daj mi gnado, da bom rada storila, kar mi rečejo, rada opustila, kar mi prepovedujejo — da jih ne

bom žalila in jim težkega serca delala. Požegnaj jih in poverni jim na duši in na telesu vse, kar so mi dobrega storili in mi še storijo. Daj jim zdravje in dolgo srečno življenje, daj jim obilno vsega dobrega, po smerti pa nebeško veselje. Amen.

Molitev za rajne starše.

O Bog! lepo te prosim, usmili se mojega rajnega očeta, moje rajne matere, ki si jih meni vzel in k sebi zaklical. Poverni jim ti vse dobrote, ki so jih meni skazali, in jim jih jaz nisem mogla poverniti. Odpusti jim njih grehe, ki so jih morebiti zavoljo mene storili, reši jih iz terpljenja, v katerem se morebiti še čistijo, in vzemi jih k sebi v nebeško veselje. Naj jim sveti večna luč, naj počivajo v miru. Daj pa tudi meni pravično živeti, srečno umreti, in za njimi k tebi priti v večno veselje, kjer nas nobena smert več ločila ne bo. Amen.

Molitev za brate in sestre.

O Bog! ki tako modro in ljubeznjivo vsako serce vodiš, vodi tudi moje serce

in serca mojih ljubih bratov in sester, da bomo le dobro ljubili, zmirom po pravem potu hodili, in ven in ven pošteno in čedno se zaderžali. Ne dopusti, da bi se kdo zmed nas od zapeljivega sveta zmotiti dal, da bi očetu ali materi žalost in težko serce delal, da bi hiši in žlahti v sramoto bil. Daj nam pa tudi, da se bomo med seboj lahko zastopili in v lepem miru živeli, enkrat pa skupaj se veselili v svetih nebesih. Amen.

Molitev zoper skušnjave.

O Marija, prečista devica in moja preljubeznjiva mati! oglej se na revno siroto, ki pod tvojo brambo in varstvo zoper grehe in skušnjave pribežim. Darujem ti svoje oči in ušesa, svoj jezik, svoje roke in serce, da jih vsakega greha obvaruješ. Pomagaj mi, o mati milosti, da nikdar Jezusa, tvojega Sina in svojega Boga ne razžalim. V skušnjavi hočem vselej k tebi zdihovati in klicati: Prečista devica! v skušnjavi sem, pomagaj mi; vsa sem Jezusova in Marijna, kterima sem se na vekomaj darovala. (Zdaj moli tri češenamarije.)

Po svojem svetem devištvu mi očisti, o prečista devica Marija! serce, telo in dušo — v imenu Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha. Amen.

Molitev v čast Kristusovega terpljenja.

O ljubeznjivi Gospod Bog Jezus Kristus! ki si v odrešenje sveta iz neskončne ljubezni do človeškega roda hotel biti rojen, obrezan, od Judov zaveržen, od Judeža s kuševanjem izdan, z vervmi zvezan, kakor nedolžno jagnje k smerti peljan, in pred nevredne obličja Anaza, Kajfeža, Pilatuža in Herodeža nespodobno postavljen, od krivih prič tožen, neusmiljeno gajžlan, zaničevan, zapljuvan, s ternjem kronan, za uho udarjen, s terstom tolčen, čez oči zavezan, oblačil obropan, z žreblji na križ pribit, s križem na kviško povzdignjen, med razbojnike postavljen, z žolcem in jesihom napajan, in s sulico preboden biti. O Gospod! po tih svojih presvetih martrah in tem terpljenju si me odrešil, ktere sem si jaz zaslužila, ne ti; pa iz ljubezni do mene si jih ti prestal. — Jaz nevredna grešnica počastim tvoje sveto

terpljenje z največo pobožnostjo in zahvalo. S svojim sv. križem, s svojo bitko smertjo in s svojim nedolžnim srcem, ki je bilo iz ljubezni do nas prebodeno, obvaruj me peklenških kazni, in stori dobrotjivi, da tudi mene pripelješ, kamor si pripeljal spokornega razbojnika, ki je bil križan na tvoji desni strani. Ki živiš in kraljuješ z Očetom in sv. Duhom na vekomaj. Amen.

Molitev za Marijne praznike.

O Marija, čista in neomadežovana devica, mati našega Zveličarja! Ti si kraljica nebes in zemlje, upanje v vsakem upanju, naša pomočnica, polna časti, polna čednosti in gnade. Čez vse si, kar nebesa obsežejo. Svetloba te obdaja, lepša kakor solnčna luč. — Ti si bila edino zaupanje naših očakov, slava prerokov, hvala apostelov, krona vsih devic in svetnikov. Ti si tista mladika Jese, ktera je naj lepšo cvetlico obrodila. Ta cvetlica je tvoj Sin, ki je Bog in človek; in ti, ki si njegova mati, si tudi devica — devica pred rojstvom, v rojstvu, po rojstvu svojega božjega Sina, vselej neomadežovana, vselej čista. — O deviška

mati! ti si zaupanje grešnikov, pribežališe revnih, zdravje bolnikov, tolažba žalostnih, ti si veselje vsih pobožnih deklet. Vzemi mene in moje tovaršice pod perute svoje materne ljubezni; usmili se nas! V grehu in velikih revšinah kopernimo, pomagaj nam, in bodi naša ljuba mati! V tebe zaupamo, o milosti polna devica! s solznimi očmi te prosimo, prosi za nas, da nas tvoj Sin ne zaverže zavoljo naše mlačnosti, kakor nespametne device, temuč nas za svoje ljube neveste spozna in vzame. Oh, naša srednica, naša pomočnica! spravi nas s svojim Sinom, priporoči nas svojemu Sinu, in postavi nas enkrat pred svojega Sina, da se ž njim in s teboj veselimo. Amen.

Molitev za varstvo Marije.

Presveta devica in božja porodnica! jaz I., ako ravno nevredna v število tvojih služabnic vzeta biti, vendar polna zaupanja v tvojo preveliko milost in usmiljenost danes vpričo svojega angela in vsih svetnikov nebeških tebe za svojo pomočnico in preljubo mater izvolim. Terdno sklenem, ti zvesto in pokorno

služiti, in te vseskoz in vselej kakor dobra hči častiti. Prizadevati si pa tudi hočem, kolikor mi bo mogoče, da te bodo tudi drugi spodobno častili. Zato, o preljubeznjiva mati! pri presveti kervi tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa te ponižno prosim, da me vzemeš v število svojih služabnic in otrok, in mi sprosiš od Boga gnado, da se v mislih, besedah in delih vedno čisto, sramožljivo, in sploh tako zaderžim, da Bogu in tebi vsa dopadem, in se enkrat s srečno smertjo iz tega življenja ločim. Amen.

Molitev za srečno zadnjo uro.

O ljubeznjiva in od vekomaj izvoljena devica, mati Jezusova, Marija! prosim te po tisti tvoji in tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa britkosti in grenkosti, ki sta jo vidva imela, ti pod križem, on pa na svetem križu: da mi na pomoč prideš, ko se bo moja uboga duša od telesa jela ločiti, da jo v svoje milostljive roke sprejmeš, in svojemu ljubeznjivemu Sinu Jezusu Kristusu izročiš. Ponižno prosim in iz globočine svojega serca zdihujem: Ne zapusti me, Marija!

ne v življenju, ne v smerti. Ne zapusti me, Marija! ko bom od vsega sveta zapušena na smertni postelji ležala. Ne zapusti me, Marija! ko bo smertni pot me oblival. Ne zapusti me, Marija! ko bodo peklenški sovražniki me obdajali in si prizadevali, me v obupnost pripraviti. Ne zapusti me, Marija! ko moj jezik ne bo mogel več presvetih besedi: „Jezus, Marija, Jožef“ izreči. Ne zapusti me, Marija! ko svojih slabih rok ne bom mogla več k tebi na pomoč stegovati. Ne zapusti me, Marija! ko moje uderte oči ne bodo mogle tvoje svete podobe gledati. Ne zapusti me, Marija! ko mi bo grenka smert serce utergala. Ne zapusti me, Marija! ko se bo moja uboga duša od trupla ločila. Ne zapusti me, Marija! ko se bo moja uboga duša polna straha in trepeta pred ojestrega sodnika ustavila. — Ne zapusti me, Marija! in z Jezusom in s sv. Jožefom pridi mi na pomoč ob moji zadnji uri, in sprosi mi srečno smert. Amen.

Duhovni testament.

Ne odlagaj ga narediti, in pogosto ga preglej —
če ne večkrat, vsaj enkrat v tednu.

Ker sem rahla in se moja smertna ura vedno bliža, sem sklenila, danes ko se še popolnoma zavem, svoje misli odkriti in zapisati, in pričujem v imenu presv. Trojice, da to je moje poslednje sporočilo — moj testament, ki velja od danes za naprej, velja v smerti in po smerti, in se ima vse na tanko in zvesto spolniti.

1. Svojo dušo in svoje telo, svoje zdravje in življenje, svoj um in spomin, svojo voljo in svoje serce, in vse kar imam, izročim Jezusu. On je moj Gospod, on je moje veselje, moje bogastvo, moja čast in moje vse — zdaj in za vselej. Njegova sem živa, njegova sem mrtva.

2. Vse, kar je Bog razodel in sv. katoliška cerkev uči, verujem in za resderžim, in dala bi raji kri in življenje, kakor zatajila le eno resnico svete vere.

Ko bi pa se primerilo, da bi ob pamet šla, ali bi huda bolezen ali satan peklen-ski me motil, in bi kaj mislila, govorila ali storila zoper sv. vero, povem zdaj vsim in odkrijem, da kaj takega bi ne bila resnica moja, ne bila bi moja volja — toraj bi tudi nič ne veljalo, ne pred Bogom, ne pred ljudmi.

3. Vse svoje grehe, kar sem jih storila ves čas svojega življenja, rada ali nerada, sama ali z drugimi, skrivno ali očitno, ali se jih zavem ali ne zavem, prekličem in obžalujem iz globočine svojega serca, in prosim mojega Boga in Odrešenika, da naj jih mi milostno odpusti. Obljubim pa tudi pri Bogu in pri nebesih, da hočem z gnado božjo grehu popolnoma odmreti; in iz serca rada se podveržem vsakej pokori, katero mi je moj Oče nebeški odločil ali namenil.

4. Vsim, ki so me kdaj v mojem življenju razžalili, iz serca odpustim in prijazno jim roko podam; prosim pa tudi vse, ktere sem jaz kdaj razžalila, ali jim

kako krivico storila ali pohujšanje dala, da mi odpustijo.

5. Svoje družbine tovaršice, svojo žlahto in vse, ki so mi kterikrat kaj dobrega storili, izročim v naročje Marije, moje nebeške matere, naj jim bode ona zvesta varhinja in pomočnica — zdaj in v smertni uri.

6. Kakor sem zmiraj želela in prosila, želim tudi zdaj in bom želela, dokler bo kaka žilica v meni tripala, da bi umerla v gnadi božji, v naročju Jezusa in Marije, da bi se, napreden mi serce zastane, še spovedala, presv. rešnje Telo prejela in v sv. olje djana bila. Želim deležna postati vsih svetih maš, prošenj in molitev, ki se do sodnega dneva opravljale bodo, in vsih ssv. odpustkov, ktere cerkev umirajočim daje.

Za priče te moje zadnje volje naprosim tebe, prečista devica Marija, tebe moja ljuba patrona, sveta I.! in tebe, moj desni angelj varh! Vam se priporočim, vi skerbite, da to moje sporočilo

se bo zvesto in popolno spolnilo; in v
znamnje, da ta moja poslednja volja ni
prisiljena, ampak prosta in vesela, se
podpišem z lastno roko.

I. I.

naj nevredniša stvar božja.

Popotni žegen.

Če kamo greš, pokropi se z žegnano vodó, in se
pokrižaj, rekoč:

Žegnaj me, vsegamogočni Bog in
mi daj svojega svetega angela za vodni-
ka in tovarša, da zdrava in srečna pri-
dem, kamor je božja volja. V imenu
Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha.
Amen.

Nauki in molitve za bolnice.

Eklekta! vaša posebna dolžnost je obiskovati tovaršice in prijateljice svoje, če zbolijo, in streči jim po svoji moči. Če imate kaj jim prinesiti, kar nimajo, post. belega kruha, suhih češpelj ali sliv, ali kako jabelko, toliko lepše za vas. Če ima ktera kako nalezljivo bolezen, post. legar ali grižo, ne usedite se preblizo, ne v nje sapo; ampak k zglavju tako, da v znožje gledate, da tudi ve boleznih ne nalezete. Če je ktera na persih bolena, ne izprašujte je predolgo, ker veliko govoriti ji lahko škoduje; boljše je, da ji ve kaj poveste ali iz bukev berete ali molite — vendar predolgo brati ali prehitro moliti, bi tudi prav ne bilo.

Če pa morebiti ti sama bolehati začneš, je prvo, da jenjaš od težkega dela,

da po malem ješ in piješ, dokler bolezi ne poznaš. Ne uživaj mastnih, težko prekuhljivih jedi, in zderži se vina, ker vino je za bolene večdel škodljivo, in naj bolj zdrava pijača je dobra voda. Če greš k zdravniku, ne hodi sama; nektera že je šla, je telesno zdravje dobila, pa nje duša, nje nedolžnost je umerla. — Daj se kmalo previditi, če tudi nevarnost ni še tako velika; zakaj bolezen včasih hitro raste, in te utegne tako oslabiti, da se ne boš več zavedila. Če pa bolezen delj časa terpi, je dobro in modro, se večkrat spovedati.

K svoji postelji obesi kako podobo Marije prečiste device, in rada se oziraj na njo, ki je tvoja ljubeznjiva mati, in te gotovo ne bo zapustila, če boš prav serčno zaupanje imela do nje. Oskerbi si tudi kak križec, in večkrat ga pritisni na svoje serce in usta, in reci: „*O moj Jezus! rada terpim iz ljubezni do tebe — odpusti mi moje grehe*“.

Če bolnica umirati začne, pokrižaj jo večkrat na čelu, očeh, ustih in persih z znamnjem sv. križa, in reci: „*Jezus Nazarenski, reši jo zavoljo svojega imena!*“ — Pokropi jo z žegnano vodo, derži ji pred očmi podobo križanega Jezusa, in stori ž njo križ čez njo, rekoč: „*Žegnaj te Bog † Oče, ki te je vstvaril! Žegnaj te Bog † Sin, ki te je odrešil! Žegnaj te Bog † sv.*

Duh, ki te je posvetil!“ Daj ji večkrat britko martro kušniti, in opomni jo, da naj se popolnoma njemu izroči; opomni jo tudi, da dekleta križevske bratovšine ob smertni uri dobijo popolnoma odpustik.

Ko se smert bliža, umirajoči luč prižgi, poklekni in moli litanije in cerkvene molitve za umirajoče. Ko že pojema, ji sladko ime „Jezus“ in druge zdihljeje tako dolgo izrekuj, dokler ne sklene. Po smerti moli: „Pridite na pomoč“ itd. (Stran 354.)

Molitev bolene deklina k nebeškemu Očetu.

Dobrotljivi moj Oče nebeški! ti si me po svoji božji previdnosti s to boleznijo obiskal, zato ko me ljubiš in mi priložnost dati hočeš, da bi kaj več za nebesa prislužiti zamogla. Zdaj tukaj ležim z boleznijo in s slabostmi obdana, in nobenega ni, da bi mi pomagati zamogel, kakor ti sam. — Gospod! spoznam, da si zmiraj dober in usmiljen; spoznam, da sem s svojimi grehi vse hujše kazni zaslužila, kakor mi jih tukaj nalagaš. Zato hočem s tvojo gnado in pomočjo terpljenje in bolezen, ktero si mi ti zdaj poslal, s poterpežljivostjo prestati, da bom tvojo božjo čast povišala, za svoje velike grehe

ti nekoliko zadostila, in časne kazni, ktere bi imela za svoje grehe v vicah terpeti, že tukaj nekoliko dostala.

O moj nebeški Oče! če je pa tvoja volja, če je tebi k časti, moji duši pa k zveličanju, da spet ozdravim, te pa ponižno prosim, vzemi to terpljenje, to bolezen od mene; pa ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi. Ti si moj naj boljši zdravnik, le ti me zamo-reš ozdraviti. O Gospod! pridi tedej in ozdravi me, če je tvoja sveta volja. Jaz sicer nisem vredna, da bi ti k meni prišel; pa zapovej moji boleznì le z eno besedo, in prec me bo zapustila.

O Gospod! ljubi moj Oče nebeški! ti si moja edina pomoč, k tebi kličem v svojih nadlogah, k tebi zdihujem v svojih težavah, k tebi pribežim v svoji boleznì; vzemi me v svojo sveto gnado, in odpusti mi milostljivo vse moje grehe, s kterimi sem te tolikokrat v svojem življenju razžalila — vzemi kelih terpljenja, če je tvoja volja. Če pa hočeš, da še dalej terpim ali še clo umerjem, naj se zgodi, kakor je tebi dopadljivo; le samo to te prosim, daj mi pravo keršansko

poterpežljivost, da bom vse voljno prestala; daj mi stanovitnost do konca, da ne omagam, ampak da tudi v težavah in v terpljenju tebi vselej zvesta ostanem; daj mi zadnjič po Jezusovim zasluženju gnado, da se srečno ločim iz tega sveta, da v tvoji sveti gnadi umerjem, in tamkaj pri tebi na večno živim. Amen.

Molitev k materi božji.

O presladka devica Marija, moja preljubeznjiva mati in priprošnjica! s priserčno ljubeznijo te objamem, in z otročjim zaupanjem te poljubim. O preljuba mati! stoj mi posebno zdaj v bolezni in na mojo zadnjo uro na strani, in ne zapusti me. Prosi za me svojega ljubega Sina, in zadobi mi odpušenje mojih grehov. Obegni k meni svoje milostljive oči, in pokaži mi Jezusa, žegnani sad svojega telesa. O dobrotljiva, o usmiljena, o sladka devica Marija, prosi za me!

Kratki zdihljeji umirajočih.

O moj Bog! molim te — verujem v te — zaupam v te — ljubim te.

O moj Jezus! tebe samega želim ljubiti — tebi samemu želim dopasti.

O moj Jezus! ti si moj Bog in moje vse!

O Jezus! ti si se za me vsega dal, tudi jaz se tebi vso dam.

O Jezus! iz serca mi je žal, da sem te tolikokrat razžalila. — Oh, odpusti mi moje grehe!

O Jezus! Sin Davidov, usmili se mene!

O Jezus! bodi moj Jezus! moj zveličar — reši me od večnega pogubljenja, in dodeli mi večno življenje.

O moj Jezus! tebi živim, tebi umerjem — tvoja hočem biti živa in mrtva — tvoja naj bom tukaj na tem svetu, in tam v večnosti!

O Jezus! Marija in sv. Jožef! vam izročim svojo dušo!

O Jezus! o Jezus! v tvoje sv. rane izročim svojo ubogo dušo! — O Jezus! sprejmi jo! vzemi jo k sebi!

O Jezus! pridi in reši me! — O Jezus! pridi in pomagaj mi! — O Jezus! pelji me v nebesa!

Umreti hočem, o Jezus! v pokoro za svoje grehe. — Umreti hočem! o Je-

zus! ker si ti za me umerl. — Umreti hočem, o Jezus! da tebe vidim in te večno ljubim.

O Marija, mati Jezusova! prosi za me. — O Marija! pokaži, da si moja mati. — O Marija, sladka devica! ne zapusti svoje hčere, v naj večji sili! — O Marija, moja ljubeznjiva mati, pomagaj mi — o Marija! pomagaj mi!

O moj angelj varh! ne zapusti me — bodi moj varh in moj pomočnik v moji zadnji uri!

O sv. Mihael, pridi mi na pomoč v moji zadnji vojski — brani mojo dušo pred peklenkim sovražnikom.

O sv. Barbara in sv. Jožef! prosita za me, da se v gnadi božji od tega sveta ločim.

Vsi svetniki in svetnice božje! prosite za me — da pride moja duša v vašo sveto družnjo.

O Jezus! moj Jezus! vzemi mojo ubogo dušo v svoje sv. roke! — O Jezus! moj Jezus! v tvoje sv. rane priporočim svojo ubogo dušo, ktero ti kličeš iz tega sveta. — O Jezus! v tvoje roke izročim svojo dušo, zdaj in na vekomaj.

Jezus, Marija in Jožef! vaša sem živa — Jezus, Marija in Jožef! vaša sem mertva — Jezus! Jezus!

Litanije za umirajoče.

Gospod, usmili se!

Kristus, usmili se!

Gospod, usmili se!

Sveta Marija,	}	prosi za njo!
Sv. mati božja,		
Sv. devic devica,		

Vsi ssv. angelji in arhangelji, prosite za njo!

Sv. Abel,	}	prosi za njo!
Vsa družba pravičnih,		
Sv. Abraham,		
Sv. Janez kerstnik,		
Sv. Jožef,		

Vsi ssv. očaki in preroki, prosite za njo!

Sv. Peter,	}	prosi za njo!
Sv. Pavel,		
Sv. Andrej,		
Sv. Janez,		

Vsi ssv. apostoli in evangelisti, prosite za njo!

Vsi ssv. učenci Gospodovi, } prosite za
 Vsi ssv. nedolžni otroci, } njo!

Sv. Štefan, }
 Sv. Lavrenc, } prosi za njo!

Vsi ssv. marterniki, prosite za njo!

Sv. Silvester, }
 Sv. Gregor, } prosi za njo!
 Sv. Avguštin, }

Vsi ssv. škofi in spoznovavci, prosite za
 njo!

Sv. Benedikt, }
 Sv. Frančišek, } prosi za njo!

Vsi ssv. mnihi in pušavniki, prosite za njo!

Sv. Marija Magdalena, }
 Sv. Lucija, } prosi za njo!
 Sv. Barbara, }
 Sv. Katarina, }

Vse ssv. device in vdove, } prosite

Vsi svetniki in svetnice božje, } za njo!

Bodi milostljiv, zanesi ji, o Gospod!

Bodi milostljiv, odreši jo, o Gospod!

Svoje jeze, }
 Nesrečne smerti, }
 Vsega hudega, } reši jo, o
 Skušnjav hudobnega duha, }
 Oblasti hudičeve, } Gospod!
 Večnega pogubljenja, }
 Po svojem svetem rojstvu, }

Po svojem sv. križu in terpljenju,
 Po svoji smerti in svojem pokopu,
 Po svojem častitljivem vstajenju,
 Po svojem čudnem vnebohodu,
 Po milosti tolažnika sv. Duha,
 Na dan sodbe,

reši jo, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da se na to umirajočo milostno
 ozreš,

Da ji vse grehe odpustiš,
 Da jo v veri, v zaupanju in v lju-
 bezni poterdiš,

Da ji resničnega duha pokore in
 pravo grevengo dodeliš,

Da jo pred hudimi mislimi varuješ,

Da ji v tej nevarnosti pomagaš,

Da jo v zadnji uri s svojo sv. gnado
 ne zapustiš,

Da jo v večno veselje pelješ,

Da nas uslišiš,

O Jezus, Sin božji,

prosimo te, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

Pojdi, keršanska duša! iz tega sveta, v imenu Boga Očeta, ki te je vstvaril; v imenu Jezusa Kristusa, Sina živega Boga, ki je za te terpel in umerl; v imenu sv. Duha, ki te je posvetil; v imenu nebeške kraljice Marije; v imenu vsih angeljev in arhangeljev; v imenu kerubinov in serafinov; v imenu očakov in prerokov; v imenu ssv. apostolov in evangelistov; v imenu ssv. marternikov in spoznovavcov; v imenu ssv. mnihov in pušavnikov; v imenu vsih ssv. devic; v imenu vsih svetnikov in svetnic božjih. — Naj bo danes tvoje prebivališče v miru, in tvoje stanovališe v nebeškem Sionu. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O milostljivi, usmiljeni Bog! ki po svojem obilnem usmiljenju odpušaš grehe njim, ki se spokorijo, in po milem odpušenju odpraviš zadolženje poprejšnih grehov, poglej milostljivo na to svojo služabnico, in usliši nas, ki te priserčno prosimo za odpušenje njenih grehov. Milostljivi Oče! popravi in ponovi v nji vse, kar je po človeški slabosti spridenega,

ali po hudičevi goljfiji spačenega; in ker je tudi ona ud sv. katoliške cerkve, in deležna Kristusovega odrešenja, jo pripelji in pridruži k številu izvoljenih. — Usmili se, Gospod! njenih solz, in ker nima družega zaupanja, kakor v tvojo milost, jo pusti v svoji sv. gnadi pred obličje svoje milosti priti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Priporočevanje duše,

ko se ima ločiti od tega sveta.

Preljuba sestra! priporočim in izročim te Bogu vsegamogočnemu, ker si njegova stvar, da kedar se boš ločila iz tega sveta, se spet verneš k svojemu stvarniku, ki ti je življenje dal. In kedar bo tvoja duša od trupla se ločila, naj ji pride naproti častitljiva devica Marija, in vsi angelji nebeški; naj jo pozdravijo ssv. apostoli, naj jo obdajo ssv. marterniki in spoznovavci; naj jo prijazno sprejme vesela truma ssv. devic; naj doseže tvoja duša večni mir in pokoj v naročju ssv. očakov. — Naj se ti prikaže ljubeznjivo in veselo obličje Jezusa Kristusa, in naj te pridruži tem, ki so okoli njega.

Naj bo skrito pred teboj vse, kar je strašnega v temi, kar je grozovitnega v plemenu, in kar bolečine in terpljenje dela. Naj se te ogne peklenški satan s svojimi tovarši. Reci, Gospod! in naj bodo razkropljeni tvoji sovražniki! naj bežijo pred tvojim obličjem, kateri te sovražijo; kakor zginje dim, naj zginijo; kakor se raztopí vosek pri ognju, naj poginejo hudobni pred božjim obličjem; pravični pa naj se vedno pred Bogom veselijo. — Sramota naj obide celo peklenško trumo, in hudobni duhovi naj se ne podstopijo, tvoj prihod v nebesa zadrževati. — Kristus, ki je za te križan bil, naj te reši vsega terpljenja. — Kristus, ki je za te umerl, naj te reši večne smerti. — Kristus, Sin živega Boga, naj te pelje v veselje svojega raja. — Kristus, dobri pastir, naj te spozna za svojo ljubo ovčico, te očisti vsih grehov, in te postavi na svojo desnico med svoje izvoljene, da boš svojega zveličarja od obličja do obličja gledala, in v družnji vsih zveličanih duš vživala sladkost božjega premišljevanja na vekomaj. Amen.

Molitev.

Priporočimo ti, o Gospod! to dušo in te prosimo, o Jezus, zveličar svetá! da to dušo, za katero si terpel in umerl, v svoj nebeški raj vzameš. Spoznaj, Gospod! svojo stvar, ktera ni od drugih bogov stvarjena, ampak od tebe samega, pravega in živega Boga; ker ni nobenega bogá, razun tebe, in nobenega mogočnega, kakor si ti. O Gospod! vzemi to dušo pred svoje božje obličje, in ne pomni njenih nekdanjih pregreh in nerodnost, ki jih je iz naglice ali iz poželjivosti dopernesla. Dasiravno je namreč grešila, vendar ni tajila Očeta in Sina in sv. Duha; temuč je verovala, je po pobožnosti hrepenela, in zvesto molila Boga, ki je vse vstvaril.

Molitev,

ko se je duša od sveta že ločila.

Pridite na pomoč, svetniki božji! pridite naproti, angelji Gospodovi! Sprejmite to dušo, peljite jo pred obličje božje, in nesite jo v nebeško prebivališo.

— Jezus Kristus! vzemi jo k sebi, ki si jo iz tega sveta poklical.

Gospod, usliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija itd.

Gospod! daj tej duši večni mir in pokoj.

In večna luč naj ji sveti!

Naj počiva v miru. Amen.

M o l i m o .

Tebi, o Gospod Bog! priporočimo to dušo, da bi zdaj, ko se je ločila iz svetá, pri tebi v nebeškem kraljestvu živelá; in kar je po človeški slabosti v svojem življenju grešila, ti po svoji neskončni milosti in dobroti odpusti in izbriši. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitve za verne duše v vicah.

Opomin. Dekleta! Imejte posebno ljubezen do vernih duš v vicah. One so naše ljubezni naj bolj vredne, one so naše pomoči posebno potrebne. Strašno je terpljenje duš v vicah. Ti kristjanska duša jim zamoreš čas terpljenja prikrajšati, jim zamoreš vrata v nebeško veselje odpreti. Hiti jim na pomoč! „Vse kar vernim dušam v vicah darujemo, se nam v milost spremeni, in po smerti bomo za to stoterno plačilo prejeli.“ (Sv. Ambrož.)

Pomočki pa, s katerimi zamoreš terpljenje dušam v vicah polajševati ali jih iz ognja vic otevat, so ti le: *a.* Daritev sv. maše; *b.* sv. obhajilo; *c.* molitev; *d.* spokorna dela; *e.* milošnja in *f.* sv. odpustki.

Sv. maše, katerih se vdeležujete, sv. obhajila, ktere v resnici ali le v duhu prejemljete, molitve in druge dobre dela, posebno pa sv. odpustke darujte rade neskončno

usmiljenemu Bogu, da se vernim dušam terpljenje skrajša. To ljubezen vam bodo verne duše obilno povračevale. Sv. Avguštin piše: „Molim za pokojne, da ne bodo, kadar pridejo v večno nebeško kraljestvo, opuščali tudi za mene moliti.“ Pri sv. maši za eno ali več vernih duš v vicah moli žalostni del sv. roženkranca. V začetku in po vsakem odstavku sv. roženkranca moli eno sledečih

Sedem molitev v čast Kristusovega terpljenja za verne duše.

Vera. Oče naš. 3krat „Češena Marija.“

1. O Jezus, naše življenje in vstajenje, kateri si nam, preden si se iz sveta ločil, svoje meso in kerv v hrano zapustil, pri tej neskončni ljubezni Te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . (imenuj tukaj tiho ali glasno one rajne, za ktere se sv. maša služi ali za ktere posebno moliti hočeš); pelji jih k studencu življenja, da pri tvoji mizi v tvojem kraljestvu nebeško hrano uživajo. (Oče naš. 10krat Češena marija. Kteri je za nas kervavi pot potil.)

2. O Jezus, naš varih in Zveličar, ki si tolike britkosti na oljski gori preterpel, da je pot tvojega obraza v kervavih kapljah tekla na zemljo; po tej

tvoji predragi kervi Te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . ; reši jih vseh britkosti in obriši vse solze z njih oči.

(Oče naš. 10krat Češena Marija. Kteri je za nas bičan bil.)

3. O Jezus, naš odrešenik in Zveličar, ki si bil zavolj naših grehov zvezan in vklenjen; po teh tvojih britkih vezih Te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, posebno . . . ; razveži vse vezi njih grehov, da se na perutnicah svete svobode k Tebi povzdignejo, in ti z veseljem hvalne daritve opravljajo.

(Oče naš. 10krat Češena Marija. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.)

4. O Jezus, veselje naših serc, ki si dovolil, da so tvoje blaženo obličje, v katero angelji željno gledajo, zakrili, zapljuvali in s pestmi bili; po tej tvoji nezapopadljivi poterpežljivosti Te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . ; vzemi jih v svitlobo svoje luči in napolni jih veselja svojega obličja.

(Oče naš. 10krat Češena Marija. Kteri je za nas težki križ nesel.)

5. O Jezus, krona naše časti, ki si dopustil, da so Te z biči kervavo raztepli in zavolj naše ošabnosti sramotno s ternjem kronali, po tem tvojem prevelikem ponižanju Te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . ; in dodeli milostljivo, da prej ko prej krono večne slave prejmejo, kajti tvoja krona je krona milosti in usmiljenja.

(Oče naš, 10krat Češena Marija. Kteri je za nas križan bil.)

6. O Jezus, naš priprošnik in sodnik, ki si dovolil, da so Te po naj krivičnejši sodbi v naj grenkejšo smert obsodili, da bi nas večne smerti odrešil; po tem tvojem nezmernem usmiljenju Te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . ; dodeli jim, da skoraj zaslišijo veseli glas: pregreha vam je odpuščena.

(Oče naš, 10krat Češena Marija. Usmili se vernih duš v vicah.)

7. O Jezus, naša največa in edina dobrota, ki si na svojem telesu naše grehe nosil na lesu sv. križa; po tej tvoji neskončni dobrotljivosti Te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v

vicah, zlasti . . . ; odpri jim vrata nebeškega veselja in daj jim slišati blažene besede: „Pridite izvoljeni mojega Očeta, in posedite kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka sveta.“

Oče naš. Češena Marija.

V. Daj jim večni mir in pokoj, o Gospod!

O. In večna luč naj jim sveti!

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

Molitev za vse verne duše.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vseh grehov, da milostljivo odpušenje, ki so ga vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog na vekomaj. Amen.

Poslednji dan.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja bo se v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
Kedar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kedar stvar bo oživela,
Pred sodnika bo hitela.

Bukve bodo prinešene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se vsedel,
Vse, karkolj je kdo naredil,
Celi svet bo takrat zvedil.

Revež, kam se čem podati?
Kje prijatla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši v moji me slabosti!

Spomni se, o Jezus mili!
Da so za-me te vmorili;
Prosim, tisti dan se usmili!

Truden hotel si hoditi,
Za-me svojo kri preлити;
Daj k zveličanju to biti.

Daj te 'meti pomočnika,
Svojih duš odrešenika,
Preden vid'mo te sodnika.

Da sem kriv, to sam spričujem,
Sam pred seboj se sramujem,
Pa zanesi, Bog! zdihujem.

Rane grešnici zacelil,
Tolovaja si zveselil;
Meni upanje dodelil.

Nisem vreden odpušanja;
Vendar, Bog pomilovanja,
Varij ognja me jokanja.

K ovcam deni me ovčico,
Kozlov loči sirotico,
In pokliči na desnico.

Ko zaveržene, preklete
Pahnil v ogenj boš ujete,
Deni me takrat med svete.

Prosim te, o Jezus mili!
Serca revnega se usmili,
Skerbi za me v smertni sili.

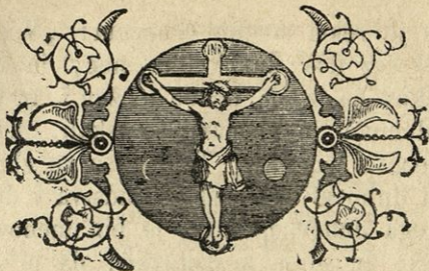
Dan jokanja bo in straha,
Ko bo človek vstal iz praha,
Šla na sodbo duša plaha.

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog! umije.

Daj jim Jezus, naš pastir,
Večni pokoj, večni mir! Amen.

(Mašnik to pesem pri vsaki peti mertvaški maši po branju molijo. — Tudi ti jo večkrat s svetim strahom beri in misli na štiri poslednje reči. Dobro je tudi to pesem brati, preden se spat podaš.)

Terpljenje

Gospoda našega Jezusa Kristusa

po spisu vsih štirih evangelistov.

Opomin. Dekleta! če znate brati, blagor vam. Pobožno branje vašo dušo oživlja in vas mladi, kakor juterna rosa rože. Zatorej rade berite, pa ne vsega križem, kar vam v roke pride, ker tudi slabih, zapeljivih spisov se ne manjka. Lepšega branja pa vam nimam v roke dati, kakor terpljenje našega Gospoda, našega Zveličarja Jezusa Kristusa. Če ob delavnikih nimate časa, berite saj ob nedeljah. Berite ne iz radovednosti, da bi več vedile ali se štimale s svojim znanjem, temuč s sveto željo, da bi pobožniše postajale. Berite počasi in premišljevalno, in obljubim vam, da nekikrat bote mokre oči imele, in če dalej bolj bote svetu odmerle.

Približeval se je praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velika noč. In

Jezus je rekel svojim učencem: „Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan.“ In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašini ljudstva v dvor velikega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili, bali pa so se ljudstva. Rekli so: „Nikar v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane.“ — Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in govoril z velikimi duhovni in s poglavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: „Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal?“ Oni pa, ki so to slišali, so se obveselili, in so mu obljubili trideset srebernikov. On je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.

Judje so se ljudi bali, Boga pa ne. Jaz pa, moj Bog! se le tebe in tvoje zamere bojim; na ljudi pa ne bom gledala, njih hvale ne iskala. Kaj tudi bi pomagalo mi, ko bi me vse hvalilo in častilo, ko bi zlato krono na glavi nosila; ti pa bi ne maral za me?

Za teboj, moj Jezus! so z zvijačo hodili. Vem, da dosti jih je, ki tudi za dekletami z zvijačo hodijo, in jih v svoje zanjke lovijo — oh, moj Gospod! na kolenih te prosim, vari me pred njimi in raztergaj njih nastave, da me ne dobijo v roke.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerem se je moralo zaklati velikonočno jagnje. Tedaj so pristopili učenci k Jezusu in so mu rekli: „Kam hočeš, da gremo, in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje?“ In pošlje dva svojih učencov, Petra in Janeza, in jima je rekel: „Pojdita v mesto, in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. Kje je moja gostilnica, kjer bom velikonočno jagnje s svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam pripravita.“ In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila veliko-nočno jagnje.

Jezus! ti si bil daleč od mesta, in vendar si vidil človeka, da nese verč vode; si vidil hišo, v katero gre; si vidil izbe, ki so v hiši, si vidil gospodarja, da je pripravljen, tebe sprejeti — resnično!

ti vse vidiš in vse veš. Ti vidiš tudi mene, ko v hlevu živini polagam, ko po vódo grem, ko pomivam, plejem ali žanjem. Oh, da bi pač nikoli ne pozabila tvoje pričujočnosti!

Učenca sta mizo, kjer si ti moj Jezus! velikonočno jagnje jedel, čedno pogernila — meni v zgled, da tudi moje serce ima biti snažno in čedno, ako te po vrednosti hočem prejeti. Jezus! ti me lahko očistiš — očisti me!

Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajsterimi. In kedar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri apostoli ž njim. In jim je rekel: „Iz serca sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden terpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu.“ In je vzel kelih, ter je zahvalil in rekel: „Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od tertnega sadú, dokler božje kraljestvo ne pride.“

Jezus! ti si jedel, ko je ura prišla — le ob odločenem času. Jaz pa sem snedenka, jem, ko kaj imam, in sama ne vem, kolikokrat na dan; za to sem pa tudi polna slabih, telesnih občutkov, moja duša pa je vela in brez moči. Oh, Jezus! pomagaj mi, da bom zaterla svojo sladkosnednost.

Vem, moj Jezus! da iz serca želiš, tudi z menoj velikonočno jagnje jesti, in me pogosto k sebi vabiš; ali dosihmal tvojega prijaznega glasa nisem

razumila, sem celo redko pri tvoji sv. večerji se znašla, in toliko svetih gnad zamudila. Obljubim, da zanaprej ti bom bolj zvesta, raj šla k tvoji mizi, — le poterdi me v mojem sklepu!

In ko so večerjali, vstane od večerje, in dene iz sebe svoje oblačila, in vzame pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medenico, in začne umivati učencem noge, in brisati s pertom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Šimonu Petru. In Peter mu reče: „Gospod! kaj ti meni noge umivaš?“ Jezus je odgovoril, in mu rekel: „Kar jaz delam, ti zdaj ne veš; vedil pa boš potlej.“ Peter mu reče: „Ne boš mi umival nog vekomaj ne.“ Jezus mu je odgovoril: „Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj.“ Šimon Peter mu reče: „Gospod! ne samo nog, ampak tudi roke in glavo.“ Jezus mu reče: „Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da noge umije, in je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi.“ Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal, zato je rekel: „Niste vsi čisti.“

Oh, kakošna ponižnost! — Jezus, ti svetnik svetnikov, ti kralj kraljev, se opašeš s pertom, poklekneš na tla, in svojim učencem, vbogim ribčem, njih nečedne noge umivaš. Jaz pa, taka reva, taka

grešnica, sem visokih misli, se rada hvalim, se baham in košatim; oh, kaka prevzetnija še je v meni! Jezus, ozdravi me!

Tvojim učencem, Jezus! ni bilo treba družega umiti, kot noge; bili so namreč dobre duše. Meni pa, ki sem taka ostudna stvar, je treba, da me umiješ znotraj in zvonaj; da mi umiješ ne le noge, roke in glavo, temuč tudi dušo in sercé — da bom vsa čista. Oh, umij in očisti me!

Po tem, ko jim je bil noge umil, je vzel svoje oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim je rekel: „Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite, saj sem tudi. Ako sem tedaj jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Izgled namreč sem vam dal, da ravno takó, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično, vam povem: Hlapec ni večí, kakor njegov gospod; poslan ni večí, kakor tisti, kateri ga je poslal. Ako to veste, blagor vam bo, če bote to storili. Ne rečem od vas vsih, jaz vem, ktere sem izvolil. Ali da se dopolni pismo: Kteri z menoj kruh jé, bo vzdignil zoper me svojo peto. — Zdaj vam to povem, preden se zgodi; da, kedar se zgodi, verujete, da sem jaz. Res-

nično, resnično vam povem: Kdor sprejme, kterega pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kateri je mene poslal“.

Jezus! vsaka tvoja beseda je duh in življenje. Ti si učenik; uči me, da bom modro živela, se tebe in tvojih naukov zvesto držala. Ti si Gospod, tebi se v službo ponudim, in družega plačila nočem, kakor tebe samega.

Jezus! ti praviš, da veš, ktere si izvolil. Oh! naj bi tudi jaz med tvojimi izvoljenimi bila, in Bog ne daj! da bi kterikrat zoper tebe ali zoper tvojo sv. vero kaj zinila — ali da bi držala s sovražniki tvojimi in s takimi, ki kvasijo zoper sv. čistost in sramožljivost, ali zoper sveto vero.

In ko je bil Jezus to izrekel, je v duhu žalosten postal, in je pričal in rekel: „Roka mojega izdajavca je z menoj pri mizi. Resnično, resnično vam povem, eden zmed vas me bo izdal, kateri je z menoj“. Učenci so se tedej eden družega pogledovali pomišljevale, od kterega da govori. In silno žalostni so začeli sleherni reči: „Gospod! ali sem jaz?“ On pa je odgovoril in rekel: „Kteri pomaka z menoj roko v skledo, on me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; toda gorje tistemu

človeku, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek“. Eden pa njegovih učencov, kterega je Jezus ljubil, je slonel na Jezusovih persih. Temu je tedej pomignul Šimon Peter, in mu je rekel: „Kdo je, od kterega govori?“ On tedej se nasloni na persi Jezusove in mu reče: „Gospod! kdo je?“ Jezus je tiho odgovoril: „Tisti je, kteremu bom jaz pomočen kruh podal“. Judež pa, kteri ga je izdal, je odgovoril rekoč: „Učenik! ali sem jaz?“ Jezus mu reče: „Ti si rekel“. In je pomočil kruh, in ga dal Judežu Iškarjotu Šimonovemu. In ko je bil Judež grižljej vzel, je šel satan v njega. Jezus mu tedej reče: „Kar misliš storiti, stori berž“. Nobeden teh pa, kteri so pri mizi bili, ni vedel, čemu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je Judež mošnjo imel, da mu je Jezus rekel: Kupi, kar za praznik potrebujemo; ali da bi kaj ubogim dal.

Na Jezusovih persih sloneti, na njegovem sercu počivati, ko sv. Janez, oh, kako veselje mora to biti! Ali to drugemu bilo ni dano, kot njemu, ki bil je svojemu deviškemu Gospodu najbolj po-

doben. Oh, sveto devištvo! kakšno ceno imaš v božjih očeh. Oh, Jezus! moj Jezus! ti veš, kaj mislim! —

Ko je Judež sv. rešnje Telo nevredno zavžil, je šel satan v njega. Oh, groza me obide, če le mislim na to. — Moj Bog! rajši umreti, kakor nevredno k tvoji sv. mizi iti.

Kedar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh v svoje roke, ter je zahvalil, ga posvetil, razlomil, in podal svojim učencem, in je rekel: „Vzemite in jejte; to je moje telo, katero bo za vas v smert dano“. In je vzel kelih z vinom, je zahvalil, in jim dal rekoč: „Vzemite in pite iz njega vsi; to je moja kri, kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpušenje grehov. To storite v moj spomin“. — In so pili iz njega vsi.

Jezus! na svojih kolenih te zahvalim za ta nebeški dar, za ta prečudni kruh, ktereга si nam zapustil v tej dolini solz — kaj ti bom povernila za to? Svoje serce ti do čistega dam.

Moja duša! bodi vesela — v tem zakramentu imaš pomoč za vse svoje bolezni, imaš zdravilo za vse svoje rane. Ti imaš studenec žive vode, ki nikoli ne usahne; tu imaš ognjiše, kjer sveti ogenj vselej gori — le ogrevaj se pri njem.

Ko je bil Judež odišel, je Jezus rekel: „Zdaj je Sin človekov poveličan,

in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog v njem poveličan, ga bo Bog tudi sam v sebi poveličal; in kmali ga bo poveličal. Otročiči! še malo časa sem pri vas. Me bote iskali, in kakor sem Judom rekel: Kamor jaz grem, vi ne morete priti, tudi vam zdaj rečem. Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj. V tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj“. — In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na oljsko goro.

Jezus! slišala sem tvojo zapoved, in jo tudi ubogati hočem. Vari me, da ne bom kake jeze deržala ali kakega sovraštva imela, da ne bom ljudi slabo sodila ali njih slabosti raznašala — posebno pa do ubogih in bolnikov mi daj mehko in usmiljeno serce.

Brala sem, da Jezus in njegovi učenci so po večerji hvalno pesem zapeli. Moj Jezus! obljubim ti; da bom vselej molila pred jedjó in po jedi, in naj bom zato tudi zasmehovana, tvoja ljubezen mi je ljubša, kakor ljubezen celega svetá.

Šimon Peter mu reče: „Gospod! kam greš?“ Jezus je odgovoril: „Kamor jaz grem, zdaj ne moreš za menoj iti; potlej pa pojdeš z menoj“. Peter mu reče: „Zakaj ne morem zdaj za

teboj iti?“ Gospod mu je rekel: „Šimon! Šimon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sem prosil za te, da ne jenja tvoja vera, in ti, kedar se boš nekdanj spreobernul, poterdi svoje brate“. Peter pa mu je rekel: Gospod! s teboj sem pripravljen v ječo in v smert iti. Svoje življenje postavim za te“. Jezus mu je odgovoril: „Svoje življenje postaviš za me? Resnično, resnično ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj, zakaj, pisano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kedar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo“. Peter mu reče: „Da bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jaz vendar ne“. Jezus pa je rekel: „Povem ti, Peter! petelin ne bo danes pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš“. On pa je še več govoril: „Ako bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil“. Ravno tako so pa tudi vsi rekli, in gredo vsi žalostni za njim.

Dobro vem, da kakor apostole, satan tudi mene hoče imeti. Kjer more, streže po meni, me

slepí, me skuša; kar pa sam ne more, dela po pomagáčih svojih, po zapeljivcih, ki kakor jastrobi po meni prežijo. Oh, Jezus! ko bi tebe ne imela, bi se gotovo zgubila — prosim, prosim, varuj me! — naj bom tvoja!

Petru podobna sem tudi jaz. Rada veliko govorim, se prederzno zanašam na svojo moč, in se za boljšo deržim, kakor so druge. Jezus me ljubeznjivo svari, petelin mi je morebiti že enkrat zapel; ali jaz, nôra kakor sem, ga nisem čula. Oh, moja duša, boj se in zapusti danes še tisto slabo priložnost — ko bo petelin drugič zapel, bo lahko že prepozno.

Jezus jih je pa milo tolažil in učil: „Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v Boga, tudi v me verovajte. V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. In ko odidem, in vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sem jaz. In jaz bom Očeta prosil, in vam bo družega Učenika dal, da pri vas ostane vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. — Jaz sem prava vinska terta, vi mladike. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje

ljubil: ker pa niste iz sveta, ampak sem vas jaz od sveta odbral, toraj vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sem vam jaz govoril: Hlapec ni več, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Iz shodnic vas bodo zganjali; ura celo pride, da bo vsak, kteri vas umori, menil, da Bogu službo stori. Žalost, ker od vas grem, in vam to pravim, je napolnila vaše serce. Ali jaz vam resnico povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakaj, ako ne grem, Tolažnik ne bo k vam prišel; ako pa grem, vam ga bon poslal. Še malo, in me več ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili, ker grem k Očetu. Resnično, resnično vam povem: da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil, vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v veselje spreobernila. Spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veseilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel. Jaz sem svet premagal, le v me zaupajte, tudi vi ga bote“. Tedaj je posal, oči v nebo vzdignul, in molil za svoje učence, in za vse, kteri bodo po njih verovali. „Oče, sveti Oče!“ je djal, „prosim te, vari jih hudega, da bodo eno, kakor sva midva

le eno; naj bodo vsi, ktere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sem jaz, da moje veličastvo vidijo“.

O moj Jezus! kaj sem čula? Ti si vinska terta, jaz pa sem mladika. Lepše bi mi ne bil mogel pokazati, kaj bo z menoj, če bom tebe zapustila. Posušila se bom, kakor odrezana mladika; posušilo se bo vse, kar je lepega v meni, posušila se bo roža čistosti, sramožljivosti in pobožnosti. Oh, Jezus! ostani v meni, jaz pa v tebi.

Jezus! vsaka tvoja beseda je resnična. Svét za tebe ni maral; on ne mara tudi za dekleta, ki so sramožljive, se slabih potov ogibajo, in tebe in tvojo sv. večerjo ljubijo: timveč zaričuje in zasramuje jih, in jim gerde priimke daje. Ali zato, moja duša! ne žaluj, da te svet nima rad; temuč prosi Jezusa, naj te odbere od sveta, da boš tam, kjer je on, tudi ti — njegova izvoljena nevesta.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel čez potok Cedron na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Pridejo k pristavi, ki se ji je reklo Getzemani, kjer je bil vert, v kerega je šel on in njegovi učenci. Vedl je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, za ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Kedar je Jezus na mesto prišel, jim je rekel: „Sedite tukaj, da grem tje in molim. Molite, da ne pridete v skušnjavo“. In

vzame s seboj Petra in Jakoba in Janeza; in začne prestrašen, žalosten in otožen biti, in jim reče: „Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte“. In je malo naprej šel, in se je odtegnul od njih za lučaj kamna, in je na kolena padel, in molil rekoč: „Moj Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene, vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi“. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: „Simon! spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v skušnjava. Duh je sicer voljen, ali meso je slabo“. Spet ga obidejo težave. Vdrugič je šel, in se verže na svoj obraz, ter moli: „Oče, ljubi Oče! ako je mogoče, odverni od mene grenko terpljenje; vendar ne, kakor jaz, ampak kakor ti hočeš, naj se godi“. Na to se verne k učencem, in jih najde spet spati, in reče: „Kako morete vendar zdaj spati? O čujte in molite, da v skušnjava ne padete“. Toda njih oči so bile vse dremotne, in niso vedili, kaj bi mu odgovorili.

Oh, Jezus! prosim te, uči me, da bom tudi jaz znala tako moliti, tako serčno, tako zbrano in ponižno, tako vdano v sv. voljo božjo, kakor od tebe

berem. Zdaj vem, kaj mi manjka — duha prave in svete molitve, zato sem tako slaba, tako nestanovitna.

Oh, Jezus! tudi moj duh je voljen, ali meso je slabo. Kolikokrat že sem bila opominjana, da naj čujem in molim; ali kakor apostoli, sem pogosto vsa dremotna, rada pospavam in svoje truplo mehkužim, rada dremujem, ko je treba moliti ali božjo besedo poslušati. Ni mi sicer ljubo; ali moja slabost je tako velika, da se premagati ne morem. — Jezus! ti mi lahko pomagaš, prosim, pomagaj mi in bodi moja moč.

In jih je popustil vtretjič. Smertne težave namreč mu hodijo; njegov pót je bil, kakor kervave kaplje, tekoče na zemljo. In je še priserčniše molil: „Ako se ne more ogniti kelih terpljenja, da bi ga ne pil, zgódi se tvoja volja“. Tedaj se mu je angelj iz nebes prikazal, kateri ga je pokrepčal. In se je vernul k svojim učencem, in jim reče: „Spite zdaj in počivajte! Dosti je, ura je prišla, in Sin človekov bo izdan grešnikom v roke. Vstanite, pojdemo! Glejte, približal se je, kateri me bo izdal“.

O moj Jezus, solze me silijo, ko te vidim na oljski gori, kako ves bled na svojem obrazu ležiš, kako medliš, žaluješ, moliš in kličeš, kako prosiš in zdihuješ, se treseš na vsem životu in kervav pot potiš — in vse to zavoljo mene, ker sem tako prederzna in razposajena, tako lena in zanikerna, in

se nevarnost tako malo ogibljem. Oh, obljubim ti, da te ne bom več žalila; le zdaj še mi prizanesi!

Jezus! kako malo sem tebi podobna. Ti nimaš nobene lastne volje; jaz pa hočem, da bi vse po moji volji bilo. Če mi kdo kaj zopernega reče, če jed ali pijača, jopa ali janka, delo ali plačilo ni po moji volji, prec godernjam, se jezim ali clo klejem in se prešerno odgovarjam. Oh, sram me je, da sem dosihmal tako malo se zatajevala, svojemu hudemu nagnjenju tako mehko se ustavljala — za naprej mora vse drugače biti.

Še je govoril, in glejte, Judež Iškarjot, eden dvanajsterih, pride, in ž njim straža in velika derhal hlapcov velike duhovšine, pismoukov in starašinov ljudstva s svetili in baklami, mečmi in kolmi. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekoč: „Kterega bom poljubil, tisti je; njega primite, in peljite varno“. In ko je bil prišel, je šinil pred derhalio, in se berž k Jezusu spustil, in rekel: „Bodi pozdravljen, Učenik!“ In ga je poljubil. Jezus mu je djal: „Priatelj! čemu si prišel? Judež! s poljubljenjem izdaš Sinu človekovega?“ In potlej, ko je vedil vse, kar je imelo čez njega priti, je proti množici stopil, in djal: „Koga išete?“ So mu odgovorili: „Jezusa Nazareškega!“ Jezus jim reče:

„Jaz sem!“ Pri tej besedi so vsi odskočili in po tleh padli. In Jezus jih je vdrugič vprašal: „Koga išete?“ Spet mu rečejo: „Jezusa Nazareškega!“ Jezus reče: „Povedal sem vam, da sem jaz! Ako tedaj mene išete, pustite te (pokaže svoje učence), da gredo“. Tako so se dopolnile besede, ktere je rekel: „Ktere si mi dal, nisem nobenega zmed njih zgubil“.

Jezus! tvojih sovražnikov je bila derhal: tudi zalezovavcov nedolžnosti moje je veliko. Judež je tebe poljubil: tudi meni se prilizujejo, se sladkajo in mi obetajo zdaj to zdaj uno. Ali ti si bil vsega-mogočen: jaz pa sem slaba — oh! ne dopusti, da bi me zmotili. Poslušaj me, kaj ti obljubim: Rajše umreti, kakor zgubiti nedolžnost.

Jezus! ena sama beseda od tebe je sovražnike tvoje na tla pobila. Samo rekel si: „Pustite moje učence, da gredo“, in nihče se jih doteknil ni. Oh, kaka moč! kako veselje za me! Če boš ti z menoj, kdo bo zoper me? kdo mi kaj more? Oh, Jezus! bodi moj.

Tadaj so pristopili, in so roke po Jezusu vergli, in ga prijeli. Ko so pa njegovi učenci to vidili, so mu rekli: „Gospod! ali naj mahnemo z mečem?“ In Šimon Peter, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnil po hlapcu velikega

duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malhuz. Jezus pa je učence zavernil, in rekel: „Jenajte od tega! In ti, Peter! vtekni svoj meč v nožnico; vsi namreč, ki za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in bi mi poslal več ko dvanajst legionov angeljev. Toda kako se bodo dopolnile pisma prerokov, ki oznanujejo, da se mora tako zgoditi? Ali mar ne bom pil keliha, kterega mi je Oče dal?“ In Jezus se je hlapčevega ušesa doteknil, in ga je ozdravil. Potlej se je obrnil proti množici in nje poglavarjem, in je rekel: „Kakor razbojnika ste me prišli lovit z mečmi in kolmi. Vsak dan sem bil pri vas, in sem učil v tempeljni, in me niste prijeli; toda to je vaša ura, in oblast teme. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov“. Tadaž so straža in poglavar in hlapci Jezusa zvezali in peljali. Njegovi učenci pa so ga popustili in so zbežali; le Peter in Janez sta šla od daleč za njim.

Tvoji učenci, moj Jezus! so se za te poskusili: jaz pa se tebe sramujem. Kolikokrat ljudje govorijo zoper sv. vero, zoper sv. zakramente: jaz pa jim pomagam, se jim smejim — oh, kako slaba sem še!

Jezus! noč je bila in tema, ko so tebe vjeli: noč in tema je tudi za me naj nevarniša. Po noči grešne pošasti svoj divji ples imajo; po noči zapeljivci okoli lazijo, kakor čuki, in po dekletah strežejo. Zatorej terdno sklenem, da po noči ne bom nikamor šla — sama že clo ne; in tudi doma se bom skerbno zapirala — sicer bi tudi mene lahko vjeli.

Jezus! kaka žalost bila je za te, ko si vidil, da učenci te zapušajo! Oh, kaka žalost je za te še zdaj, ko vidiš, da dekleta te zapušajo, po kerčmah, plesih in grešnih potih hodijo; tebe, toliko lepega in ljubeznjivega Gospoda, pa ne ljubijo in ne obrajtajo. Oh, Jezus! ne dopusti, da bi tudi jaz tako daleč se zgubila. Ti si moje veselje in moje vse!

Peljali pa so Jezusa v Jeruzalem prvič k Anazu, kateri je bil poprej veliki duhoven, in v časti pri ljudeh. Anaz ga je vprašal za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: „Jaz sem očitno govoril pred svetom; jaz sem vselej učil v shodnicah in v tempeljnu, kamor se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj tedaj me vprašaš? Vprašaj jih, kateri so me slišali; oni vedo, kaj sem govoril“. Kedar je bil to rekel, ga je eden služabnikov, kateri je zraven stal, za uho udaril, rekoč: „Tako odgovarjaš velikemu duhovnu?“ Jezus pa mu je krotko odgovoril:

„Ako sem krivo govoril, spričaj, da je krivo; ako sem pa prav odgovoril, kaj me biješ?“

Oh, Jezus! povej mi, zakaj se ni posušila roka, ki je tebe vdarila? zakaj tega hlapca ni strela ubila? zakaj se hiša, zakej celo mesto ni prec pogreznilo? Zato, moja duša! da sem terpel za tvojo častilakomnost, da bi te ponižnosti učil, da bi tebi, ki ven in ven godrnaš in tožiš, jezik zavezal. — Oh, Jezus! bodi sto tavžentkrat počešen!

Oh, Jezus! kako krotek in pohleven si ti! jaz se ne morem zadosti čuditi nad teboj. Ko bi mene kdo udaril, ali bi le žal besedo mi rekel, kako bi kri zavrela v meni! Jezus! usliši me in daj mi krotko in pohlevno serce, da se ne bom tako rada jezila.

Anaz je poslal Jezusa zvezanega h Kajfežu, svojemu zetu, ki je bil tisto leto veliki duhoven. Bil je pa Kajfež tisti, ki je bil Judom svèt dal, da je bolje, da en človek umerje, kakor da bi bilo vse ljudstvo končano. Pri njem se je sošel ves judovski veliki svet, to je: duhovšina, pismouki in starašine ljudstva. In so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso našli. Pristopilo je sicer veliko podkupljenih krivih prič, ktere so zoper njega pričevale; ali njih pričevanje ni ob-

stalo. Zadnjič ste prišle še dve krive priči, in ste rekle: „Mi smo ga slišali reči: Jaz moram podreti tempelj božji, in v treh dneh ga spet sozidati“. Pa tudi to pričevanje ni obstalo. Tedaj je veliki duhoven vstal, stopi v sredo, in reče Jezusu: „Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper té pričujejo?“ Jezus je molčal in ni nič odgovoril. Veliki duhoven ga je spet vprašal, in mu je djal: „Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin božji?“ Jezus je djal: „Ti si rekel, jaz sem! Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sina človekovega sedeti na desnici moči božje, in priti v oblakih neba“. Na to je veliki duhoven pretergal oblačila na sebi, in reče: „Boga je preklinjal, kaj potrebujemo še prič? slišali ste njegovo preklinjevanje; kaj se vam zdi?“ In oni so odgovorili in rekli: „Smerti je vreden“. In oni ga vojakom in bričem dajo do jutra.

Oh, Jezus! kolikokrat si svoje svete roke iztegnil, da si nedolžne otročiče blagoslovljal, bolnike ozdravljaj, mertve k življenju budil; zdaj pa so te tvoje roke zvezane, kakor roke kakega tolovaja. Oh, zdaj se spomnim vsih nespodobnost in krivic, ktere sem s svojimi rokami storila. — Jezus! le zdaj mi še odpusti — nikdar več ne bom tako.

Jezus! ti si molčal, nisi nič odgovoril na krivo obdolženje; zato, ker jaz prerada in preveč govorim, se prerada norčujem, preglasno smejem. Oh, Jezus! daj mi dar modrosti, da bom vedila ob pravem času govoriti in ob pravem času molčati. Vari me grešnega smeha in praznega govorjenja, iz kterega družega ne pride, kakor težka vest in raztreseno serce.

In tisti, kateri so ga držali čez noč, so ga zasramovali. Nekteri so mu pljuvali v obraz, in mu jih za uho dajali; drugi so mu oči zakrivali, in ga s pestmi v obraz bíli, rekoč: „Kristus! prerokuj nam, kdo te je udaril?“ In še več hudega so počeli.

Oh, Jezus! daj mi solz, da bom jokala, ko vidim, kako te hlapci in briči zasramujejo in ti v obraz pljuvajo. Tvoj obraz se je svetil na taborski gori, kakor solnce, zdaj pa je ves v pljunkih — tvoje oči, s kterimi si na grešnike tako milo gledal, zdaj ti jih iz zaničevanja zavezujejo. Oh, kaka divjačina vendar človek postane, če se svojemu hudemu poželenju vda, in svojim strastim vse dovoli. Jezus! nagni moje serce, da se bom pridno zatajevala in vseskozi v mertvenju vadila.

Jezus! kaj bi storila, da bi saj nekoliko poravnala tisto nečast, katero ti delajo sovražniki tvoji? Glej, terdno sklenem, da tvojega presvetega imena ne bom nikoli brez časti in brez potrebe izrekla,

da bom žegnane svetinje in križe vselej v veliki časti imela, se pred sv. rešnjim Telesom vsikdar spodobno priklonila, se k sv. obhajilu vselej pripravljala, skerbniše ko bo mogoče — da bom vselej, kolikorkrat pojdem memo kake farne cerkve, ponižno te počastila in rekla: „**Hvaljen in češen bodi Jezus v zakramentu presv. rešnjega Telesa**“ . — Jezus! požegnaj ta moj sklep.

Peter pa je od daleč za njim šel do dvora velikega duhovna, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu, in je šel z Jezusom vred na dvoriše velikega duhovna; Peter pa je ostal zunaj pri vratih. Uni učenec tedaj, ki je znan bil velikemu duhovnu, je vun šel, in je govoril z vratarico, in je Petra noter peljal. Zakurili so pa ogenj v sredi dvoriša hlapci in služabniki, in so se greli. Peter je med nje sedel in se grel, in čaka, da bi konec videl. Prišla pa je ena zmed dekel velikega duhovna, vratarica, in ko ga je vidila, je djala: „Ta le je bil tudi unega Galilejca nekdo“. In ga prav pogleda, in reče: „Je že tako, ti si bil tudi z Jezusom Nazareškim!“ On pa je tajil vpričo vsih, rekoč: „Jaz ne, žena! jaz ga ne poznam. Ne vem in ne umem, kaj praviš“. In je vun šel pred dvoriše, in pe-

telin je prvič zapel. Pa Peter, ves prestrašen, ni slišal. Ko je pa skozi vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: „Glejte, tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim!“

„In pa res“, reče hlapcov eden, „tudi ti si njegovih eden!“ On je pa vdrugič tajil in terdil: „Nisem ne! še ne poznam tega človeka!“ In nekako uro potlej, ko je ravno po dvorišu zašumelo, da je Jezus k smerti obsojen, je neki drug hlapec v Petra pokazal, rekoč: „Resnično, tudi ta je bil ž njim, saj je tudi Galilejec!“ „Res“, pravijo ondi stoječi, „tudi ti si zmed njegovih. Galilejec si, tvoj jezik namreč te razodeva“. Peter se brani, kar pristopi še drug hlapec velikega duhovna, stric tistega, kateremu je bil Peter uho odsekal, in reče: „Kaj? te mar nisem jaz videl na vertu pri njem?“ On pa je vtretjič tajil in djal: „Ne, ne, nisem ne!“ In je jel rotiti se: „Še ne poznam človeka, od ktereга govorite!“ In ročno je petelin vdrugič zapel, in vojaki in briči peljejo Jezusa na dvoriše poslopja; in Gospod se je ozerl, in je pogledal v Petra. In Peter se je spomnil Jezusovih besed: „Preden nocoj petelin

dvakrat zapoje, me boš trikrat zatajil". In je iz dvoriša šel, in je britko jokal.

Peter je šel od daleč za Jezusom; blizo iti se je bal sovražnikov. Tudi jaz sem taka, da le od daleč hodim za Jezusom — od daleč k spovednici, k božji mizi gledam, blizo priti se ne upam, ker se ljudi bojim in njih zasmehovanja. Oh, na kaki nizki stopnji pobožnosti sem še!

Peter je šel za Jezusom, ne da bi v smert šel ž njim; temuč šel je za njim, da bi zvedel, kaj se bo zgodilo ž njim. Oh, v koliko skušnjav je pa mene hujši in nesrečna radovednost pripravila! Rada se ogledujem po svojem in drugem spolu; poprašujem, kar mi vediti ni treba, na ušesa vlečem, namesti da bi se gluha naredila; pomišljuje, kar bi imela prec iz glave spraviti. Oh, Jezus! jaz pač ne vem še, kaj se pravi: „zatajevati se“. Prosim lepo, poduči me in daj mi svojega svetega Duha.

Peter je šel na dvoriše med sodne hlapce, se je nepotrebno podal v nevaršino, in je padel. Tudi jaz rada tako ravnam; se prederzno obnašam, se podajam v slabe priložnosti, na ples, v kerčmo, med drugi spol, na ponočne nevarne pota, in menim, da mi ne more spodleteti. Oh, moja duša! ne pozabi, kako se je Petru godilo, in bodi varniša, kakor do zdaj, da tudi ti v take stiske ne prideš.

Jezus! ti si le pogledal na Petra, in hitro se je razjokal. Oh, Jezus! ne prosim te družega, kakor za en sam tak pogled. — Peter je britko jokal — oh, da bi jokala tudi jaz nad svojimi brezštevilnimi grehi, ki jih na duši imam!

Ko se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašine ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, in so ga peljali v svojo zbornico, in ga še enkrat vprašajo: „Ali si ti Kristus, povej nam?“ In jim je odgovoril: „Ako vam povem, mi ne bote verjeli, ako vas pa vprašam, mi ne bote odgovorili, ne me spustili. Pa odsihmal bo Sin človekov sedel na desnici moči božje“. Vsi pa so rekli: „Ti si tedaj vendar le Sin božji?“ In je rekel: „Vi pravite, da jaz sem“. Oni pa so rekli: „Kaj potrebujemo še pričevanja? saj smo sami slišali iz njegovih ust“. In vsi, kar jih je bilo, so vstali, in so ga zvezanega peljali, in izdali Ponciju Pilatu, dežel-nemu poglavarju.

Jezus! kakor razbojnik stojiš pred napihnjnim Kajfežem in njegovimi pomagači; kakor nedolžno ovco te imajo v svoji sredi — in vendar ni jeze, ni nevolje viditi na tvojem milem obrazu. Oh, prosim te, zamori v mojem sercu vsako gibanje strastne in divje jeze, da se ne bom vjedala z nobenim, temuč raji krivico terpela, kakor krivico delala, ja! da bom z veseljem prenesla vse, kar mi tvoja roka grenkega ali zopernega pošlje.

Jezus! brez ovinkov si povedal sovražnikom svojim, da si Sin živega Boga. Bodi mi pozdravljen

in daj mi gnado, da tudi iz mojih ust posihmal nobena laž več ne pride, da me ne bo sram, svojih grehov odkrito se spovedati, da ne bom nikoli govorila zoper poštenje bližnjega — da bom vselej varna s svojim jezikom. Daj mi to veliko gnado, ponižno te prosim.

Tedaj, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, da je Jezus k smerti obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starošinam, rekoč: „Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri“. Oni pa so rekli: „Kaj nam mar? ti glej!“ In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je šel, vzel verv, ter se obesil. In se je po sredi na dvoje razpočil, in vse njegovo oserčje se je izsulo. Duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: „Ne spodobi se, jih devati v tempeljnovno skrinjico; zakaj to je cena kerví“. Sklenili so pa, in kupili za nje lončarjevo njivo za pokopališe ptujcov. Zato se imenuje tista njiva „njiva kervi“ do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremiju preroku, ki pravi: „In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, kterega so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo“.

Kakor Judje z Judežem, tudi zapeljivci z dekletami delajo. Dokler so jim po volji, jih objemajo, poljubujejo, jim zakon in druge reči obetajo: ko je pa reva zapeljana, ali jo huda vest, kakor ogenj žge in peče, jo pa gerdo imajo in pravijo: Kaj meni mar, le sama glej! Oh, Jezus! jaz sem slaba — tebe se oklenem, ne dopusti, da bi me kdo iz tvoje roke iztergal. Nobenega znanja nočem — tvoja sem živa in mrtva.

Judež je Jezusa prodal, in se je obesil. Koliko deklet nedolžnost svojo proda, obupajo, se obesijo ali v vodo skočijo, in za Judežem v pekel gredo. Oh, Jezus! ti me poznaš in vidiš moje serce, ti veš, da nedolžnost mi ni naprodaj za nobeden dnar — ali kakor sem slaba in k hudemu nagnjena, in ker je toliko zapeljivosti okrog in okrog mene, se močno bojim, da bi se tudi jaz zmotiti dala. Oh, Jezus! oh, Marija! tega ne — rajše smert, kakor tako zgubo.

Judež se je na dvoje razpočil, in vse njegovo oserčje se je izsulo. Oh, kako strašna vendar je smert grešnika! Bog me vari!

Peljajo tedaj Jezusa od Kajfeža na dvor deželnega poglavarja. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodno hišo, da bi se ne omadeževali, temuč da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Zunaj na visokem mestu, ki so bile stopnjice na-nj, so ostali. Pilat je torej vunkaj šel, in je rekel: „Kakošno tožbo prinesete zoper tega človeka?“ So odgovorili in mu re-

kli: „Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali“. Pilat jim je rekel: „Vzemite ga vi, in sodite ga po svoji postavi“. Judje so mu rekli: „Mi ne smemo nikogar umoriti“. Tako se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, kakošne smerti bo umerl. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: „Našli smo tega človeka, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je on Kristus, kralj judovski“. Pilat torej ga je vprašal: „Si ti kralj judovski?“ Jezus mu reče: „Ti praviš“. Na tožbe duhovšine pismoukov in starašin ljudstva pa ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: „Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? Nič ne odgovoriš?“ Jezus pa je le molčal, in ni odgovoril na nobeno besedo, tako, da se je poglavar silno čudil.

Jezus! ti si sodnik živih in mertvih, imaš ključne nebes in pekla v svojih rokah, in vendar si krivičnemu Pilatužu voljno se vdal. Oh! uči me svete pokoršine, da bom spoštovala in rada vbogala vse naprejpostavljene svoje, vbogala tudi tiste, ki so meni enaki ali so nižji od mene, samo da ne hočejo kaj takega, kar je zoper mojo vest ali zoper božje zapovedi. Oh! kolikokrat že sem rekla, da ne bom več svoje volje imela; ali vsi moji sklepi po vodi splavajo kakor pena — oh! Jezus! ti vse zamoreš — pomagaj mi! — poterdi me!

Jezus! za hudodelnika te imajo, zvezanega te okoli vlačijo in pravijo, da ljudi zapeljuješ — ti pa molčiš in se ne odgovarjaš, z besedico ne. Oh, kaka sem pa jaz! Naj kdo le kaj malega reče čez me, hitro zagori po meni, me terga po žilah, in bi se rada zmaševala. O nesrečni napuh! da tako globoko tičiš še v meni! Marija! prosi za me Jezusa.

Šel je tedaj Pilat spet v sodno hišo, in je Jezusa za seboj poklical, in ga vpraša: „Si ti res kralj judovski?“ Jezus mu odgovori: „Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene?“ Pilat mu pravi: „Kaj sem jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te mi izdali; kaj si storil?“ Jezus odgovori: „Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod“. Pilat mu tedaj reče: „Tedaj si ti vendar le kralj?“ Jezus mu odgovori: „Ti praviš, jaz sem kralj. Jaz sem v to rojen, in za to prišel na svet, da pričam resnici. Kdor je iz resnice, posluša moj glas“. Pilat mu reče: „Kaj je resnica?“ In potem je šel spet vun k Judom, in jim reče: „Jaz ne najdem nobene krivice nad njim“. Oni pa so le svojo terdili in ga še huje

tožijo. „Ljudstvo šunta“, so djali, „ker uči po vsi Judeji, začeniši od Galileje do sem“. Ko je Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec? In ko je zvedil, da je spod Herodeževe oblasti, ga je poslal k Herodežu, kateri je bil tiste dni tudi v Jeruzalemu.

Jezus! tudi moje kraljestvo ni od tega sveta, ali pri vsem tem sem na ta svet vsa navezana — se lišpam, nečimerno oblačim; telesna lepota, časno blago, hvala ljudi in posvetno veselje mi hodi v eno mero po glavi. Oh, Jezus! dodeli mi, da bom vsim rečem, ki so na svetu, odmerla, in iz serca želela, zavolj tebe na tem svetu zaničevana in od vsih pozabljena biti.

Resnično, moj Jezus! ti si kralj in sicer vsegamogočen in večni kralj. V ponižnosti pred tebe pokleknem, te molim in častim; in ker nimam, kar bi se za tolikega kralja spodobilo, ti dam svoje serce, ker ti sam praviš: „Hči moja! daj mi serce svoje“. Jaz bi se ne upala, tako slabe reči, kakor je moje serce, ti ponuditi: ali ker ga hočeš, vzemi, očisti, posveti in ozaljšaj ga, in kraljuj v njem na vekomaj. — Jezus! brez tebe biti, bi bil živ pekel.

Herodež pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obveselil, zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo videl kak čudež storiti. Vse svoje dvornike in vojšake

je zbral okoli sebe, in ga vprašuje z mnogimi besedami. Ali Jezus mu ni besede odgovoril. Duhovni pa in pismo-uki so ga gerdo tožili. Tedaj ga je Herodež s svojimi vred zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, ter poslal nazaj k Pilatu. In postala sta prijatla Herodež in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovraštvu med seboj.

Herodež se je veselil, ko je Jezusa vidil: ali njegovo veselje je bilo, kakor veselje jastreba, ko vidi nedolžnega golobčka v svojih krempljih. Oh, Jezus! ko bi mene nesreča zadela, da bi prišla v družnjo nesramnežev, se bom tebe spominjala, se ne bom smejala njih nespodobnim norčijam, njih gerdim besedam, ne pristavljala ne pomagala jim; temuč resno se držala in molčala, kakor ti — in šla bom stran od njih, prej ko bo mogoče; naj bom zato tudi zaničevana. Jezus! raji sem s teboj zasramovana, kakor bi s Herodežem na kraljevem stolu sedela.

Jezus! ti si večna modrost, in Herodež te za norca spozna in obleče. Jaz pa neumnica bi rada, da bi me vsi za modro in pošteno imeli, me častili, ljubili in hvalili, in če mi kdo kak priimek da, se hudo jezim in togotim. Oh, Jezus! moj duh in tvoj si nista še nič podobna — usmili se me, in daj mi druge misli in druge nagnjenja.

Pilat pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel:

„Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi zapeljeval ljudstvo, in glejte! jaz sem ga vpričo vas izprašal, in nisem našel nobene krivice nad njim v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne, zakaj, poslal sem vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega se ni našlo nad njim. Ker je pa navada, da vam o veliki noči enega jetnika spustim, kterega koli prosite; kterega hočete, da vam spustim, Baraba ali Jezusa, ki je imenovan Kristus?“ Bil je pa Baraba zavoljo nekega v mestu storjenega punta in uboja v ječo veržen; Jezusa pa, je vedil, da so ga bili le iz nevošljivosti izdali.

Pilat ne najde nobene krivice nad Jezusom, torej vse tožbe judovskih poglavarjev niso drugoga, kot laž, kot obrekovanje in opravljanje. — Tako ljudje dostikrat govore čez svojega bližnjega, kar je na pol ali clo vse zlagano, in jaz trapa jim vse verjamem, in menim, da je res. Zato odslej ne bom več verjela vsaki besedi, in ne bom nikdar kaj zinila, kar je zoper poštenje ali čast mojega bližnjega. Jezus! usmili se me, in podpiraj me v mojem naprejšvetju, da bom bolj modra.

Oh, nevošljivost! kako gerda pregreha si ti, in kamo človeka pripelješ! Kdaj bom jaz tako srečna, in bom to pošast popolno iz svojega serca pregnala?

Jezus! ti vse veš, kaj bom prikrivala pred teboj? Ti veš, da mi včasih težko dene, ko vidim, da druge dekleta so lepše, se jim boljše godi in so bolj obrajtane, kakor jaz; ali vidim, da so bolj pobožne in pogoje ssv. zakramente prejemajo. Oh, Jezus! spreoberni me, da bom vse ljudi ljubila, vsim dobro želela.

Kedar pa je sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: „Nič si ne imej opraviti s tem pravičnim; zakaj, veliko sem terpela nocoj v sanjah zavoljo njega“. Ali veliki duhovni in starašine so podšuntali ljudstvo, da naj rajši za Baraba prosijo, Jezusa pa pogubijo. Ko je torej Pilat povzel vprašanje: „Kterega teh dveh hočete, da vam spustim?“ so vsi vpili: „Ne tega, proč ž njim; spusti nam Baraba!“ Pilat jih je tedaj spet nagovoril, ker bi bil Jezusa rad spustil, in jim je rekel: „Kaj tedaj hočete, da storim z Jezusom, kateri je imenovan Kristus, kralj judovski?“ Oni pa so spet vpili: „Križaj, križaj ga!“ On pa jim je vtretjič rekel: „Kaj pa je hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; šibati tedaj ga porečem, potlej pa ga bom spustil“. Ali oni so še huje vpili, rekoč: „Križan naj bo!“

O srečna žena! ker ti sama si bila tako pogumna, da si za Jezusa se poskusila. Veseli me, ker to berem, zato ker sem tudi jaz ženska, slaba sicer in rahla, vendar bom tudi jaz močna, če me gnada božja bo podpirala. Jezus! daj mi tako serce, da me nihče od tvoje službe in tvoje ljubezni ne bo odvernil.

Jezus! kakor ta žena, bom vbogala tudi jaz, če mi tudi v sanjah svojo voljo razodeneš.

Judje imajo raji ubijavca Baraba, kakor Jezusa, ki je toliko dobrot jim skazal. Ljudje so kakor tersje, ki se nagne, kamor veter vleče — bi pač nora bila, ko bi se na ljudi zanašala. Jezus! ti si moje edino zaupanje.

Na to je oblastnik Jezusa vzel in bičati dal. Vojaki so ga peljali na dvoriše sodne hiše, in skličejo vso trumo. In so ga slekli in so mu škerlatast plajš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali in ga zasramovali, rekoč: „Pozdravljen bodi, kralj judovski“. In so v njega pljuvali, in mu jih za uho dajali in terst jemali, in tolkli po glavi, in so na kolena padali, in se mu vklanjali.

Oh, Jezus! do nagega te slečejo — kolika sramota za te! in kako te bijejo in bičajo — zdi se mi, da slišim, kako šibe po zraku luskajo. Zdaj se spomnim, da vsega tega sem jaz kriva, ker sem

svoje truplo premalo zakrivala, se pogosto brez potrebe razgalila, svojemu truplu preveč stregla, nesramna bila. Jezus! odpusti mi in uči me, sramožljiva biti.

Oh, Jezus! ko bi se le eden tern iz tvoje krone v mojo glavo zaderl, gotovo bi ne stala tako dolgo pred ogledalom, bi se tako rada ne lepotečila, ne ogledovala tako poželjivo, svojih las ne krišpala in ne spletala s tako skerbjo, kakor zdaj. Prosim, moj Jezus! odpri mi oči, da bom jasno vidila, kako nečimerna in prazna je vsa posvetna lepota.

Po tem je Pilat spet šel iz sodne hiše, in reče ljudstvu: „Glejte! pripeljem ga vam vun, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice“. Tedaj je Jezus vun prišel, nesoč ternjevo krono in škerlatasto oblačilo. In Pilat jim reče: „Glejte, človek!“ Ko so ga pa vidili veliki duhovni in služavniki, so vpili, rekoč: „Križaj, križaj ga!“ Pilat jim reče: „Vzemite in križajte ga vi; jaz ne najdem nobene krivice nad njim“. Judje so mu odgovorili: „Mi imamo postavo, in po tej postavi mora umreti, ker se je Sina božjega delal“.

Glejte! človeka — je rekel Pilat. Oh! to je tudi meni rečeno. Jezus! daj mi, da bom gledala na té in te pred očmi imela po noči in po dnevi, v sreči in nesreči — gotovo bom bolj krotka in pohlevna, bolj ponižna in zderžna. Zatorej terdno

sklenem, da bom, če bo količkaj mogoče, vsak dan premišljevala tvoje britko terpljenje.

Oh, Jezus! žalost me tare, ko premišljujem, koliko dobrot si ti ljudem skazal; zdaj pa v eno mero vpijejo: Križaj ga! križaj ga! Zdaj vidim, kako črna pregreha je nehvaležnost. Oh, moj Jezus! iz serca obžalujem, da sem dosihmal tudi jaz tako nehvaležna ti bila za toliko gnad, ki sem jih od tebe prejela, in za toliko dobrot, ki si mi jih po mojih starših in naprejpostavljenih dal. — Moja duša! hvali Gospoda, svojega Boga. Nebó in zemlja solnce in luna, zverina in vsa živina, laznina in perutnina — hvalite ga!

Ko je Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodno hišo, in je rekel Jezusu: „Od kod si ti?“ Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: „Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te križati, in imam oblast te spustiti?“ Jezus je odgovoril: „Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgorej dano. Za tega voljo ima tisti, kateri ti me je izdal, veči greh“. In odslej je Pilat še bolj iskal ga spustiti. Judje pa so vpili, rekoč: „Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori“.

Pilat bi bil Jezusa rad spustil; ali ljudi se je bal. Oh, Jezus! obljubim ti, da se ne bom bala

nobenemu zameriti, naj ima gosposko ali kmetiško suknjo. Bom sicer prijazna in priljudna, kar je prav; bom rada postregla ljudem, kar je brez greha: ali kar je nekoličko greha, ne bom dovolila, ko bi mi šlo tudi za življenje. Jezus! poterdi me.

Jezus! ti me učiš, da ni oblasti, kakor od zgorej. Zatorej bom po tvojem zgledu podverгла se vsaki oblasti, duhovski in deželski gosposki — v vsem bom pokorna, samo v greh me ne bo nihče pripravil. Tudi se ne bom pridružila takim, ki gosposko psujejo in družega ne vejo, kakor nje pregreške razkladati. Molila bom in terpela.

Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vun pripeljal, in je sedel na sodni stol, na mesto, katero se imenuje litostrotos, po hebrejsko pa gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči, okoli šeste ure in reče Judom: „Glejte, vaš kralj!“ Oni pa so vpili: „Proč ž njim, proč ž njim, križaj ga!“ Pilat jim reče: „Vašega kralja bom križal?“ Veliki duhovni so odgovorili: „Nimamo kralja, razun cesarja“. In so tišali z velikim vpitjem in so hotli, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje večje.

Jezus! ti vès nedolžen, se nisi bal Pilatužove sodbe — jaz pa sem grešnica, in se močno bojim tiste ure, v kateri bo treba pred tvojo sodbo stopiti.

Oh, Jezus! ne spomni se takrat mojih grehov, in bodi mi milostljiv in usmiljen.

Judje so Jezusa, svojega kralja zaverгли, in se klatijo po svetu še zdaj, kakor zgubljene ovce. Jaz pa, moj Jezus! bi raji glavo, kakor tebe zgubila — s teboj biti, se mi zdi, da bi v paradizu bila: brez tebe pa bi bila največa reva na svetu. Oh, daj, da te bom ljubila čedalje bolj in bolj!

Ko je tedaj Pilat vidil, da nič ne opravi; temuč da hrup še le veči vstaja, je vzel vode, in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: „Jaz sem nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte!“ In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: „Njegova kri pridi na nas in na naše otroke!“ In Pilat je prisodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Spustil je Baraba, Jezusa pa je izdal njih volji, da naj bo križan.

Pilat je dovolil v Jezusovo smert, ki jo bi bil lahko ubranil; in vendar pravi, da je nedolžen. Oh! koliko ptujih grehov se tudi jaz vdeležim — v nje dovolim, napeljujem, svetujem, jih hvalim, zagovarjam, k njim molčim itd., in se jih morebiti še nikoli spovedala nisem. Oh, Jezus! razsveti me, da bom vidila in prav spoznala, kako nevarne so rane moje duše.

Kakor hudobni Judje, tudi zapeljivci dekletam pravijo: „Če je to kaj greha, ga vzamem jaz na se, na svojo vest“. Oh, Jezus! ne dopusti, da bi me preslepili s takimi goljufijami — da se ne bom prepozno kesala.

O sveta kri Jezusova! pridi nad me; pa ne pogubit, ampak zveličat me. Pridi, očisti me od hudobnih skušnjav in pregreh; pridi nad moje misli in telo, da bo tebi posvečeno; pridi nad moje serce in želje, da bodo tebi dopadljive; pridi nad vse moje življenje in djanje, da bo oznanovalo tvojo čast in hvalo na vse večne čase. Amen.

Tadaj so vojaki Jezusa vzeli, in mu slekli škerlat, in ga oblekli v njegove oblačila, in so ga peljali iz mesta, da bi ga križali. In je nesel svoj križ. Gredé pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu, ki je šel iz polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega, in so ga primorali, da je nesel Jezusu križ. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale in ga milovale. Jezus pa se je proti njim obernal in je rekel: „Hčere Jeruzalemske! nikar ne jokajte nad menoj, ampak jokajte same nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! pridejo dnevi, ob kterih porekó: Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad sirovim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim?“ Peljana sta bila pa ž njim tudi dva hudodelnika, da bi bila umorjena.

Ko vidim tebe, moj Jezus! kako voljno svoj križ neseš, se sramujem, da sem dozdej svoje križe tako nevoljno nosila, in tako nepoterpežljiva v svoji bolehnosti bila. O mili Jezus! obudi v meni ljubezen do križa.

Jezus! jaz sicer nisem močna, kakor si Simona mislim; vendar te prosim: Naloži mi križ, kakoršnega hočeš — če pa omagam ali clo padem pod njim, pomagaj mi, da spet vstanem. Druzega ne želim, kakor tukaj s teboj terpeti, tam pa s teboj se veseliti.

Pozdravljene mi bodite, hčere Jeruzalemske! bi bila jaz tačas na svetu, gotovo bi se bila k vam pridružila, in bi se bila milo jokala nad ljubim Jezusom. Oh, Jezus! daj mi solz cele potoke, da se bom v kak kotec stisnila, solzila nad svojimi grehi, in svojo dušo do čistega umila.

Jezus! jaz sem suh in trohel les, brez zelenja in brez življenja; polna slabost, pomanjkljivost in nepopolnost. Ti si merliče k življenju budil, oh! obudi tudi mene k novemu življenju, da bom svetu odmerla in le tebi živela.

In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgata, po latinsko pa Kalvarija, to je, mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z miroj in žolčem zmešanega. Ga je pokusil, pa ni hotel piti. In ondi so križali njega in hudodelnika, enega na desni in enega na levi strani; v sredi pa Jezusa. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: „In med krivične

je bil štet“. Jezus pa je rekel: „Oče! odpusti jim, saj ne vedó, kaj delajo!“ Bila je pa tretja ura, in so ga križali. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: „Jezus Nazareški, kralj judovski“. Ta napis je veliko Judov bralo; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizo mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po greško in po latinsko. Rekli so tedaj veliki duhovni Pilatu: „Nikar ne piši: Kralj judovski! ampak da je on rekel: Kralj judovski sem“. Pilat pa je odgovoril: „Kar sem pisal, sem pisal“.

Poglej, moja duša! svojega Izveličarja na križ razpetega. Z žebli so mu roke in noge pribite, in s curkoma mu teče kri iz njegovih svetih ran. Oh, Jezus! kaj si storil, da tako sramotno s teboj ravnajo? — Oh, ti si nedolžen; tvoja glava, tvoje oči, tvoj jezik, tvoje roke, tvoje serce — vse na tebi je nedolžno: jaz sem grešila in zavoljo mene si terpel. Zategadel ti obljubim, da za teboj, po tvojih stopinjah bom hodila, bom svojo voljo s tvojo sv. voljo sklepal, in si ne bom dala počitka, dokler vseh svojih hudih misli in želj na tvoj sv. križ ne pribijem. Pridi mi na pomoč s svojo sv. gnado.

Jezus! iz ljubezni do tebe odpustim vsim sovražnikom svojim — vsim, ki me zasmehujejo, zaničujejo in preganjajo; vsim, ki me opravljajo, mi

poštenje jemljejo in moje slabosti okoli trosijo, ali mi na blagu ali na pravicah krivice delajo. Jezus! odpusti jim; vsaj morebiti sami ne vedó, kako hudobno delajo. Prosim, razsveti jih, da bodo spoznali svoje grehe, se zgrevali iz serca in z menoj se spet poprijaznili. Odpusti pa tudi meni vse moje grehe!

Ko so bili vojaki Jezusa na križ pribili, so vzeli njegove oblačila, in med se razdelili. Naredili so štir dele, vsakemu vojaku enega, in so srečkali, kdo bo kaj dobil. Suknja pa je bila brez šiva, od verha sceloma tkana. Rekli so tedaj med seboj: „Nikar je ne režimo, ampak srečkajmo za-njo, čigava bode“. Tako se je pismo dopolnilo, ki pravi: „Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suknjo so srečkali“. Vojaki so tedaj to storili; potlej so sedli, in ga varovali.

Jezus! nag visiš na visokem križu — oh, kaka sramota! Vem, da zato, ker sem jaz tako nečimerna, in toliko deržim na svoje oblačila. Oh! če pregledujem svojo obleko po samem — svojo janko, kako je košata in vrešeča; svojo jopico, kako je z žnorcami obšita in preprežena; svoj predpertič, kake trake in penklje ima; svoje vratne in persne rute, kako so mrežaste in ponižnosti nasprotne; svojo nedeljsko pečo, kake rože ima vpletene, s kakimi čipkami je zarobljena; svoje kratke rokavce, da gole

lakete kažem — oh, kako še visim na takih praznih rečeh. Jezus! odverni moje serce od takih minljivih šemarij, in daj mi živo spoznati, da za dekleta razun svete ponižnosti in sramožljivosti ni prave lepote.

Jezus! s križa si vidil, da rabeljni so tvoje oblačila med se razdelili. Jezus! na te bom mislila, ko bom okradena, ko bom kaj zgubila, ko ne bom dobila svojega poštenega zaslužka, ali bom kako drugo škode na svojem premoženju terpela. Ne daj, da bi se zavolj takih reči v žalost preveč vtopila, da se mi serce ne skali; temuč da zmerna in pokojna ostanem.

Judje pa, ki so memo hodili, so ga preklinjali, in so s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: „Aha, kako tempelj božji poderaš in ga v treh dneh spet sozidaš! Pomagaj sam sebi! Če si Sin božji, stopi s križa!“ Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni s pismarji in starašini vred, in so rekli: „Drugim je pomagal, in sam sebi ne more pomagati! Zdaj naj sam sebi pomaga, ako je on Kristus, izvoljeni božji! Ako je izraelski kralj, naj stopi zdaj s križa, in verujemo v njega! V Boga je zaupal, naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Saj je rekel: Sin božji sem!“ Zasramovali so ga pa tudi vojaki, kateri so pristopali in mu kisa ponujali, in so rekli: „Ako

si ti kralj judovski, pomagaj si!“ Celo eden razbojnikov, ktera sta ž njim visela, ga je preklinjal, rekoč: „Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama!“ Drugi pa ga je svaril, rekoč: „Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno tistem obsojenju? In nama se pravica godi, prejemava namreč po zasluženju svojih del; ta pa ni nič hudega storil“. In je rekel Jezusu: „Gospod, spomni se mene, ko prideš v svoje kraljestvo!“ In Jezus mu je rekel: „Resnično ti povem, dans boš z menoj v raj“.

Oh, Jezus! kako si zasramovan in zasmehovan! Prosim, naj bom tudi jaz s teboj zaničevana.

Nad levim razbojnikom vidim, kako strašna je smert terdovratnega grešnika — kakor kdo živi, tako umerje. Če bom v grehah živela in v nepokori umerla, bo hudič mojo dušo iz mene iztergal, naj bi tudi Jezus in Marija poleg moje postelje stala.

Desni razbojnik je levega svaril, rekoč: Kaj se tudi ti Boga ne bojiš? — Vem, da je tudi moja dolžnost, svariti zlasti svoje tovaršice, če jih najdem na slabem potu. Oh, Jezus! stori me serčno in modro, da bom svarila ob pravem času in na pravem kraju, pa tudi z ljubeznijo in krotkostjo.

Jezus! moj Jezus! ko bom na smertni postelji ležala, vzemi mojo dušo v sveti raj.

Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere,

Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: „Žena, glej, tvoj sin!“ Potem reče učencu: „Glej, tvoja mati!“ In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

O Marija, mati božja sedem žalosti! naj se s teboj jokam in svoje grehe obžalujem. Vtisni mi rane Jezusove v moje serce, da jih imam vedno pred očmi, in živo čutim, kako sklijo.

O Jezus! vedna hvala naj ti bo, da si svojo mater tudi meni za mater dal. O Marija! kako sem srečna, da te za mater imam. Pa tudi zgubljen naj bo vsaki dan, o katerem tebe ne počastim in se tvojemu varstvu ne izročim.

Jezus! smert se je bližala; vendar svoje matere nisi pozabil. Daj, da bom tudi jaz mater svojo in očeta zmiraj v časti imela, z njih slabostmi poterpela, jim stregla in pomagala po svoji moči, in rajše jaz stradala, kakor da bi oni v starosti pomanjkanje terpeli. — Oh! naj bom staršem dobra; vem, da boš tudi ti meni dober.

Bilo je pa okoli šeste ure, in tema se je storila po vsej zemlji do devete ure, in solnce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil, rekoč: „Eli! Eli! lama sabaktani!“ To je: „Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil?“ Eni pa tam stoječih to slišati, so rekli: „Glejte! Elija kliče.“

Ko bo moje življenje ugasovati jelo, bo tudi meni solnce otemnelo, in svet bo za me konec vzel. Oh, Jezus! ne zapusti me v tisti uri; temuč skrij me v svoje svete rane, in vzemi mojo ubogo dušo v sveti raj.

Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? — Iz teh besedi, moj Jezus! spoznam, koliko žalost in britkost si na svoji duši terpel; da Bog ti je odvzel vso notranjo luč in tolažbo; da duh tvoj je postal ves suh, otožen in temen. Oh, Jezus! tudi jaz sem pripravljena, če je tvoja sv. volja, živeti brez vse tolažbe, brez razsvetljenja in veselja, živeti v notranjih temah in skušnjavah, v nezaupnosti in maloserčnosti, in terpeti zunaj in znotraj, kakor je tebi ljubo in dopadljivo. Druzega ne želim, kakor tebi dopasti in s teboj sklenjena biti.

Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: „Žejin sem!“ Stala je pa ondi posoda polna kisa. In berž je stekel eden zmed njih, in je vzel gobo, jo s kisom napojil, in nataknil na hisopov terst, ter mu jo k ustam podal. Drugi pa so rekli: „Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit!“ Ko je bil tedaj Jezus kisa vzel, je rekel: „Dopolnjeno je!“ — Kmali po tem je velik glas zagnal, in rekel: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ In ko je to izrekel, je glavo nagnil in dušo izdihnil. — — —

In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal; in zemlja se je tresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenju, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, ki je prek križa stal, in kateri so ž njim bili, in so Jezusa stražili, ko so vidili potres, in kar se je zgodilo, so se silno zbal, in so rekli: „Resnično, ta je bil Sin božji!“ In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kedar so vidili, kar se je zgodilo, so se terkali na persi, in se vernili. Vsi njegovi znanci pa, in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, in so mu stregle, so od deleč stali, in to gledali. Med njimi je bila Marija Magdalena, in Marija mati Jakoba mlajšega in mati Jožefova, in Salome, in veliko drugih, ktere so bile ž njim vred v Jeruzalem prišle.

Jezus! smertna sapa bila je nad teboj, žejin si bil; ali nihče ni imel požirka merzle vode za té — zato, ker sem jaz tolikokrat nezmerina v jedi in pijači. Oh! varovala se bom, da me ne bo zmotilo ne vino, ne žganje, ne kaka druga pijača. Jezus!

tega ne, da bi kterikrat pijana bila — pijana in sramožljiva, kako bi to moglo biti?

Jezus! žejalo te je — po meni, po moji duši. Ali jaz se te ogibljem, molitev in službo božjo opuščam, spoved in sv. obhajilo odlagam, in dan za dnevom preteče, ko ne izmislim na te. Kako nezvesta sem ti? kako slabo povračujem tvojo veliko ljubezen, ki jo meni skazuješ? Jezus! rani moje serce, da bo tudi mene po tebi žejalo, da boš ti meni moja prva misel zjutraj, ko se zbudim, in moja zadnja misel na večer, ko se v posteljo vležem.

Jezus! kako srečna bi bila, ko bi smela tudi jaz ob svoji smertni uri reči: Dopolnjeno je! — dopolnjeno je delo mojega zveličanja; zdaj pa se tebi izročim, da mi boš dal krono življenja, katero si obljubil vsim, ki tebe ljubijo.

Jezus! daj mi gnado, da bom tudi jaz sveto umerla.

Judje tedaj, ker je bil dan pripravljanja, da bi ne ostale na križu trupla v saboto (tisti sabotni dan namreč je bil velik), so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se sneli. Torej so prišli vojaki in so prvemu sterli kosti in drugemu, ktera sta bila ž njim križana. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, da je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojakov je njegovo stran odperl; in ročno je tekla kri in voda iz nje. In kateri je vidil, je pri-

čeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, da resnično govori, da tudi vi verujete: To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno: „Nobene kosti mu ne sterite.“ In spet drugo pismo pravi: „Gledali bodo v nja, ktereга so prebodli“.

Jezus! nobene kosti ti niso sterli — kakor na duši, si tudi na truplu brez pogreška bil in ostal. O vari me, da se tudi jaz ne bom kaj ognusila, ne na duši ne na truplu. Moje truplo je stanovališče sv. Duha, in bi imelo na dan vstajenja Jezusovemu truplu podobno postati; zatorej bom skerbno varovala svoje truplo in svoje ude, roke in noge, usta in lica itd. Jezus! daj mi moči, da se bom krepko branila ob času skušnjav.

Jezus! ni zadosti, da so te umorili, še mertvemu ti s sulico v persi bodejo. O bodi mi pozdravljen, preljubi Jezus! v globoko rano tvojega sv. serca bom bežala in se skrila, kolikorkrat me zapeljivi svet ali hudoben duh lovi, ali me moje lastno meso moti. Kri in voda, ki ste iztekale iz serca Jezusovega, izbrišite moje grehe in očistite mojo dušo.

Kedar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, judovskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovavec, dober in pravičen mož, kateri ni bil privolil v drugih svèt in djanje, ki je tudi sam čakal božjega

kraljestva, in je bil Jezusov učenec, toda skrivej, zavoljo straha pred Judi. On je serčno šel k Pilatu, in je prosil, da bi snel Jezusovo teló. Pilat se je čudil, da bi bil že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu teló. Jožef pa je kupil čiste tenčice, in ga je snel. Prišel pa je tudi Nikodem, kateri je bil prvič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe sto liber. Tedaj sta vzela Jezusovo telo, in ga zavila v tenčico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, kterega je bil dal Jožef sebi izsekati v skalo, in v kterega še nihče ni bil položen. Tam tedaj sta zavoljo pripravljanja Judov Jezusa položila, sta velik kamen zavalila pred duri groba in šla. Šle so pa za njima tudi žene, ktere so bile z Jezusom prišle iz Galileje, in so sedele grobu nasproti in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vernile, ter so pripravile dišav in mazil; vendar v saboto so bile pri pokoju po postavi.

Jezus! vem, da lepše tančice ni za tvoje presv. telo, kakor je čisto deviško serce, in tudi ni

žlahniših dišav, kakor so predrage rožice sv. sramožljivosti, ponižnosti in krotkosti. Ali vse to se ne dá kupiti za denar: ti pa vsega obilno imaš. Oh, Jezus! prav lepo prosim, daj mi čisto serce, daj mi tako serce, da bom vredna, vsak dan sv. rešnje Telo prejeti.

Jezus! v vertu si hotel svoj grob imeti — meni v znamnje, da tudi moje serce, ako hoče tvoje prebivališče biti, mora biti podobno vertu, v katerem raste in cvete lilija nedolžnosti, vijolica ponižnosti, vertnica svete ljubezni in kar je družega lepega. Ali take žlahne rožice potrebujejo veliko skerbi — oh, Jezus! daj, da se ne bom utrudila v njih oskerbovanju, da bom pridno čula, molila, vest izpraševala, mertvila se, zatirala, krotila in zatajevala.

Jezus! nov grob si hotel imeti, v katerem še nobeden mertvec ležal ni. Oh! moje serce pa ni več novo, temuč je umazano in zastarano. O Jezus! kaj bi dala, ko bi še taka bila, kakoršna sem bila prec po sv. kerstu? Jezus! tebi je vse mogoče — prerodi in prenovi me, in daj mi novo serce in novega duha.

Jezus! tvoj grob bil je v skalo vsekan — meni v spomin, da tudi moje serce ima biti dobro zavarovano in zagrajeno, če hoče zapeljivemu svetu se ubraniti. Oh, kako lehka sem bila do zdaj in samoglavna — sem iskala slabih priložnost, in da še nisem zapeljana, se samo tebi, ljubi moj Jezus! in tvoji gnadi zahvaliti imam. Hočem pa za naprej bolj varna biti, in skerbno ogibati se krajev, ljudi, potov, hiš in tovaršij, ki so za moje serce nevarne.

Drugi dan pa, kteri je po pripravljanju, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: „Čez tri dni bom vstal“. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: „Od mertvih je vstal; in poslednja zmota bo hujša od perve“. Pilat pa jim je rekel: „Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste“. Oni pa so šli, in so grob obdali z varhi, in kamen zapečatili.

Jezus! mertev si v grobu ležal, in vendar je tvoje sovražnike strah pred teboj. To me uči, da grešnik nima mira pred svojo vestjo, in dasiravno je na videz vesel in srečen, ga vendar huda vest ven in ven skli in peče in grize, da tudi na mehki pernici nima spanja in v sredi godcov nima veselja. Oh, Jezus! daj mi mirno vest in vari me greha.

Jezus! lepa zahvala ti bodi za vse gnade, luči in razsvetljenja, ki sem jih pri branju in premišljevanju tvojega terpljenja od tebe prejela. Le eno prošnjo še imam: Vtisni spomin svojega svetega terpljenja tako globoko v moje serce, da ga nikdar ne bom pozabila, in kakor nekdam svoji ljubljenci, sveti Magdaleni Pacijanki, daj tudi meni gnado, za te terpeti ali umreti. Amen.

Svete pesmi.

Pesem pri sveti maši.

Vstop.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo sercé,
 V nebesa zdaj pošljimo:
 Vse misli in želje:
 Ta dar presvete maše,
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zбриše grehe naše,
 Nas var'je vseh nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga!
 Oh, težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da!
 Marija, vsi svetniki!
 Pomoči pros'mo vas!
 Smo grešniki veliki —
 O Kriste, usmili se nas!

Slava.

Bogu bod' čast in hvala,
 Na zemlji mir ljudem,
 K' je milost Božja dala
 Rešenje vsem stvarjem.
 Bog, hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ker sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Temoto razsvetljuje,
 Nas var'je grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kar Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede nam deli.

V e r a.

Jaz ver'jem, Bog nebeški!
 Da Ti si stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini tvoj;
 Svet' Duh pri nas prebiva,
 Nam učenik poslan;
 Pomoč njegovo vživa
 Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog! oznanil,
 Kar je Tvoj Sin učil,
 V katol'ski cerkvi hranil,
 K' je za-njo kri prelil,
 To ver'jem vse resnično;
 Le, Bog, pomoč mi daj,
 Živeti tud' pravično,
 Da pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog Oče večni!
 Za nas prečisti dar,
 K' ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar.
 Za svoje hudobije
 In celega sveta,
 Da nam jih čisto 'zmije,
 Nam tvojo milost da.

V ponižnosti pošljimo
 Ta sveti dar v nebo;
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo;
 Da bode mu v češenje
 V zahvalo ino čast:
 Nam vernikom v življenje
 In sveti cerkvi v rast.

S v e t o.

Svet, svet, svet, Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse;
 Ves svet, ves rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češen, povikševan,
 Odrešit vse narode
 Nam iz nebes poslan'!

Vse cerkve poglavarja
 Se spomni, o Gospod!
 Tud' škofa in cesarja,
 Ohrani jih povsod.
 Ti vodi vse kristjane,
 Ti naših duš pastir,
 Da bodo Tebi vdane,
 Jim daj nebeški mir.

Po povzdigovanju.

O angeljci! hitite
 In pridite 'z nebes!
 In z nam' svet Kruh molite:
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom scer telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 Da b' skoraj šli v nebesa
 Ga gledat in častit!

Ti, Jezus, se usmili
 Duš bratov in sestric,
 Da bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic.
 Da gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud' daj,
 Nebeško luč vživat
 S svetniki vekomaj.

K očenašu.

Naš duh, o Bog, ti poje;
 Češen bod', Oče Ti!
 Kraljestvo pridi Tvoje;
 Naj se, kar češ, zgodi!
 Daj nam naš kruh, jed zdravo;
 Dolgé odpusti nam,
 Ne vpelji nas v skušnjavao;
 Otmi sovražnikom.

Jagnje božje.

Moj Jezus, tebe vžiti
 Iz serca jaz želim,
 Nevreden k tebi priti,
 Ker tol'kokrat grešim.
 Očisti dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Mi skaži milost svojo,
 Da v revno serce greš.

O Jezus, k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi
 Ljubezni tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 Da slab'ga me živiš,
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečnega storiš.

K o n e c.

Naj teb', o Bog, dopade
 Dar sveti dokončan,
 Izvir nebeške gnade
 Nam bodi slednji dan:
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe njih naj bo;
 Naj nam bo vsem zastava,
 Da pridemo v nebo.

Pri černi maši.

Začetek.

Z globočine se glasí,
 Mili glas v nebo kričí:
 Vsmiljen' Jezus! reši nas,
 Vsliši naš'ga vpitja glas.

Duše 'z vic zdihujejo,
 Ojstro tam plačujejo;
 Čista duša mora bit',
 Ki v nebesa hoče prit'.

Med branjem.

Poslušajte, bratje vi,
 Kak se v večnosti godi,
 Kjer plačuje večni Bog
 Po pravici vsaki dolg.

Tam odperte bukve so,
 V njih se dela vse beró,
 Vsaka ura, vsaki dan,
 Vsaki človek, vsaki stan.

Tam izgovor ne velja,
 Nič vtajiti se ne da,
 Kar je človek tukaj s'jal,
 Bo Sodnik mu tamkaj dal.

Darovanje.

Oh, prijatli! usmil'te se,
 Vi nam saj pomagajte,
 Položite na altar
 Za nas svoje serce v dar.

Z mašnikom se združite,
 Sveto mašo služite:
 Ona bo hladilo nam,
 Ona tud' plačilo vam.

Naš plačnik sam Jezus je,
 Ki za nas daruje se;
 Ker za nas na križu umerl,
 Nam bo tud' nebo odperl.

Sanktus.

Oh, neskončno usmiljen' Bog!
 Reši duše iz nadlog.
 Naj v nebesih tam pojo
 Tebi pesem angeljsko.

Svet' Gospod, Bog Sabaot,
 Ki se usmili revnih s'rot,
 On rad vsliši vbogih glas;
 Hvala njemu vsaki čas!

Po povzdigovanju.

Jezus svojo kri prelil,
 Da bi svet zveličan bil;
 Duše! veselite se,
 Vaš plačnik sam Jezus je.

Ena kaplja nja kervi
 Vaše martre pogasi.
 Ljubi Jezus! vsmil' se jih,
 In očisti grehov vsih.

Mertvi opominjajo:
 „Skerb'te, bratje! za nebo,
 Dokler še imate čas;
 Spomn'te se pa tudi nas“.

Sveto obhajilo.

Jezus se nam da zavžit',
 V podobi kruha skrit;
 Kar mi tukaj ver'jemo,
 Tam v nebesih gledajo.

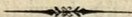
Skorej v svetem raju tam
 Veselit' se z Jezusam,
 Verne duše premočno
 Čez vse druge željne so.

Oče vsega usmiljenja!
 Glej na Sina svojega;
 Glej! skoz njega pros'mo te,
 Vernih mertvih vsmili se.

Konec.

Bog jim večni pokoj daj,
 Večna luč jim sveti naj!
 V miru naj počivajo,
 Svet'ga raja uživajo!

Naj veselo vstanejo,
 Kedar k sodbi pojdemo!
 Vsim po smerti uživat' daj,
 Večni Oče! sveti raj.

K ž e g n u.

Glasno zapojmo, čast povzdiguemo,
 Jezus je v belem kruhu prikrit.
 Pred nas postavljen, vselej pripravljen,
 Ovčice svoje blagoslovit'.
 Sveto, sveto, čez vse je sveto:
 Sveto, sveto Jezusa rešnja Kri in Telo.

Roke sklenimo, 'z serca zdihnimo:
 Vsmili se Jezus, Zveličar naš!
 Teb' se zročimo, in te prosimo,
 Da nam svoj sveti blagoslov daš.
 Sveto, sveto, itd.

Zadnjič vsi skupej recimo tukaj:
 O Jezus, hvala tebi naj bo!
 Enkrat dodeli, da bi veseli
 Vekomaj peli ravno tako:
 Sveto, sveto, itd.

Pred pridigo.

V Očeta ino Sina,
 In Duha svetega,
 V časti tega imena
 Častimo mi Boga.
 Ta molitev je sveta,
 S katero je učil
 Kristus častit' Očeta,
 In jo nam naročil.

Oče naš, ki si v nebesih,
 Kraljuješ vekomaj,
 Na dušah in telesih
 Ti nam svoj žegen daj.
 Vsel' bodi posvečeno,
 Tvoje sveto ime,
 Svetejše ni nobeno,
 Kakor to tvoje je.

Tvoje kraljestvo pridi
 Po naši smerti k nam,
 Tvoja volja se 'zidi
 Na zemlji, kakor tam.
 Daj nam vsakdanj'ga kruha
 Za dušo in telo,
 Pošlji nam svet'ga Duha,
 Da nam ga žegnal bo.

Odpusti, mi želimo,
 Vse naše grehe nam,
 Kakor mi odpustimo
 Vsim svojim dolžnikom.
 Ne vpelji nas v skušnjavo,
 In zlega reši nas.
 O daj nam misel pravo,
 Te ljubiti vsak čas.

Pred keršanskim naukom.

Srečen, srečen, kdor posluša
 Lepe navke Jezusa;
 Ohranjena njega duša,
 Kdor se greha varvat' zna.

Zakaj navki svetu svet'jo,
 Skoz dajo življenje nam,
 Nas učijo brumno živet',
 Tudi enkrat srečno vmret'.

Čast, lepota in bogastvo,
 Le en kratek čas terpi;
 Vse posvetno veličastvo
 V prah, pepel se spremeni.

Zgin'la bode zemlja, nebo,
 Navki ti ostanejo,
 Ki so 'zvirk življenja večnega,
 So besede Jezusa.

Po keršanskem nauku.

Srečen, srečen, kdor ohrani,
 Kar nas Jezus je učil,
 Vsega hudega se brani,
 Pred katerim je svaril:
 Vir življenja večnega
 So besede Jezusa.

Učenosti tovaršice
 Nam življenje slajšajo,
 In čednosti tolažnice
 Nam terpljenje lajšajo:
 Nas učijo prav živet',
 Ino enkrat srečno vmret'.

Čast, lepota in bogatstvo,
 Vse le kratek čas terpi;
 Vse posvetno veličastvo
 V prah, pepel se spremeni.
 Prešla bo zemlja, nebó,
 Navki ti ostanejo!

Slomšek.

Adventna.

Poslan je angel Gabriel
 Od Boga na ta svet,
 K brezmadežni Devici
 Tje v mesto Nazaret.

K Devici zaročeni
 Sè svetim Jožefom,
 Iz Davidove hiše,
 Marija z imenom.

Angel k Mariji pride
 In tako govori:
 Češena si Marija!
 Vsa polna milosti.

Marija se prestraši
 Češenja božjega,
 In v sercu premišljuje,
 Besede angela.

Angel Mariji pravi:
 Nikar se ti ne boj,
 Ker milost si dobila
 In je Gospod s teboj.

Poglej, ti boš spočela,
 Iz Duha svetega,
 In Sinka boš rodila,
 Z imenom Jezusa.

Brez moža boš spočela,
 Brez vsega madeža,
 Ki ga nebo in zemlja
 Obseč' ne moreta.

Marija vsa ponižna
 Se nizko prikloni
 In pravi: Naj se 'zide
 Po božji volji mi.

Poglej, pokorna dekla
 Sem svojega Boga,
 V njegovo milost upam
 Iz celega serca.

Tako 'zročil je angel
 In vzel od nje slovó,
 Vesel se je povernil
 K Bogu nazaj v nebó.

Marija mati božja,
 Bogu izroči nas,
 Da njega milost z nami
 Ostane večni čas!

Božična.

Eno je dete rojeno — aj rojeno
 (Noter v tem mestu Betlehem).

V eni priprosti štalici — aj štalici,
 (V enih oslovih jaslicah).

Spoznal ga je oslic, volem — oslic, volem.
(Da je to dete pravi Bog).

Kter' je stvaril zemljo, nebó — zemljo, nebó,
(Človeku dal dušo, teló).

Tu so prišli kralji trije — kralji trije:
(Gašper, Melhjør in Baltažar).

In so za ofer prinesli — aj prinesli
(Miro, kadilo, čisto zlato).

In darujejo Jezusa — aj Jezusa,
(Tega kralja nebeškega).

Za rojstvo mi zahvalimo — zahvalimo
(Ljubo devico Marijo).

Ker je rodila Jezusa — aj Jezusa,
(Zveličarja cel'ga sveta).

V tem času božičnemu — božičnemu
(Bodi to dete hvaljeno).

P o s t n a.

V vertu tam na oljski gori
Izveličar naš kleči;
Bleda luna milo sveti,
On kervavi pot poti.
Nja obhajajo težave,
Gleda strašno Golgato:
Trudnih učencev težke glave
Mirno zrav'n počivajo.

Že sovražna truma hrufe,
 Iškarjot jo sam peljá;
 Judež Jezusa kušuje
 In sovražnikom izda.
 „Koga išete?“ jim reče,
 Vse popada in leži;
 Ker se jim pa branit' neče,
 So ga križem zvezali.

Iz ljubezni do Očeta
 V sredi trinogarjev je,
 Vmret' za grehe vsega sveta
 Kakor jagnje spravlja se.
 Pen'jo se štimanoglavci,
 Ves pohleven on molči,
 Ljudstvo šuntajo hinavci,
 Da le: „križaj ga!“ kriči.

Ptuj sodnik na sodnem stoli
 Ga nedolžnega spozná;
 Truma pa v dvorišu doli
 Se vtolažiti ne dá.
 „Jaz ne najdem“, Poncij vpije,
 „Da bi smerti vreden bil!“ —
 „Le čez nas se naj razlije“,
 Kliče ljudstvo, „njega kri!“

Roke si Pilatuž vmije,
 Križat' Jezusa pusti,
 Grozno bruno vgonobije
 Njemu ljudstvo navali.
 Gora sterma ino britka,
 Težek križ in pot je terd,
 Jezus nese brez počitka
 Za plačilo svojo smert.

Ves oslavljen Jezus dojde
 Glav mertvaških strašni kraj;
 Da v nebesa človek pojde,
 Vmira on na križu zdaj;

Kri preliva in plačuje,
 Kar je Adam pregrešil;
 Za sovražnike zdihuje,
 Da b' jim oče odpustil.

Ves nedolžen Jezus vmira,
 Ljudstvo njemu se smeji,
 Le k Očetu se ozira,
 In mu dušo izroči.

Pokati začele skale,
 Tresla zemlja se je vsa,
 Grešne trume so spoznale:
 „Pravi božji Sin je ta!

Vidiš tam pod križem stati
 Jezusa prijatele,
 Začni ž njim tud' ti žal'vati,
 Milo ž njim razjokaj se.
 Magdalena solze taka,
 Ljubi Janez se solzi,
 S svojim' solzami omaka
 Mati svoj'ga Sina kri.

Njega duša obiskuje
 Vernih duš počiten kraj,
 Tud' pred peklom oznanuje
 On očakom sveti raj.
 Truplo v skalo pokopali
 Žalostni prijatelji;
 Skerbno so ga zavarvali
 Jezusa sovražniki.

Jezus scer je moral vmreti,
 Da bi nam življenje dal,
 Vendar v zemlji ne strohneti,
 Sam je spet od smerti vstal,
 Hudobija tega sveta
 Zdaj premagana leži;
 V časti svojega Očeta
 Zveličar naš živi.

Sveti križ.

Kraljevo znamenje, lej! stoji,
Svet križ, nebeška luč gori;
Na njem življenje smert stori,
Življenje s smertjo nam dobi.

Za nas je od kervi neznan,
Odperta je njegova stran,
Lije mu rešnja kri iz ran,
Da je bil greh sveta opran.

Zdaj je Zveličar dokončal,
Kar je že David prerokval,
In vsim narodom oznanoval,
Da bo z lesa Bog kraljeval.

Prelepo in sveto drevo!
Rudeče pisano s kervjo!
Bilo si vredno ti samo
Nositi tak sveto telo.

Na tebe je pribita b'la
Odkupšina vsega sveta.
Pravici žaljen'ga Boga,
Da je rešila rop pekla.

Češen si ti, presveti križ!
Edin nam upanje deliš,
Le ti nam milost zadobiš,
Pregrehe naše nam izbriš'.

Čast, hvala bodi vekomaj,
Nebeškemu Bogu vselej.
Presveti križ nam vernim daj,
Da pridemo v nebeški raj.

Velikonočna.

Zveličar je od smerti vstal,
Ker je za nas že smert prestal.
Aleluja, aleluja, ale — aleluja!

Pekel premagan je za vsel',
Zatorej bod'mo vsi vesel'. Aleluja . . .

Oj bodimo veseli vsi,
Ker sveti raj odpert stoji. Alel. . . .

Marija! le veseli se,
Ker tvoj Sin se prikazal je. Alel. . . .

Povsod se dans razlega glas:
Hvaljen bod' Jezus vsaki čas! Alel. . . .

Ker smo zdaj z greha zopet vstal',
Ne, da b' se še nazaj podal'. Alel. . . .

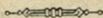
Kdor z Jezusom vojskuje se,
Tam sveti raj gotov mu je. Alel. . . .

Bo sodnji dan častitljiv vstal,
Jezus ga bo v nebo predjal. Alel. . . .

Vojskujmo torej serčno se,
Saj vojske kratko le terpé. Alel. . . .

Veselje pa tam večno bo,
Oh! glejmo, da pridemo v nebo. Alel. . . .

Mogočni Jezus! žegnaj nas,
Da bomo peli vsaki čas:
Aleluja, aleluja, ale — aleluja!

Binkoštna.

Prid', sveti Duh! aposteljnám dan,
 Ker si bil danes v nje poslan,
 Da čuda božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo.
 Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico, da poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
 Prižgi nam v sercih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičnega,
 Se varvati krivičnega.
 Prid', sveti Duh! ljubezni svete.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, da se ne spodtaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo,
 Prid', sveti Duh! ti naša krepkost.

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik,
 O vodi nas do večnosti!
 Pripelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sveto rešnje telo.

Praznika svetega — dans veselimo se,
 Prav iz unetega — serca naj hvala gre.
 Staro preide naj — vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj.

Danes praznujemo — zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo — kako je božji Sin
 Svoje prijatle zbral — jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved Judov dostal.

Učenci zavživajo — velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo — rešnje Telo prejet'.
 Vžiti jim ga daje — pa razdeli se ne,
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kedar prejamejo — slabi njega Telo,
 Se ga navzemejo — moč jim je prava to,
 Kelih jim tud' zroči — dá jim ga, in veli:
 Vsi ga pite, moja je Kri.

Tak' je postavljeno — njega Telo za dar.
 Dušam pripravljeno — da ga zavživa stvar.
 Mašniki stor'jo to — ga sami vživajo,
 In ga vrednim vernim dajo.

Zdaj od nebeškega — Kruha naš duh živi,
 Iz kruha belega — se nam prav' Bog stori.
 Čudi se, o kristjan — Jezus je vsim jed dan,
 Bodi si reven in zanič'van.

Danes te prosimo — trojni, edini Bog!
 V sercih te nosimo — vari nas vsih nadlog,
 Živi nas slabe zdaj — k tebi nam priti daj,
 In te vživat' na vekomaj.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Zeraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod,
 Vse je polno tvoje hvale,
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale:
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

Češen bodi trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja;
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Pekel, smert in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat naš biti;
 Nam živi in umerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja Kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojestrega sodnika;
 Milost, grešnik! le dobiš,
 Dokler tukaj še živiš.

Jezus! bodi usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani
 Pelji naše duše v raj
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo osrečuj,
 Zdaj in vselej nas obvari.
 Obdaruj in povikšuj,
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti,
 Tu in tamkaj v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

Pred svetim obhajilom.

Kak' dal'č od tod — je tvoja pot,
 O Jezus, še od mene!
 Mračni se že — vse rosno je,
 In zvezde razsvetljene.

O pridi vsaj — na večer zdaj,
 Objiši dušo mojo!
 Odperto je — moje serce
 Za prebival'se tvoje.

Glej! temna noč — skušnjave moč
 Me hitro spet sprehaja.
 Le kjer si ti — tam straha ni,
 Skušnjava tam ne vstaja.

Zveličar moj — o daj nicoj
 Pri tebi mi počivat'!
 In jutre spet — nebeško jed
 Pri mizi tvoji vživat'.

Ogledaj se — kak' željno te
 Že čaka duša moja!
 Objiši njo — vsaj vselej bo
 Zvesta nevesta tvoja.

Počivaj ti — le v serci mi
 S čednostmi zasajenem,
 Naj tebi le — odpira se,
 In drugemu nobenem'!

Oh, vsliši me — in pusti se
 V lepoti svoji vživat'!
 Naj bo odpert — nebeški vert,
 Da pojdem vanj prebivat'!

Govori tam — o Jezus sam,
 Prijazno z dušo mojo!
 V ljubezni njo — obleci vso
 Olepšaj z gnado svojo!

Oh, žegnaj me — in pusti se
 V ljubezni men' objeti!
 Oživi me — ker solnčice
 Od jutra spet zasveti!

Sveto obhajilo.

Hváli svet odrešenika — in pastirja dobrega,
 Hváli duša učenika — hváli svoj'ga ženina.
 Zdaj povzdigni serce svoje — jezik glasno naj zapoje,
 Čast in hvalo Jezusu — v zakramentu svetemu.

Jezus nas je tol'ko ljubil — da j' življenje za nas dal,
 Čudež je ljubezni storil — naj bi v njem pri nas ostal.
 Zdaj . . .

Prej, da se je svojih ločil — njim zapustil živ spomin,
Svoje lastno telo zročil — nam je v živež božji Sin.
Zdaj . . .

Nočem srotic zapustiti — v zakramentu bom pri vas,
Z vami hočem se skleniti — v obhajilu vsaki čas.
Zdaj . . .

To nam je nebeška mana — kruh življenja večnega;
To je tista dušna hrana — ktero Jezus svojim dá.
Zdaj . . .

Kdor zavživa tega kruha — smerti vidil on ne bo;
Truplo, tempelj svet'ga Duha — Jezus spet obudil bo.
Zdaj . . .

Kdor Večerjo vredno vživa — on se smerti ne boji,
Jezus v njem sam prebiva — on pa v Jezusu živi.
Zdaj . . .

V sercu Jezusa imeti — to je duši sladek mir;
Na gostii ž njim sedeti — bo veselje vekomej.
Zdaj . . .

Kakor na zeleni paši — pase Jezus jagnjeta,
V obhajilu duši naši — novo moč, življenje dá.
Zdaj . . .

Lepo zjutraj zarja mila — z roso rož'ce omladi:
Lepše z gnado v obhajilu — Jezus duše oživi.
Zdaj . . .

Željno pijejo ovčice — čerstve vode bistri vir;
Z gnadami poji dušice — Jezus dobri njih pastir.
Zdaj . . .

Kar je solnce vsemu svetu — kar je zemlji beli dan,
To je Kristus v zakramentu — tvoji duši, o kristjan!
Zdaj . . .

Tol'ko čuda, tol'ko sreče — kdo ne bode prav vesel?
 Serce naj ti bo goreče — da boš vredno hvalo pel.
 Zdaj . . .

Duša, ktera zapustila — si pastirja božjega,
 Si v pušavo se zgubila — al' si našla mir serca?
 Zdaj . . .

Čuj! kako te kliče milo — glej! kak za teboj hiti,
 Ne bo serce se vtopilo — tol'ko ljubeznjivosti?
 Zdaj . . .

Pridi k Jezusu, ovčica! — on objeti te želi;
 Drago kupljena dušica! — spet njegova bodi ti.
 Zdaj . . .

Ljubeznjivo vse objame — ki se k njemu vernejo,
 Vzame njih na svoje rame — nosi varno jih damó.
 Zdaj . . .

Rane celi jim skeleče — bolečine jim hladi,
 Lepo novo jih obleče — z oblačilom milosti.
 Zdaj . . .

S svojim mesom jih nahrani — s svojo Kervjo napojí,
 Skerbno varje ino brani — da jih hudo ne vloví.
 Zdaj . . .

Duša srečna in vesela — vabi, kliče vse stvari,
 Pravi jim, kaj si prejela — v tvojem sercu kdo živi.
 Zdaj . . .

Kerubini, Serafini — s tebo slavo naj pojó,
 V hvalo Jezusa zedini — se naj zemlja in nebó.
 Zdaj . . .

Var' se, duša! zapustiti — svojega Zveličarja,
 Sopot Jezusa zgubiti — bi nesreča pekla b'la.
 Zdaj . . .

Jezusa presladko serce — naj veselje tvoje bo ;
 Jezusa kervave rane — naj te greha varjejo!
 Zdaj . . .

Jezus tebe vpraša milo — duša moja! ljubiš me?
 Oh! da b' serce govorilo — oh, moj Jezus! ljubim te!
 Zdaj . . .

Vbogo, revno serce moje — od ljubezni naj gori!
 Naj bo prebival'se tvoje — v njem moj Jezus naj živi!
 Zdaj . . .

Jezus, božji Sin Marije — tu v podobi kruha skrit!
 Tebi moje serce klije — bodi meni varh in škit!
 Zdaj . . .

Kedar se mi bo stemnilo — bodi mi popotnica,
 Vzemi mene na plačilo — v dom življenja večnega.
 Tam bom vzdignil serce svoje — tam naj jezik večno poje,
 Čast in hvala Jezusu — svojemu Zveličarju.

Srečna duša boš sedela — na gostii jagnjeta,
 Skrivno pesem mu boš pela — tam nevesta zvoljena.
 Duša vzdigni serce svoje — jezik glasno naj zapoje,
 Čast in hvala Jezusu — svojemu Zveličarju.

Slomšek.

Po svetem obhajilu.

Oj srečna duša, blagor ti!
 Ki Jezusa zavžila si;
 Kdar zapustila boš telo,
 Ti Jezus proti prišel bo.

Presrečno tudi je telo,
 Ki prejme Jezusa lepo!
 Na sodni dan obdal ga bo
 Nebeški kralj s svojo častjo.

Dekleta! božji tempelj ste,
Prav' živi Bog v vas znajde se,
Ohran'te tempelj le skerbno,
Da greh ognjusil ga ne bo.

Naj jezik vaš le govori
Od božje hvale in časti;
Vse želje vašega serca
Naj bodo k časti Jezusa.

Brez greha duša in telo,
Vse vaše žive dni naj bo;
Vse, kar je vas, naj ga časti,
Gospoda večne milosti.

Slomšek.

V čast Marije.

1. Marija rožni cvet.

Tavžentkrat si ti češena!
O Marija rožni cvet!
Teb' enaka ni nobena,
Take nima celi svet;
Kar se koli rožic najde,
Nobena tak žlahna ni:
V tebi se vsa milost najde;
Oh dodel' jo meni ti.

Madež se ni v tebi našel,
Bog Oče te je vsadil,
Sveti Duh te je ociral,
S tebe je Bog Sin cvetel:
Vsi jeziki so preslabi,
Tebe, roža! hvaliti,
Žlahna roža! ne pozabi,
Na me, o Marija, ti!

Kedar tvoj kip preišlujem,
 Pred tajistim jaz klečim,
 Pohlevno k tebi zdihujem,
 Eno gnado le želim;
 Da me ne boš zapustila,
 Mati prave milosti;
 Ino mi bodeš sprosila,
 Božjih gnad obilnosti.

Kedar grešnik jaz zaslišim,
 O Marija! tvoje ime,
 V svojem sercu na te zmislím,
 Pravim: Vsmili se čez me,
 Pusti meni milost najti,
 Kedar me vse zapusti,
 Bodi moja ljuba mati,
 O Marija, roža ti!

Ti si z gnado vsa obdana,
 Angel Gabr'jel govori,
 Od Očeta nam izbrana,
 Gnada vsa 's tebe gori.
 Ti si polna vse dobrote:
 Devica izvoljena,
 Spomni na nas revne srote,
 O mati prevsmiljena!

Kedar bodem morla vmreti,
 Dušo dati čez Bogú,
 Kedar bodem morla vzeti
 Od tega sveta slovo:
 Oskerbi me, daj mi 'zreči
 Te svete imena tri:
 Jezus, Marija, Jožef sveti,
 Ozrite se vi na me!

2. Marija kraljica nebes.

O Devica! bod' češena,
 Ti Kraljica vsih nebes!
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res.
 Svit blišobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz;
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči:
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušaj, — Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike,
 Da od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo,
 Sprejmi v sveto nas nebo.

Tebi vdani hoč' mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmiraj hoč' mo te častiti,
 Peti slavo ti na glas:
 O Devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomaj!
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej.

3. Marija, zgodnja danica.

Ko v jasnem jutru primiglja
 Že zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje,
 Marii čast in počešenje;
 In z zlato zarjo vse časti:
 „Češena si Marija ti!“

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre:
 Se sliši zopet nam zvonjenje,
 Marii čast in počešenje;
 Čez hrib in plan se oglasi:
 Češena si Marija ti!

In kedar solnce že ljubó
 Nam za goro žari slovó,
 Se glasno sliši še zvonjenje,
 Marii čast in počešenje:
 V večernem hladu se glasi:
 „Češena si Marija ti!“

„Češena si Marija ti!“
 Naj se glasi do konca dni,
 Naj vedno sliši se zvonjenje,
 Marii čast in počešenje, —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija ti!“

4. Brez madeža spočeti.

Premila Marija! kje glase čem vzeti;
 Besede, katere čem tebi zapeti?
 Brez madeža bila spočeta na svet,
 Nebes naj žlahnejši cvet.

Občutljěji moji zdaj hoč'jo ož'vet'
Prelepi Marii to pesem zapet',
Brez madeža . . .

Pogledam nad sebe gor v jasno nebo,
Nad zvezdami tamkaj se svetiš lepo.)
Brez madeža . . .

Če luna mi bleda prisveti po noč',
Globoko iz serca izdihnem rekoč:
Brez madeža . . .

Če grejejo solnčni me žarki gorko,
Premislím ljubezen na tvojo toplo.
Brez madeža . . .

Šumeči potoki velijo mi vsi:
Vir gole ljubezni, Marija, si ti!
Brez madeža . . .

Marija! kak' srečna si vender ti vsa,
Glej, nebo enake tebi je nima.
Brez madeža . . .

V nebesih imaš pa zdaj vel'ko oblast,
Sam Jezus, tvoj Sin, podal tebi je čast.
Brez madeža . . .

Na svetu karkoli leze ino gre,
Častita Marija! me spomni na te.
Brez madeža . . .

Če serčice moje mi žalost mori,
Bolezen življenje mi moje greni,
Tedaj, o Marija! poslušaj me ti,
Pa tudi vsmili se me.

In kedar spet moram ta svet zapustit',
Od znancov, prijatlov se tukaj ločit',
Tedaj, o Marija! daj mi roko,
Pelji me v sveto nebo.

5. Ljubezen do Marije.

1.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te;
 Zmiraj pri tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena mati,
 Zaverzi me ne.

2.

Kaj pa ti hočeš,
 Moja kraljica,
 Sladka Devica!
 Da ti podam?
 Drugega nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno,
 Rad ti ga dam.

3.

Pa ti, kraljica,
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za te gori.
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudemu vbrani,
 Reši ga ti!

6. Marija pribežališe grešnikov.

○ Marija, polna gnade,
 Mati božje milosti!
 Grešnika poglej! kak pade
 V srošno večne žalosti.
 Oj čez me, prosim te,
 Vsmili se, vsmili se!
 Mati mila, o Marija,
 Pros' za me, pros' za me!

Tvoje milosti potreben
 Se pred tabo jaz solzim,
 Ako ravno nisem vreden,
 Tvoje dete bit' želim.
 Oj čez me . . .

Glej! po š'roki cesti hodil,
 Pogubljenja večnega,
 Svet hudoben me je zvodil
 Od Očeta dobrega.
 Oj čez me . . .

Pozapravil sem dobrote
 Prevelike milosti,
 Sem napolnil svoje pote,
 Z grehi nevhvaležnosti.
 Oj čez me . . .

Dobre dela sem zamudil,
 Sem zatratil dragi čas.
 Kako pozno sem se zbudil
 Na pastirja mili glas.
 Oj čez me . . .

Vse dobrote tega sveta
 Zapustiti zdaj želim,
 Vendar stopit' pred Očeta
 Vbogi grešnik se bojim.
 Oj čez me . . .

K tebi, Mati! se obrnem
 K tebi dete pribežim,
 Tebi mile solze vternem,
 Tebi dušo izročim.
 Oj čez me . . .

Pomočnica keršenikov!
 Primi me za roko zdaj,
 Pribežal'se spokornikov!
 Pelji me k Bogu nazaj.
 Oj čez me . . .

S svojim Sinom, ljuba mati!
 Spravi mene grešnika,
 Da mi hoče gnado dati,
 Prosi Duha svetega.
 Oj čez me . . .

Pod svoj sveti plajš zagrinjaj
 Mene pred sovražniki,
 V sveti raj pa enkrat spremljaj
 Z nebeškimi angelci.
 Oj čez me . . .

In ko bodem moral vzeti
 Od tega sveta slovo,
 Zakramente daj prejeti
 Duši za popotnico.
 Oj čez me . . .

Slomšek.

7. Čast Marijlna.

Naj bolj blaga, mila, draga
 Si Marija d'vica ti;
 In čistejši, in svetejši
 Ni bilo nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepoticje,
 Je zgolj milost in sladkost,
 Ni človeško, je nebeško,
 Zmaga angelsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde očesa tvoje so;
 Kakor pšice, vse sladčice
 Naše serca ranijo.

Perle drage, ljube, blage,
 Tvoje svete so roke,
 Polne gnade, ktere rade
 In obilno nam delé.

Ti, devica! si kraljica
 Cele zemlje, vsih nebes;
 Pa ponižaš in približaš
 Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
Tudi mojim se očem?
Skorej, skorej prid' od zgorej,
Da s teboj te gledat grem.

Brez števila duš rešila
Si sovražniku iz rok,
Pridi k meni in me deni
V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
K' nam je tako mater zbral,
Ga ljubimo, ga molimo,
K' je vso čast Marii dal.

Živi, živi! vpimo: živi!
V sercih nam Marije ime!
Hvali vedno, hvali vredno
Jezusa, zvesto serce!

8. Marija, roža skrivnostna.

Cvete cvetlica ena — in večno zeleni,
Enaka ni nobena — ni b'la, kar svet stoji.
Če grešniku solzice — se vtrinjajo z oči,
Mu duh lete cvetlice — serce razveseli.

Če tudi smertna sapa — obraz že obledi,
Od te cvetlice hlapa — se zdravje zadobi.
Al' kje je ta cvetlica — kter' vert jo li pozna?
Marija, čista d'vica — cvetličica je ta.

Presveto ime Marije — je čez imena vse,
Naj zlat mu venec vije — in krona spleta se,
Marije, čiste d'vice — naj žlahniši je cvet,
In take več cvetlice — ne bo dočakal svet.

Razsveti, o Danica — na zemlji temno noč,
Podari, o kraljica — nebeško nam pomoč;
V svetosti prebivati — premagat' hudo strast,
In enkrat uživati — v nebesih večno slast.

9. Priporočenje Mariji.

Ti, ki nad trume nebeške vse
 Bližnja pred Jezusom znajdeš se,
 Ti, mati Gospodova, naša pomoč!
 Razjasni nam uma in pameti noč.

Prosi, Marija! prosi za nas,
 Zdaj in posebno poslednji čas.

Duše, ki v grešnih zvezah tičé,
 K tebi vse zgrevane pribežé,
 Prot' tebi obračajo solzne oči,
 O mati premila, vsmili se jih ti!

Prosi . . .

Duše v skušnjavah, ki jih teró,
 K tebi, Marija! se zatekó;
 Ti mat' ljubeznjiva, se na nje ozri,
 In silnih skušnjav jih čiste omi.

Prosi . . .

Duše terpinčene od britkost,
 K tebi zdihujejo za serčnost:
 Izroči, Marija! jih ljub'mu Bogu,
 Zadobi pomoč jim od svoj'ga Sinu.

Prosi . . .

Ljuba nedolžnost tud' kliče v te,
 Da b' si privarvala čisto serce,
 Se k tebi ozira 'z doline solzá,
 Zaupanje terdno do tebe imá.

Prosi . . .

Bog ti veliko dal je oblast;
 Torej, Marija! ti gre vsa čast;
 Podpiraj nas s svojo mogočno prošnjo,
 Da srečno vsi pridemo k tebi v nebo.

Prosi . . .

10. Marija, pomagaj nam!

☉ Marija! ti pomagaj nam!
Te pozdravljamo, devica!
Se ti vklanjamo, kraljica!
Marija, Marija, le ti pomagaj nam!

O Marija! ti pomagaj nam!
Kedar bomo mor'li vmreti,
Ti nam daj pomoč prijeti,
Marija . . .

O Marija! ti pomagaj nam,
Kedar oči že otemnijo,
Usta več ne govorijo,
Marija . . .

O Marija! ti pomagaj nam!
Kedar duša gre 'z telesa,
Nas britkost in strah pretresa,
Marija . . .

O Marija! ti pomagaj nam!
Kedar bomo se ločili,
In se v večnost preselili,
Marija . . .

O Marija! ti pomagaj nam!
Sprosi nam od svoj'ga Sina,
Da nam bode sodba mila;
Marija . . .

O Marija! ti pomagaj nam!
Kedar bomo že zaspali,
Da b' vsi srečno spet ustali,
Marija . . .

O Marija! ti pomagaj nam!
Da b' v nebesih vsi veseli,
Tebi čast in hvalo peli,
Marija, Marija! pripelj' nas v sveti raj!

11. Marija milosti polna.

Veselo pesem, jezik moj!
 Marii v čast in slavo poj,
 Ki je brez madeža spočeta.
 Postala mati božja sveta.
 Zato ji vedno čast doni
 Od vsih jezikov in strani:
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Če vprašam drobne ptičice:
 Kaj tak' lepo mi požete,
 Da milih pesmi glas medeni
 Odmeva log in gojzd zeleni?
 Marijo me pozdravljamo,
 Mi ptičice odpevajo,
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Če vprašam nježne rožice:
 Kaj tak' lepo se spletate;
 V prekrasen venček razcveteni?
 Iz njega klije duh medeni!
 Marii venec spletamo,
 Mi rožice prikimajo,
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti!

Če vprašam svetle zvezdice:
 Kaj tak' lepo se vtrinjate?
 Po nebu se vaš svit razliva,
 Ko rajska zarja ljubeznjiva.
 Marii krono spletamo,
 Mi zvezdice odmevajo,
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Če vprašam božje angeljce:
 Kaj tak' lepo prepevate,

Da vse nebo v radosti plava,
 Po raju se razlega slava?
 Marii slavo pojemo,
 Mi angeljci odpevajo,
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti;
 Razlegaj se po zemlji celi,
 Odpevaj sveti raj veseli.
 Kraljici slave in časti,
 Pozdrav na vekomaj doni:
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

12. Devica častitljiva.

Dajte hribi in doline,
 Gozdi, travniki, planine,
 Vsi devico počastiti,
 Ki je lepši nima svet.

Vsi potoki vi šumeči,
 Ljubi tički žvergoleči,
 Premogočni vsih kraljici
 Pojte hvalo, pojte čast.

Vsi recite: O devica!
 Kako lepa si kraljica!
 Bodi čast in hvala večna
 Tvoj'mu stvarniku, Bogu.

Ti si solnce, serca greješ
 Od ljubezni, katero seješ;
 Ti si luna razsvetljena
 Od svetlobe vsih nebes.

Lil'ja, roža si cveteča,
 Naj prijetniše dišeča,
 Si brez madeža, vsa čista,
 Polna ljubeznjivosti.

Kar te dela ljubeznjivo,
 In Gospodu dopadljivo,
 To je tvoja prelepota,
 Polna vse ponižnosti.

O Marija! Bogu draga,
 Nam pa sladka, mila, blaga,
 Kakor ljubiš svoj'ga Sina,
 Bodi milostljiva nam!

13. Marija, roža duhovna.

Ⓞ Marija rožica,
 Zvoljena in žlahna vsa!
 Grešnikov tolážnica!
 Prosi za nas Jezusa,
 Da nam sveti luč,
 Skozi tvojo moč,
 Najditi nebeški ključ.

Čez lepoto limbarja
 Se, Marija! gor blišiš,
 In Ti s trona vikšega
 Gnade grešnikom deliš,
 Kdor te le spozna,
 In ti hvalo da,
 On tolažbo vselej 'ma.

Predišeči majaron
 'z vertica nebeškega!
 Kak' je lep tvoj zlati tron
 Od življenja svetega;
 Gnada božja da
 Lepega duha,
 Vleče k teb' služabnika.

O prežlahna v'jolica
 In prijetna vsim očem!
 Silno lepa zvezdica
 Svetiš noč in dan ljudem;
 Bolj prijazna še
 Kakor zvezde vse,
 Lepša kakor solnce je.

O svetilo zvoljeno
 Si Marija d'vica ti;
 Si od Sina kronana,
 Čigar mati bila si.
 Sveti Duh ti da
 Perstan iz zlata
 Tebe za nevesto 'ma.

Mati nam pripravljena
 S svetega duha moči;
 Bodi vsa pozdravljena,
 In oberni k nam oči;
 Da nam sveti luč,
 Skozi tvojo moč
 Najditi nebeški ključ.

14. Marija, brez madeža spočeta.

Ti edina, o Marija!
 Za nevesto zvoljena
 Si od Duha svetega.

Tebi, lepa! naj razlega
 Slavno petje se glasno,
 Naj odmeva c'lo v nebó!

Ti le sama si odbrana
 Lilija brez madeža,
 Čista mati Jagnjeta.

Po vsem svetu in v nebesih
 Tvoje hvali se ime;
 Slava, slava tebi gre!

Tebi, mili, v solz dolini
 Revni se zročujemo,
 Za pomoč te prosimo.

Ti nas brani v vsaki sili!
 Daj živeti nam lepó,
 Dozoreti za nebó!

15. Češena si Marija.

1. Kar leze ino gre, Z menoj prepevaj vse: Češena si Marija!	9. Veseli Ti zato Kristjani pojejo: Češena . . .
2. Iz serca vsaki čas Prepeval bom na glas: Češena . . .	10. Naj bode star al' mlad, Prepeva Tebi rad: Češena . . .
3. Ko v jutro zazvoni, Pozdraviti veli: Češena . . .	11. Kdor te za mater 'ma, To lepo pesem zna: Češena . . .
4. Ko poldne spet zvoni, Pozdravit' mi veli: Češena . . .	12. Nam žalost ohladi, V veselje spremeni: Češena . . .
5. Ko večno luč zvoni, Se tebi sporoči: Češena . . .	13. V nebesih tam pojo To pesem angelsko: Češena . . .
6. Se svet razveselil, Ko angel je častil: Češena . . .	14. Na zemlji krog in krog Je pesem vseh otrok: Češena . . .
7. Človeka Bog otel! Ko molit' je začel: Češena . . .	15. Bogu se dobro zdí, Če serce govori: Češena . . .
8. Je hudemu oblast Zaterla tvoja čast: Češena . . .	16. Bog blagoslovi nas Za ti veseli glas: Češena . . .

17. Zgubljeno dete ni, Ki mater prav časti: Češena . . .	24. Pristopila mu bo, Ko zadnjič zdihnil bo: Češena . . .
18. Če išemo pomoč, Zdihujemo rekoč: Češena . . .	25. Bogu 'zročila ga Lepo pozdravljena: Češena . . .
19. Skušnjava odbeži, Če se le oglasi: Češena . . .	26. Kraljica milosti! Naj te moj duh časti: Češena . . .
20. Razveseli serce, Tolaž v težavah je: Češena . . .	27. K'dar pride smert po me, Tud' mene vsmili se: Češena . . .
21. O, vso hudobno moč Premagamo rekoč: Češena . . .	28. Pokaži mi takrat Telesa blažen' sad: Češena . . .
22. In še poslednji čas Najslajši nam bo glas: Češena . . .	29. V nebesih te častim Naj s petjem angelskim: Češena . . .
23. Slovo bo lahko vzel, Kdor je to pesem pel: Češena . . .	30. Ko pridem v sveti raj, Bom pel na vekomaj. Češena . . .

Slomšek.

16. Marija naše upanje.

O upanje mi lepo!
 Vse moje zaželenje,
 Ti moje si življenje,
 Moj mir, Marija, ti.

Če te, Marija, kličem,
 Al' če se spomnim nate,
 Sladkost, veselje zate
 Prevzame mi serce.

Če kdaj težavna misel
 Serce v grenkost pobije,
 Samo ime Marije
 Prežene vso britkost.

Na morju t'ga življenja
 Si zvezda meni mila,
 K' bo čolnič moj vodila,
 Da pridem srečno v kraj.

Pod tvojim ljubim plajšem,
 Preljuba moja mati!
 Želim jaz prebivati,
 Umreti tud' pod njim.

Če srečen, o Marija!
 Vmerjem v ljubezni tvoji;
 O blagor duši moji!
 V nebesa pohitim.

Z vezmi ljubezni svete
 Mi ti serce ukleni,
 Tvoj sužen, blagor meni!
 Bom tebi zvest ostal.

Saj to serce, Marija!
 Od zdaj ni nič več moje,
 Bogu ga daj; je tvoje,
 Ga nočem več nazaj.

17. Marija pomočnica!

☉ devica! — pomočnica
 Bila si in boš nam ti,
 Le sladkosti — in blagosti
 Tvoja roka nam deli.

Ko cveteča — in dišeča
 Si Marija rožica!
 Sem iz raja — svet'ga kraja
 Diješ cvetje upanja.

Ko danica — tolažnica
 V temni noči siješ nam
 Mati mila — vedno bila
 Si ubogim grešnikom.

Pri slabostih — in britkosti
 Rada nam pomagaš ti,
 Pri skušnjavah — in težavah
 Pomočnica vselej si!

Čast Marije — naj razlije
 Se po svetu krog in krog;
 Njo častimo — in prosimo
 Pomočnico vsih nadlog.

Ljuba mati — v zarji zlati
 Nam prisijaj zadnji dan:
 Boš prosila — govorila,
 Srečno bode tek dognan.

18. Lepota Device Marije.

Zapojte jeziki vse zemlje sladko,
 Vsi božji svetniki in sveto nebo:
 O lepa Marija, vsa lepa si res,
 Lepot lepotija si lepih nebes!

Na sijonski gori se vtrinjaš lepo,
 Vsi angeljski kori ti slavo pojó:
 Od tebe, Devica, ni lepše stvari,
 Za Bogom kraljica naj lepša si ti!

Iz solnčnega svita svoj tron ti imaš,
 In z zarjo ovita se vsa lesketaš;
 Al' lepše še sije tvoj žarni obraz,
 Nad vse lepotije je dušni tvoj kras.

Ti lil'ja blišeča prelepo cvetiš,
 Vertnica sloveča ljubezni goriš;
 In čudo lepote je tvoje serce,
 Nebeške milote z obličja puhté.

Iz zvezd osnovana ti krona miglja,
 Nevesta izbrana si svet'ga Duha;
 Marija! cvetlica brez madeža vsa,
 Naj lepša Devica si mati Boga.

19. Devica brez madeža spočeta.

Med zvezdami zvezdica sije,
 Podobna nji nobena ni;
 Presvitle žarke krogi lije
 V lepoti svoji vse temni;
 Ta zvezdica, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Na nebu zarja se razgrinja,
 Čistejše, lepše ni zlato;
 Prelepih žarkov svit vtrinja
 Se v plan, dolino in goro.
 Ta zarja, o Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Med ternjem rož'ca pricvetela,
 Prežlahni cvet duhtela je,
 V lepoti svoji ne venela,
 Edina bila ona je.
 Ta roža, o Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Pregrehe noč je zemljo krila,
 In dolg težil človeški rod;
 Le ena hči je prosta bila,
 Njo mater zbral si je Gospod,
 Edina hči, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Devica čista in presveta!
 Naj večna slava ti doni.
 Brez madeža ker si spočeta,
 Adamova edina hči,
 Naj lepša vsih devica si,
 Brez madeža spočeta ti.

20. Za slovo.

Vse prepeva, veseluje,
 Do nebes radost doni;
 Moja duša le žaluje,
 Serce v solzah se topi,
 Ker slovesna ura bije,
 Da ločiti od Marije,
 Moram se podat' nazaj,
 Zapustiti sveti kraj.

Prišel sem vesel, ko dete,
 K materi Marii sem.
 Pel Marii pesme svete,
 Ves nadušen rajskih želj;
 Še le prišel, že jemati
 Moram slovo, ljuba mati!
 Križem svet od tebe grem,
 Al' še pridem sem, ne vem.

Če Marija tebe v lice
 Danes gledam zadnjikrat,
 Slednjič tečejo solzice
 Mi na cvetje tvojih trat,
 Oh tak padem k tvojim nogam,
 Še enkrat izdihnem: Z Bogam
 Srečni, gnade polni kraj,
 Vse radosti sladek raj!

Ti, Marija! pa ohrani
 Me v ljubezni materni,
 Stoj v nadlogah mi na strani,
 Po vsih potih mojih dni.
 Moja ljuba mati bodi,
 V sveti raj me, dete vodi,
 Da te večno tam častim,
 Nikdar več ne zapustim.

O Marija! tud' usmili
 Zvestih varhov se doma,
 V dneh življenja, v smertni sili
 Prosi za nje Jezusa.

Starše, brate in sestrice,
Rajnih farmanov dušice
Izročim ti, mati! zdaj,
Ti jim svoj blagoslov daj.

Zdaj pa zvoni zazvonite
Milo, žalostno slovo;
Vroče solze se točite
Zadnjikrat na to zemljo.
Ti pa z Jezusom, Marija,
Bodi moja tovaršija;
Klical bom te na pomoč,
Kadar pride smertna noč.

21. Sladko ime Marije.

Naj odkrijem, mati mila — Svoj'ga serca ti čutila!
Naj zapojem še enkrat — Tebi slavo, ljuba mat'!

Kar se nebo, zemlja šteje — Kar še zlato solnce greje,
Lepše bilo ni stvari — Kakor si, devica ti!

Milost božja te je zbrala — Mati božja si postala,
Satana premagala — In rešila nas pekla.

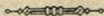
Gor nad zvezdami prebivaš — Tamkaj večno slavo vživaš,
Vendar gledaš čez in čez — K nam na zemljo iz nebes.

Torej je veselje moje — Klicat ime sladko tvoje;
O Marija, vsliši me! — Kedar v sili prosim te!

Vsaj če tvoje ime izrečem — In če k tebi se zatečem,
Tak' miruje mi serce — In raduje zavolj te!

Ne občutim več britkosti — Duša polna je radosti,
Kadar ozrem se na te — Se razveseli serce.

Da bi skor se prikazala — Se mi večno gledat' dala!
Skor pokliči me, gospa! — V krilo svojega serca.

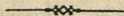
22. Marija, mati prečudežna.

Marija moje želje — So vedno te častit',
 Mi sladko je veselje — Te noč in dan hvalit',
 Si hči Boga — Si mat' Sina,
 Si tempelj svetega Duha,
 Brez greha in brez madeža.

Nad teboj, o Marija! — Se čudi vse nebo,
 Duhovna lepotija — Prešinja vso zemljo,
 Ti zvoljena — Si čista vsa,
 Si s solncem opasana,
 In z zvezdami okinčana.

Marija! ti cveteča — Kot beli limbarček,
 V ljubezni pa goreča — Kot rudeč nageljček.
 Lepota vsa — Se 'zreč ne da;
 Pri tronu Sinu svojega
 Nam sprosi čistost od Boga!

Res! prosi, o Marija! — Ti za nas Jezusa,
 Beži naj hudobija — Le čednost naj velja!
 Da zadnji boj — Skušnjave roj
 Ne zmaga, Jezus moč nam daj!
 In pelji nas v sveti raj.

23. Slava Mariji. I.

Tebi, Marija, mi mati premila!
 Rad bi jaz pesmico novo zapel,
 Rad bi razložil ti serčne čutila,
 Revež ne vem le, kako bi začel.

Veš, o Marija! kako čem začeti?

Šel bom k altarju, in tu bom začel:

„Slava Marii, oj slava prelepi!“

Tak, o Marija! bom tebi zapel.

Klical bom tam pri altarju krog sebe,
 Klical bom brate, naj z menoj pojo;
 Klical bom sestre, naj slavijo tebe,
 Mladi no stari naj slavo pojó.

Hribi, doline no rož'ce vesele,
 Travniki, logi, široko polje,
 Gojzdi, ravnine no sterme meline,
 Vsi naj Marii ti slavo pojo.

Naj se razlega po silni daljavi,
 Naj se popeva in vedno glasi
 Krogi in krogi po strašni višavi,
 „Slava Marii!“ naj vedno doni.

24. Začetek našega veselja.

Ój bodi češena, lepo pozdravljena,
 Visoka, nebeška gospa!
 Prečista devica, čez vse si kraljica,
 Vse v tebe zaupanje 'má.

Grešniku si mati, češ milost' vsim dati,
 Če zgrevan se k tebi poda,
 Vsakterega ljubiš, vsim gnado obljubiš,
 Kter v tebe zaupanje 'ma.

Jih je že veliko v nebesih svetnikov,
 Katerim sprosila si ti,
 So se spokorili, k Bogu obernili,
 Vsih grešnikov upanje si.

Mi tudi kričimo, prot' tebi zdihnimo:
 O sprosi Marija nam ti,
 Da b' se spokorili, in k teb' obernili,
 Nas grešnikov upanje si.

Da b' še na tem sveti začeli hoditi
 Po tvojih stopinjah lepo!
 Da b' enkrat veseli življenje sklenili,
 In prišli gor k tebi v nebo.

Češena kraljica, vse milost' devica
 Bod' naš'ga življenja sladkost!
 Prot tebi zdihnimo in se obernimo
 'Z doline tih solznih britkost.

O sveta devica, nebeška kraljica,
 Vsih revnih zaupanje si:
 Tud' nas ne zapusti v smertni britkosti,
 Ko v večnost 'mo romali vsi.

Ko bomo na sveti nehali živeti,
 Oh pridi, devica, ti k nam!
 Da bomo veseli se v večnost selili,
 Bod' zgodnja danica ti nam.

O sladka danica, bod' naša sestrica,
 V težavah nam upanje daj!
 Da bomo veseli, pobožno živeli,
 In prišli gor k tebi v svet' raj!

25. Slava Mariji. II.

Slava Mariji, prečisti devici
 Slava! ji pojmo veselo le vsi.
 Slava v nebesih mogočni kraljici,
 Slava po zemlji naj vedno doni!
 Angeljski kori Marijo častite,
 Slavo nji pojte iz cele moči!
 Slava! vse trume svetnikov ženite,
 V svetih nebesih naj slava doní!

Slava! nji pojte nedolžne device,
 Slava nji! ki je devica devic,
 Slava nji! pojte mladenči, deklice,
 Nji, ki je varhinja naših dušic;

Slava nji! pojte vi starčeki sivi,
 Ker je varvala vas mnogih nadlog,
 B'la pomočnica vam vselej je v sili,
 Je premenila v veselje vaš jok.

Pevci pobožni, le vsi zaženimo,
 Kdor le premore, naj vzdigne svoj glas,
 Z angeljskim petjem Marijo častimo,
 Slava! zapojmo Marii na glas.
 Slava, Marija! oj mati premila,
 Slava na večno naj tebi doni!
 D'vica ti Jezusa nam si rodila,
 Slava naj tebi zato se glasi.

Ti si, Marija! vse naše veselje,
 Našega serca edini si trošt!
 Tebe ljubiti so naše vse želje,
 Upanje naše si bila in boš.
 K tebi zdihujemo revne s'rotice,
 V žalosti k tebi 'zročimo se mi,
 Vbriši Marija, nam naše solzice,
 In obrni na nas svoje oči.

Kedar bo ura poslednja odbila,
 In se bo duša ločila od nas,
 Oh, ne zapusti nas takrat, Marija,
 Pridi k nam z Jezusom, pridi tist' čas.
 Slava! usmiljena mati Marija,
 Slava iz serca se tebi glasi,
 In bo kdaj duša ta svet zapustila,
 Slava na večno naj tebi doní.

26. Mati našega Odrešenika.

Bodi češena, prečista devica,
 Ljuba Marija, nebeška kraljica,
 Jezusa mati, hvala stokrati
 Naj od kristjanov se tebi glasi!

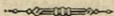
Eva svoj rod je v nesrečo speljala,
 Ti pa, Marija! si srečo spet dala,
 Ker, o premila mati! rodila
 Jezusa naš'ga Zveličarja si.

Za odrešenje sveta mora vmreti
 Jezus, in ž njim tudi ti češ terpeti.
 Kadar je vmiral, takrat prediral
 Meč je za mečem tvoje serce.

Tvoja britkost je oblast zaslužila,
 Da bi zdaj vernim tolažbo delila,
 Glej solz doline hčere no sine,
 V mnogih težavah se znajdemo še.

Duša in truplo v nevarnosti plava,
 Žalost nas spremlja po svet' in težava,
 Glej otročiče! sleherno kliče
 V sili, Marija! od tebe pomoč.

Var' nas, o mati! sovražne skušnjave,
 Var' nas telesne no dušne težave;
 Sprosi, kraljica, vsih pomočnica,
 Sprosi, Marija, nam sveto nebo!

27. Majni venec Mariji.

1. Z e slavčki žvergolijo, Se maj vesel zbudi; Naj serca podarijo, Kar lepi maj rodi. Glej, rožic ti delimo, Te vneti poslavimo, Marija, Marija!	3. Glej, cvetja ti podamo, V zastavo bo za nas, Za mater te imamo, Nas brani vsaki čas! O daj, da v tvojem krili Ko lepi cvet bi bili, Marija, Marija!
2. Devica ti premila, Ne zverzi rožic teh, Ki v venček jih povila Ljubezen nas je vseh. O čuj! serce boleče, V te kliče hrepeneče: Marija, Marija!	4. Odbrana vertnarica Za božji vert si ti; Ohrani nas, devica V nadlogah zdajnih dni. Vseh zlegov vari svoje Pod senco brambe tvoje, Marija, Marija!

5. Marija, vir dobrote   6. Tam gor na rajski trati
 Nam rosi v dno serca,   Nebeški maj cvete,
 Ti, čista luč brez zmote,   Tam gor nam sveta mati!
 Osveti nam duha;   Pokaži mila se.
 Naj Bog, ko gremo z zemlje,   Da z venci lep'ga maja
 V nebeški vert nas jemlje,   Ti pojemo sred raja,
 Marija, Marija!   Marija, Marija!

28. Kraljica majniška.

Spet kliče nas venčani maj,
 K Mariji nas kliče v svet' raj;
 Cvetlice gošave — si venčajo glave,
 Raduje se polje in gaj.

Vse drevca na vertu cvetó,
 Po drevju pa tice pojó,
 Nebeški kraljici — Mariji devici
 Pozdrav ino slavo dajo.

Že šmarnice nežne cvetó,
 In venec vertnice pletó
 Da krasnega maja — se slava obhaja
 Cvetlici Mariji lepó.

Pod lipo kapel'ca stoji,
 V kapel'ci oltar se bliši,
 In biser oltarja — ko juterna zarja
 Podoba Marije slovi.

In kedar spet maj pricveti,
 Kapel'ca ko vertec diši,
 Oltar ino stene — so vse razcvetene,
 Da bolj se Marija časti.

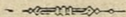
Sem trikrat na dan pribežim,
 Marijo prav lepo častim;
 Do nje vse veselje — in srečne nam želje,
 Za čast nje živim in gorim.

Ko zarja zlati vse gore,
 Darujem Mariji serce;
 O poldan spet tečem — v kapel'co in rečem:
 Oh prosi Marija za me!

K'dar solnce za goro beži
 In Ave Marijo zvoni,
 Zdihujem: o Mati! — Tvoj hočem ostati
 Tak dolgo, da zaprem oči.

Tako se Marija časti,
 Ko maj njene slave cveti,
 Za grešne sirote — pa mati dobrote
 Pred sedežem božjim kleči.

Le kliči nas, venčani maj,
 K Mariji nas kliči v svet' raj!
 Da večno veseli — bi slavo tam peli
 Mariji, o Jezus, nam daj!

29. Vnebovzetje Marijno.

Dans je odperlo se sveto nebo,
 Vse po nebesih veselo je b'lo,
 Angeli čast in hvalo pojo,
 V sveti raj rožo Marijo neso.

Družba nebeška z naj večo častjo
 Sprejme Marijo, kraljico svojo;
 Jezus pa objame mater serčno,
 Pelje na sedež kraljevi v nebo.

Sveta Trojica Marii glavo
 S krono kraljevo ovenča lepo;
 Vsih devet korov pa zapoje vmes
 Angelsko pesem kraljici nebes.

Lepo se juterna zarja zlati,
 Lepo se solnce romeno bliši;
 Ali še lepše prestol se svitli,
 Kjer zdaj Marija kraljica sedi.

V raji kraljuje zdaj mati čez nas,
 Prosi Boga za otroke vsak čas;
 Usmiljenje sije 'z Marijnih oči,
 Serce ljubezni do nas ji gori.

Kaj bi še treslo se revno serce,
Kaj bi oko še točilo solze;
Vsaj je Marija vsa polna dobrot,
Usmiljena mati vsih revnih sirot!

Tudi očetje in matere vé,
Le ne tožite čez križe svoje;
K roži Marii tecite tud' ví,
Ona vam križe polajšat' želi.

Kaj pa ti grešnik nesrečni ječiš!
Šibe se božje pravice bojiš?
Glej, pribežal'še vsih grešnikov je
Mati Marija, in pros' tud' za té.

Tud' ti, nedolžni! imaš dosti terpet'
Revšin, skušnjav in krivice na svet';
Pa ne obupaj, nikar se ne boj,
Zdihni: Marija, na strani mi stoj!

Kedar se bomo pa mogli ločit'
Ino za vselej ta svet zapustit':
Takrat, Marija! te pros'mo lepó,
Pelji nas k Jezusu v sveto nebó!

30. Mati brez madeža.

Domači vi znani in farmani zbrani,
Le vsi povzdignimo iz serca svoj glas:
Češena kraljica, prečista devica,
Brez madeža mati! oglej se na nas!

Marija sprejemlji v nebesih, na zemlji
Zahvalo in slavo od svojih otrok!
Črez nas naj pa teče ljubezni goreče
In milosti potok ti 'z maternih rok.

Smo grešniki ubogi v terpljenju, nadlogi,
Zato pribežimo pod tvojo pomoč;
Marija! oh vsliši, solzé nam obriši
In ljubemu Jezusu nas priporoč'!

Glej, mati zdihuje in oče daruje
 Ti v srečno zavetje otroke svojé,
 Da bodeš vodila, pred grehom jih skrila,
 O ljubljena mati, v deviško sercé.

Glej vse zapušene, sirote zgubljene,
 Kam hočejo reve se neki podat' ?
 Ko k tebi devica, mogočna kraljica!
 Oh bodi, Marija, jim vsmiljena mat'!

Vesel solze vroče hvaležnosti joče,
 Ki v stiski, bolezní, pomoč je dobil,
 In vslišan bo v sili, kdor k materi mili
 Skesán bo: Marija pomagaj! zavpil.

O mati premila! tud' nam si sprosila,
 Da Bog nas ni vdaril sè šiboj dozdej;
 Vse hudo odverni, v svoj plajš nas zagerni
 In Jezusa nam za popotnico daj!

Kdar bomo zaspali, od tod se podali
 In vzeli od znancov, prijatlov slovó,
 O Jezus, Marija! vi dva tovaršija
 Spremljajta dušice k Očetu damo!

31. Šmarnična.

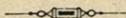
Prišla spomlad je že vesela,
 Cvetica se je razcvetela,
 Ki vsak jo ljubi, rad ima:
 Prelepa bela šmarnica.

Pomladna cvetka ta razvija
 Vse cvetje tebi, o Marija!
 V češenje tvoje vsa duhti,
 In k sebi vabi vse stvari.

Tud' mene kliče ta cvetica,
 Da k te'li bližam se, Devica,
 Ozri se milo še na mé,
 Ozdravi bolno mi sercé.

Ti bodi moja ljuba mati,
 Pomoč mi svojo daj spoznati!
 Kjer milost tvoja se žari,
 Objema sreča vse stvari.

Devica! Ti se me usmili,
 Odkrij obraz mi svoj premili;
 Da hodim tvojo pot, mi daj,
 Da k tebi pridem v večni raj!

32. Romarska.

ⓐ sveta Planina, kak srečna si ti,
 Ker cerkev na hribcu visokem stoji,
 Marija Kraljica se v tronu svetli,
 In Ješčika v rokah derži.

Ko juterna zarja razsvetli nebó,
 Ko žarki od solnca na cerkev lijó:
 Marija, Marija! kak lepo je to:
 Marija češena naj bo!

Na sveto to goro res sterma je pot,
 Če romat greš gori, od koder si bod';
 Marija pa roko ti daje naprót,
 Če misel le sveta te vod'.

Ko romati prideš, naj bode ti mar,
 Bogú in Marii dar'vati se v dar;
 Spovedat' se čisto pozabi nikar,
 Ko stopiš pred Božji altar.

Kdor vredno bo Mater Marijo častil,
 In grehov v življenji se bo pokoril,
 Kdor dobro bo delal, in ne več grešil:
 Marijno pomoč bo dobil.

Oh, kedar poslednja nam ura napóč',
 Ko nam bo življenja nastajala noč,
 Marija, ko naša dušica se loč':
 Nam sprosi nebeško pomoč!

Zdaj bomo pa pesem sklenili le-tó,
 Bogú in Marii se zroč'li lepó,
 Da srečno s te gore bi prišli domó,
 Živeli do smerti svetó.

O Jezus, te prosimo, žegen nam daj,
 In k sveti ljubezni serce nam ogrej,
 K ovčicam nas svojim dobrotno prištej,
 In pelji vse v sveti nas raj!

P e s e m

od serca Jezusovega.

Jezus! tvoje sveto serce
 Nas pregrešne veseli,
 K sebi vabi vse dušice,
 Naj nobene ne zgubi.

Tu od večnega Pastirja
 Vsa sladkost se grešnim da,
 Cel'mu svetu gnada 'zvira,
 Kdor za njo skerbeti zna.

To je prava hiša božja,
 Gor k nebeškim vratom pot,
 Jezus nam je proti prišel,
 Glejmo, kak' je poln dobrot!

Sveto serce vsim nam dava,
 Ljubeznjiv' za nas skerbi,
 Brate, sestre nas spoznava,
 Kdor se njemu izroči.

Kdor podá se k njemu v branbo,
 Vsi nesreči odbeží;
 Sveto serce za ohranbo
 Vsim vse gnade podelí.

Sveto serce je boleče,
 Kdar ga grešnik razžali;
 Vselej v ljubezni je goreče,
 Kdar od vernih se časti.

K tvoj'mu sercu vsi bežimo,
 Jezus, le nam prostor daj!
 Svetle krone v njem dobimo,
 Šli ž njimi 'mo v večni raj.

Da bi b'li ja vredni svati,
 Kdar 'mo prišli taj pred te,
 Tvoj'ga serca sestre, brati,
 To skoz naša želja je.

Če pa gnado kdaj zgubimo,
 No nas svet premagat' če,
 Pa k Marii pribežimo,
 Hitro nam naproti gre.

Serce Jezusa, Marije!
 Daj nam eno srečno smert,
 Kdar nam zadnja ura bije,
 Naj bo svet' raj nam odpert.

Pros'mo, pridi nam naproti,
 Kdar 'mo proti nebu šli!
 Naj skušnjava nas ne zmoti,
 Da 'mo vsi zveličani!

Pesem

od serca Marijnega.

☉ Marije serce sveto,
 Proti nam v ljubezni vneto,
 Polno božje milosti,
 Polno lepih čednosti!
 Naj, Marija! petje moje
 Časti sladko serce tvoje;
 Kar se giblje in živi,
 Naj te hvali in časti!

Čisto serce za se zbrati,
 V njem prijazno stanovati,
 Hotel stvarnik vsih reči,
 Vлил je v nja z nebes dari.
 Naj, Marija! itd.

Sveto serce to je vnelo,
 Za Boga je vse gorelo,
 Ne ljubilo družega,
 Ko Gospoda samega.
 Naj, Marija! itd.

Blago serce je vse milo,
 Nas otrok ni pozabilo,
 Dobrotljivo je za vse,
 Prosi za nas grešnike!
 Naj, Marija! itd.

Krotko serce je terpelo,
 Je britkosti dost' imelo,
 Ko je nesel ljubi Sin
 Težo smertnih bolečin.
 Naj, Marija! itd.

Sladko serce zdaj kraljuje,
 Se v nebesih veseluje,
 Z Bogom svojim sklenjeno,
 Nam v pomoč pripravljeno.
 Naj, Marija! itd.

Deviški stan.

Ljube sestre in dekleta!
 Srečen je naš samski stan;
 Še srečnejši stan devišтва,
 Naj le bode prav deržan.
 Oj ponižno pribežimo
 Vse k devici rožnati,
 Daj, da milost zadobimo,
 Varvat' lil'jo čistosti.

Imeniten je svet zakon,
 Kar svet Pavel sam uči,
 Imenitnej' še devišтво,
 Kar svet Pavel govori.
 Oj ponižno . . .

Kar je solnce čez vse zvezde,
 Kar čez svinec je zlato;
 To je sramožljivo dekle,
 To device čiste so.
 Oj ponižno . . .

Kakor angelj od človeka
 U lepoti loči se;
 Tol'ko lepše je devištvo
 Od lepote zakonske.
 Oj ponižno . . .

Hitro zakonsko veselje
 Se jim v žalost spremeni;
 Serce čisto in nedolžno
 Jezusa pa veseli.
 Oj ponižno . . .

Ternje zakonsko ne pika
 Čistih, nedolžnih deklic,
 Venec opleten za device
 Iz nebeških je cvetlic.
 Oj ponižno . . .

Nima svet dobrote take,
 Da b' devištva vredna b'la;
 Nima tol'ko on lepote,
 Tron je ono Jezusa.
 Oj ponižno . . .

Imenitnosti in časti
 Nima tol'ko celi svet;
 Kolikor je devištvo ima,
 Svete cerkve žlahni cvet.
 Oj ponižno . . .

Kdor deviško čistost varje,
 Je podoben angelam:
 Angeli so mu tovarši,
 In prijatelj Jezus sam.
 Oj ponižno . . .

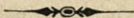
Temu je Marija mati,
 Duša hči Marijina;
 Čista duša in nedolžna
 Je nevesta Jezusa.
 Oj ponižno . . .

Kdo bo gledal tako blizo
 Nekdaj svoj'ga Jezusa,
 Kakor duše in dekleta.
 Ki so čistega serca?
 Oj ponižno . . .

Ako ravno izperhnelo
 Tud' deviško bo telo;
 Veličastno in veselo
 Čez vse drugo vstalo bo.
 Oj ponižno . . .

Lepo sije svetlo solnce,
 Luna v noč nam mila je;
 Lepše, kakor solnce zlato,
 Bodo duše vstale vse.
 Oj ponižno . . .

Solnce bode otemnelo,
 Luna tud' ugasnila;
 Al' devištvo bo cvetelo
 Tam v nebesih vekoma.
 Oj ponižno . . .

Devica.

Marija, Devica devic
 Je v raju na božji desnic';
 K Marii so vzete
 Device vse svete:
 Devica čem zmiraj ostat'.

V devici je sveti Duh zdaj:
 Bo v raju nad angele kdaj;

To priča Marija,
 In sveta Lucija:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Danica čez zvezde je vse,
 Tudi v rajju deviško dekle
 V nebesih kraljuje,
 Se v Bogu raduje:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Kar bela je lil'ja pri nas,
 Devica tam večni je čas,
 Pri Bogu v veljavi,
 V nebeški je slavi:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Le d'vica v nebesih povsod
 Za jagnjetom Jezusom hod'.
 Prepeva vesela,
 Vse božije dela:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Kjer drugi nevarni je spol,
 Se znajti jaz nočem nikol';
 Boga bi žalila,
 In čistost kalila:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Sama pač naj lepše živim,
 Nad Jezusom se veselim.
 On v me se ozira,
 Me z gnado podpira:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Kaj maram za tebe, o svet?
 Ti hočeš le čistost mi vzeti!
 Raj' dam se umoriti,
 Kot čistost zgubiti:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Devica Cecil'ja zapoj
 Na orglje prelepo z menoj,

Da čistost čem branit',
 Nedolžnost ohranit':
 Devica čem zmiraj ostat'.

Dekleta! živimo lepó,
 In Jezusu dajmo rokó;
 On venča device
 V nebeške kraljice:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Od križevske družbe.

Prelep vertec vidim stati,
 S cvetjem čednosti nas'jan,
 Lesketa se v zarji zlati,
 S svetim navkom okopan;
 In cvetlic prelepo cvetje
 Je pobožnih duš zavetje;
 Vert je križu posvečen
 In Marii izročen.

Vertnarica, o Marija!
 Verta ti si rajskega,
 S tvoj'ga serca se razvija
 Sveta družba križevska.
 Oj le v vertec pritecimo
 In k Marii pribežimo,
 Lepih rožic si nabrat
 Za deviški venec zlat!

Tako lepe ni cvetlice,
 Kakor bela lil'ja je;
 Lepše pa ko luč danice
 Čista duša vtrinja se;
 Tavžent, tavžentkrat je srečna,
 Tam jo čaka krona večna,
 Kjer nevesta Jezusa
 Z lil'jami bo venčana.

Lepo cvete tud' vertnica,
 Roža sramožljivosti;
 Pa še lepša si, devica!
 V zlatih letih mladih dni;
 Če ti z lil'jo cvet vertnice
 Rudeči nedolžno lice,
 Angelcem podobna si
 V zarji svete čistosti.

V ternje v'jolica se skriva
 Pred ošabnostjo svetá,
 Tak ponižna, sramožljiva
 Bodi tudi deklica!
 O ne boj se, če sovraži
 Svet te, kolne ino draži,
 Saj te Jezus, ženin svet,
 Hoče za nevesto 'met'.

O zatorej oklenimo
 Svet'ga križa se zvestó,
 In z veseljem se vverstimo
 V sveto družbo križevsko!
 In Marija vertnarica
 Bodi naša priprošnjica,
 Da nas Jezus vsmili se
 In zapiše med svojé! —

V petdeset devetem leti
 Je zasvital srečen čas,
 Da so papež Pij deveti
 Nam poslali sladki glas:
 Ob vsih svetkih Jezusovih
 In Marijnih godovih
 Zadobi odpusteke,
 Kdor skesano se spove.

Nas ogreti za Marijo
 In do križa svetega,
 Še odpustek podelijo
 Enkrat mesca vsakega:
 Kader smo podučevane,
 In pri božji mizi zbrane

Sklenemo se z Jezusom,
Svojim ljubim ženinom.

Kje še lepši vertec cvete?
Kje cvetlice lepše so?
Z njih si duša venec plete
Za nebeško svatovš'no;
Vsmiljen' Jezus in Marija
Sta pa njena tovaršija,
Tukaj že na zemlji zdaj
Ino enkrat v svetem raj'.

Stojaj, stojaj, vertec zlati,
Vertec družbe križevske!
V tebi hočem rož'ce brati
In si venčati serce;
Dokler luč življenja sije,
Hočem biti hči Marije
In nevesta Jezusa,
Moj'ga ljub'ga ženina!

Dekliška.

Ze od nekdanj sem ljubila
Vse dišeče rožice,
Z rož'cami sem se igrala,
Spletala si venčike.
Če vertnice sem dobila,
Nageljce, vijolice,
Sem jih v venčike povila
Zraven tud' še lilije.

Zmed vsih rožic, kar jih rase,
Lilije naj raj' imam:
Lilije mi vsake čase
Kažejo, kar v serc' imam.
Čista moram bit' nevesta
Moj'ga žen'na Jezusa,
Tud' Marii D'vici zvesta,
K' je vselej prečista b'la.

Jezus, ženin moj presveti
 Čisto ljubi le serce,
 Čiste hoče le imeti
 Enkrat k sebi deklice.
 Tam pred tronom bodo stale,
 V belo vse oblečene,
 Z Jezusom se sprehajale,
 Z d'vištvom vse ogernjene.

Stan prelepi, stan dekliški,
 Ti me vselej zveseliš!
 Perstan zlat, venčik nebeški
 Ti dekletam pridobiš!
 Oh jokajte — le jokajte,
 Zapeljane deklice,
 Ne cveto več — le jokajte,
 Za vas žlahne rožice.

Misijonska.

Srečni in zlati čas svet'ga misjona,
 O da smo včakali tudi ga mi!
 Milosti svoje iz večnega trona
 Svojim otrokom zdaj Oče deli.
 Duša keršanska, sedaj se potrudi,
 Zvoljen'ga časa nikar ne zamudi.

Ljudstvo! oj ljudstvo! izdrami se s spanja,
 Dnevi zveličanja zdaj so za te.
 Zdaj je čas tvojega obiskovanja,
 O da b' spoznalo, kaj v srečo ti gre!
 Tak še zdaj vsmiljeni Jezus zdihuje,
 Ko se na sveti misjon ogleduje.

Pridite toraj, vi starši keršanski,
 Tukaj si zlajšali bote serce;
 Težke dolžnosti in križi vsakdanjski
 Stiskajo vas in otroci skerbé.
 Kaj bi storili, kako bi ravnali,
 V svetem misjonu to bote spoznali.

Vi gospodarji in ve gospodinje!
 Ojstra na sodbi bo tudi za vas;
 Berž obernite sem svoje stopinje,
 Hitro poteče ta zvoljeni čas.
 Kako skerbite, kak modro hišujte,
 Sebe in svoje zveličat, — tu čujte.

Pridi keršanska mladina ti tudi,
 Sini in hčere in posli vi vsi;
 V zanjke dobit' vas svet spačen se trudi,
 Bodite serčni, da vas ne vlovi,
 Oh poslušajte glas svet'ga misjona:
 Vojska je kratka, pa večna je krona.

Teci k misjonu zagrešena duša,
 Gnade studenci zdaj tukaj tekó.
 Tukaj zastarani greh se odpuša,
 Glej spovednico, poklekni pred njo.
 Rane skeleče se tukaj celijo,
 Žalostna serca se tu ohladijo.

Oh ne zamudi, keršanska dušica!
 Z Bogom se spraviti dans je tvoj čas;
 Dans se vtolažit' dá božja pravica,
 Jutre je lahko že sodba za nas.
 Danes je lahko še vse pridobljeno,
 Jutre prepozno in vse zamujeno.

Glej! jaz sem blizo, sam Jezus nam kliče,
 Kdor mene iše dnes, našel me bo;
 Kdor se pa danes od mene pomiče,
 Bode me iskal, pa našel težko.
 Toraj Gospoda zdaj zvesto išimo,
 Svet'ga misjona kar ne zamudimo.

Kar pa obetamo, zvesto deržimo,
 Gola obljuba saj nič ne velja;
 Vsmiljen'ga Boga goreče prosimo,
 Da stanovitosti milost nam da.
 Oh naj spominja in vselej nas viža
 Posihmal znamnje misjonskega križa.

Slomšek.

Pri pogrebu križevske deklina.

Čujte sestre! čujte vi vsi:
 Poslušajte prav zvesto,
 Kako jemlje v hladni zemlji
 Mlada deklica slovo.

Dobro ste jo vsi poznali,
 In njo ** klicali,
 Po pravici spoštovali
 Zavolj njene pridnosti.

** let je komaj stara,
 Pa je mor'la vendar vmret';
 Kakor rož'ca čisto mlada
 V dolgo večnost mor'la it'.

Slovo hoče še jemati
 Rajna sestra dans od nas,
 Merzlo roko nam podati,
 Nam povedat' mili glas.

Srečno, srečno, ljubi oča!
 Pravi milo vaša hči,
 Srečno, srečno, mama zlata!
 Rajna ** govori.

Kar z menoj ste preterpeli,
 Naj poverne Jezus vam!
 Bog daj, da bi tam objeli
 Svojo hčer na sodni dan.

Tudi sestre vas objamem,
 V duhu vas poljubim zdaj;
 Od vas lepo slovo vzamem,
 Vidimo se v svetem raj'.

Spomnite se sestre vaše,
 Vam v spominu naj živim!
 Pri daritvi svete maše
 Vašim prošnjam se zročim.

Oj dekleta, ve verstnice
 Mojih zlatih mladih let!
 Kmal' mi bote tovaršice,
 Zginil bo vaš rožni cvet.

Bila sem tud' jaz vesela,
 Sem želela vživat' svet;
 Kakor rož'ca sem cvetela,
 V zarji svojih mladih let.

Danes pa že truplo gnjije,
 V krilu černe zemlje spi,
 Kamor solnce ne prisije,
 Ino bel'ga dneva ni.

Torej srečno, ljubi moji!
 K' ste me semkaj spremljali,
 In prosili duši moji
 Ljubi mir pri Jezusi.

Zdaj pa, sestre! se ločimo,
 Ve od mene, jaz od vas;
 Za zveličanje skerbimo,
 To je rajne ** glas.

Tolažnica.

Blagor duši, ki nedolžna
 Zapustila je ta svet;
 Ker jo večni Oče ljubi,
 Hoče jo pri sebi 'met'.

Kakor lepo čisto lil'jo
 Bog nedolžnost preseli,
 Vzel jo je iz te doline,
 V svetem raji zdaj cveti.

Tam vročina več ne peče,
 Ne prebiva tamkaj mraz,
 Ni terpljenja, ni zdih'vanja,
 Le vesel in kratek čas.

Tam med angeli vesela
 Zdaj pred jagnjetom stoji,
 Kder bo njemu pesem pela
 Večne hvale in časti.

Solz več tamkaj ne preliva
 Izveličano oko;
 Le veselo serce vživa,
 Kar še ni občutilo.

Med izvoljene je vzeta,
 Ker ti svet je vreden ni;
 Je med angelce sprejeta,
 Da je greh ne pogubi.

Vse terpljenje tam nehalo,
 Vsaka žalost je tam preč;
 Smert zgubila svojo žalo,
 Nima tam oblasti več.

Srečna duša tamkaj hodi,
 Po zelenju večnosti;
 Vsmiljen' Jezus jo zdaj vodi
 V vertu svoje milosti.

V svetem raji se sprehaja,
 Nam nasproti se smeji;
 Svoje roke nam podaja,
 Ino k sebi nas želi.

Le serce si ohladimo,
 Naj oko se razjasni.
 Eno samo le prosimo:
 Da bi tud' tak srečni b'li!

Ljubi Oče, daj živeti
 Nam pravično tukaj zdaj;
 Za pokojnim tudi priti
 K Tebi nekdam v sveti raj!

Slomšek.

Nauki za dekleta.

Posebno potrebni za brati, kadar k nauku iti ne utegnete.

1. **H**očeš poštena ostati in preljubo rožo svete čistosti ohraniti, premišljuj rada in večkrat, zakaj da te je Bog vstvaril. Samo za to, da bi njega ljubila, njemu služila in enkrat v nebesa prišla, da bi modro živela, in sveta in čista bila na duši in na telesu. Če tvoje serce kaj družega ljubi, kakor Boga; če tvoje oči, tvoj jezik, tvoje ušesa, roke ali noge kakemu drugemu služijo, kakor njemu, si nezvesta božja dekla, nisi na pravem potu.

2. Ne pozabi nikoli na pričujočnost božjo. Bodi sama ali v družnji, doma ali na potu, božje oko je nad teboj, pred njim se ne moreš skriti. Če si tudi sama, si zaperta, si v postelji ali pod odejo, Bog vidi tvoje oči, kamo jih oberneš, vidi roko tvojo, kamo jo deneš, vidi tvoje naj skrivniše misli in želje. Riba, kamor se oberne, v vodi je; ptica, kamor leti, v zraku je; in ti, kamor greš in koder si, v Bogu si, v njem se giblješ in živiš. Bodi torej sramožljiva, in imej svet strah pred pričujočnostjo božjo, pa tudi sama pred seboj.

3. Ne pozabi nikoli svojega ljubega angelja varha. Tvoj zvesti prijatelj je; po dnevu te spremlja, po noči pri tvojem ob-

glavju stoji in svojo roko čez te derži. Ko zaspiš, on te odene; ko se zbudiš, on te vzdigne. Si vesela, on se s teboj veseli; si žalostna, on ti serce hladi. Imej ga torej v veliki časti, ne žali ga, ne zapodi ga stran od sebe s svojim slabim zadržanjem. Priporoči se mu posebno zjutraj, ko vstaneš, in zvečer, ko ležat greš; zakaj dekle brez angelja varha je še v večih nevarnostih, kakor slepic brez palice, še prej v jamo pade.

4. Spomni se večkrat, kako draga in koliko vredna je tvoja duša. Zavolj tvoje duše je Jezus na svet prišel, se je trudil tri in trideset let, in je umerl za njo in svojo kri prelil do zadnje kapljice. Boš dušo zveličala, bo vse prav; boš dušo zgubila, bo vse zgubljeno.

5. Premišljuj rada, kako kratko je tvoje življenje, kako dolga je večnost. Tvoje leta se raztekajo kakor voda, in nikdar jih več nazaj ne bo. Vsak dan, vsako uro in minuto si bližej groba, bližej smerti — kmali boš spala v hladnji zemlji, kmali se znašla v dolgi večnosti, iz ktere te ne bo več nazaj. Večno boš srečna, ali pa večno nesrečna. Preteklo bo toliko jezar let, kolikor je peska, listja in trave na zemlji, kolikor je zvezd na nebu in kapelj v morju, od večnosti pa ne bo ne ena ura pretekla — kakor dolga je danes, tako dolga bo takrat. Oj večnost! večnost!

6. Ljubi Jezusa, Izveličarja svojega, iz celega serca, ljubi ga vse dni in vse ure

svojega življenja, in bodi vesela, da ga smeš ljubiti. Če ne boš njega ljubila, po njem ne želela, boš kmali zašla, boš želela po nečimerni obleki, po dobri jestvini in pijači, po nespodobnem razveseljevanju, po drugem spolu. Červ nečistosti te bo glodati in spodjedati jel, in padla boš kakor drevo, kateremu se korenina odseka, in podertija po tebi bo velika. Hočeš torej prava nevesta biti, moraš Jezusa svojega ženina in njegovo življenje in terpljenje ven in ven pred očmi, v sercu imeti, kakor tista pobožna dekla, ktera sama od sebe takole pripoveduje:

Moja prva misel zjutraj, ko vstanem, je moj Jezus, ki je iz ljubezni do mene umerl. Ko se oblačim, mislim na sramotno obleko, s katero ga je Herodež oblekel in za norega spoznal. Ko si predpertič opasujem, mislim na vervi, s katerimi so njega kakor razbojnika zvezali. Ko se obuvam, si mislim, da moj Jezus čevljev nikdar ni nosil, dasi-ravno je toliko terdih potov storil. Ko se češem in opletam, mislim na njegovo ternjevo krono, kako ga je bodla. Ko grem v cerkev k sveti maši, se mi zdeva, da grem na goro Kalvarijo, kjer je bil križan. Ko hišo pometam, mislim, kako so Jezusa bičali ali gajžljali, kako po ječah vlačili. Ko ogenj narejam, prosim Boga, naj bi ogenj svoje ljubezni v meni prižgal. Ko piskre k ognju pristavljam, mislim na svetega Petra, ki je svojega Gospoda zatajil, ko se je na dvorišu pri ognju grel. Ko derva nosim, si

mislím, da Jezus je težki križ nesel in trikrat pod njegovo težo padel. Ko grem po vode, si mislim, kako so Jezusa čez potok Cedron vlekli. Ko nož v roke vzamem, mislim na sulico, s katero so njegovo desno stran prebodli. Ko derva na ogenj devljem, se spominjam ognja, ki v peklú gorí. Ko jed na mizo nesem, mislim na presveto rešnje Telo, ki je jed naše duše. Ko pijem, mislim na jezih in žolč, kterega so Jezusu na križu ponujali. Ko pomivam, prosim Jezusa, naj bi me očistil vsega, kar je ostudnega na meni. Ko postiljam, si mislim, kako terda postelja bila je križ, na katerem je Kristus umiral. Ko se na večer razpravljam, si mislim, kako neusmiljeno so tergali Jezusu oblačilo z života, na kterega so se bile rane nekoliko že prisušile. Ko se v posteljo vležem, si mislim, kako bo z mojo dušo, kedar bodo moje truplo v hladni grob položili. — Vidiš! tako delaj tudi ti.

7. Idi rada k sveti maši, če le količkaj moreš; zakaj večje časti Bogu ne moreš skazati, kakor če si spodobno in v Bogu zbrana pri sv. maši. Posebno veselje pa imej, če smeš prav pogosto Jezusa v presv. rešnjem Telesu prejeti. Kar je zlato solnce zemlji, to je ljubi Jezus tvoji duši. On te razsvetljuje, on te ogreva in ti potrebno toploto daje. Zemlja brez solnca, kako žalostno bi bilo! vse bi zmerznilo — in dekleta brez Jezusa, brez večkratnega sv. obhajila, oh kako merzle so za vse, kar je svetega in

božjega! njih čistost je kakor zimska roža na oknu, ki pri prvi sapi zginе. „K sv. obhajilu bi šla“, je rekla neka sv. devica, „ko bi imela skozi ogenj in plemen iti“. — Poklekni tudi rada pred altar, na katerem je Jezus v presv. rešnjem Telesu pričujoč. Počasti ga; povej mu, kako ga ljubiš; prosi ga, naj ti pomaga v potrebah tvojih. Reci mu: Jezus, moj Jezus! resnično verujem, da si tu pričujoč. Molim te, ljubim te. Ves si moj — oh, usmili se mene! Bolena sem in polna ran; ti me lahko ozdraviš. Revna sem, vsega mi manjka; ti me lahko obogatiš. Lačna, žejna sem; daj mi piti od tvoje žive vode, nasiti me s svojo sveto gnado. Oh, Jezus! tvoja sem in tvoja ostanem — živa in mertva. Amen.

8. Moli rada, premišluj pogosto, kar svetega bereš ali čuješ na prižnici ali v spovednici. Greš sama po poti, navadi se, da boš na tihem molila; in da se preveč ne raztreseš, tudi na delu svoje oči v duhu večkrat oberni na Jezusa, kakor bi ga vidila pred seboj. Tudi je dobro, ako želiš zbrana duha ostati, da večkrat čez dan s kakim kratkim zdihljejem svoje serce k Bogu povzdigneš. Reci postavim: „Oh, moj Jezus, ti moj dobri pastir! razsveti, očisti, vodi me!“ Ali: „Duša moja! kje so tvoje misli? — le kviško, kviško se oziraj!“ Ali: „Moj Bog in moje vse!“ Ali: „O moj Jezus! da bi te pač nikoli ne razžalila!“

9. Boj se greha; zlasti kar je zoper deviško čistost, se boj bolj kakor strupenega gada. Ne dovoli ne v mislih, ne v pogledu, ne v djanju, kar je zoper sveto sramožljivost, in ne pozabi, da tvoje deviško telo je tempelj svetega Duha, da tvoje serce je živ tabernakelj, v katerem Jezus s svojo sv. gnado prebiva. — Sv. Cita je hlapca za uho udarila, ko je hotel njo poljubiti, in mu protila, da bo gospodarju povedala, če je v miru ne pusti. In res! mir je imela. — Dekleta! zapomnite si, da hudo je, od hudiča obsedena biti, vendar še desetkrat hujše, v nečistem znanju živeti. Nečistnica, pravi sv. pismo, bo kakor blato na cesti pomandrana, in kakor prah pred vetrom bo zginil nje spomin. Nečisto djanje je devištva pogreb.

Poslušajte, kako je pisal svoje dni Milanski škof, sv. Ambrož, neki zapeljani deklici: „Boš moje pismo vgladala, boš mislila, od kod je to pismo! kdo nek mi piše? Piše ti tvoj nekdanji pastir; on piše svoji zgubljeni ovčici, on piše tebi, ki si tolikanj usmiljenja vredna, in si ime in čast device zgubila. Kje hočem začeti? kje hočem končati? kako ti tvojo sedanjo nesrečo prav živo popisati? Ali bi popisoval ti gnade, ktere si zgubila, ali bi te miloval in žaloval nad škodo, v katero si zabredla? Bila si devica v paradižu Gospodovem, bila si nevesta nebeškega ženina Jezusa Kristusa, bila si prebivališče sv. Duha, bila si lepa lilija v vertu nebeškem; in ker ti tolikrat rečem „bila si“

— te že ta beseda sili, ravno tolikrat zdihniti, da nisi več, kar si bila. Bila si v cerkvi, kakor golobček, kateri zlate in sreberne perute ima, bila si rožica med deklicami, bila si kakor svetla in leskeča zvezda v roki Gospodovi; in ni se ti bilo bati ne vetra ne oblakov, kateri bi te zamogli omračiti ali zakriti. Oh, kako ljubeznjiva si bila! bila si na zemlji, kakor angelček božji.

Pa oj in joj! kakošno spremenjenje je zdaj pri tebi! — Iz device božje si postala nesramnica hudičeva, iz neveste Jezusove nevesta satanova in nesnaga zaveržena — iz tempeljna Gospodovega si postala hlev gnusobe, iz prebivališa sv. Duha bajta hudičeva, in si bila prej verla roža, zdaj si suh in červiv štor. Poprej si kakor golobček brez straha okoli letela, zdaj pa se moraš sama sebe sramovati, in če te kdo pogleda, se skrivati kakor sova. Ki si poprej zavoljo svoje čistosti kot naj čistejše zlato se lesketala, si zdaj zaničljiva postala kakor blato na cesti. — Ki si bila poprej svetla zvezda v roki Gospodovi, si zdaj kot iz neba padla in v černo oglje spremenjena. Gorje tebi, reva! gorje ti, ki si toliko gnad in časti v tako kratkem času v nesramni sladnosti zapravila“. — Vidite, dekleta! kaka nesreča za vsako, ki svojo čistost zapravi in se v nečistost vda.

10. Beži, ko se nevarnost ali skušnjava bliža, in ne pozabi, da čeravno je tvoja volja dobra, je vendar meso le slabo. Ma-

rija se je ustrašila, ko je angelj prijazno jo pozdravil, ko je vidila, da je sama ž njim. Kakšen strah še le bi jo bil obšel, ko bi bil angelj bližej stopil, ko bi bil hotel njo prijeti, objeti ali poljubiti! — Posnemaj jo tudi ti, in varna bodi. Če boš z moškimi rada se norčevala, tergala, cukala ali ž njimi se metala, če boš morebiti clo po noči jih k sebi pušala, boš kmali smertno rano dobila, ki se ne bo zacelila več. Posebno skerbljivo pa se ogibaj tistih nesramnežev, ki kakor hudi pesi nad vsako deklino lajajo, in svoje smerdljive perste po njih stegajo — ne daj jim lepe besede, ne prijaznega pogleda, in že od deleč glej, kako se jih boš ognila.

Dekleta! nevarnost na svetu je toliko za vas, da me serce zaboli, ko zmislím na vašo slabost. Greste v mlin, v štacuno; greste na gostijo ali po noči k merliču; vas spravijo na sejm, na kak shod ali božji pot; pridejo k hiši soldati ali rokodelci; ste same na potu, ste v hosti, ste v službi ali clo v domači hiši, če ste same doma, malokdaj je za vas brez skušnjav.

Zmladleta pri kopi v nogradih, med kake jastrebe pridete včasih! po letu pri mlačvi na skednjih; pri košnji, posebno po rovtih in planinah; na jesen ko se proso mane, turšica kožuha ali lan tere; po zimi pri preji, ko se po hišah snidete; povsod so nevarnosti. Nevarnost je že pri delu, posebno pri ponočnem delu; ker satan ima povsod kakega pomagača, ki mu v rog trobi in v

vaših mehkih sencih ogenj nečistosti piha in vžiga. Nevarnost je pa še večja, če po noči damo greste ali tam ostanete, in nimate varnega kraja, kjer bi ležale. Dekleta! za božjo voljo vas prosim, ne podajte se same v nevarnost; če pa ni drugač, da se je ogniti ne morete, ne prestrašite se preveč in serca ne zgubite — nihče vam vzel ne bo, kar same dati nočete. Le kviško svoje serce vzdignite, na Jezusa in Marijo zakličite in zmagale bote — z vami je Bog, z vami je Marija, z vami so vsi nebeški duhovi. Bodite pa tudi modre in razumne, deržite skupej, ki ste še poštene, in potegujte se ena za drugo. Ne pustite, da bi ktera sama po noči hodila; ne pustite, da bi v nevarni hiši sama prenočevala — ali jo sprejmite, ali seboj vzemite — ali pa naj ktera druga pri nji ostane. Ne pozabite, kar vam povem: Hujša ko je vojska, lepša bo krona, in ktera pridna, poštena in sramožljiva ostane, je več kot zlata vredna, je vredna nebeškega raja.

11. Glej, da se nikoli preveč ne naješ in ne napiješ, ker to je škodljivo za truplo in za dušo, in nikoli svojega želodca toliko ne obloži, da bi ničesar več užiti ne mogla. Posebno pa, Bog te vari! da se ne upijaniš. Gerd, da ni lahko geršega, je pijanec, vendar čez vse gerdo je pijano dekle; kako bi ona čista, kako sramožljiva bila, ker morebiti še svojega srama ne pokrije? Ne bodi kakor tiste fantovske dekleta, ki se pri vratih, pri oknih ali na voglih tako dolgo nastavlajo in

ponujajo, dokler jih kdo v kerčmo ne zakliče ali potegne — take same sebe obsodijo. Sv. pismo pravi: „Ne glej na vino, ko je rumeno, se v kupici lesketa in milo po gerlu teče, poslednjič pa vgrizne kakor modras, in svoj strup po tebi razlije.“ Da, v resnici! vino, dasiravno nima zob, vendar nektero deklet vgrizne tako, da se ji milo stori, kolikorkrat se spomni na to, kar je v pijanosti storila.

12. Če te malovredni ljudje zavoljo tvojega devištva za neumnico imajo, če te zasmehujejo zavoljo pobožnosti tvoje in pravijo, da si tercijalka ali kvaternica, da se boš posvetila in topla v nebesa prišla, ne daj se zmotiti s takimi neslanimi besedami. Kaj! boš raji Boga žalila, raji dušo svojo zgubila, kakor slabim ljudem se zamerila? Bodi modra in ne sramuj se pobožnega in sramožljivega življenja, ne sramuj se svojega Boga in njegove službe. Spomni se, kaj Jezus pravi: „Kdor se sramuje mene pred ljudmi, njega se bom sramoval tudi jaz pred svojim Očetom, ki je v nebesih“.

13. Ne daj se zmotiti in ne odstopi od pravega pota, zato ko vidiš toliko slabih izgledov, slišiš toliko gerdih besed in zagledaš toliko pohujšanja in razberzdanosti po svetu. Ne reci sama pri sebi: To in uno ne more pač tako velik greh biti, ker tolikanj ljudi tako živi! Ali mar ne veš, kaj Jezus sam uči, da pot v pekel je široka in prostorna, in mnogo jih je, ki hodijo po nji? Ali meniš

da ogenj v peklu bo manj žgal, če jih bo mnogo poleg tebe se znašlo? Ali ne pravi sv. pismo samo, da nečistniki, pijanci, tatje, opravlјivci in preklinjevavci ne pojdejo v nebeško kraljestvo? — naj jih že malo bo ali veliko.

14. Vbogaj rada svoje starše; si v službi, pa gospodarja in gospodinjo svojo v vsih rečeh, ki niso zoper zapoved božjo. Ne pozabi, kaj sv. pismo pravi: „Očetov žegen otrokom hiše zida, materna kletev pa jih na tla podira“. Posebno pa hvali Boga, če imaš dobro, bogaboječo mater, in moli in prosi vsaki dan, naj ti jih Oče nebeški še mnogo mnogo let ohrani; zakaj skerbno, pobožno mater imeti, je bolje za te, kakor deset kmetij, bolje kakor biti kraljeva hči. Pa tudi dobra jim bodi, posebno če so mati tvoja stari že in potrebni; če družega nimaš, si pa od ust kaj pritergaj, postavim, kak grižljnej belega ali tudi zmesnega kruha, in ga materi daj — Bog ti bo povernil, da boš toliko bolj pridna in v dobrem rastla.

Če pa nimaš več staršev, ali znabiti ne moreš pri njih biti, se pa derži toliko zvestejše svojega spovednika, ki ti jih je Bog dal. Moder in pobožen spovednik so za dekleta naj večja sreča, so njih naj bolji prijatelj — zatorej, ljube dekleta! molite in prosite za svojega spovednika vsaki dan, in ubogajte jih rade, da bodo vas veseli, in ne bodo zdihovali nad vami, ker to bi ne bilo dobro

za vas. Čujte! kaj vam povem od sv. Tereze. Bila je enkrat namenjena, iti na neki kraj, kjer so samostan ali kloster zidati hotli. Silno rada bi bila šla, in vsa pripravljena že je bila za pot: ko pa svojega spovednika vpraša, ali sme iti, so ji rekli, da ne. Serce jo zaboli in huda vojska vstane v nji, ali bi ubogala ali ne: vendar se premaga, zataji svojo lastno voljo in ne gre. In glej! kmali potem ji je bilo razodeto, da kloster bo vse eno zidan, in vse lepše še bo zidan, kakor ko bi bila ona zraven prišla. — Oj sveta pokoršina, ti nebeška hči! prikupi in vtisni se dekletam prav globoko v serce.

15. Pride sveta nedelja, hvali Boga, da si doživela veseli Gospodov dan, in skerbi, da si nabereš prav veliko lepih in svetih rožic za svoje serce, in si vpleteš prav veliko zlatih zvezdic v svojo krono v nebeškem kraljestvu. Obleci se sramožljivo in čedno, in pojdi ob pravem času v cerkev. Po potu gredé in v cerkvi derži oči na se, da si sama skušnjav ne napravljaš. Bodi spodobno in v Bogu zbrana pri sv. maši, poslušaj pazljivo božjo besedo, in pojdi tudi k popoldanski službi božji, če ti je količkaj mogoče. Moli sv. križev pot, vzemi kake pobožne bukve v roke, in beri in premišljuj eno ali drugo sveto resnico. Ne pozabi moliti za rajne tovaršice svoje; ne pozabi obiskati, če je ktera bole-na; in si kaj zamudila ob delavnikih, skerbno popravi. Naj lepšo in naj dražjo rožico za svoj venec pa si boš odtergala, če se boš sklenila

z ljubim Jezusom v sv. rešnjim Telesu. Jaz sam sem slišal večkrat že od pobožnih deklet, da slajšega veselja ne poznajo in ne želijo, kakor če smejo vsako nedeljo v cerkev in k spovedi iti, in Jezusa sv. rešnje Telo prejeti v podobi belega kruha — zatorej prosim Boga, da bi bila tudi ti, ki to bereš, ena zmed tistih blagih deklet.

16. S svojim jezikom naredi zavezo, da boš vsikdar resnico govorila. Laž je gerda nagnusna reč, naj ne pride iz dekliških ust. Lažnjive usta dušo umorijo, pravi sv. pismo. — Ravno tako gerdo tudi je obrekovanje in opravljanje, s katerim svojemu bližnjemu lahko veliko krivico storiš; pa tudi svoji duši lahko smertno rano vsekaš. Le verujte mi, dekleta! za vas je naj lepše in tudi naj boljše, če rade molčite in ste rade tihe. Ne porajtajte, če tudi ljudje pravijo, da ste štimane, da se jezno deržite ali da niste za nobeno drušnjo; ampak toliko večkrat se spomnite na besede sv. pisma, ki pravijo: „Kdor se z jezikom ne pregreši, je popolnoma“. Ktera pa veliko govori, je težko težko zbranega duha, večidel slabo moli, in se lahko veliko pregreši. Ne pozabi tudi, kaj Jezus pravi, da pri sodbi božji bo treba za vsako prazno besedo odgovor dajati.

17. Ne bodi visokih misel, in ne dopusti, da bi se napuh v tvojem sercu vgnjezdil; zakaj Bog svoje darove in gnade le čez ponižne dekleta razliva, do prevzetnih pa mu merzi. Če si zalega lica ali lepe postave, ne

domišljuj si zategadel; timveč toliko bolj prikrivaj in zagrinjaj svojo lepoto, da razujzdanci s svojimi očmi za teboj stregli ne bodo. Sv. Roza je bila čudno lepih las; odstrigla si jih je, da nesramneži niso več za njo zijali. Sv. Cita v naj huji vročini ni odgernila svojega nadpersnika, ker se je bala zoper sv. sramožljivost se pregrešiti. V svoji obleki bodi sicer čedna in snažna; sv. Bernard pravi, da umazanih deklet tudi Jezus ni ljubil; vendar ne pozabi, da v božjih očeh lepo je eno oblačilo — oblačilo svete čistosti. Lepše ko ostane to tvoje sveto oblačilo, lepša tudi bo tvoja telesna lepota — posebno na dan vstajenja; če pa to svoje oblačilo zamažeš ali zgubiš, je proč vsa tvoja lepota — podobna si merliču na mertvaškem odru, ki se ti gnjusi, naj bo tudi naj lepše oblečen. Sv. Hieronim pravi, da dekle, ki si lice lepotiči, svoje lase v kodre zvija ali z dišavami maže in se umetno mehkuži, je kuga in mišica, ki nedolžnost mori.

18. Varuj se lenobe; ona je začetek in mati vsih hudobij. Poglej vodo, ki mirno stoji; kmali se osmradi in mnogo gerdega merčesa v sebi zaredi. Poglej dekleta, ki so lene in se dela ogibljejo; njih serce ni drugzega kakor smerdljiva mlaka, ki je polna gerdih in nespodobnih misel in želj. Zatorej ne delaj si premehke postelje in ne pospavaj predolgo. Od predolgega spanja postane truplo in duša puhla, kakor repa, ki dolgo v kleti leži. Osem ur spati je za zdrave, odrašene

dekleta čezzadosti: kar je več, je lenoba. Za bolj pridne dekleta je tudi sedem ur zadosti; šest ur, pravimo, pa svetniki in angelji spijo. Sv. Frančiška ni nobeno noč več, ko dve uri spala. — Bodi pridna na svojem delu; ne postopaj, ne toži rada, da imaš veliko opraviti: timveč bodi vesela, da si terdnega zdravja, da imaš čverste roke in ude, in da delati moreš. Če pa z rokami nimaš dela, pa beri ali piši, ali prepevaj ali moli, ali premišljuj, ali zdihuj, ali molči ali terpi voljno in serčno vse, kar te zadene; zakaj nebeško veselje je takih, in še vse hujih bojev vredno.

19. Varuj se nagle in hude jeze, ki ti zdravje kali, dušo pa v pekel pogrezuje. Dekleta, ki se rade jezijo, strupenega gada v sebi redijo, ki jih vseskozi grize in pika. — Če hočeš torej zvesta Jezusova učenka biti, ne smeš za grešno jezo nobenega prostora v svojem sercu imeti. Sv. pismo pravi: Težek je kamen, težek je pesek: ali huda jeza je težja, kot kamen in pesek. Kamen in pesek vleče v globoko, v brezno: huda jeza pa v nesrečo, v brezno pogubljenja. Zategadel če čutiš, da se jeza v tebi vnema, zdihuj pogosto in reci: Ljubi moj Jezus, stori me močno, da me jeza ne zmaga, da bom krotka in pohlevna, kakor si ti bil.

20. Bodi previdna in varna; čuj in moli, da v skušnjavo ne padeš. Dekleta, dokler niso spačene, so večidel dobrega, mehkega serca; polne svetih sklepov in lepih obljub. Oh! kake obljube včasih delajo, kako bodo Jezusa ljubile, Marijo častile, in čisto

in sramožljivo živele; ali njih moč je slaba, njih varnost premala, zato se tolikokrat zmotiti dajo, da imajo vse svoje žive dni solzne oči. — Bodi varna, posebno po noči. K merličem po noči hoditi, možkim svetiti, kadar grejo vun ali spat; spati na polju, pri peči, pri ognjišu, na svislih ali hlevih, po parnah in pojatah, ali na takem kraju, kjer možki ležijo, je za dekleta vselej nevarno in ni brez greha. Le kjer se dobro zakleneš, tam naj tvoja postelja bo. Ravno tako varna moraš biti, ko se skušnjavec bliža. Beži če je mogoče; če te pa prime, iztergaj se mu iz rok; zavreši, kliči na pomoč na ves glas, udari na vso moč, in ne boj se nobene zamere, ne boj se družega kot greha. Dasi-ravno si morebiti še mlada in rahla, vendar zmagala boš, če se boš branila iz vse svoje moči in boš Jezusa v svojem sercu imela. In ko bi tudi svoje življenje zgubila v vojski za svojo sveto čistost, boš pa v nebesih poleg sv. Neže, sv. Lucije, sv. Agate in drugih ssv. marternic sedela, in se kakor zlato solnčice v svoji lepoti svetila.

21. Ne povzdiguje se, če si boljšega stana, in ne misli, da si zato kaj več, ker si premožnih staršev — pred Bogom smo vsi berači. Revnega Lazarja so angelji v nebesa nesli, zato ker je bogat na čednostih bil; bogatin pa, ki je vsaki dan v škerlat in tančico se zavijal, pa ni usmiljenja imel, je bil v pekel pokopan. Ne misli torej, da si nesrečna, zato ker si revna ali se po službah

potikati moraš vse svoje žive dni. Tvoja duša in nedolžnost tvoja je več vredna, kakor vse bogastvo sveta; in uboga dekla, ki ima hodnik na životu in roke od žulov vse terde, v svojih persih pa čisto serce, je v božjih očeh sto in stokrat lepša, kakor naj žlahtniša gospodična, ki se na videz vsa sveti od zlata in srebra, serca pa več zdravega, čistega nima. — Marija, sv. Jožef in apostoli vsi so bili ubogi in revni, in zdaj so prvi v nebeškem kraljestvu; to ti očitno kaže, da Bog je ubogih poseben prijatelj.

22. Ne hodi prerada po vesi in po hišah, in ne letaj preveč po cerkvenih shodih in sejmih, da svojega duha preveč ne raztreseš. Naj ljubši in naj prijetniši kraj naj ti bo tiha pobožna hiša, na katero te tvoj stan veže, in pa cerkev, v kateri tvoj Jezus prebiva in svete zakramente prejemaš. Prav je sicer, če tu in tam svojo pobožno tovaršico obišeš; ni pa prav, če te doma na strani tvoje matere nikoli ne terpi, če te družega ne veseli, kakor družnja ali tovaršija posebno družega spola. Kjer je neumen smeh, velik truš in šunder, kjer potepini klafajo in grešne norce vganjajo, ondi ni za sramožljive dekline; temuč kakor se vijolica naj rajše pod germovje skrije in toliko lepše doraste, tako bodi tudi ti prijateljica tihega življenja — v samoti in med modrim molčanjem se čednost večidel naj lepše razcveta. Če boš pa po slabih potih, po vsakem cerkvenem shodu se klatila, če boš rada po kerčmah s svojo janko

klopi pobrisevala, in od nesramnih ferkovcov se napajati dajala, boš kmalo izbrisana iz števila sramožljivih, križevskih deklet, in boš prišla v černe bukve pri Bogu in ljudeh.

23. Ne hodi na ples, in naj boljše za te, če plesati ne znaš. Koliko deklin bi britkih solz ne točilo, koliko bi jih v večnem ognju ne gorelo, ko bi na plesiše ne bile šle! Če pa že ni drugač, da plesati moraš, pleši le vpričo staršev ali poštenih svatov, in pleši le malo — nikdar pa tam po litužih ali pivnicah, kjer se shaja večidel le zmet in žindra ljudi — vlačugi in lajdre, katerim se na obrazu bere, komu da služijo. Sv. škof Bazili pravi, da vselej so mu solze v oči stopile, kolikorkrat je vidil deklino in žene na ples se podati; in sv. Avguštín se ne boji na ravnost reči, da bolje bi bilo, ob nedeljah in praznikih kopati in orati, kakor plesati. — Naj ostudniši pa so tisti plesi, na ktere šeme ali maskare hodijo, in Bog ne daj! da bi se ti katerikrat našemila, ali se celo oblekla v oblačilo družega spola. Tudi v komedijo, v gledišče ali teater ne hodi, če hočeš sramožljivo dekle ostati.

24. Čez vse nevarne pobožnim dekletam so tudi pohujšljive bukve in tiste nesramne mažure in pisarije, ki sv. vero podkopujejo in nečistost z rožami obvijajo. Oh, koliko deklin se popači po njih! Take bukve niso družega vredne kot ognja. — Če pisati znaš in te deklino prosijo, da bi jim pisala kako zaljubljeno pismo, ne vdaj se, da ne

boš ptujih grehov deležna. Če pa ti kako slabo pismo dobiš, svoji materi ga daj ali pa v ogenj zaženi. Hraniti tako pismo, ne bo dobro znamenje za tebe.

25. Si terdnega zdravja, nimaš težkega dela ali kakega družega pravičnega izgovora, posti se rada in pritergaj si zdaj to zdaj uno — zdaj kaki grižljaj kruha, zdaj kaki košček mesa, zdaj kaki požirek vina, zdaj kaki četert ure spanja ali kaj družega; posebno pa od cerkve zapovedane poste derži zvesto in natančno. Postil se je Jezus, Zveličar tvoj; postale so se dekleta vse, ki so sv. čistost ljubile: posti se tudi ti, ako hočeš čisto in sramožljivo dekle ostati. Če boš želodec svoj jedi zmeraj poln imela, bo tudi glava tvoja zmiraj polna gerdih misli; in če si ne moreš nič odreči, kar tvoje truplo poželi, tudi skušnjav zoper sv. čistost ne boš premagati mogla. — Vendar preveč tretji svojega trupla tudi ne smeš, posebno če si še zlo mlada ali slabega zdravja; tudi kakih nenavadnih pokoril si ne smeš nalagati brez dovoljenja svojega modrega spovednika.

26. Beri in poslušaj rada, kako so svetniki božji živeli; življenje svetnikov, pravi sv. Frančišek, je živ evangelj. Naj bolj pogosto pa beri in premišljuj, kako so svete device živele; kako oestro se postale, kako goreče molile, s kakim svetim veseljem k spovedi in k sv. obhajilu hodile; kako ljubezen so imele do Jezusa in Marije, kako skerb za devištvo svoje in kake pogoste in hude

vojske. Vidiš! ravno po tem potu, po katerem so one hodile, moraš hoditi tudi ti, če hočeš za njimi priti — po drugem potu boš gotovo zašla. Svetujem ti, da si za vsaki mesec kako svetnico izvoliš, njene čednosti posnemaš in se njeni prošnji priporočuješ.

27. Zlasti pa ljubi in časti Marijo prečisto devico, ki je poštenih žen in sramožljivih deklet posebna varhinja in pomočnica. Križevska družnica biti in Marije ne častiti, se ne strinja in ne mogla bi srečna biti. Nji v čast si ob sabotah rada kaj pritergaj, ob njenih godovih rada k spovedi pojdi in k božji mizi stopaj, zvesto vsak dan po trikrat angeljsko češenje in večkrat tudi lavretanske litanije moli. Daj se zapisati v bratovščino serca Marijnega in živega rožnega kranca, preskerbi si žegnano svetinjo čistega spočetja na vrat, poljubi jo večkrat; zlasti vsako jutro, vsaki večer in v skušnjavah, ter reci: O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo! Kolikorkrat pobožno te besede izrečeš in svetinjo poljubiš, zadobiš vselej sto dni odpustkov.

28. Zakona preveč ne poželuj, da ne zaideš v nesrečo. Dobro je, omožiti se, pa še boljše in lepše, ne omožiti se; zatorej bodi vesela in hvali Boga, če ti je stan dekliški odločil. Če pa pošteni snubci pridejo, prosi sv. Duha za razsvetljenje, svojega spovednika, svoje modre starše ali pa tudi kako pobožno ženo, ki je v tej reči skušena, za svèt, da boš prav izvolila. Ne izbiraj si

stana, ko se tvoje serce močno giblje; ampak le, ko si mirna; najbolje takrat, ko si pri sv. obhajilu bila ali po opravljeni pobožni molitvi. Varuj se, da te v kerčmo ne spravijo, in tvojega razsodka v vinu ne vtopijo. Ne prenašli se, ne obljubi prehitro; in najbolje je vselej, da si za kake dni odloga sprosiš, da poprej vse dobro premisliš in prevdariš. Tudi staršev, ako nimaš clo nobenega nagnjenja, v tem nisi dolžna ubogati. — Ne jemlji pijanca, ne skopca, ne igravca, ne nečistnika, naj bo bogat ali lep, kakor koli; boljše je, služiti vse žive dni za pošteno deklo, kakor dan na dan grenek pelin piti v nesrečnem zakonu. Ne svetujem ti moža, ki je višega stana ali bogatejši kakor ti: bo tvoje lice upadlo, se te bo naveličal in ti očital tvoj revni stan. Ne svetujem ti moža prestarega, če si še mlada, utegnila bi kmali vdova biti; pa tudi ne premladega, če si že priletna in si odcvetela, mož bi lahko nezvest ti bil — tudi vdovca, ki ima že več otrok, ti ne svetujem, lahko bi v hude razpertije prišla. Naj bolje je, ako sta mož in žena enakega stana, enako izrejena, enako stara in premožna. Si pa besedo dala in se zaročila, varuj se objemanja, poljubovanja in sploh vsake naj manjše nespodobnosti, da boš belo lilijo sv. čistosti neoskrunjeno pred altar prinesla.

29. Si dekla, poiši si pošteno službo, da smeš v cerkev, k spovedi iti, da lahko zapovedane poste deržiš in Bogu lepo služiš, kakor sv. Notburga. Ogibaj se, kolikor je

mogoče, kerčme in takih služb, kjer je veliko možkih poslov, ali kjer so odrašeni sinovi, zato ker v takih hišah je navadno za dekleta mnogo skušnjav in nevarnost. Ne poželuj, da bi ti predobro bilo; boljše je na kmetih cokle nositi, bosa hoditi in ovsenjak jesti, pa pošteno živeti, kakor po mestih in terjih našopirjena hoditi, meso jesti in kavo piti, pa grehu služiti. Tudi ne bodi žalostna, da moraš zmiraj služiti, in ne reci: Kaj bo z menoj, ko bom obnemogla in se postarala? kdo me bo živil? Kdo drugi, kakor Oče nebeški, ki vrabca na strehi in červiča v blatu ne pozabi. Priden gospodar ne pusti stradati svoje zveste dekle; kaj meniš, da bo Bog tebe pustil, ako mu boš zvesto služila? In povej mi, ali ni ložej, samo sebe preživiti, kakor v zakonu biti, in preživiti zraven sebe še troje ali petero otrok, ki po kruhu jokajo? Ne pozabi torej, da tudi za tebe je le eno potrebno; da zveličaš svojo dušo.

30. Hvali Boga, da te je k pravi edino zveličavni veri poklical; zakaj gnada čez vse gnade je prava sv. vera, in brez nje ni mogoče Bogu dopasti. Skerbi pa tudi, da se boš naukov svete vere pridno učila, in po njih vse svoje djanje in nehanje ravnala: zakaj Jezus pravi: „Ne vsaki, kdor pravi: Gospod! Gospod! pojde v nebeško kraljestvo; ampak le kdor voljo mojega Očeta dopolni, ki je v nebesih, on pojde v nebeško kraljestvo“.

Še dvajset zlatih naukov.

(Za šmarnice.)

Ljuba deklica!

Hočeš prav pridna postati, in Bogu čez vse ljuba biti, glej in skerbi, da ne bo:

1. Nobeno jutro brez priserčne molitve.
2. Nobena ura brez kakega pobožnega zdihljeja.
3. Nobeden dan brez zatajevanja.
4. Nobeden teden brez napredovanja v dobrem.
5. Nobeden mesec brez svete spovedi.
6. Nobeno leto brez nove krone.
7. Nobeden pogled brez sramožljivosti.
8. Nobena beseda brez premislika.
9. Nobeno delo brez dobrega namena.
10. Nobena spoved brez kakega poboljšanja.
11. Nobeno sv. obhajilo brez čistega serca.
12. Nobeno veselje brez hvaležnega spomina na Boga.
13. Nobeno terpljenje brez vdanja v voljo božjo.
14. Nobena tovaršija brez spomina na pričujočnost božjo.
15. Nobeden pregrešek brez skesanja.
16. Nobeno razžaljenje brez odpušenja.
17. Nobena krivica brez povernjenja.
18. Nobeno pohujšanje brez poravnjanja.
19. Nobeden revež brez obmilovanja.
20. Nobeden večer brez spraševanja vesti.

Nauki

za dekleta, ki so na višji stopnji pobožnosti.

(Poleg sv. Alfonza Lig.)

1. Prizadevaj si ven in ven, rasti v ljubezni do Jezusa Kristusa.

2. Zbuduj svojo ljubezen do Jezusa Kristusa večkrat na dan, posebno hitro ko se zbudiš in napreden zaspiš, in prizadevaj si vseskozi, skleniti svojo voljo z njegovo sveto voljo.

3. Rada premišluj njegovo bitko terpljenje.

4. Prosi Jezusa prav pogosto in prav lepo, da bi te ljubil.

5. Obhajaj se vsaki dan večkrat po duhovno — kako? v teh bukvicah najdeš.

6. Rada obiskuj Jezusa v svetem rešenjem Telesu.

7. Vsako jutro vzemi svoj križ iz rok Jezusovih.

8. Zdihuj po smerti in po nebesih, da bi Jezusa popolnoma in večno ljubila.

9. Govori rada od ljubezni do Jezusa Kristusa.

10. Zopernosti, ki te zadevajo, veselo sprejemaj za Jezusa voljo.

11. Veseli se nezmernega zveličanja božjega.

12. Stori vselej to, kar Jezusu naj bolj dopade, in nič mu ne odreci, kar je njemu všeč.

13. Želi in skerbi, da bi Jezusa vsi iz vsega serca ljubili.

14. Moli rada za spreobrnjenje grešnikov in za verne duše v vicah.

15. Potrebi iz svojega serca vsako nagnjenje, ktero ni za Jezusa.

16. Oberni se pogosto k Mariji, sveti materi, in prosi jo, da bi ti ljubezen do Jezusa pridobila.

17. Časti Marijo, da se boš Jezusu priljubila.

18. Stori vse, kar moreš, da bi se Jezusu prikupila.

19. Ponudi se večkrat Jezusu, da hočeš rada iz ljubezni do njega terpeti.

20. Bodi pripravljena, rajši umreti, kakor preišljeno s kakim malim grehom svojega Jezusa razžaliti.

21. Voljno terpi, kar te britkega zadene, in reci: Tako je mojemu Jezusu všeč.

22. Rada si kaj odreci iz ljubezni do Jezusa.

23. Moli, kolikor moreš. Imaš obilno časa, moli obilno; če ti pa s časom kratko hodi, opravi malo dobro in zvesto.

24. Zatiraj in zatajuj se, kolikor ti pokoršina dopusti. Nobeden dan naj ne mine brez zatajevanja.

25. Vsako spoved in sveto obhajilo in sploh vsako svojo pobožnost tako opravi, kakor bi naj zadnja na zemlji bila.

26. Ob času dušne teme in suše ne opusti nobenega dobrega dela.

27. Nič ne stori in nič ne opusti za-
voljo ljudi — temuč vse le zavoljo Boga.

28. Ne pritožuj se v bolezni; temuč
voljno in tiho terpi in skleni svoje terpljenje
z Jezusovim terpljenjem.

29. Ljubi sama biti, da se z Jezusom
samim razveseljuješ.

30. Otožnosti ne odpiraj svojega serca.

31. Rada se priporočuj dušam, ki Je-
zusa ljubijo.

32. V skušnjavah svojih teci h križa-
žanemu Jezusu in k žalostni materi božji.

33. Vse zaupaj na terpljenje Jezusovo.

34. Če si padla, ne obupaj; temuč
prec se zgrevaj, naredi terden sklep, da se
boš poboljšala, in prej ko moreš se spovej.

35. Svojim sovražnikom rada dobro stori.

36. Govori dobro od vsih, in če ne
moreš djanja izgovarjati, izgovarjaj vsaj namen.

37. Pomagaj bližnjemu, kolikor moreš,
v dušnih in telesnih potrebah.

38. Ne stori nič in ne reci nič iz ne-
volje; če se pa kaj pregrešiš zoper ljubezen
do bližnjega, prosi za zamero in govori krotko.

39. Beseda tvoja naj bo vselej krotka
in ne preglasna. Tudi ne smeja se preglasno.

40. Boš zaničevana, boš preganjana,
vse Jezusu daruj.

41. Svoje naprejpostavljene spoštuj,
kakor jih Jezus je spoštoval.

42. Vbogaj brez besedovanja in brez
nevolje, in ne iši, kar samo tebi dopade.

43. Delaj rada naj borniši opravila, in ne kujaj se, če delo ni po tvoji volji.

44. Imej dopadajenje nad naj ubožnimi rečmi.

45. Sama od sebe ne govori ne dobrega ne slabega. Ne hvali se, pa tudi svojih slabost ne razkladaj.

46. Ponižuj se tudi pred takimi, ki so slabši, kakor ti.

47. Boš kregana ali svarjena, ne izgovarjaj se. Bog za vse vé in on bo tvoj sodnik.

48. Boš kaj obdolžena, ne opravičuj se.

49. Če nisi mirna, tiha bodi — ne govori.

50. Ponavljaj vseskozi naprejevzetje, da se zveličati hočeš, in reci: Moj Jezus! vsa sem tvoja, bodi tudi ti ves moj.

D r u g i n a u k i.

(Poleg sv. Tereze.)

1. Kakor zemlja, naj bo rodovitna kakor koli, pa se ne obdeljuje, ne rodi drugega, kakor ternje in osat: tako je tudi z nami ljudmi.

2. Od duhovnikov in klošterskih ljudi ne smeš drugač, kakor prav dobro govoriti.

3. Kjer je veliko ljudi, govori vselej malo — govori manj ko moreš.

4. Kar koli delaš in počneš, bodi sramožljiva, da čista ostaneš.

5. Ne prepiraj se nikoli veliko, posebno zavoljo reči, ki imajo malo v sebi.

6. Če koga nagovoriš, nagovori ga z zmerno veselim obrazom.

7. Ne delaj se norca iz nikogar.

8. Ne kregaj nobenega prehudo, ampak s ponižnostjo in z rdečico nad svojimi slabostmi.

9. Ravnaj se po ljudeh, s katerimi opraviš: bodi vesela z veselim, žalostna z žalostnim, in zaderži se do vsakega tako, da bi vse Kristusu pridobila.

10. Ne govori nikoli, kar nisi poprej dobro premislila in Bogu priporočila — da nikdar kaj ne zineš, kar je njemu zoperno.

11. Če boš kaj obdolžena, ne izgovarjaj se, kakor k večemu v naj očitniših rečeh.

12. Ne govori nikoli od sebe, kar je tebi v čast in hvalo, postavim od svoje ponižnosti, od svoje dobre glave, od svojega dobrega serca; drugač ne, ko bi mislila, da bi bilo Bogu v čast in tvojemu bližnjemu v zveličanje, in še takrat z vso ponižnostjo in z vednim spominom na Boga, od kterega vse imaš.

13. Ne hvali preveč, kar govoriš, in svojih misel ne zagovarjaj prevroče.

14. Med vse svoje pogovore rada kaj božjega zamesi, da sebe in druge ložeje praznih besedi in opravljanja obvaruješ.

15. Ne poterduj, za kar dobro in na tanko ne veš.

16. Ne bodi prederzna in prenapla s svojo sodbo, posebno če te nihče ne vpraša.

17. Če kdo od božjih reči govori, poslušaj ponižno, kakor pridna šolarca; in kar lepega pove, vzemi si k sercu, kakor bi bilo nalaš tebi rečeno.

18. Svojemu spovedniku odkri vse svoje skušnjave, slabosti in zadržke, da ti dajo nauke in pripomočke, s katerimi se premagala boš.

19. Ne hodi prerada v ves; če pa greš, prosi poprej Boga za gnado, da bi ga ne razžalila.

20. Če ni potrebe, če ni iz ljubezni do bližnjega, ne jej in ne pij razun navadnega časa, in ta čas se Bogu posebno zahvali.

21. Vse kar delaš, delaj tako, kakor bi Boga v njegovem veličastvu pred seboj vidila — to ti lahko prav veliko pomaga.

22. Ne poslušaj in ne govori od nikogar kaj slabega; če pa čuješ od sebe kaj slabega, in si vesela, da ljudje te slabo sodijo, je znamenje, da v dobrem rasteš.

23. Opravljaj vse svoje dela iz ljubezni do Boga, in vse njemu daruj. Prosi ga, da bi se zgodilo vse v njegovo čast in hvalo. Reci rada: Bodi Bogu čast in hvala!

24. Če si vesela, vari se preglasnega, neumnega smeha. Tvoje veselje naj bo pošteno, ponižno, sramožljivo in podučno.

25. Zmiraj si misli, da si dekla vsih; misli si pa tudi, da vidiš v drugih Jezusa, Gospoda svojega, potem boš vsakega v časti imela.

26. Naj ti vkažejo, kar ti hočejo (da le greh ni), opravi vse tako dobro in zvesto, kakor bi ti ukazal Jezus sam skozi usta tvojih naprejpostavljenih.

27. Prav pogosto in v vsih svojih delih izprašuj svojo vest; in če najdeš kake pregreške, popravljal jih skerbno s pomočjo gnade božje. Po takem ravnanju boš do popolnosti prišla.

28. Ne misli nikoli na nepopolnosti drugih ljudi, ampak na njih čednosti in na svoje lastne slabosti.

29. Imej vsikdar velike želje v vsaki reči in pri vsaki priložnosti za Kristusa voljo kaj terpeti — zaničevana ali zasmehovana biti.

30. Vsaki dan se večkrat Bogu v dar ponudi, in sicer z vsim, kar imaš, z dušo in s telesom.

31. Kar si zjutraj premišljevala, na tisto misli ves ljubi dan. Le prav pridna bodi v tem, in doseгла boš prav veliko pobožnost.

32. Pobožne nagibe in vnetke svojega serca, ki ti jih Bog daje, skerbno ohranuj in prizadevaj si, svete želje, ki ti med molitvijo pridejo, v djanju spolniti.

33. Beri velikrat družbine postave in pravila, in zvesto jih derži.

34. Vsaka stvar, ki ti pred oči stopi, naj te opomni previdnosti in modrosti božje, in ven in ven mu čast in hvalo dajaj.

35. Ne navezuj svojega serca na nobeno reč in na nobenega človeka; temuč le Boga iši, in našla ga boš.

36. Ne kaži nikdar pobožnosti, ktere v sercu nimaš; če jo pa imaš, je dostikrat prav, da jo prikriješ. Sv. Bernard in sv. Frančišek sta rekla: Moja skrivnost je za me.

37. Ne pritoži se nikoli čez kako jed, naj bo dobra ali slaba, in misli na žolč in jesih, kterega so tvojemu Gospodu in Zveličarju ponujali.

38. Pri mizi misli na nebeško mizo, in na jedi, ki jih gori imajo — na Boga in na njegove goste, svete angelje namreč. K tej mizi povzdiguuj svoje oči, in serčne želje obuduj, pri nji sedeti.

39. Vpričo svojih naprejpostavljenih govori le to, kar je potreba, in to vselej z velikim spoštovanjem.

40. Bodi sama ali v družnji, nikoli kaj ne stori, kar bi se ne upala vpričo vsakerega storiti.

41. Ne primerjaj enega z drugim, zakaj to nevoljo dela.

42. Te kdo krega ali zmerja, ostani v sercu in na videz pohlevna, in moli za njega.

43. Ne vtikuj se v ptuje reči in ne poprašuj, kar ti vediti ni treba.

44. Premišljuj svoje preteklo življenje, da ga objokuješ; premišljuj svojo sedanjo mlačnost, koliko ti še manjka za nebesa: da

te tako vseskozi prešinja strah božji, ki je začetek vse modrosti.

45. Kar ti tvoji domači rečejo, stori vselej, če ni zoper tvojo vest, in odgovarjaj jim krotko in ponižno.

46. Če ni velike sile, ne želi nič posebnega ne v jedi, ne v oblačilu.

47. Ne pozabi nikdar, da ti je treba, poniževati in zatirati se noter do smerti.

48. Vzdigni večkrat na dan svoje serce k Bogu in reci mu, kako ga ljubiš, kako ga ljubiti želiš.

49. Vse svoje djanje in nehanje Bogu daruj, in sklepaj vse z zasluženjem Jezusa Kristusa, Sina njegovega.

50. Bodi krotka in mila do vsakega, do sebe pa ojstra in terda.

51. Ob godovih svetnikov in svetnic preišluj njih čednosti, in prosi Boga, da bi jih tudi tebi dodelil.

52. Spraševanja vesti nobeden večer ne opusti, in bodi prav skerbna in natenčna.

53. Zjutraj ko greš k sv. obhajilu, pomisli, da pri vsi svoji revšini boš Boga objela; zvečer pa, da si ga v svoje serce prejela.

54. Če si čez druge postavljena, ne strahuj nobenega, ko te jeza kuha; temuč ko jeza mine, reci, kar je treba, in strahovanje ne bo brez sadu.

55. Hrepeni vedno, da bi popolnoma postala, in bodi pobožna v vsem, kar počneš.

56. Spominjaj se, kako nestanovitni so ljudje, in kako malo se smeš na nje

žanašati; zatorej skleni se z Bogom prav priserčno — on sam je nespremenljiv.

57. Zavoljo dušnih reči se posvetuj s kakim spovednikom, ki je učen in umer. Njemu samemu se odkrij, in ubogaj brez hinavšine.

58. Kolikorkrat greš k sv. obhajilu, prosi vselej Boga za kako posebno gnado, postavim za gnado sv. čistosti, ponižnosti, zbrane molitve, pravega duha itd.

59. Dasiravno si morebiti že mnogo svetnikov in svetnic za svoje patrone si izvolila, vendar ne pozabi posebnega počesjenja sv. Jožefa, ker njegova prošnja veliko pomaga.

60. Ob času notranje suhote in temote svojih navadnih molitev in pokoril ne smeš opuštati; zakaj hudi duh, ki ti nepokoj dela, nima s tem družega namena, kakor da bi ti svoje navadne molitve in pobožnosti opustila. Zatorej jih ob takem času še bolj zvesto in skerbno opravljaj, in boš vidila, kako kmali se bo Gospod k tebi obernal.

61. Od svojih skušnjav in slabosti se ne pogovarjaj s takimi, ki so slabši kakor ti — to bi lahko škodovalo tebi in njim; temuč če hočeš, da bi ti kaj hasnilo, pogovori se z naj popolnišimi dušami.

62. Ne pozabi, da le eno dušo imaš in le enkrat boš umerla! Le enkrat živiš, in sicer kratko; le eno veselje je, in to večno — na to misli, in opustila boš marsikaj, kar bi sicer storila ali dovolila.

63. Ne imej družega poželenja, kakor Boga viditi; družega straha kakor njega zgubiti; druge žalosti, kakor da še pri njem nisi; družega veselja, kakor da te lahko k sebi vzame — in imela boš mir, kakoršnega ti svet ne more dati.

Napeljevanje.

kako lahko vsako uro terpljenje Kristusovo preišljuješ.

Zvečer ob šestih. Kristus svojim učencem noge umiva — ti pa zdihni in reci: Gospod, očisti in operi moje nagljusno serce!

Zvečer ob sedmih. Kristus je postavil zakrament presv. rešnjega telesa — ti pa moli: Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo slabo streho!

Zvečer ob osmih. Kristus na oljski gori moli, kervav pot poti in bo od soražnikov vjet — ti pa moli: Gospod, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!

Zvečer ob devetih. Kristusa peljejo k Anazu in Kajfežu, kjer ga neusmiljeno bijejo — ti pa moli: Ti, Gospod! si moja moč, v tebi vse zamorem.

Ko ležat greš, preišluj, kako gerdo Judje celo noč z Jezusom delajo, in kaj vse mora od njih prestat — ti pa moli: O moj

Jezus! ti si krotek kakor jagnje, in pri nobeni krivici svojih ust ne odpreš.

Zjutraj ob štirih. Kristusa pred sodnji zbor postavijo — ti pa moli: Gospod! tebi se darujem, in vse kar imam, svojo dušo in svoje telo.

Zjutraj ob petih. Kristusa peljajo pred Pilatuža — ti pa moli: O moj Jezus! kolikor več za me terpiš, toliko več se moje serce vnema od ljubezni do tebe.

Zj. ob šestih. Kristus je od Herodeža z belim oblačilom zasramovan — ti pa moli: O preljubeznjivi ženin moj! rajši sem s teboj zaničevana, kakor brez tebe častena.

Zj. ob sedmih. Kristusa zopet k Pilatužu pripeljejo in Baraba više obrajtajo — ti pa moli: Moje kraljestvo ni od tega sveta — ti, moj Jezus! si moj Bog in moje vse.

Zj. ob osmih. Kristusa kervavo gajžlajo — ti pa moli: O Gospod! ali je mogoče, da te vidim vsega kervavega, in moje oči so brez solz?

Zj. ob devetih. Kristusa s ternjem kronajo in očitno zasramujejo — ti pa moli: O moj Jezus! to tvojo ternjevo krono ti je moj napuh v glavo vtisnil.

Zj. ob desetih. Pilatuž Kristusa ljudstvu naprejpostavi in k smerti obsodi — ti

pa moli: Moj Gospod in moj Bog! če tebe imam, imam vse. Ne ti, ampak jaz sem smert zaslužila.

Zj. ob enajstih. Kristus nese svoj križ na goro Kalvarijo — ti pa moli: Moj Zveličar! daj mi gnado, zavoljo tebe kaj terpeti.

O poldne. Kristusa v sredi dveh razbojnikov križajo — ti pa moli: O moj Jezus! daj, da tvoje terpljenje nad menoj ne bo zgubljeno.

Popoldne ob eni. Kristus moli za svoje sovražnike — ti pa moli: O Gospod! izserca odpustim vsim svojim sovražnikom; odpusti tudi ti meni moje grehe.

Popold. ob dveh. Jezus obljubi desnemu razbojniku sveti raj — ti pa moli: O moj Jezus! daj tudi meni duha prave pokore, po smerti pa sveti raj.

Popold. ob treh. Jezus na križu umerje — ti pa moli: O Jezus, tebi živim! o Jezus, tebi umerjem! o Jezus, tvoja sem živa in mertva!

Popold. ob štirih. Njegova desna stran je s sulico prebodena — ti pa moli: O najsvetejše serce Jezusovo, daj, da te ljubim zmiraj bolj in bolj!

Popold. ob petih. Ga s križa snamejo in v grob položijo — ti pa moli; O moj Jezus, daj mi srečno zadnjo uro — v tvoje svete roke izročim svojo ubogo dušo.

Še ložeje se boš sledečega navadila: Kolikorkrat ura udari, zahvali Jezusa za ti-sto terpljenje, katero je to uro terpel, in reci: Češena bodi ura, v kateri je Je-zus Kristus svojim učencem noge umival, ali: Zakrament sv. rešnjega Telesa postavil, kervav pot potil, i. t. d. Po tej skrivnosti tvojega sv. terpljenja te prosim, pridi mi na pomoč v moji smertni uri. Amen. — Gotovo bo za tvojo dušo, ko boš umirala, veliko hladilo in tolažilo, če se boš več let ali morebiti vse svoje žive dni v tem svetem premišljevanju vadila.

Napeljevanje.

kaj imaš vsak dan storiti, če hočeš na višo stopnjo pobožnosti priti.

Štiri reči so, na ktere imaš posebno gledati: 1. na slabe nagnjenja, ki te v hudo vabijo — te ti je treba neprenehama zatirati; 2. na svoje vsakdanje opravila, ki ti jih tvoj stan nalaga — te ti je treba z naj popolnišim namenom in v spominu na pričujočnost božjo opravljati; 3. na svoje molitve in pobožnosti — te ti je treba z vso mogočo gorečnostjo opravljati; 4. na zopernosti, katerih ti ne bo nikoli manjkalo — te ti je treba z vso vdanostjo v voljo božjo prenašati. Če boš na te štiri reči skerbno gledala, in jih

zvesto dopolnovala, bo vsak dan svet in popolnoma, in koliko zasluženja boš vsak dan pridobila, ni dopovedati; toraj poslušaj

Pervi nauk.

Če je količkaj mogoče, ne pozabi, mertviti se ali zatirati.

Brez mertvenja ni mogoče v pobožnosti rasti ali dalej priti. Naše serce je kakor mravljiše. Kakor mravlje na mravljišu ves ljubi dan na tavžente ven in noter lezejo, tako tudi v našem sercu napčne nagnjenja skozi oči, ušesa in druge počutke na tavžente ven in noter gredo — kjer po tem takem ni mertvenja, mora serce polno grehov in nepopolnost biti. Dasiravno pa je mertvenja pri vsaki priložnosti treba, naj se vendar kaže posebno v sledečih štirih rečeh:

Pervič: zatiraj svoje truplo, in sicer 1. ne daj se nikoli od spanja premagati; temuč ko zjutraj pride čas za vstati ali te pokličejo, urno in brez pomude vstani; 2. čez dan nič ne vživaj razun o navadnem času; 3. pri mizi si odreci vselej kaj malega, kar ti naj bolj diši; 4. če je sicer dosti jesti, zderži se tiste jedi, ki ti je naj ljubša.

Drugič: zatiraj svoj jezik, in sicer 1. si zvečer svojo molitev opravila, ne govori potem nič noter do družega dne, do končane juterne molitve, če ni kake potrebe; 2. ne toži in ne gondraj nikoli čez nobenega člo-

veka in zavolj nobene reči; 3. ne govori zoper svojega bližnjega nobene besede, ktera bi ga vtegnila žaliti, ko bi jo slišal; 4. molči večkrat, če ti kaj v glavo pade, kar bi ljudje gotovo radi slišali in bi tebi v čast šтели.

Tretjič: zatiraj svoje ušesa in oči; in sicer 1. ne poslušaj nikoli govorjenja zoper tvoje naprejpostavljene ali druge ljudi, temuč če je količko mogoče, ustavi njih besede z lepo; 2. zaviraj vse podpihovanje in šuntanje, naj pride od človeka kterega koli; 3. si na poti ali v cerkvi, oči na se derži; 4. premagaj se večkrat, ko te mika, to ali uno viditi.

Četertič: zatiraj se v krotanju svoje jeze, in sicer 1. kakor hitro se jeza probudi, zateri jo znotraj brez pomude; 2. ne kaži je tudi zvonaj ne, ne z besedami ne z obrazom; 3. tiha bodi in molči, če te kaj hudega zadene; 4. če priložnost pride, stori kaj dobrega tistemu, ki te je razžalil.

Drugi nauk.

Svoje navadne dela moraš zvesto in zavoljo Boga opravljati.

Ta nauk zapopada sicer le dve reči, pa te dve tvojemu življenju v božjih očeh neizrečeno ceno dajete, in bote tvojo dušo z neštevilnimi gnadami in nebeškimi darovi obogatile.

Pervič: ob začetku vsakega dela se postavi v pričujočnost božjo, in daruj ga

njemu z naj popolnišim namenom; postavim takole: O moj Bog! jaz te ljubim čez vse, ker si ti naj večja dobrota. Iz ljubezni ti darujem to delo, samo tebi v čast, da bi tebi dopadla, in tvojo sveto voljo spolnila. 2. Če delo več časa terpi, ponavljaj od časa do časa ta svoj namen s kakim kratkim zdihljejem.

Drugič: navadi se 1. na vsakem kraju, ob vsakem času in pri vsih svojih delih na Boga povsod pričujočega misliti, in s pobožnimi zdihljeji ž njim se sklepati. 2. Ker pa to nepretergano združenje z Bogom ne vpotrebuje samo dolge vaje, temuč tudi posebne gnade, se pridno vadi, da s časoma do te stopnje prideš — obudi, postavim, od jutra do poldneva kake desetkrat, in od poldneva do večera spet kake desetkrat djanje ljubezni ali kake druge čednosti. Si se to navadila, pomnoži to število, dokler tako daleč prideš, da vse tvoje življenje ne bo družega, kakor neprenehljiva molitev.

Tretji nauk.

Svoje molitve moraš z vso gorečnostjo opravljati.

Molitev je prav za prav edini studenec, iz kterega vse gnade v tvoje serce pridejo. Kjer ni molitve, ondi ni gnade nobene; kjer ni gnade, ondi ni čednosti nobene, in tudi ni mogoče, priti do ktere. Kaj imaš v tej reči storiti, poslušaj:

Pervič: Vadi se 1. prav pridno notranje molitve in svetega premišljevanja; 2. ne začni ne molitve ne premišljevanja, dokler se nisi prav skerbno pripravila in terdno sklenila, da jo boš z vso mogočo gorečnostjo opravila; 3. vse svoje žile napenjaj, da boš čas premišljevanja prav sveto in pobožno obernila; 4. tega svetega premišljevanja nobeden dan ne opusti in tudi ne okrajšaj, naj že pride razsvetljenje od zgorej in sladkost, ali če si vsa zapušena, temna in suha; 5. če ti premišljevanje težko prihaja, glej če je mogoče, da se premagaš, in še nekoliko dalj časa, kakor navadno, premišluj.

Drugič: Skerbi 1. da tudi svoje zunanje molitve s svetim ognjem opravljaš. Zategadel se prej vselej v pričujočnost božjo postavi in naredi terden sklep, da hočeš z vso gorečnostjo moliti, in prosi Boga, da bi ti k temu svojo gnado dal, tudi si prizadevaj, počasi in zbranega duha moliti, in skušnjavam, ki bi utegnile te napadati, serčno se ustavljati. Ko bi pa skušnjave predolgo terpele, prejenjaj nekoliko v svoji molitvi, postavi se v novič v pričujočnost božjo, in potem začni z novo gorečnostjo moliti.

Četerti nauk.

V zopernostih se moraš v voljo božjo vdati.

Zopernost je veliko in so različne. Nekatere pridejo od Boga, kakor: vročina, mraz,

bolezni, notranje zapušenje i. t. d. — druge obuduje hudi duh, postavim skušnjave — nekatere pridejo od ljudi, kakor: zaničevanje, opravljanje, i. t. d. — spet druge pridejo od naše lastne nature, kakor: skerbi, čmernost, otožnost, žalost, i. t. d.

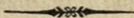
Poslušaj, kako se imaš zadržati, če pride nad te ta ali una zopernost.

Pervič: ti je treba terdne vere, da vse te zopernosti ali nadloge ti pošilja božja roka, in da niso družega kakor modre uravnave, ktere je njegova neskončna dobrotljivost iz zgolj ljubezni do nas od vekomaj sem naredila, zategadel moraš

drugič: kakor hitro te kaka zopernost zadene, 1. brez odloga k Bogu se obrni in reci: Moj Bog! dobro vem, da ta zopernost je dar tvoje neskončne milosti. Vsa vdana poljubim tvojo očetovsko roko, in rada nosim ta križ, samo da bi tebi dopadla, da tvojo sveto voljo dopolnim; 2. moraš notranjo jezo, čmernost ali žalost potlačiti, ne smeš čez nikogar in čez ničesar tožiti ali gondrati, in moraš križ molče in z mirnim srcem prenašati; 3. kolikor časa te križ ali nadloga tlači, moraš neprenehama Boga slaviti in častiti, ljubiti in hvaliti, se vso njemu darovati in se popolnoma v njegovo sveto voljo vdati.

Če boš dan na dan tako ravnala, bo tvoje življenje gotovo veliko ceno imelo v božjih očeh, in ko bi družega nič ne storila, bi bilo to že zadosti, vzdigniti tvojo dušo eno

samo leto na visoko stopnjo popolnamosti, po smerti pa na višjo stopnjo nebeškega veselja.

Vsakdanje vaje v zatajevanju.

za vse dni celega mesca.

1. Nikomur ne bom tožila svojih težav in žalost: tudi ne bom pri ljudeh tolažbe iskala. Tiho bom terpela.

2. Vesela bom, če bo priložnost, opraviti danes kako tako delo, kterega se ljudje ogibljejo in se jim zaničljivo zdeva.

3. Danes sklenem, da bom čez dan večkrat po duhovno se obhajala, in pri vsakem obedu nekoličko si pritergala.

4. Danes bom tiha in celi dan ne bom besede zinila, razun kar mora biti: toliko bolj pa bom pazila na to, kar bo Gospod v meni govoril.

5. Moja posebna skerb danes bo, zvesto in goreče opravljati molitev in vse, kar pod pobožnost spada.

6. Prizadevala si bom, prijazna biti s takimi, ki so mi grenki in zoperni.

7. Moje delo danes bo, zatajevati svojo lastno voljo. Ne bom besedovala; nič hotela, nič odrekla — volja mojih staršev bo tudi moja volja.

8. Kar sem dobrega si naprejevzela ali kar mi je naročeno bilo, bom urno storila.

9. Ne bom se pričkala, ne izgovarjala, če bom tudi po nedolžnem svarjena, kregana ali obrekovana.

10. Čez nikogar se ne bom pritožila.
Tiha bom.

11. Pri vsaki priložnosti bom svoje meso terla in morila: vendar tako, da drugi ne bodo vedili.

12. Prav pogosto bom danes pričujočnosti božje se spominjala — vesela hočem biti v duhu, pa tudi prijazna biti z bližnjim, kar je prav in spodobno.

13. Za ljudi voljo dobrega ne bom nič storila, nič opustila.

14. Danes, moj Jezus! te prosim, daj mi, da s teboj zaničevana bom, in da bom vesela tega zaničevanja.

15. Poskušala bom, Bogu tako vdana biti, da nobena jeza, nobena nevolja mojega serca in mojega obraza ne bo skalila.

16. Varna bom, da ne bom kaj rekla v svojo čast ali hvalo.

17. Danes se bom vadila, sramožljiva biti s svojimi očmi, in skerbno na se jih deržati.

18. Ta dan bom bližnjemu odjenjavala, kolikor bom brez greha smela.

19. Ne bom želela ljudem dopasti: pa tudi njih zamere se ne bom bala.

20. Kar bom danes nad bližnjim vidila ali od njega čula, bom v dobro razlagala — nobenega ne bom slabo sodila.

21. Če bo mogoče, bom bližnjemu kaj postregla, kako težko ali zoperno delo namesti njega storila, namesti njega kam šla i. t. d.

22. Današnji dan naj bo Mariji posvečen. Od zore do mraka boš ti, Devica! pred mojimi očmi, boš ti v moji glavi in v mojem sercu — bodi tudi po noči v mojih sanjah!

23. Danes ne bom jedla, kakor pri obedu; in če bom trudna, se ne bom usédla, razun v veliki sili.

24. Pride mraz ali vročina, pride žeja ali glad, voljno in tiho bom terpela. Po noči bom za malo časa vstala in poleg postelje svoje klečé molila.

25. Sedé ali klečé se ne bom naslajala; če me nihče ne bo vidil, se bom učila moliti z razpetimi rokami.

26. Veselilo me bo, če bom mogla tistim, ki mi krivico delajo, me žalijo ali zasramujejo, kaj dobrega storiti.

27. Danes ne bom pila ne vina ne vode, razun pri obedu.

28. Vadila se bom pokorna biti, v najmanjši reči — tudi takrat, ko mi bo težko stalo.

29. Skušala bom, bližnjemu kaj dobrega storiti — kakemu revežu kaj dati, kako bolnico obiskati, koga posvariti, podučiti, potolažiti i. t. d.

30. Danes bom Jezusa hvalila, da sem nizkega stana; revna; dekla; da me svet ne pozna in ne obraja i. t. d.

31. Naj se zgodi nad menoj naj svejša volja božja; to bo danes moja vedna misel. Če bo kaj priložnosti, se bom rada zatajevala; čula zlasti bom nad svojimi ušesi, da kaj pregrešnega skozi nje ne pride.

Dvanajst zlatih vganjk za pobožne dekleta.

1. Ktera deklica je naj lepša?
Ona, ki ima serce naj čistejše.
2. Ktera pa ima serce naj bolj čisto?
Ona, ki Jezusa naj več ljubi.
3. Ktera bo prva v nebeškem kraljestvu?
Ona, ki je tukaj naj ponižniša in bo zavoljo njega naj huje zaničevana.
4. Ktera je naj ljubeznjiviša?
Ona, ki je na najvišjo stopnjo zatajevanja prišla.
5. Ktera bo naj bolj bogata?
Ona, ki se vsega naj več znebi in odterga.
6. Ktera bo Jezusu v naj večo čast?
Ona, ki je v sveti pokoršini zmiraj prva.
7. Ktera bo od njega naj boljše podučena?
Ona, ki naj raj molči in tiho dene.
8. Ktera je naj močnejša?
Ona, ki je sama sebe premagala.
9. Ktera je naj modrejša?
Ona, ki vse na stran pustivši na ravnost proti nebesam hiti.
10. Ktera bo naj več usmiljenja našla?
Ona, ki skazuje naj več usmiljenja.
11. Ktera je naj pobožniša?
Ona, ki vselej in povsod svojo voljo z božjo voljo sklenjeno ima.

12. Česa se mora pobožna deklica naj
več učiti?

Sama sebe prav spoznati in se za-
ničevati.

P i s m o

*svetega Frančiška Salezijana do neke deklince,
ki je sklenila, svoje devištvo Bogu obljubiti.*

Mislím, da želja, svoje devištvo Bogu posvetiti, ni v tvojem sercu vstala, kakor še le po dolgem in skerbnem premišljevanju, kako imenitno je to, kar misliš storiti; za- tegadel ti rečem: Prav je, da zdaj svoje na- prejvzetje dopolniš. Pripravljaj se iz tega namena tri dni zaporedoma z molitvijo in s sledečím premišljevanjem:

Premišljuj, kako ljuba, Bogu in njegovim angeljem prijetna čednost je sveta čistost, ki se tudi v nebesih vekomaj ohranjuje, kjer ni zakona in ni mesenega razveseljevanja no- benega. O kako srečna si pač, da že na tem svetu začneš življenje, kakoršnega boš na unem svetu vekomaj imela! Hvali torej Boga, ki ti je to sveto misel v glavo dal.

Premišljuj, kako lepa, kako žlahna je ta čednost, ki naše duše ohranjuje bele kakor lilije, in čiste kakor solnce; ki naše trupla posvečuje, in nam pot kaže, kako lahko z dušo in s telesom v službo nebeškega Očeta pridemo. O kako veselje bo za te, ko boš smela reči Jezusu, svojemu Zveličarju: Moje

serce in moje telo se razveselujeta v Bogu, kteremu v ljubo se rada odpovem vsaki drugi ljubezni in vsakemu drugemu razveseljevanju. Oh, kolika sreča za človeka, ki odtegne svoje telo posvetnemu razveseljevanju, da se serce ložeje in popolniše z Bogom sklene!

Premišluj, da presveta devica Marija je bila prva, ktera je svoje devištvo Bogu obljubila, za njo pa je bilo brez števila deklet, ki so ravno to obljubo storile, in moj Bog! s kakšnim veseljem, s kakšno ljubeznijo, s kakšno gorečnostjo so to storile — tega nihče dopovedati ne more. Ponižuj se pred to nebeško trumo svetih devic, in prosi jih, naj te vzamejo med se v svoje verste; obljubi jim, da se boš z gnado božjo prizadevala, posnemati jih, kolikor bo naj več mogoče. Prosi jih, da s teboj vred darujejo tvojo obljubo Jezusu Kristusu, ki je kralj in ženin devic; da tvojo sveto čistost s svojim zasluženjem sklenejo in za Jezusa zlepšajo. Pred vsim pa priporočuj svoje naprejvzetje ljubi devici Marii in svojemu svetemu angelju varhu, da bi odslej tvoje serce in tvoje telo v posebno skerb vzel, in pred slednjo oskrumbo obvaroval.

Kedar potem pride odločeni dan, in mašnik pri sv. maši sveto hostijo kviško vzdignejo, daruj z mašnikom vred tudi ti nebeškemu Očetu drago telo njegovega preljubega Sina, zraven pa tudi svoje telo s sveto obljubo, da ga boš vse dni svojega življenja v čistosti

in sramožljivosti ohranovala. Zraven lahko moliš tole molitvico:

Večni Bog, Oče, Sin in sveti Duh! jaz I., nevredna stvar tvoja, objubim tukaj pred tvojo božjo pričujočnostjo in pred vso nebeško družbo, da hočem s tvojo sveto gnado ves čas svojega življenja (ali do tega in tega časa) v stanu svetega devištva ostati, in biti vseskozi vsa zderžna, sramožljiva in čista na duši in na telesu. Sprejmi, o veličastni Bog! to mojo nepreklicljivo obljubo kakor dar moje ljubezni, in ker je tebi dopadlo, mi to misel obuditi, prosim, daj mi tudi dar potrebne moči, da bom svojo sveto obljubo v povikšanje tvoje časti zvesto deržala — zdaj in za zmiraj. In za pričo povabim Marijo, vselej čisto devico, in njenega deviškega ženina sv. Jožefa, pa tudi vas preljubi angeljci božji in vas nebeške device, in ponižno prosim, sprosite mi milost in stanovitnost do konca. Amen.

Potem boš šla k sv. obhajilu, in boš svojemu Gospodu in Zveličarju z vso resnico rekla: Ti si moj ženin! — Po storjeni tej obljubi moraš svoje serce skerbno zapirati pred vso posvetno ljubeznijo, in ne smeš poslušati nobenega, ki bi te v zakon nagovarjal in bi s tem tvoje serce motil. Tudi do svojega telesa moraš posihmal veliko čast imeti; ravno tako, kakor ko bi ne bilo več tvoje telo, temuč kaka sveta, Bogu posvečena reč. In kakor veš, da se kelha od škofa posvečenega ne smeš nespodobno doteknuti, tako si tudi svojemu telesu, katero je s to obljubo od sv. Duha posvečeno, posebno spoštovanje dolžna.

Sicer pa bom vse Bogu izročil, kateri ve, da te v njem močno ljubim; in kedar pride odločeni dan, mu bom tvoje serce, in kar iz njega izhaja v njegovo čast, v dar prinesel. Jezus naj bo v vekomaj tvoja ljubezen, in njegova sveta mati Marija naj bo tvoja vodilja! — Amen.

Opomba. Tako obljubo storiti za zmiraj ali samo za nekaj časa, smejo le tiste dekleta, ktere Bog v to kliče, in nikoli drugač, kakor z dovoljenjem kakega modrega spovednika. Če si pa v to poklicana, bodi vesela in reci z menoj:

Hvaljen bodi Jezus in Marija!

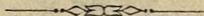

Križevskim dekletam!

Nate, ljube dekleta! bukvice, ki sem jih spisal za vaše prelepo društvo, in jih odločim vam v spomin. Prijazno jih spremitite in odprite jim dušo in serce; nadjam se namreč, da bodo mnogo vam pripomogle k pobožnemu življenju. Jezus pa, ki je sramožljivih deklet poseben prijatelj, naj se milostljivo ogleda na vas in naj vas napolni z ljubeznijo do svete čistosti, da bote če dalej bolj spoznale nje visoko ceno in vsako uro pripravljene, rajše umreti, kakor radovoljno in premišljeno zoper njo se pregrešiti!

Ljubi Jezus naj se pa ogleda s posebno gnado tudi na te bukvice, in naj požegna vsako besedo, ki je v njih, da vas bo vnemala k svetim mislim, vas branila gerdega poželenja, in vam moč dajala v skušnjavah in v vojski z zapeljivim svetom! Prosim pa tudi Marijo, ki je vaše družbe ljubeznjiva varhinja, da bi ona vaše serce vam vzela in za Jezusa hranila; ker ona bolj ve, kakor ve, koliko je vaše serce vredno, in ga tudi bolj varovati zna!

Za Jezusa in Marijo živeti, za Jezusa in Marijo umreti — to je nauk, kterega vas te bukvice učijo. Ta nauk si globoko v serce zapišite, ta nauk v djanju spolnujte, in živele bote vekomaj — v družnji Jezusa in Marije.

Kazalo.

	Stran
Postave dekliške bratovšine	3
Molitve za dosego ssv. odpustkov	17
Druga molitev za ssv. odpustke	21
Zlate molitvice	22
Sv. roženkranc, kakor se moli pri sv. maši .	28
Juterno opravilo	31
Od premišljevanja ali od notranje molitve	35
Tri božje čednosti	41
Zlate ure	43
Večerno opravilo	49
Mašne molitve	54
Perva sv. maša, kakor jo mašnik berejo . .	55
Druga sv. maša s premišljevanjem terpljenja Kr.	81
Tretja sv. maša ob godu ssv. devic	97
Od zakramenta sv. pokore	112
Spraševanje vesti	113
Molitev za razsvetljenje	114
Grevenga	125
Terden sklep	130
Nauki za spoved	131
Molitev pred spovedjo	134
Molitev po spovedi	135

	Stran
Molitev papeža Urbana	137
Molitev potolažiti plašljivo vest	138
Sedem psalmov od pokore	139
Od sv. obhajila	152
Perva molitev pred svetim obhajilom	154
Druga molitev pred svetim obhajilom	155
Molitev za vsekratno vredno sv. obhajilo	159
Po sv. obhajilu	160
Kerstna obljuba	166
Sveta zaveza	167
Nekaj za branje in premišljevanje	170
Križev pot od sv. rešnjega Telesa	177
Obiskovanje presv. rešnjega Telesa	206
Pozdravljenje prečiste Device Marije	209
Sv. križev pot	212

Razne litanije.

Litanije vsih svetnikov	234
Molitve o raznih potrebah	247
Litanije presv. imena Jezusa	255
Litanije v čast terpljenja Kristusovega	260
Litanije v čast presv. rešnjega Telesa	264
Lavretanske litanije (matere božje)	270
Lastnosti matere božje	276
Zahvalna pesem Marije	277
Zaveza z Marijo	278
Pobožnost k sv. Alojziju	281
Sv. Alojzij dekletam	294
Pesem v čast sv. Alojzija	296
Od sv. bratovšin	298

Razne molitve.

	Stran
Molitev za sveto čistost	315
„ za ljubezen do deviške sramožljivosti	319
„ za dar sv. ponižnosti	319
„ za sv. poterpežljivost	320
„ k svojemu angelju varhu	321
„ k sv. Jožefu	321
„ k svoji patroni	322
„ k sv. Barbari	322
„ pri zbiranju stana	323
„ za postni čas	324
„ pred božjim grobom	325
„ za družbine tovaršice	327
„ za boleno družnico	328
„ za rajno družnico	328
„ za svojega spovednika	329
„ za žive starše	329
„ za rajne starše	330
„ za brate in sestre	330
„ zoper skušnjave	331
„ v čast Kristusovega terpljenja	332
„ za Marijne praznike	333
„ za varstvo Marije	334
„ za srečno zadnjo uro	335
Duhovni testament	337
Popotni žegen	340
Nauki in molitve za bolnice	341
Molitev bolene dekline k nebeškemu Očetu	343
Molitev k materi božji	345
Kratki zdihljeji umirajočih	345
Litanije za umirajoče	348

Priporočevanje duše	352
Molitve za verne duše v vicah	356
Sedem molitev v čast Kristusovega terpljenja	357
Poslednji dan	360
Terpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu vsih štirih evangelistov	363

Svete pesmi.

Pesem pri sv. maši	417
„ „ černi maši	421
K žegnu	424
Pred pridigo	425
Pred keršanskim naukom	426
Po keršanskem nauku	426
Adventna	427
Božična	428
Postna	429
Sveti križ	432
Velikonočna	433
Binkoštna	434
Sv. rešnje Telo	434
Zahvalna	435
Pred svetim obhajilom	437
Sveto obhajilo	438
Po sv. obhajilu	441

Marijne pesmi.

1. Tavžentkrat si ti češena	442
2. O Devica! bod' češena	444
3. Ko v jasnem jutru primiglja	445

4.	Premila Marija! kje glase čem vzet'?	445
5.	Veš, o Marija!	447
6.	O Marija, polna gnade!	447
7.	Naj bolj blaga!	449
8.	Cvete cvetlica ena	450
9.	Ti, ki nad trume nebeške vse	451
10.	O Marija, ti pomagaj nam	452
11.	Veselo pesem, jezik moj!	453
12.	Dajte hribi in doline	454
13.	O Marija rožica!	455
14.	Ti edina, o Marija!	456
15.	Kar leze ino gre	457
16.	O upanje mi lepo!	458
17.	O Devica — pomočnica	459
18.	Zapojte jeziki!	460
19.	Med zvezdami zvezdica sije	461
20.	Vse prepeva, veseljuje	462
21.	Naj odkrijem, mati mila	463
22.	Marija! moje želje	464
23.	Tebi, Marija, mi mati premila	464
24.	Oj bodi češena, lepo pozdravljena	465
25.	Slava Mariji	466
26.	Bodi češena, prečista Devica!	467
27.	Že slavčki žvergolijo	468
28.	Spet kliče nas venčani maj	469
29.	Danes je odperlo se sv. nebo	470
30.	Domači vi znani	471
31.	Prišla spomlad je že vesela	472
32.	O sv. Planina	473
	Od serca Jezusovega	474
	Od serca Marijnega	475
	Deviški stan	476

	Stran
Devica	478
Od križevske družbe	480
Dekliška	482
Misijonska	483
Pri pogrebu križevske deklina	485
Tolažnica	486

Nauki za dekleta	488
Še 20 zlatih naukov (za šmarnice)	510
Nauki za dekleta, ki so na višji stopnji pobožnosti	511
Drugi nauki	514
Napeljevanje, Kristusovo terpljenje preišljevat	521
Napeljevanje, priti na višo stopnjo pobožnosti	524
Vsakdanje vaje v zatajevanju	530
Dvanajst zlatih vganjk za pobožne dekleta	533
Pismo sv. Frančiška Sal.	534
Križevskim dekletam	538

n
8
0
2
3
5
3

3
0

1

